

**Asian
Film
Festival.
Barcelona
2-12 Nov 2017**

Kantaro (2003), Pierre Gonnord

www.asianfilmfestival.barcelona

CRÈDITS | CRÉDITOS | FILM CREDITS

DIRECCIÓ | DIRECCIÓN | *DIRECTION*

Menene Gras Balaguer

PROGRAMACIÓ I PRODUCCIÓ | PROGRAMACIÓN I PRODUCCIÓN | *PROGRAMING AND PRODUCTION*

Menene Gras Balaguer | Rodrigo Escamilla Sandoval

COORDINACIÓ GENERAL | COORDINACIÓN GENERAL | *GENERAL COORDINATION*

Rodrigo Escamilla Sandoval

COORDINACIÓ TÈCNICA | COORDINACIÓN TÉCNICA | *TECHNICAL COORDINATION*

Sandra Mur Puyuelo

ASSISTENT DE COORDINACIÓ | ASISTENTE DE COORDINACIÓN | *COORDINATOR ASSISTANT*

Baohan Zhang | Junzuan Ye | Nayana Truñó Despuig | Clara Fabregat i Giribet | Natàlia Prats Vega | Andrea Cobo Pérez

COORDINACIÓ | COORDINACIÓN | *COORDINATION ASIAN CINEMES PROJECT*

Jordi Julian Casaban

DIRECCIÓ CINEMES GIRONA | DIRECCIÓN CINEMES GIRONA | *CINEMES GIRONA DIRECTION*

Toni Espinosa

ASSISTÈNCIA TÈCNICA | ASISTENCIA TÉCNICA | *TECHNICAL ASSISTANCE*

Giulliana Burneo

TRADUCCIÓ I SUBTÍTOLS | TRADUCCIÓN Y SUBTÍTULOS | *TRANSLATION AND SUBTITLES*

36 Caracteres

Esteban Andueza | Sandra Mur Puyuelo | Teresa Vidaurre | Mercè Blasco | Esther Arias Valor | James Burke

DISSENY I MAQUETACIÓ DEL CATÀLEG | DISEÑO Y MAQUETACIÓN DEL CATÁLOGO | *CATALOGUE DESIGN AND LAYOUT*

Oihana Montilla Ojeda

REDACCIÓ | REDACCIÓN | *EDITING*

Nayana Truñó Despuig

TRADUCCIÓ DE TEXTS (CATÀLEG I WEB) | TRADUCCIÓN DE TEXTOS (CATÁLOGO Y WEB) | *TEXTS TRANSLATIONS*

(*CATALOGUE AND WEB*) Andrea Cobo Pérez | Clara Fabregat i Giribet | Natàlia Prats Vega | Oihana Montilla Ojeda

COMUNICACIÓ | COMUNICACIÓN | *COMMUNICATION*

Departament de Comunicació de Casa Àsia | Departamento de Comunicación de Casa Asia | *Casa Asia Communication Department*

PÀGINA WEB DEL FESTIVAL | PÁGINA WEB DEL FESTIVAL | *FESTIVAL WEBSITE*

SÖMI Graphic Studio (www.somistudio.com)

GESTIÓ DE RECURSOS | GESTIÓN DE RECURSOS | *RESOURCE MANAGEMENT*

Adelaida Rodríguez

RESPONSABLE DE PATROCINIS | RESPONSABLE DE PATROCINIOS | *SPONSORSHIP MANAGER*

Pedro Ralda

AGRAÏMENTS | AGRADECIMIENTOS | ACKNOWLEDGMENTS

A tot l'equip de Casa Àsia | A todo el equipo de Casa Asia | *To all Casa Asia's staff members*

Cinemes Girona | Toni Espinosa | Maria Angels Amorós | Giulliana Burneo | Fabio Maestri

CaixaForum | Valentí Farràs | Josep Miquel del Campo Andión

Filmoteca de Catalunya

Generalitat de Catalunya | **Departament de Cultura** | M. Àngels Torras Ripoll

Ajuntament de Barcelona

Diputació de Barcelona

Catalunya Film Festivals

Hong Kong Economic and Trade Office (Brussels)

Consejería Cultural de la Embajada de la R.I. de Irán en España | Mohammad Hassan Fadaidard | Alireza Esmaeili | Alireza Joleini

Farabi Foundation | Amir Esfandiari | Mahsa Fariba

Centro Cultural Coreano | Suhee Chae | Eunyoung Cho

Japan Foundation | Shoji Yoshida | Alejandro Rodríguez Medina

ASEAN FILM | Briccio Santos | Steve T. Sagun

NETPAC | Network for the Promotion of Asian Cinema

Embajada de Kazajstán en España

Kazakhfilm Studios | Aizhana Kassymbekova

Cathay Pacific

We are Water Foundation

Golden Tulip

Hyundai

Generator

Erzhan Dogdurbek (Official trailer's music)

Imagineindia Film Festival | Qazi Abdur Rahim

Medellin International Film Festival

White Cube | Will Davies

SÖMI | Víctor Xirau Montagut | Cristina Reventós Bosch | Mª Gràcia Falgueras i Bosch

Fundació TMB

El Periódico

Betevé

Butxaca | Jesús Cartaña

Escola de Mitjans Audiovisuals Barcelona (EMAV)

Escola de Cinema de Barcelona (ECIB)

Escola Superior de Cinema i Audiovisuals de Catalunya (ESCAC)

Bande à Part Escuela de Cine

Casa del Cine

Jurat | Jurado | *Jury*

Official Section | Briccio Santos (Philippines) | Li Zhenhua (Hong Kong) | Galbayar Dashkhuu (Mongolia) | Mohamad Rahmanian (Iran) | Domingo López

Panorama Section | Taishir Bayasgalan (Mongolia) | Carlota Moseguí | Andy Lo (Hong Kong) | Dastan Zhapar Uulu and Bakytbek Mukul (Kyrgyzstan) | Katsuya Tomita (Japan)

NETPAC Section | Park Sungho (Korea) | Terutaro Osanai (Japan) | Sergio Racanati (Italy) | Owen Astles (UK) | Junya Ishii (Japan)

A tots els membres del Jurat Jove | A todos los miembros del Jurado Joven | *All Youth Jury members*

Distribuïdors | Distribuidoras | *Distributors*

Bhutan Film Trust | Culture Distributor (Mongolia) | Atrio Media CO.LTD | Asian-Shadows | Alpha Violet | Bravos Pictures |

Bteam Pictures | Custard Apple | Global Thrillers | Golden Scene | Emperor Group Centre | Film Republic | Films du

Losange | Kuzoku | Phantom Films | Les Films du Tambor | M-Line Distribution | Makama Films | Media House | MILES

Films | Mongrel Media | Nikkatsu Corporation | Ripley Point Pictures | Selecta Vision | The Vision Factory | TinDrum Beats

| Urban Distribution | We Distribution

ÍNDEX | ÍNDICE | INDEX

INTRODUCCIÓ | INTRODUCCIÓN | *INTRODUCTION*
ASIA FILM FESTIVAL. BARCELONA 2017

5

OBERTURA I CLOENDA | APERTURA Y CLAUSURA | *OPENING AND CLOSING SECTION*

6

SECCIÓ OFICIAL A COMPETICIÓ | SECCIÓN OFICIAL A COMPETICIÓN | *OFICIAL COMPETITION SECTION*

9

SECCIÓ OFICIAL NETPAC | SECCIÓN OFICIAL NETPAC | *OFICIAL SECTION NETPAC*

25

SECCIÓ PANORAMA A CONCURS | SECCIÓN PANORAMA A CONCURSO | *COMPETITION PANORAMA SECTION*

43

SECCIÓ ESPECIAL | SECCIÓN ESPECIAL | *SPECIAL SECTION*

62

SECCIÓ DESCOBRIMENTS | SECCIÓN DESCUBRIMIENTOS | *DISCOVERIES SECTION*

76

HOU HSIAO-HSIEN: RETROSPECTIVA | RETROSPECTIVA | *RESTROPECTIVE*

89

CORTOS | CURTS | *SHORT FILMS*

97

PROGRAMACIÓ | PROGRAMACIÓN | *SCHEDULE*

116

ASIA FILM FESTIVAL. BARCELONA 2017

Introducció | Introducción | Introduction

Menene Gras Balaguer

Directora de l'Asian Film Festival. Barcelona | Directora del Asian Film Festival. Barcelona |
Director of the Asian Film Festival. Barcelona

L'Asian Film Festival. Barcelona (2017), que organitza anualment Casa Àsia, es planteja a partir del gir cultural de la geografia i de l'èmfasi que la geografia crítica posa a la construcció d'imaginari directament relacionats amb el territori, partint de la simbiosi entre nació i narració. El cinema asiàtic no forma un conjunt uniforme de paradigmes ni presenta un panorama identitari únic, com demostren els diferents relats que pertanyen als països representats al festival, des de l'Àsia Central i el Sudes Asiàtic fins a Oceania. Aquesta gran superfície comprèn les exrepúbliques soviètiques de Kazakhstan, Tadjikistan, y Kirguizistan; l'Iran, Afganistan, Pakistan, Bangladesh, l'Índia, Nepal, Sri Lanka, Butan, la Xina, Mongòlia, Hong Kong, Corea, el Japó, Malàsia, Singapur, Camboia, Myanmar, Filipines, Tailàndia, Vietnam, Indonèsia, Austràlia i Nova Zelanda. Dins dels més de 12.000 kms que separen d'est a oest els extrems d'aquesta gran extensió, es creuen diverses fronteres geogràfiques i culturals de més d'una vintena de països, que reivindiquen una identitat local en defensa de la diferència i contra la globalització cultural que caracteritza l'actual ordre mundial. Aquest festival especialitzat en cinema asiàtic aspira a convertir-se en un certamen de referència internacional, amb més d'un centenar de pel·lícules que es podran veure a la present edició, susceptibles de cartografiar les cultures de les quals procedeixen i representen.

El Asian Film Festival. Barcelona (2017), que organitza anualment Casa Asia, se planteja a partir del giro cultural de la geografia y del énfasis que la geografia crítica pone en la construcción de imaginarios directamente relacionados con el territorio, partiendo de la simbiosis subyacente entre nación y narración. El cine asiático no forma un conjunto uniforme de paradigmas ni presenta un panorama identitario único, como demuestran los diferentes relatos pertenecientes a los países que participan en el festival, desde Asia Central y el Sudeste Asiático hasta Oceanía. Esta amplia superficie comprende las ex repúblicas soviéticas de Kazajstán, Tayikistán y Kirguistán; Irán, Afganistán, Pakistán, Bangladesh, India, Nepal, Sri Lanka, Bután, China, Mongolia, Hong Kong, Corea, Japón, Malasia, Singapur, Camboya, Myanmar, Filipinas, Tailandia, Vietnam, Indonesia, Australia y Nueva Zelanda. En los más de 12.000 kms que separan de este a oeste los extremos de esta vasta extensión, se atraviesan las fronteras geográficas y culturales de más de una veintena de países, que reivindican una identidad local en defensa de la diferencia y contra la globalización cultural que caracteriza el actual orden mundial. Este festival especializado en cine asiático aspira a convertirse en un certamen de referencia internacional, con más de un centenar de películas que se podrán ver en la presente edición, susceptibles de cartografiar aquellas culturas de las que proceden y representan.

Asian Film Festival. Barcelona (2017), an annual event organized by Casa Asia, is based on the cultural turn of geography and the emphasis that critical geography places on the construction of imagery directly related to the territory, starting from the underlying symbiosis between nation and narration. Asian cinema does not form a uniform set of paradigms nor does it present a unique identity panorama, as witnessed by the different stories from the countries that will be part of the festival from Central Asia and Southeast Asia to Oceania. This area covers the former Soviet republics of Kazakhstan, Tajikistan, and Kyrgyzstan; Iran, Afghanistan, Pakistan, Bangladesh, India, Nepal, Sri Lanka, Bhutan, China, Mongolia, Hong Kong, Korea, Japan, Malaysia, Singapore, Cambodia, Myanmar, the Philippines, Thailand, Vietnam, Indonesia, Australia and New Zealand. Within the distance of 12.000 km that separates from East to West the boundaries of this vast extension, you go through the geographical and cultural borders of more than twenty countries, which claim a local identity in defence of their difference and against the cultural globalization that portrays the current worldwide order. This festival specialized in Asian cinema aims to become an event of international reference, with more than a hundred films to be seen in this edition, which empower us to map the cultures from which they come and represent.

OBERTURA I CLOENDA | APERTURA Y CLAUSURA | OPENING AND CLOSING SECTION

Iran | Irán | Iran

Bench Cinema

Dir: Mohammad Rahmanian | 2016 | 117' | Comedy | Pre-inaugural | SOFC

Entre 1979 i 1992, en Nasi, un amant del cine que lloga pel·lícules il·legals, és detingut. A la presó coneix un actor de doblatge, qui li deixa l'adreça de la Càmera del Tresor, que conté una gran col·lecció de pel·lícules clàssiques. En Nasi, després del seu alliberament, es passa mesos mirant pel·lícules i memoritza tots els guions. A continuació, emprèn un viatge per a tornar a interpretar aquestes pel·lícules en solitari i així, a poc a poc, crea un grup de teatre anomenat Cinema Bench, comformat per un violinista de carrer, un artista visual amb insomni i una antiga actriu. A mesura que van trobant un lloc on actuar, es troben amb problemes amb una banda liderada per un cap que pretén aprofitar-se d'ells. Encara que tracten de mantenir la seva integritat, la pel·lícula narra les singulars experiències d'actors i actrius amb problemes.

Entre 1979 y 1992, Nasi, un amante del cine que alquila películas ilegales, es arrestado. En prisión conoce a un actor de doblaje, que le deja la dirección de la Cámara del Tesoro, que contiene una gran colección de películas clásicas. Nasi, tras su puesta en libertad, se pasa meses mirando películas y memoriza todos los guiones. A continuación, emprende un viaje para volver a interpretar estas películas en solitario y así, poco a poco, crea un grupo de teatro llamado Cinema Bench, conformado por un violinista callejero, un artista visual con insomnio y una antigua actriz. A medida que van encontrando un sitio donde actuar, tropiezan con una banda liderada por un jefe que pretende aprovecharse de ellos. Aunque tratan de mantener su integridad, la película narra las singulares experiencias de actores y actrices en apuros.

During 1979-1992, a film lover Nasi who rents out illegal videotapes gets arrested. Whilst in prison he meets a voice actor, whom gives Nasi as address to the Chamber of Treasure that holds a great collection of classic films. Nasi spends months after release, watching the films and memorizes all the lines. He then travels around to perform the films as a one man show on a bench. Gradually he forms a theatre group called Cinema Bench, with a street violinist, an insomniac visual artist, and a former actress. As they find a place to perform, they encounter problems in other forms by a gang, led by a Chief. As they try to keep integrity, the film follows their journey as struggling artists.

Mohammad Rahmanian ha estat un dels directors de teatre més famosos de l'Iran post-revolucionari. El clima artístic relativament tolerant durant la presidència de Mohammad Khatami, del 1997 al 2005, va donar l'oportunitat als espectadors d'observar l'evolució de Rahmanian, qui va passar de ser una persona desconeguda a un dels directors més importants del país.

Mohammad Rahmanian ha sido uno de los directores de teatro más famosos del Irán post-revolucionario. El clima artístico relativamente tolerante durante la presidencia de Mohammad Khatami, del 1997 hasta el 2005, dio la oportunidad a los

espectadores de observar la evolución de Rahmanian, quien pasó de ser una persona desconocida a uno de los directores más importantes del país.

Rahmanian has been one of the most talked-about theatre directors of post-revolutionary Iran. The relatively tolerant artistic climate during Mohammad Khatami's presidency, 1997 to 2005, gave theatregoers the chance to see Rahmanian develop from an unknown into one of the country's most prominent directors.

Japó | Japón | Japan

Hikari

Dir: Naomi Kawase | 2017 | 101' | Drama | Inaugural | SOC

Misako és una apassionada escriptora d'adaptacions cinematogràfiques per a discapacitats visuals. En una projecció, coneix a Nakamori, un fotògraf més gran que està perdent lentament la seva vista. Misako aviat descobreix les fotografies de Nakamori, que estranyament la portarà de tornada al seu passat. Junts, aprendran a veure el radiant món invisible fins ara davant els seus ulls.

Misako es una apasionada escritora de adaptaciones cinematográficas para discapacitados visuales. En una proyección, conoce a Nakamori, un fotógrafo mayor que está perdiendo lentamente su vista. Misako pronto descubre las fotografías de Nakamori, que extrañamente la traerá de vuelta a su pasado. Juntos, aprenderán a ver el radiante mundo invisible hasta ahora ante sus ojos.

Misako is a passionate writer of film versions for the visually impaired. At a screening, she meets Nakamori, an older photographer who is slowly losing his eyesight. Misako soon discovers Nakamori's photographs, who will strangely bring her back to her past. Together, they will learn to see the radiant world that was invisible to her eyes.

Originaria de Nara (Japó), Naomi Kawase (1969) és una directora de cine i escriptora. La seva obra gira al voltant de la vida íntima, la búsqueda dels orígens i la identitat. Es va graduar a l'Escola de Fotografia d'Osaka en el 1989 on va treballar com a professora durant els 4 anys següents. En el 1997 va ser la cineasta més jove premiada de la història del Festival de Cannes on va guanyar el Premi Càmera d'Or per la seva pel·lícula *Moe no Suzaku*. Naomi Kawase s'ha convertit en tot un referent de la indústria cinematogràfica asiàtica.

Originaria de Nara (Japón), Naomi Kawase (1969) es una directora de cine y escritora. Su obra gira en torno a la vida íntima, la búsqueda de los orígenes y de la identidad. Se graduó en la Escuela de Fotografía de Osaka en 1989 donde trabajó como profesora durante los 4 siguientes años. En 1997 fue la cineasta más joven premiada de la historia del Festival de Cannes cuando ganó el Premio Cámara de Oro por su película *Moe no Suzaku*. Naomi Kawase se ha convertido en todo un referente en la industria cinematográfica asiática.

From Nara (Tokio), Naomi Kawase is a writer and film director. Her work revolves around intimate life, the search of ones origins and identity. She graduated from the Osaka School of Photography in 1989, where she worked as a lecturer the next four years. In 1997 she became the youngest film director ever to be awarded at the Cannes Film Festival when she won the Golden Camera Award for her fiil *Moe no Suzak*. She has become an example in the asian cinematographic industry, having won many awards so far.

Byung-soo, un assassí en sèrie jubilat, viu una vida tranquil·la amb la seva filla Eun-hee, que ha cuidat d'ell des del seu diagnòstic d'Alzheimer. Quan Eun-hee porta a casa al seu nou nòvio Tae-ju, Byung-soo s'adona que Tae-ju és un assassí en sèrie també. Per salvar la seva filla, Byung-soo ha de lluitar contra Tae-ju i la seva pròpia ment.

Byung-soo, un asesino en serie jubilado, vive una vida tranquila con su hija Eun-hee, que ha cuidado de él desde su diagnóstico de Alzheimer. Cuando Eun-hee trae a casa a su nuevo novio Tae-ju, Byung-soo se da cuenta de que Tae-ju es un asesino en serie también. Para salvar a su hija, Byung-soo debe luchar contra Tae-ju y su propia mente.

Byung-soo, a retired serial killer, lives a quiet life with his daughter Eun-hee, who has cared for him ever since his Alzheimer's diagnosis. When Eun-hee brings home her new boyfriend Tae-ju, Byung-soo realizes Tae-ju is a serial killer too. To save his daughter, Byung-soo must fight Tae-ju as well as his own mind.

Won Shin-yun (1969) és un director sud-coreà. Won té la particularitat d'haver actuat com a doblador en pel·lícules d'acció aband de dirigir la seva pel·lícula "The Wig" (2005). Des de llavors, ha demostrat tenir un gran talent per als thrillers d'acció, dirigint "A Bloody Aria" (2006), "Seven Days" (2007) i "The Suspect" (2013), amb la qual va obtenir un gran èxit de taquilla, amb més de quatre milions d'espectadors.

Won Shin-yun (1969) es un director surcoreano. Won tiene la particularidad de que había actuado como doble en películas de acción antes de dirigir su película de terror "The Wig" (2005). Desde entonces, ha demostrado tener un gran talento para los thrillers de acción, dirigiendo "A Bloody Aria" (2006), "Seven Days" (2007) y "The Suspect" (2013), la cual obtuvo un gran éxito en taquilla, con más de cuatro millones de espectadores.

Won Shin-yun (born October, 1969) is a South Korean film director. Won has the unique background of having been a stuntman before making his directorial horror film debut The Wig (2005). Since then, he has shown strong talent in action thriller movies through A Bloody Aria (2006), Seven Days (2007) and The Suspect (2013). The Suspect was a box office hit with over 4.1 million admissions.

SECCIÓ OFICIAL A COMPETICIÓ | SECCIÓN OFICIAL A COMPETICIÓN | OFICIAL COMPETITION SECTION

Australia | Australia | *Australia*

Don't Tell

Dir: Tori Garret | 2017 | 108' | Drama

“Don't tell” es la història d'una jove que va lluitar després d'haver patit abusos sexuals quan era estudiant en una prestigiosa escola. Amb l'ajuda d'un advocat obstinat i decidit, la Lyndal s'enfronta a la poderosa església que, durant una dècada, ha negat l'abús. Basada en fet reals, que van fer canviar les lleis australianes de protecció a la infància, “Don't tell” és una història commovedora sobre la capacitat per trobar la força i efrontar-se als conflictes com el que experimenta la protagonista, manifestar-se i lluitar contra les injustícies.

“Don't tell” es la historia de una joven que luchó después de haber sufrido abusos sexuales cuando era estudiante en una prestigiosa escuela. Con la ayuda de un abogado obstinado y decidido, Lyndal se enfrenta a la poderosa iglesia que negó su abuso durante una década. Basada en hechos reales que hicieron cambiar las leyes australianas de protección a la infancia, “Don't tell” es una historia conmovedora sobre la capacidad de encontrar la fuerza para enfrentarse a los conflictos como el que experimenta la protagonista, manifestarse y luchar en contra de las injusticias.

Don't Tell is the story of a young woman who fought back after enduring sexual abuse at a prestigious private school. With a dogged and determined local lawyer by her side, Lyndal takes on the powerful church that denied her abuse for over a decade. Based on true events that changed Australian child protection laws, Don't Tell is a poignant story about finding the courage to stand up, speak out and fight against injustice.

Després d'una carrera que va començar a Londres dirigint la MTV, Cartoon Network; Canal TCM, Nickelodean, Film Four i E4, Tori va tornar a Austràlia per dirigir drama de TV i TVCs, i va fundar “Two Little Indians Films”, una de les productores més importants del país. Alguns dels seus treballs són el galardonat curtmetratge “The Barrows”, el guanyador de l'Emmy “Slide” per Fox 8, el premiat “Wentworth” per a Soho Channel i Channel 5 al Regne Unit, una vintena de capítols a “Wonderland”, dos series del drama familiar “Time of our lives”, el thriller “Hiding”, una vintena de capítols de “Rock Bottom” i, més recentment, “Mustangs FC”, una nova telenovel·la adolescente, tot per a l'ABC.

Después de una carrera que empezó en Londres dirigiendo la MTV, Cartoon Network, Canal TCM, Nickelodean, Film Four y E4, Tori regresó a Australia para dirigir drama de TV y TVCs, y fundó "Two Little Indians Films", una de las productoras más importantes del país. Algunos de sus trabajos son el galardonado cortometraje "The Barrows", el ganador del Emmy "Slide" para Fox 8, el premiado "Wentworth" para Soho Channel y Channel 5 en Reino Unido, veintitantos capítulos en "Wonderland", dos series del drama familiar "Time of our lives", el thriller "Hiding", veintitantos capítulos de "Rock Bottom" y, más recientemente, "Mustangs FC", un nuevo culebrón adolescente, todo para la ABC.

After a career that began in London UK directing at MTV, Cartoon Network, TCM Channel, Nickelodean, Film Four and E4, Tori returned to Australia to direct TV drama and TVCs , setting up Two Little Indians Films, one of the country's leading production companies. Her credits include award winning short film The Barrows, International Emmy Award-winning teen drama Slide for Fox 8, the award-winning Wentworth for Soho Channel and Channel 5 in the UK, 20-something dramedy Wonderland, two series of the family dramedy Time of Our Lives, crime drama Hiding, 20-something comedy pilot Rock Bottom and, most recently, Mustangs FC, a new teen drama all for the ABC.

Corea del Sud | Corea del Sur | South Korea

Baby beside me

Dir: Son Tae Gyum | 2016 | 112' | Drama

El jove Do-il, havent realitzat el servei militar, encara ha d'organitzar el seu casament i preparar-se per l'arribada del seu primer fill. Inclús durant les seves últimes vacances, no pot descansar ja que ha d'enllestir els darrers preparatius de la cerimònia i tenir cura del nounat Ye-joon. Tot i que ser cap de família no és fàcil, ell està content amb aquest canvi vital. Un dia, estant a l'hospital amb el petit Ye-joon, Do-il descobreix per casualitat que el nen no és fill seu. Abans de poder preguntar-ho, la seva promesa, Sun-yeong, desapareix. Essent massa jove per convertir-se en pare, Do-il té altres problemes esperant-lo. En l'única cosa que pot pensar en en trobar Sun-yeong com abans millor.

El joven Do-il, habiendo realizado el servicio militar, aún tiene que organizar su boda y lidiar con su bebé en camino. Incluso en sus últimas vacaciones, no puede descansar ya que tiene que dejar listos los últimos preparativos de la boda y cuidar de su bebé Ye-joon. Aunque tirar adelante una familia no es fácil, él está contento con este cambio de vida. Un día en el hospital con Ye-joon, Do-il descubre por casualidad que el niño no es realmente su hijo. Antes de poder preguntarlo, su prometida, Sun-yeong, desaparece. Siendo aun demasiado joven para convertirse en padre, Do-il tiene otros problemas esperándole. En lo único que puede pensar es en encontrar a Sun-yeong lo antes posible.

A young Do-il, ahead of military service discharge, also have shotgun wedding with his baby ahead. Even on his last vacation he cannot rest but having busy days to prepare his wedding and take care of the baby Ye-joon. To support a family is a burden, yet he is happy with a new start. One day at the hospital with Ye-joon, Do-il accidentally finds out that Ye-joon is not his son and before ask, fiancée Sun-yeong disappeared. When he is just too young to become a father, other troubles are haunting him and the only thing he can think about is to find Sun-yeong no matter what.

Son Tae-gyum (Corea del Sud, 1986) és llicenciat pel Departament d'Estudia Cinematogràfics de la Chung-Ang University. Amb "Fly by night" (2011), va obtenir el tercer premi de la Cinéfondation en el Festival de Cinema de Cannes l'any 2011. Al cap d'un any, es va unir a la Korean Academy of Film i va dirigir "Bicycle Thief". L'any 2013, va obtenir el Busan Film Festival's Sonje Award per "In the summer". "Baby beside me" és el seu primer llargmetratge.

Son Tae-gyum (Corea del Sur, 1986) es licenciado por el Departamento de Estudios Cinematográficos de la Chung-Ang University. Con "Fly by night" (2011), obtuvo el tercer premio de la Cinéfondation en el Festival de Cine de Cannes en 2011. Al año siguiente, se unió a la Korean Academy of Film y dirigió "Bicycle Thief". En 2013, obtuvo el Busan Film Festival's Sonje Award por "In the Summer". "Baby beside me" es su primer largometraje.

Son Tae-gyum was born in 1986 in South Korea and graduated from the Department of Cinema Studies at Chung-Ang University. With "Fly By Night" (2011), he won the Cinéfondation third prize at the Cannes Film Festival in 2011. In 2012, he joins Korean Academy of Film and directs "Bicycle Thief". In 2013, his "In the Summer" wins Busan Film Festival's Sonje Award. "Baby Beside me" is his debut feature.

Hong Kong | Hong Kong | Hong Kong

77 Heartbreaks

Dir: Herman Yau | 2017 | 97' | Drama

Quan Eva acaba la seva relació de deu anys amb Adam, se sorprèn per la sobtada ruptura, i no va ser fins que va llegir el seu diari privat que es va adonar que havia patit 77 desenganys. Quan finalment decideixen començar de nou, Eva descobreix la seva cita de beguts. El perdonarà una vegada més?

Quando Eva termina su relación de diez años con Adam, se sorprende por la ruptura repentina, y no fue hasta que leyó su diario privado que se dio cuenta de que había sufrido 77 desengaños. Cuando finalmente deciden empezar de nuevo, Eva descubre su cita de borrachos. ¿Le perdonará una vez más?

When Eva ends her ten-year relationship with Adam, he's shocked by the sudden break-up, not until he read her private journal did he realize that she has suffered 77 heartbreaks. When they finally resolve to start anew, Eva discovers his drunken tryst. Will she pardon him once again

Herman Yau Lai-To (Hong Kong, 1961) és director de cinema i guionista. Yau va estudiar cinema al Departament de Comunicacions de la Hong Kong Baptist College del 1981 al 1984, on va passar gran part del temps envoltat de músics i creant pel·lícules independents. Havent finalitzat els seus estudis, Yau es va dedicar majoritàriament a treballar en la indústria del cinema i a escriure per a un gran nombre de revistes i diaris bé com a columnista, bé com a escriptor independent. Yau va participar així mateix en nombroses produccions, com per exemple, en els vídeos musicals de Chang Kuan, Jie Cheng-jiang, Anthony Wong, Jacky Cheung, Andy Hui i el músic de jazz americà Eric Marienthal. Ha produït anuncis per televisió pels Hong Kong Awards. Des del 1997 fins al 1998, Yau va participar en el rodatge d'una sèrie de televisió produïda per la Radio Television Hong Kong. L'any 2003, en motiu del seu 30è aniversari, el Comitè Independent contra la Corrupció (ICAC) va produir una sèrie i va convidar Yau a dirigir-ne un dels episodis. Yau és també un dels fundadors del periòdic cultural, Chinese Youth Weekly, i de dues revistes de cinema (encara que cap d'aquests segueix publicant-se actualment). Yau ha publicat igualment dos llibres i ha produït i dirigit més de 70 pel·lícules, entre les quals es troben "The untold story", "The untold story III", "War of the Underworld", "Walk in", "Ebola Syndrome", "Master Q 2011", "From the Queen to the Chief Executive" y the Troublesome Night series. Les pel·lícules de Yau has estat projectades al Hong Kong International Film Festival i en d'altres festivals europeus i nord-americans.

Herman Yau Lai-To (Hong Kong, 1961) es director de cine y guionista. Yau estudió cine en el Departamento de Comunicaciones de la Hong Kong Baptist College desde 1981 hasta 1984, donde pasó gran parte del tiempo rodeado de músicos y creando películas independientes. Habiendo finalizado sus estudios, Yau dedicó casi todo su tiempo a trabajar en la industria del cine y a escribir para un gran número de revistas y periódicos como columnista y escritor independiente. Yau participó asimismo en numerosas producciones, como por ejemplo, en los vídeos musicales de Chang Kuan, Jie Cheng-jiang, Anthony Wong, Jacky Cheung, Andy Hui y el músico de jazz americano Eric Marienthal. Ha producido anuncios para televisión para los Hong Kong Awards. Desde 1997 hasta 1998, Yau participó en el rodaje de una serie de televisión producido por la Radio Television Hong Kong. En 2003, para celebrar su 30º aniversario, el Comité Independiente contra la Corrupción (ICAC) produjo una serie e invitó a Yau a dirigir uno de los episodios. Yau es también uno de los fundadores del periódico cultural, Chinese Youth Weekly, y de dos revistas de cine (aunque ninguna sigue publicándose actualmente). Yau ha publicado igualmente dos libros y ha producido y dirigido más de 70 películas, entre las cuales se encuentran "The untold story", "The untold story III", "War of the Underworld", "Walk in", "Ebola Syndrome", "Master Q 2011", "From the Queen to the Chief Executive" and the Troublesome Night series. Las películas de Yau han sido proyectadas en el Hong Kong International Film Festival y en otros festivales europeos y estadounidenses.

Herman Yau Lai-To, born 1961 in Hong Kong is a film director, scriptwriter. Yau studied film at The Department of Communications, Hong Kong Baptist College from 1981 to 1984 where he spent much of his early days hanging out with music lovers and making independent films. Upon leaving school, Yau devoted most of his time working in the film industry, and writing for a number of magazine and newspapers as a columnist and freelance writer. Yau has also participated in a number of productions including music videos for Chang Kuan, Jie Cheng-jiang, Anthony Wong, Jacky Cheung, Andy Hui and the American jazz player Eric Marienthal. He has also produced TV commercials and promos for the Hong Kong Film Awards. From 1997 to 1998, Yau participated in the filming of a TV series produced by Radio Television Hong Kong. In 2003, to celebrate the 30th anniversary of the Independent Committee Against Corruption, the ICAC produced a television drama series and invited Yau to direct one of the episodes. Yau is also one of the founders of the cultural newspaper, Chinese Youth Weekly, and two movie magazines (these three periodicals have stopped releasing). Yau has also published two books of his own. Yau has produced and directed over 70 movies, which include The Untold Story, The Untold Story III, War of the Underworld, Walk In, Ebola Syndrome, Master Q 2001, From the Queen to the Chief Executive and the Troublesome Night series. Yau's films have also been shown in the Hong Kong International Film Festival and film festivals in Europe and the United States.

Hong Kong | Hong Kong | Hong Kong

Happiness

Dir: Andy Lo | 2016 | 114' | Drama

Després de la mort de la seva mare, Chan Kai-yuk se sent tan sol que deixa Guangzhou per Hong Kong per buscar el pare que el va abandonar a ell i la seva mare. Però les esperances de Yuk s'esvaeixen quan troba que el seu pare té una nova família i ho considera una càrrega. Sol i sense llar, Yuk és acollit per la tia Fen, un reclusa de mitjana edat que porta una existència solitària. Al principi, els seus diferents hàbits i personalitats condueixen a nombroses disputes, intensificades per l'egocentrisme de Yuk i l'estrany temperament de Fen. A mesura que el temps passa, Yuk aprèn que Fen està en les primeres etapes de la malaltia d'Alzheimer. El descobriment inesperadament serveix com a catalitzador per al creixement del jove com un amic afectuós.

Después de la muerte de su madre, Chan Kai-yuk se siente tan solo que deja Guangzhou por Hong Kong para buscar al padre que lo abandonó a él y a su mamá. Pero las esperanzas de Yuk se desvanecen al encontrar que su padre tiene una nueva familia y lo considera una carga. Solo y sin hogar, Yuk es acogido por la tía Fen, una reclusa de mediana edad que lleva una existencia solitaria. Al principio, sus diferentes hábitos y personalidades conducen a numerosas disputas, intensificadas por el egocentrismo de Yuk y el extraño temperamento de Fen. A medida que el tiempo pasa, Yuk aprende que Fen está en las primeras etapas de la enfermedad de Alzheimer. El descubrimiento inesperadamente sirve como catalizador para el crecimiento del joven como un amigo cariñoso.

After his mother's death, Chan Kai-yuk feels so alone that he leaves Guangzhou for Hong Kong to look up the father who abandoned him and his mom. But Yuk's hopes are dashed on finding his dad has a new family and considers him a burden. Alone and homeless, Yuk is taken in by Auntie Fen, a middle-aged recluse who leads a solitary existence. At first, their different habits and personalities lead to numerous squabbles, intensified by Yuk's self-centeredness and Fen's odd temperament. As time goes on, Yuk learns Fen is in the early stages of Alzheimer's. The discovery unexpectedly serves as a catalyst for the young man's growth as a caring friend.

El director Andy Lo Yiu-Fai fa una bona òpera prima amb el drama efectiu però imperfecte "Happiness". Un guionista amb experiències tan bones ("Crazy n' the City"), com dolentes ("The Park") o lletges ("Here comes fortune"), Lo va escriure i dirigir prèviament "Can't stop the Killing", un segment de l'antologia "Hardcore Comedy".

El director Andy Lo Yiu-Fai hace un buena opera prima con el drama efectivo aunque imperfecto "Happiness". Un curtido guionista para lo bueno ("Crazy n' the City), lo malo ("The Park") y lo feo ("Here comes fortune"), Lo escribió y dirigió previamente "Can't Stop the Killing", un segmento de la antología "Hardcore Comedy".

Director Andy Lo Yiu-Fai makes a fine feature debut with the flawed yet quietly effective drama Happiness. A longtime screenwriter for the good (Crazy n' the City), the bad (The Park) and the ugly (Here Comes Fortune), Lo previously wrote and directed "Can't Stop the Killing", a segment of the omnibus film Hardcore Comedy.

Hong Kong | França | Xina | Hong Kong | Francia | China | *Hong Kong | France | China*

Ta'ang

Dir: Bing Wang | 2016 | 148' | Documentary

El TA'ANG, una minoria ètnica de Myanmar, està atrapada entre la guerra civil i la frontera xinesa. Des de principis del 2015, els durs enfrontaments han forçat a milers de nens, dones i persones grans a exiliar-se creuant la frontera i entrant a la Xina. TA'ANG segueix la vida quotidiana d'aquests refugiats, forçats a deixar les seves cases amb el desig de tornar-hi.

El TA'ANG, una minoría étnica de Myanmar, está atrapada entre la guerra civil y la frontera china. Desde principios del 2015, los duros enfrentamientos han forzado a miles de niños, mujeres y personas mayores a exiliarse cruzando

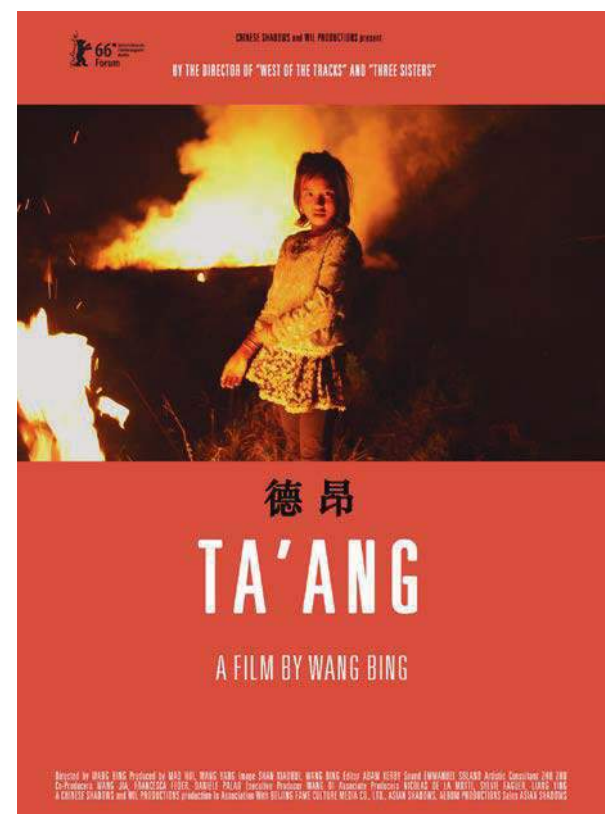
la frontera y entrando a China. TA'ANG sigue la vida cotidiana de estos refugiados, forzados a dejar sus hogares con el deseo de volver.

The TA'ANG, a Burmese ethnic minority, are caught between a civil war and the Chinese border. Since early 2015, heavy fights have forced thousands of children, women and older people on an exodus across the border, into China. TA'ANG follows the daily life of these refugees, forced to leave their home but hoping to return there soon.

Nascut a Xi'an, província de Shaanxi, Xina, el 1967, Wang Bing va estudiar fotografia a l'Acadèmia Lu Xun de Belles Arts i Cinematografia de l'Acadèmia de Cinema de Pequín. Va començar la seva carrera com a cineasta independent el 1999. Va descobrir el 2003, "West of tracks" una enorme obra documental de més de 9 hores de durada de gran èxit a nivell internacional. A més de documental, ("Three sisters" i "Til Madness"), també és actiu en vídeo instal·lació ("Crude oil", una pel·lícula de 14 hores), va dirigir diverses ficcions ("Brutality factory" i "The ditch") i va començar un treball notable en fotografia. El seu treball ha estat seleccionat per presentar i competir en molts festivals de cinema on ha guanyat un gran nombre de premis. Els seus documentals han estat llançats als cinemes, amb "Three sisters" aconseguint un gran èxit a França amb més de 45.000 espectadors. Aclamat pels crítics i reconegut com un dels més importants artistes, documentalistes i cineastes xinesos del seu temps, homenatjat amb retrospectives de la seva obra en grans museus, com recentment al Centre Pompidou de París i a la Cinémathèque Royale de Bèlgica i en el estiu de 2017 a Kassel com a part de Documenta.

Nacido en Xi'an, provincia de Shaanxi, China, en 1967, Wang Bing estudió fotografía en la Academia Lu Xun de Bellas Artes y Cinematografía de la Academia de Cine de Beijing. Comenzó su carrera como cineasta independiente en 1999. Descubrió en 2003, "West of tracks" una enorme obra documental de más de 9 horas de duración de gran éxito a nivel internacional. Además de documental, ("Three sisters" y "Til Madness"), también es activo en video instalación ("Crude oil", una película de 14 horas), dirigió varias ficciones ("Brutality factory" y "The ditch") y comenzó un trabajo notable en fotografía. Su trabajo ha sido seleccionado para presentar y competir en muchos festivales de cine donde ha ganado un gran número de premios. Sus documentales han sido lanzados en los cines, con "Three sisters" logrando un gran éxito en Francia con más de 45.000 espectadores. Aclamado por los críticos y reconocido como uno de los más importantes artistas, documentalistas y cineastas chinos de su tiempo, homenajeado con retrospectivas de su obra en grandes museos, como recientemente en el Centre Pompidou de París y en la Cinémathèque Royale de Bélgica y en el verano de 2017 en Kassel como parte de Documenta.

Born in Xi'an, Shaanxi Province, China, in 1967, Wang Bing studied photography at the Lu Xun Academy of Fine Art and Cinematography at Beijing Film Academy. He began his career as an independent filmmaker in 1999. Discovered in 2003, WEST OF TRACKS an enormous documentary work of more than 9 hours long encountered a great success internationally. Besides feature documentary THREE SISTERS and 'TIL MADNESS, he is also active in video installation (CRUDE a 14 hours film), directed several fiction (BRUTALITY FACTORY and THE DITCH) and started a noteworthy work in photography. His work has been selected for presentation and competition in many film festivals where he won a great number of awards. His documentaries have been release in theaters, with THREE SISTERS encountering a great success in France with more than 45.000 viewers. Acclaimed by critics and recognized as one of the most important Chinese artists, documentary makers and film directors of his time, he is being honored by retrospectives of his entire work in major museum, as recently in Centre Pompidou in Paris, and at the Cinémathèque Royale de Belgique and in the summer 2017 at Kassel as part of Documenta.

Índia | India | India

Rama Rama Re

Dir: Satya Prakash D | 2016 | 112' | Drama

Un viatge de quatre persones que descobreix el significat, la força i la subtileza de la servitud humana sota una filosofia del naixement i la mort, la por i la ràbia, la seguretat i l'inseguretat, la sort i el destí. L'humor, però, no deixa d'estar present en les successives seqüències en les que transcorre l'acció i els seus protagonistes es rendeixen als seus efectes, sense deixar d'abordar els temes que preocupen gran part de la humanitat.

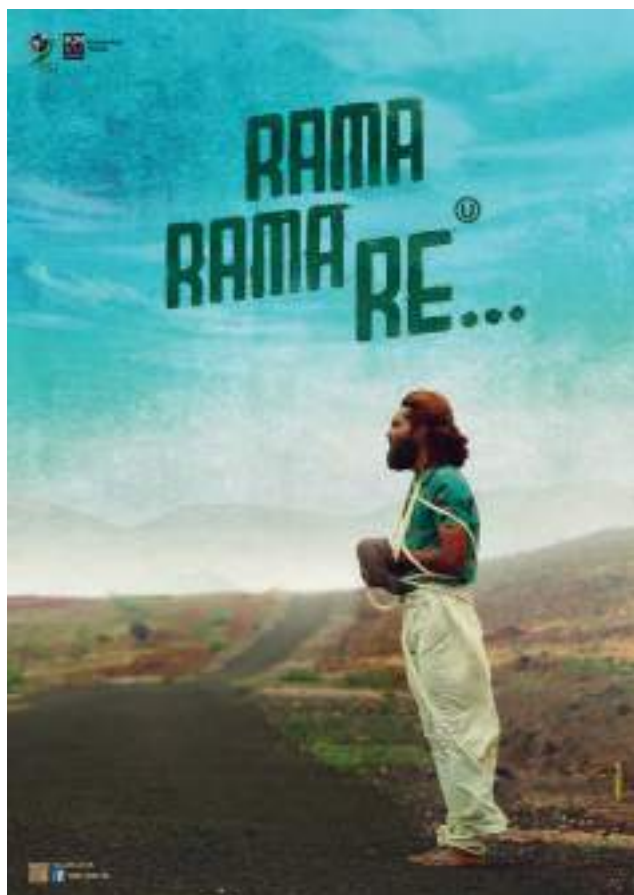
Un viatge de quatre persones que desvela el significat, la força i les sutilezes de la servidumbre humana tenint en compte la filosofia del naixement i la mort, el temor i la ira, la seguretat i la inseguretat, la sort i el destí. El humor, no obstant, no deixa d'estar present en les successives seqüències en les que transcorre l'acció i els seus protagonistes se renden a els seus efectes, sense deixar d'abordar els temes que preocupen a gran part de la humanitat.

A Journey of 4 People which unveils the significance, strength and nuances of human bondages underneath the philosophy of birth and death, fear and rage, security and insecurity, fate and destiny. The plot revolves around the journey of varied characters in a jeep with a flavour of humour and sarcasm.

El productor cinematogràfic de Kannada, Satya Prakash, és un cineasta debutant i lidera la galardonada productora Sandalwood amb seu a Bangalore. La seva primera aventura "Rama Rama Re" va obtenir una bona crítica i reconeixement. Satya Prakash, qui va començar la seva carrera com a assistent de directors aclamats per la crítica, i conegut per posar totes les seves forces i la seva passió en la realització de les pel·lícules, ha donat sempre resultats a les taquilles. En l'actualitat, Satya Prakash i la seva productora Kannada Kolors Cinema estan compromesos en la producció de pel·lícules de qualitat.

El productor cinematográfico de Kannada, Satya Prakash, es un cineasta debutante y lidera la galardonada productora Sandalwood con sede en Bangalore. Su primera aventura "Rama Rama Re" obtuvo una buena crítica y reconocimiento. Satya Parkash, el cual empezó su carrera como asistente de directores aclamados por la crítica, y conocido por poner todos sus esfuerzos y su pasión en la realización de las películas, ha dado siempre resultados en la taquilla. En la actualidad, Satya Parkash y su productora Kannada Kolors Cinema están comprometidos en la producción de películas de calidad.

Kannada feature film producer Mr. Satya Prakash is Debut filmmaker and leads Award winning Sandalwood Production house based in Bangalore. His debut venture Rama Rama Re feature film enjoyed a specialized audience rating and applause. Satya Prakash who started his career as assistant director to critically acclaimed directors and known for putting his best efforts for making the film and his passionate zeal to make an outstanding film has always provided results in the box office. Presently Satya Prakash and his production house Kannada Kolors Cinema is committed to produce quality films.

Indonèsia | Indonesia | Indonesia

Solo Solitude

Dir: Yosep Anggi Noen | 2016 | 98' | Drama

Juliol de 1996, es desencadenen disturbis a Jakarta, la capital d'Indonèsia. Wiji Thukul, un poeta famós, és assenyalat com a possible activista. Amb la policia perseguint-lo, Wiji es veu obligat a marxar de Solo i dirigir-se a Borneo, a milers de quilòmetres. Convertit en fugitiu, Wiji comenta el seu viatge espantat. Ajudat, protegit i alimentat pels activistes al llarg del seu viatge, acaba arribant a un petit poble on troba una mica de pau. No obstant, el seu cap i el seu cor romanen amb la seva dona i fills, els quals segueixen a Solo, vigilats per la policia. Wiji no pot suportar-ho i vol tornar a casa. Què és la vida quan no pots estar al costat d'aquells que estimes?

Julio de 1996, estallan disturbios en Yakarta, la capital de Indonesia. Wiji Thukul, un poeta famoso, es señalado como un posible activista. Con la policia siguiendo sus pasos, Wiji se ve obligado a abandonar Solo y partir hacia

Borneo, a miles de kilómetros. Convertido en fugitivo, Wiji empieza su exilio asustado. Ayudado, protegido y alimentado por activistas a lo largo de su viaje, acaba llegando a un pequeño pueblo donde encuentra un poco de paz. Sin embargo, su cabeza y su corazón permanecen con su mujer e hijos, los cuales siguen en Solo, vigilados por la policia. Wiji no puede soportarlo y quiere volver a casa. ¿Qué es la vida cuando no puedes estar al lado de los que quieres?

July 1996, riots break out in Jakarta, the Indonesian capital. Wiji Thukul, a well-known poet, is designed as a suspect activist. With the police looking for him, Wiji is forced to leave Solo for Borneo, thousands of kilometers away. Now a fugitive, Wiji starts his exile in fear. Helped, protected and fed by activists along his journey, he ends up in a small town where slowly he finds a certain peace. But his mind and heart remains with his wife and children living under surveillance in Solo. Wiji can't take it anymore. He wants to go home. What is life if you can't be with the ones you love?

Yosep Anggi Noen va estudiar Comunicació a la Facultat de Socio-Política de la Yogyakarta's Gadjah Mada University. El seu debut "Peculiar Vacation and Other Illnesses" es va estrenar l'any 2012 a Locarno, on va rebre una menció especial. Va guanyar també una altra menció, el Dragon and Tiger Award per a Cinema Jove, al Vancouver IFF i va rebre dos premis del Ministeri d'Educació i Cultura d'Indonèsia. El seu curtmetratge "A laddy caddy who never saw a hole in one" va guanyar el premi a millor curtmetratge al Busan IFF 2013 i el Grand Prix de Tokyo Short FF 2014. "Genre Sub Genre" es va projectar a Rotterdam, Seoul Mediacity i va ésser galardonada amb el Premi del Jurat al Arkipel International Experimental and Documentary Festival 2014. El seu últim curtmetratge "Love story not" es va projectar a Busan 2015 i Rotterdam 2016.

Yosep Anggi Noen estudió Comunicación en la Facultad de Socio-Política de la Yogyakarta's Gadjah Mada University. Su debut "Peculiar Vacation and Other Illnesses" se estrenó el año 2012 en Locarno, donde recibió una mención especial. Ganó también otra mención, el Dragon and Tiger Award para Cine Joven, en el Vancouver IFF y recibió dos premios del Ministerio de Educación y Cultura de Indonesia. Su cortometraje "A laddy caddy who never saw a hole in one" ganó el premio a mejor cortometraje en el Busan IFF 2013 y el Grand Prix de Tokyo Short FF 2014. "Genre Sub Genre" se proyectó en Rotterdam, Seoul Mediacity y fue galardonada con el Premio del Jurado en el Arkipel International Experimental and Documentary Festival 2014. Su último cortometraje "Love story not" se proyectó en Busan 2015 y Rotterdam 2016.

Yosep Anggi Noen studied Communications at the Socio-Politics Faculty of Yogyakarta's Gadjah Mada University. His first feature "Peculiar Vacation and Other Illnesses" premiered in 2012 Locarno where it received a special mention. It also won a special mention Dragon and Tiger Award for Young Cinema, at Vancouver IFF and received 2 awards from Ministry of Education and Culture Indonesia. His short film "A Lady Caddy Who Never Saw a Hole in One" won best short film at Busan IFF 2013 and the Grand Prix of Tokyo Short FF 2014. "Genre Sub Genre" screened in Rotterdam, Seoul Mediacity and got awarded the Jury Prize in Arkipel International Experimental and Documentary Festival 2014. His last short film "Love Story Not" screened in Busan 2015 and Rotterdam 2016.

Iran | Irán | Iran

Sara & Aida

Dir: Maziar Miri | 2017 | 86' | Drama

Sara i Aida són bones amigues. La reputació d'una d'elles està en perill. Amb l'ajuda de l'altra, necessiten descobrir com resoldran aquest problema. Però, com de forta és la seva amistat? La pel·lícula mostra el protagonisme que exerceix cada vegada més la dona al cinema iranià i, en particular, a la trajectòria de Maziar Miri i altres directors com Alireza Davoudnejad, Aida Panahandeh i Hamid Nematollah.

Sara y Aida son buenas amigas. La reputación de una de ellas está en peligro. Con la ayuda de la otra, necesitan descubrir cómo resolverán este problema. Sin embargo, ¿Cómo de fuerte es su amistad? La película muestra el protagonismo que desempeña cada vez más la mujer en el cine iraní y, en particular, en la trayectoria de Maziar Miri y otros directores como Alireza Davoudnejad, Aida Panahandeh y Hamid Nematollah.

embargo, ¿Cómo de fuerte es su amistad? La película muestra el protagonismo que desempeña cada vez más la mujer en el cine iraní y, en particular, en la trayectoria de Maziar Miri y otros directores como Alireza Davoudnejad, Aida Panahandeh y Hamid Nematollah.

Sara and Aida are close friends. The reputation of one of them is in danger. With each other's help they need to figure out how they will resolve this issue. How strong is their friendship though? The film shows the increasingly prominent role of women in Iranian cinema and, in particular, in the career of Maziar Miri and other directors such as Alireza Davoudnejad, Aida Panahandeh and Hamid Nematollah.

Maziar Miri (Teheran, 1972) és director de cinema, editor i productor executiu, graduat per la Universitat de Radiodifusió de l'Iran. Va començar la seva carrera cinematogràfica com a editor en els canals de televisió iranians i va editar diverses sèries de televisió, així com documentals. Va fer un documental de tres parts "Iranian Nature" de 1997-1999 i la seva primera experiència en el cinema de ficció va ser un curtmetratge titulat "Robin Hood" (1996). Va co-dirigir una sèrie de la TV, "Rezayat Family" en 1997 i després va dirigir "This film is not important", un curt de ficció sobre la música clàssica iraniana que encara està en postproducció. "Unfinished song", el seu primer llargmetratge, va ser premiat i ben acollit en l'escena internacional. "Gradually" el seu segon llargmetratge, va guanyar el premi a la millor pel·lícula en la competició internacional de Fajr 2006 i va entrar en la secció Panorama de la Berlinale 2006.

Maziar Miri (Teherán, 1972) es director de cine, editor y productor ejecutivo, graduado por la Universidad de Radiodifusión de Irán. Comenzó su carrera cinematográfica como editor en los canales de televisión iraníes y editó varias series de televisión, así como documentales. Hizo un documental de tres partes "Iranian Nature" de 1997-1999 y su primera experiencia en el cine de ficción fue un cortometraje titulado "Robin Hood" (1996). Co-dirigió una serie de la TV, "Rezayat Family" en 1997 y después dirigió "This film is not important", un corto de ficción sobre la música clásica iraní que todavía está en post-producción. "Unfinished song", su primer largometraje, fue premiado y bien acogido en la escena internacional. "Gradually" su segundo largometraje, ganó el premio a la mejor película en la competición internacional de Fajr 2006 y entró en la sección Panorama de la Berlinale 2006.

Born in 1972 in Tehran, Maziar Miri is a film director, editor, and executive producer, who graduated from Iran Broadcasting University. He started his film career as an editor in Iranian TV channels and edited a number of TV series as well as documentaries. He made a 3-part documentary on "Iranian Nature" from 1997-1999 and his first experience in fiction cinema is a short film entitled ROBIN HOOD (1996). He co-directed a TV series, "Rezayat Family" in 1997 and then directed "This film is not important", a short fiction on Iranian classic music which is still in post-production. "Unfinished song", his first feature, was awarded and well received in international scene. "Gradually" is his second feature film which won the best film award in international competition of Fajr 2006 and entered Panorama section in Berlinale 2006.

Japó | Japón | Japan

Dawn of the Felines

Dir: Kazuya Shiraishi | 2017 | 84' | Drama

Una història de tres noies d'escolta que viuen sota el cel de Ikebukuro, Tòquio. Treballen al mateix servei d'escorta mentre se senten soles en la seva vida urbana. Masako és una gran deutora. Takada, el seu important client, no té feina i està socialment retirat. Rie, una mestressa de casa, lidera amb un vell vidu Kaneda. Yui és una mare soltera amb dos fills, però que atreta per un jove se'n descuida. Les emocions enormement negatives, com l'aversion, l'odi i el conflicte es barregen, mentre que les dones troben l'amor i la vitalitat paradoxals essencials per a la vida. Com un documental, Shiraishi satiritza a les dones en situació de pobresa, actualment un problema social al Japó.

Una historia de tres chicas escoltas viviendo bajo el cielo de Ikebukuro, Tokio. Trabajan en el mismo servicio de acompañantes mientras se sienten solas en su vida urbana. Masako es una gran deudora. Takada, su importante cliente, está sin empleo y socialmente retirado. Rie, ama de casa, lidera con un viejo viudo Kaneda. Yui es una madre soltera con dos hijos, pero esta interesada en un chico joven y descuida a sus hijos. Enormes emociones negativas como la aversión, el odio y la disputa se arremolinan, mientras que las mujeres encuentran el amor y la vitalidad paradójicos esenciales para la vida. Al igual que un documental, Shiraishi satiriza a las mujeres en la pobreza, que actualmente es un problema social en Japón.

A story of three escort girls living under the sky in Ikebukuro, Tokyo. They work at same escort service while feeling lonely in their urban life. Masako is a heavy debtor. Takada, her important customer, is out of employment and socially withdrawn. Rie, a housewife, handles an old widower Kaneda. Yui is a single mom with two kids, but she's into a young guy and comes to neglect her children. Enormously negative emotions such as dislike, hate and quarrel swirl, while women find paradox love and vitality essential to life. Like a documentary film, Shiraishi satirizes women in poverty, which is currently a social problem in Japan.

Nascut el 1974 a Hokkaido. El 1995, assisteix a l'escola de cinema privada patrocinada pel director Genji Nakamura. A partir de llavors, estudia amb el director Koji Wakamatsu, treballant com a freelance en l'equip de direcció. Treballa com a subdirector en les pel·lícules de Koji Wakamatsu, incloent "Asunaki Machikado" (1997), "Kanzenn naru Shiiku", "Akai Satsui" (2004), "17 Sai no Fuukei, Shounen wa Nani wo Mitanoka" (2005), mentre també treballa en pel·lícules de Isao Yukisada i Isshin Inudo. Després de dirigir el seu primer llargmetratge; "Lost Paradise in Tòquio" (2010), l'adaptació cinematogràfica d'un best-seller no ficció, "The Devil's Path", va arrasar els premis nacionals de cinema d'aquest any.

Nacido en 1974 en Hokkaido. En 1995, asiste a la escuela de cine privada patrocinada por el director Genji Nakamura. A partir de entonces, estudia con el director Koji Wakamatsu, trabajando como freelance en el equipo de dirección. Trabaja como subdirector en las películas de Koji Wakamatsu, incluyendo "Asunaki Machikado" (1997), "Kanzenn naru Shiiku", "Akai Satsui" (2004), "17 Sai no Fuukei, Shounen wa Nani wo Mitanoka" (2005), mientras trabaja también en películas de Isao Yukisada e Isshin Inudo. Después de su primera dirección en el largometraje; "Lost Paradise in Tokyo" (2010), la adaptación cinematográfica de un best-seller no ficción, "The Devil's Path", arrasó los premios nacionales de cine de ese año.

Born 1974 in Hokkaido. In 1995, he attends the private film school sponsored by director Genji Nakamura. From then he studies under director Koji Wakamatsu, working freelance in the direction team. Works as Assistant Director in Koji Wakamatsu's films, including "Asunaki Machikado" (1997), "Kanzenn naru Shiiku", "Akai Satsui" (2004), "17 Sai no Fuukei, Shounen wa Nani wo Mitanoka" (2005), while also working on films by Isao Yukisada and Isshin Inudo. Following his first directorial feature length film, "Lost Paradise in Tokyo" (2010), the film adaptation of a nonfiction bestseller, "The Devil's Path," swept that year's domestic film awards.

Kazakhstan | Kazajstán | Kazakhstan

Taraz

Dir: Nurtas Adambay | 2016 | 82' | Drama

Una nit habitual en un club nocturn de la ciutat de Taraz acaba amb un conflicte que involucra al fill del criminal cap local Ali. Entenent que les conseqüències més greus d'aquest conflicte són inevitables, un parell d'amics es veuen obligats a fugir de la ciutat i anar a Almati, portant a un visitant ocasional del club - Aizhan, i un taxista. Cadascun d'ells s'adona que no podrà tornar a la ciutat natal en un futur proper, on van deixar enrere la seva quotidiana vida i els seus problemes. En Almati estan tractant de trobar diners per continuar ocults. ¿Seran capaços de complir els seus plans abans que siguin capturats? «Taraz» és una pel·lícula sobre l'amistat, l'honor i els desafiaments de la vida inesperada.

Una noche habitual en un club nocturno de la ciudad de Taraz termina con un conflicto que involucra al hijo del criminal jefe local Ali. Entendiendo que las consecuencias más graves de este conflicto son inevitables, un par de amigos se ven obligados a huir de la ciudad e ir a Almaty, llevando a un visitante ocasional del club - Aizhan, y un taxista. Cada uno de ellos se da cuenta de que no podrá volver a la ciudad natal en un futuro cercano, donde dejaron atrás su cotidiana vida y sus problemas. En Almaty están tratando de encontrar dinero para continuar ocults. ¿Serán capaces de cumplir sus planes antes de que sean capturados? «Taraz» es una película sobre la amistad, el honor y los desafíos de la vida inesperada.

A usual evening in a nightclub of Taraz city ends with a conflict involving the son of the local criminal boss Ali. Understanding that the most serious consequences of this conflict are inevitable, a couple of friends are forced to flee the city and go to Almaty, taking along an occasional visitor of the club -

Aizhan, and a taxi driver. Each one of them realizes that they will not be able to return to the hometown in the near future, where they left behind their everyday life and problems. In Almaty they are attempting to find money to keep on holding up. Will they be able to fulfil their plans before they will get caught? «Taraz» is a film about friendship, honour and unexpected life challenges.

Nascut a la URSS el 1981, aquest jove ha tingut nombrosos oficis dins de la indústria cinematogràfica, entre els qual es troben el de productor, actor i director. Va començar la seva carrera l'any 2008 i no ha parat de treballar des de llavors. Entre les seves produccions més destacades, apareix "Taraz", tot un èxit a les taquilles del seu país i amb una molt bona acceptació a nivell internacional.

Nacido en la URSS en 1981, este joven kazajo ha desempeñado diferentes oficios dentro de la industria cinematográfica tales como productor, actor y director. Comenzó su carrera en el año 2008 y no ha parado desde entonces. Entre sus trabajos más destacados aparece la película Taraz, todo un éxito en las taquillas kazajas y con muy buena aceptación a nivel internacional.

Born in the URSS in 1981, this young boy has worked in many different areas within the cinematographic industry such as production, acting and direction. He started his career in 2008 and he has not stop working since then. One of the most distinguished works is his feature film "Taraz", which was characterized by its big success in Kazakhstan and its very good acceptance in the international scenario.

Kirguizistan | Kirguistán | Kyrgyzstan

A Father's Will

Dir: Bakyt Mukul, Dastan Zhapar Uulu | 2016 | 112' | Drama

Després de viure als Estats Units com immigrant durant els últims quinze anys, l'Azat vola fins al poble de la seva família, al Kirguizistan. El seu pare, el Murat, va morir fa un any als Estats Units i la seva última voluntat era la de tornar els diners que havia demanat als seus veïns del poble. L'Azat es troba la casa en ruïnes. El germà petit d'en Murat, el Choro, i tots els seus amics i coneguts van marxar fa molt de temps. Tot i el rebuig dels veïns cap a l'Azat, aquest reconstrueix la casa familiar i paga els deutes del seu pare. Un dia, el Choro torna i es decideix la qüestió més important de la última voluntat d'en Murat.

Tras vivir en Estados Unidos como inmigrante durante los últimos quince años, Azat vuela hasta el pueblo de su familia, en Kirguistán. Su padre, Murat, murió hace un año en Estados Unidos y su última voluntad era devolver el dinero que había tomado prestado de sus vecinos en el pueblo. Azat se encuentra su casa en ruinas. El hermano menor de Murat, Choro, y todos sus amigos y conocidos se fueron hace mucho tiempo. A pesar de la hostilidad que muestran los vecinos hacia Azat, éste reconstruye la casa familiar y paga las deudas de su padre. Un día, Choro vuelve y se decide la cuestión más importante de la última voluntad de Murat...

After living as an immigrant in the USA for 15 years, Azat flies to Kyrgyzstan to his family village. His father, Murat, died in the USA a year ago. It was his dying wish to pay back the money he owed to the villagers. Azat discovers the family home derelict. Choro, the younger brother of Murat, and their relations left a long time ago. Despite most villagers not liking him,

Azat repairs the family home and repays the money his father owed. One day, Choro arrives and the most important question about Murat's will is decided.

“A father’s will” és una pel·lícula de Kirguizistan de l’any 2016 dirigida per Bakyt Mukul i Dastan Zhapar Uulu. La pel·lícula va ser seleccionada com a candidata kirugís per a la categoria de Millor Pel·lícula en Llengua Estrangera en la 89ª cerimònia dels Òscar, però no va ser nominada.

“A father’s will” es una película de Kirguistán del año 2016 dirigida por Bakyt Mukul y Dastan Zhapar Uulu. La película fue seleccionada como la candidata kirguís a Mejor Película de Lengua Extranjera en la 89ª ceremonia de los Óscar, pero no fue nominada.

“A Father's Will” is a 2016 Kyrgyz drama film directed by Bakyt Mukul and Dastan Zhapar Uulu. The film was selected as the Kyrgyz entry for the Best Foreign Language Film at the 89th Academy Awards but it was not nominated

Mongòlia | Mongolia | Mongolia

Winter Story

Dir: Tulga Bayarkhuu | 2017 | 93’ | Drama

Inspirada en diversos casos d’assassinats ocorreguts a Mongòlia, ‘The Winter Story’ tracta sobre la lluita d’una dona que ha perdut la seva família per culpa d’un conductor begut, i vol venjar-se. Coneix a un home, un assassí en sèrie, i li demana ajuda per matar l’home que accidentalment va causar la mort del seu marit i de la seva filla. La pel·lícula destaca les problemàtiques socials que tenen lloc a Mongòlia, actualment, com ara l’atur, l’alcoholisme i, per descomptat, la delinqüència.

Inspirada en distintos casos de asesinatos acaecidos en Mongolia, ‘the Winter Story’ trata de la lucha de una mujer que ha perdido a su familia por culpa de un conductor borracho, y quiere vengarse. Conoce a un hombre, un asesino en serie, y le pide ayuda para matar al hombre que accidentalmente causó la muerte de su marido y de su hija. La película destaca las problemáticas sociales que tienen lugar en Mongolia, actualmente, tales como el desempleo, el alcoholismo y, por supuesto, la delincuencia.

Inspired by several murder cases in Mongolia, the Winter Story is about a struggling woman who lost her family by a drunken driver and who is seeking a revenge. She meets a man, a serial killer, and asks for help to kill the man who accidently murdered her husband and

daughter. The movie outlines the current issues that took place in Mongolia, as unemployment, alcoholism and, of course, criminal activities.

Bayarkhuu ha treballat en nombrosos projectes de diferents tipus. En primer lloc, ha treballat com a director del documental “Dark and Silent” (2008). Ha dirigit també els curtmetratges “Emilia says” (2006), “Emilia says 2” (2008) i “Color of life” (2016) i nombrosos llargmetratges incloent “Today” (2014), “6th Wish” (2016) i “Winter Story” (2016). Finalment, ha participat en la sèrie de televisió “Classroom” (2014), la qual inclou 16 episodis.

Bayarkhuu ha trabajado en numerosos proyectos de distintos tipos. En primer lugar, ha trabajado como director del documental “Dark and Silent” (2008). Ha dirigido también los cortometrajes “Emilia says” (2006), “Emilia says 2” (2008) y

“Color of life” (2016) y numerosos largometrajes incluyendo “Today” (2014), “6th Wish” (2016) y “Winter Story” (2016). Finalmente, ha participado en la serie de televisión “Classroom” (2014), la cual incluye 16 episodios.

Bayarkhuu has worked in many different projects of different types. First, he has been the director of the documentary “Dark and Silent” (2008). He has also directed the short films “Emilia says” (2006), “Emilia says 2” (2008) and “Color of life” (2016). He has directed many feature films including “Today” (2014), “6th Wish” (2016) and “Winter Story” (2016). Finally, he has participated in the TV serie “Classroom” (2014), which included 16 episodes.

Nova Zelanda | Nueva Zelanda | New Zealand

The Rehearsal

Dir: Alison Maclean | 2016 | 102' | Drama

Stanley, un ingenu estudiant de teatre de primer curs, coneix a Isolde i comencen una dolça primera història d'amor. Incentivat per Hannah, la carismàtica professora, Stanley descobreix un talent i ambició que ell mateix desconeixia que posseïa. Stanley se sent profundament dividit al seu interior quan el seu grup de teatre decideix utilitzar l'escàndol sexual que implica a la germana – que és un prodigi del tenis – d'Isolde com a tema principal per l'obra de final de curs.

Stanley, un ingenuo estudiante de teatro de primer curso, conoce a Isolde y empiezan una dulce primera historia de amor. Incentivado por Hannah, la carismática profesora, Stanley descubre un talento y ambición que él mismo no sabía que tenía. Stanley se siente profundamente dividido en su interior cuando su grupo de teatro decide usar el escándalo sexual que implica a la hermana – que es un prodigio del tenis – de Isolde como tema principal para la obra de final de curso.

Stanley, a naive 1st year drama student meets Isolde and begins a sweet, first love affair. Goaded by Hannah, the charismatic, domineering Head of Acting, Stanley uncovers a talent and ambition he didn't know he had. When his group hits on a sex scandal that involves Isolde's tennis prodigy sister as fertile material for their end-of-year show, Stanley finds himself profoundly torn.

Alison Maclean va néixer a Ottawa, Canadà, de pares neozelandesos. Va immigrar a Nova Zelanda amb els seus pares quan era una adolescent. Després es va graduar de l'Elam School of Fine Arts d'Auckland, en cinema i escultura. Alison és una directora canadenca de vídeos musicals, curts, televisió (episodis de “Sex and the City”, “The Tudors”, “Homocide: Life on the Street”), anuncis i pel·lícules. Entre els seus projectes es pot trobar el vídeo musical de “Torn” (Natalie Imbruglia, 1998), el curt “Kitchen Sink” (1989) i la pel·lícula “Jesus’ Son” (1999) i Crush (1992).

Alison Maclean nació en Ottawa, Canada, de padres neozelandeses. Inmigró a Nueva Zelanda con sus padres cuando era una adolescente. Después se graduó de la Elam School of Fine Arts de Auckland, en cine y escultura. Alison es una directora canadiense de vídeos musicales, cortos, televisión (episodios de “Sex and the City”, “The Tudors”, “Homocide: Life on the Street”), anuncios y películas. Entre sus trabajos se encuentra el vídeo musical de “Torn” (Natalie Imbruglia, 1998), el corto “Kitchen Sink” (1989) y la película “Jesus’ Son” (1999) y “Crush” (1992).

Alison Maclean was born in Ottawa, Canada to New Zealand-born parents, and immigrated to New Zealand with her parents as a teenager. She later graduated from the Elam School of Fine Arts, Auckland, in film and sculptures. She is a Canadian film director of music videos, short films, television (episodes of Sex and the City, The Tudors, Homicide: Life on the Street), commercials and feature films. Her works include the music video Torn (Natalie Imbruglia, 1998), the short film Kitchen Sink (1989) and the feature films Jesus' Son (1999) and Crush (1992).

Pakistan | **Pakistán** | *Pakistan*

Mah e mir

Dir: Anjum Shahzad | 2016 | 150' | Drama

“Mah e Mir” se centra en la vida d’un poeta anomenat Jamal, que està vivint un moment difícil. La pel·lícula tracta d’establir paral·lels entre la vida de Jamal i Mir Taqi Mir. La història va fent salts entre el present i la ment d’en Jamal, mentre ell s’imagina que és Mir Taqi Mir quan estava a Lucknow, ocupat entre judicis i tribulacions que va haver de viure.

“Mah e Mir” se centra en la vida de un poeta llamado Jamal, que está pasando por un mal momento. La película trata de establecer paralelos entre la vida de Jamal y Mir Taqi Mir. La historia va saltando entre el presente y la mente de Jamal, mientras él se imagina ser Mir Taqi Mir cuando se encontraba en Lucknow, donde se encontró ocupado entre juicios y tribulaciones que Mir vivió.

Mah e Mir is focuses on the life of a modern day poet named Jamal going through a rough patch. The movie tries to draw parallels between Jamal's and Mir Taqi Mir's life with the story jumping from present day to Jamal's mind as he imagines himself to be Mir Taqi Mir in Lucknow focusing on the trials and tribulations that Mir once experienced.

Anjum Shahzad és un director de televisió i cinema, productor, escriptor i actor pakistanès. Shahzad va saltar a la fama i és més conegut pel seu paper com a Bobby la famosa i reconeguda sèrie “Family Front”, dels noranta. Gràcies a aquesta comèdia va guanyar el premi PTV com a Millor Actor Revelació, pel seu paper de Bobby. Va debutar com a director de cinema en 2016 amb la pel·lícula biogràfica – i amb elements semificcional – de “Mah e Mir”, inspirada per la vida d’un geni poeta urdú del segle divuit, Mir Taqi Mir.

Anjum Shahzad es un director de televisión y cine, productor, escritor y actor pakistaní. Shahzad saltó a la fama y es más conocido por su papel como Bobby en la famosa y reconocida serie “Family Front”, de los noventa. La comedia le permitió ganar el premio PTV como Mejor Actor Revelación por su papel de Bobby. Debutó como director de cine en 2016 con la película bibliográfica – y con elementos semi-ficcionales – de “Mah e Mir”, inspirada por la vida de un genio poeta urdú del siglo dieciocho, Mir Taqi Mir.

Anjum Shahzad is a Pakistani TV and film director, producer, writer and actor. Shahzad rose to fame and is best known for his role as Bobby in the critically acclaimed and madly-followed comedy series Family Front in the 90s. The situational comedy earned him PTV Award for Best Debut Actor for his role as Bobby. He debuted as film director in 2016 with a biopic Mah-e-Mir, inspired by the life of a genius Urdu poet of 18th century, Mir Taqi Mir, with semi-fictional elements.

En un petit poble a l'est de Sri Lanka l'any 1989, després de que el seu marit hagi estat capturat, torturat i assassinat per part d'una banda paramilitar, la jove Kusum ha de lluitar per a poder tirar endavant els seus vuit fills i la seva sogra, i ho ha de fer sola. Treballa en infinitat de llocs que sempre acaben sent un desastre, on abusen d'ella física i sexualment. Finalment, Kusum cau en la prostitució. Al cap de poc temps, la policia l'arresta en un prostíbul. Això afecta inevitablement els seus fills i la seva escolarització. La seva reacció en forma de venjança es desenvolupa a partir de llavors.

En un pequeño pueblo al este de Sri Lanka en 1989, después de que su marido fuera secuestrado, torturado y asesinado por parte de una banda paramilitar, la joven Kusum tiene que luchar para poder sacar adelante sus ocho hijos y de su suegra ella sola. Trabaja en infinidad de sitios que siempre acaban siendo un desastre, donde abusan de ella física y sexualmente. Finalmente, Kusum cae en la prostitución. Al cabo de poco tiempo, la policía la arresta en un burdel. Esto afecta inevitablemente a sus hijos y su escolarización. Su reacción en forma de venganza se desarrolla a partir de entonces.

In a small village in Eastern Sri Lanka in 1989, after her husband was abducted, tortured and murdered by a paramilitary group, 37 year old Kusum has to fight to look after her eight children and mother-in-law all by herself. After a series of unsuccessful odd jobs, where she is constantly abused physically and sexually, Kusum falls into prostitution. Soon the Police arrest her in a brothel. This event adversely affects her children's schooling. Her revengeful reaction unfolds thereafter.

Sanjeewa Pushpakumara (est de Sri Lanka, 1977) es va llicenciar en Arts per la Universitat de Sri Jayewardenepura l'any 2005. el 2008 va obtenir el seu certificat pel màster en Mass Communications per la University of Kelaniya. L'any 2006, va realitzar un curs de producció cinematogràfica a la Sri Lanka Film Corporation i, el 2014 va obtenir el certificat del seu Master of Fine Arts en producció per la Chung-Ang University. L'ant 2009, Sanjeewa va ésser seleccionat per l'Asian Film Academy of Busan International Film Festival. La seva òpera prima, "Flying fish" (Igillena Maluwo), va rebre el suport per a la post-producció per part del Festival de Cine de Rotterdam i va ésser nominada al Tiger Award. Posteriorment, la pel·lícula ha estat convidada a més de trenta festivals internacionals.

Sanjeewa Pushpakumara (este de Sri Lanka, 1977) se licenció en Artes por la Universidad de Sri Jayewardenepura en 2005. En 2008 obtuvo su certificado por el master en Mass Communications por la University of Kelaniya. En 2006, realizó un curso de producción cinematográfica en la Sri Lanka Film Corporation y, en 2014 obtuvo el certificado de su Master of Fine Arts en producción por la Chung-Ang University. En 2009, Sanjeewa fue seleccionado para la Asian Film Academy of Busan International Film Festival. Su ópera prima, "Flying Fish" (Igillena Maluwo), recibió soporte para su post-producción por parte del Festival de Cine de Rotterdam y fue nominada al Tiger Award. Posteriormente, la película fue invitada en más de treinta festivales internacionales.

Sanjeewa Pushpakumara (Eastern Province of Sri Lanka, 1977) completed his Bachelor of Arts degree at the University of Sri Jayewardenepura in 2005. In 2008, he obtained his Master's degree in Mass Communications from the University of Kelaniya. Sanjeewa, pursued a diploma in film making at the Sri Lanka National Film Corporation in 2006. In 2014 he obtained his advanced degree (Master of Fine Arts) in film-making from the Chung-Ang University. In 2009, Sanjeewa was selected to the Asian Film Academy of Busan International Film Festival. Sanjeewa's first feature film, Flying Fish (Igillena Maluwo) received post production support from the

International Film Festival Rotterdam and was nominated for the Tiger Award. The film garnered many accolades and the film was invited to more than 30 international film festivals around the world.

Tailàndia i Japó | Tailandia y Japón | Thailand & Japan

Bangkok Nites

Dir: Katsuya Tomita | 2016 | 183' | Drama

Bangkok, una megalòpolis en expansió constant. Al seu centre es troba Thabniya Road, un barri roig freqüentat únicament per homes japonesos. Luck n'és una de les anfitriones. Viu sola en un luxós apartament i proveeix tota la seva família, la qual viu al nord-est del país, prop de la frontera amb Laos. Un dia, Lucky es troba amb Ozawa, un client japonès del que s'havia enamorat cinc anys enrere. Ozawa és un veterà de l'exèrcit japonès que amb prou feines es guanya la vida en l'actualitat. Ell ha d'anar a Laos i li demana a ella que l'acompanyi. Allà, ell li presenta tota la seva família i els seus amics de la infància. Durant aquesta curta estada Ozawa, cansat de la seva vida a Bangkok, comença a somiar amb una vida tranquil·la en aquest petit poble, però poc a poc es va adonant de les cicatrius que va deixar el colonialisme.

Bangkok, una megalópolis en expansión constante. Es su centro se encuentra Thabniya Road, un barrio rojo frecuentado únicamente por hombres japoneses. Luck es una de las anfitrionas. Vive sola en un lujoso apartamento y provee toda su familia, la cual vive en el noreste del país, cerca de la frontera con Laos. Un día Lucky se encuentra con Ozawa, un cliente japonés del que se había enamorado cinco años atrás. Ozawa es un veterano del ejército japonés que a penas se gana la vida en la actualidad. Él tiene que ir a Laos y le pide a ella le acompañe. Allí, él le presenta toda su familia y sus amigos de la infancia. Durante esta corta estancia Ozawa, cansado de su vida en Bangkok, empieza a soñar en una vida tranquila en este pequeño pueblo, pero poco a poco se va dando cuenta de las cicatrices que dejó el colonialismo.

Bangkok, an endlessly expanding megalopolis. In its heart is Thaniya Road, a red-light district, frequented only by Japanese men. Luck is one of the reigning queens there. Living alone in a luxury apartment, she provides for her large family in the northeastern provinces, near the Laotian border. One day Luck comes across Ozawa, a Japanese client with whom she had fallen in love five years earlier. An ex-soldier with the Japanese Defense Army, he barely ekes out a living, and has a modest room on skid row. When Ozawa has to go to Laos, she accompanies him to introduce him to her family and childhood friends. During this short stay, weary of his life in Bangkok, Ozawa starts dreaming of a quiet life in this little village, but becomes aware of the scars left by colonialism.

Katsuya Tomita (Kofu, Japó, 1972) va estar treballant en la construcció i en la conducció de camions per a estalviar diners i fer pel·lícules. Els primers actors que van treballar per ell van ser els seus amics de la infància. Durant tres anys, va aprofitar els caps de setmana i, amb una càmera de 8mm, va registrar la seva primera pel·lícula "Above the clouds", la qual es va estrenar l'any 2003. Amb el premi que va guanyar amb aquesta pel·lícula,

va rodar "Off Highway 20" (2007), amb una càmera de 16mm. L'any 2008, va decidir realitzar "Saudade" (2011), una història basada en el seu poble, Kofu.

Katsuya Tomita (Kofu, Japón, 1972-) estuvo trabajando en la construcción y en la conducción de camiones para ahorrar dinero y hacer películas. Los primeros actores que trabajaron para él fueron sus amigos de la infancia. Durante tres años, aprovechó los fines de semana y, con una cámara de 8mm, registró su primera película "Above the clouds", la cual se estrenó en 2003. Con el premio que ganó con esta película, rodó "Off Highway 20" (2007), con una cámara de 16mm. En 2008, decidió realizar "Saudade" (2011), una historia basada en su pueblo, Kofu.

Born in 1972 in the city of Kofu, Japan. After graduating from high school, he saved money to make films by working as a construction worker and a truck driver, using his childhood friends as actors. For three years, using an 8mm camera, he spent his weekends making his first film, "Above the clouds", which was released in 2003. With the award he won for this film, he shot "Off Highway 20" (2007) using 16mm film. In 2008, he decided to make "Saudade" (2011), basing the story in his hometown of Kofu.

SECCIÓ OFICIAL NETPAC | SECCIÓN OFICIAL NETPAC | OFICIAL SECTION NETPAC

Bangla Desh | Bangla Desh | Bangladesh

Gopon- The inner sound

Dir: Ashraf Shishir | 2016 | 96' | Drama

Aquesta pel·lícula està basada en la història d'una famosa escriptora que obté una bona reputació com a autora d'èxit a Bangla Desh i a l'oest de Bengala (Índia). Quan era nena, es va criar en una casa d'acollida amb la seva mare soltera. Abandonada per part del seu pare, la seva mare va passar moltes dificultats per guanyar-se la vida, encara que fós de forma miserable. Irònicament, la pròpia escriptora va patir, posteriorment, abusos sexuals durant la seva adolescència. Com a conseqüència, va desenvolupar anomalies psicossomàtiques. El seu caràcter es torna dur després d'anys de preocupació i abatiment. Perd les ganes de viure i no soporta els homes. La realitat de la vida l'ha convertida en un ésser fatigat i solitari, que es dedica a l'escriptura fins a esdevenir una escriptora d'èxit. Un dia durant l'època dels monzons, un cineasta apareix en la seva vida. Aquest li demana de fer una pel·lícula a partir de la seva història, el qual els porta a conèixer-se, compartir idees, emocions i patiments, històries d'amor i somnis...

Esta película está basada en la historia de una célebre escritora que obtiene una buena reputación como autora de éxito en Bangla Desh y en el oeste de Bengala (India). Cuando era niña, se crió en una casa de acogida con su madre soltera. Abandonada por parte de su padre, su madre pasó muchas dificultades para ganarse la vida, aunque fuera de forma miserable. Irónicamente, la propia escritora sufrió, más adelante, abusos sexuales en su adolescencia. Como consecuencia, desarrolló anomalías psicossomáticas. Su carácter se vuelve duro después de años de preocupación y abatimiento. Pierde las ganas de vivir y no soporta a los hombres. La realidad de la vida la ha hecho un ser fatigado y solitario, que se dedica a la escritura hasta convertirse en una escritora de éxito. Un día durante la época de monzones, un cineasta aparece en su vida. Éste le pide hacer una película a partir de su historia, lo cual les lleva a conocerse, compartir ideas, emociones y sufrimientos, historias de amor y sueños...

The screenplay is based on a story of a noted female writer. She earns a very good name as a prolific Bengali writer in Bangladesh and in West Bengal (India). When she was a child, she was raised in a shanty foster-home-type place with her lonesome mother. Being deserted by her father, her mother was in a terrible life-struggle for eking out a living. The irony of the fact, the female writer herself was sexually abused at her teen-age. She develops some psychosomatic-abnormalities since then. Being engrossed, preoccupied and dejected, she becomes a morbid character. She loses all her interest in life and she can't stand any man. The reality of life made her tiring and lonely, she started writing. As a result, she came up as a successful writer. Once in monsoon time, an art film maker comes to her life. He asks for making of his film with her story. This opens them up to get closer with each other sharing of ideas, emotions and afflictions, stories of love, dream...

Md Ashraful Alam, que ha adoptat el pseudònim d'Ashraf Shishir, és un guionista, poeta, escriptor i activista dels Drets Humans. Ha obtingut de premis nacionals de cinema independent. Graduat en Tecnologia de la Informació i Dret, és pioner del moviment cinematogràfic AECB, una plataforma de cineastes creada per a oferir escenaris alternatius per una millor producció cinematogràfica amb més de 20000 membres. És també el fundador i director de l'International Open Film Festival (IOFF) i ha estat jurat de diversos festivals internacionals com el Houston Cinemania Film Festival (Texas, USA), Red Rock Film Festival (Utah, USA), Widescreen Film & Music Festival (Florida, USA), Walur Lake International Film Festival (Kashmir, Índia). Ha publicat quatre llibres sobre literatura i cinema.

Md Ashraful Alam, que ha adoptado el pseudónimo de Ashraf Shishir, es un guionista, poeta, escritor y activista de los Derechos Humanos. Ha obtenido los premios nacionales de cine independiente. Licenciado en Tecnología de la Información y Derecho, es pionero del movimiento cinematográfico AECB, una plataforma de cineastas creada para ofrecer escenarios alternativos para una mejor producción cinematográfica con más de 20000 miembros. Es también el fundador y director del International Open Film Festival (IOFF) y ha sido jurado de diversos festivales internacionales como el Houston Cinemania Film Festival (Texas, USA), Red Rock Film Festival (Utah, USA), Widescreen Film & Music Festival (Florida, USA), Walur Lake International Film Festival (Kashmir, India). Ha publicado cuatro libros sobre literatura y cine.

Md Ashraful Alam, whose penname/nickname is Ashraf Shishir, is a National Award Winning Independent Motion Pictures and Film Professional, Script Writer, Poet, Story Writer, Human Rights Activists from Bangladesh. Educated in IT and law, he is the pioneer of the AECB film movement, a platform for the filmmakers to establish alternative show-case for better cinema with more than 20,000 members. He is the founder and festival director of International Open Film Festival (IOFF). He is the jury of several international film festivals like Houston Cinemania Film Festival (Texas, USA), Red Rock Film Festival (Utah, USA), Widescreen Film & Music Festival (Florida, USA), Walur Lake International Film Festival (Kashmir, India). Published four books on literature and film.

Bhutan | Bután | *Bhutan*

Kushuthara

Dir: Karma Deki | 2017 | 92' | Drama

Amb l'objectiu de documentar la producció tèxtil tradicional de Bhutan, Charlie, un fotògraf de Los Angeles, es troba en un petit poble al cim de les muntanyes de l'est del país. Des del primer moment, Charlie té l'estranya sensació d'haver visitat aquest indret anteriorment. Mentre fa fotos, una de les noies del poble, Chomiko, li crida l'atenció i se sent immediatament atret per ella. Chomiko és una gran teixidora, la millor del poble. Encarna així mateix les memòries d'una vida passada. La relació entre els dos comenta de manera complicada, però es va simplificant a mesura que s'adonen de les causes i condicions que la van forjar. Finalment, la balança es reestableix i ambdós surten guanyant amb l'experiència.

Con el objetivo de documentar la producción textil tradicional de Bután, Charlie, un fotógrafo de Los Angeles, se encuentra en un pequeño pueblo en lo alto de las montañas del este del país. Desde el primer momento, Charlie tiene la extraña sensación de haber visitado este sitio anteriormente. Mientras toma fotos, una de las chicas del pueblo, Chomiko, le llama la atención y se siente inmediatamente atraído por ella. Chomiko es una gran tejedora, la mejor del pueblo. Encarna asimismo las memorias de una vida pasada. La relación entre los dos empieza de forma complicada, pero se va simplificando

a medida que se dan cuenta de las causas y las condiciones que la forjaron. Al final, la balanza se restablece y ambos salen ganando con la experiencia.

While on assignment to document traditional textile production, Charlie, a photographer from Los Angeles, finds himself in a small village high in the mountains of Eastern Bhutan. From the very first, Charlie has a strange feeling that he has been in the place before. While taking photographs, one girl in particular, Chomiko, catches his eye and he feels immediately drawn to her. Chomiko is a very skilled weaver, the best in the village, but she also embodies the memories of a past life. The relationship between the two becomes entangled and then untangled through realization of the causes and conditions that created it. In the end, balance is restored and both Charlie and Chomiko are wiser.

Karma Deki va treballar com a carter a Thimphu fins que va tenir l'oportunitat de matricular-se a la NYFA, on va estudiar direcció i producció cinematogràfica durant un any. La seva òpera prima "Kishuthara" va obtenir el premi a la Millor Pel·lícula dels Buthanese national film awards l'any 2008. Ha realitzat més de tres llargmetratges, alguns dels quals han estat galardonats o projectats en festivals internacionals. Recentment, ha projectat el seu curtmetratge "Birds in Cages" al South Asian film festival a Goa, a la Índia.

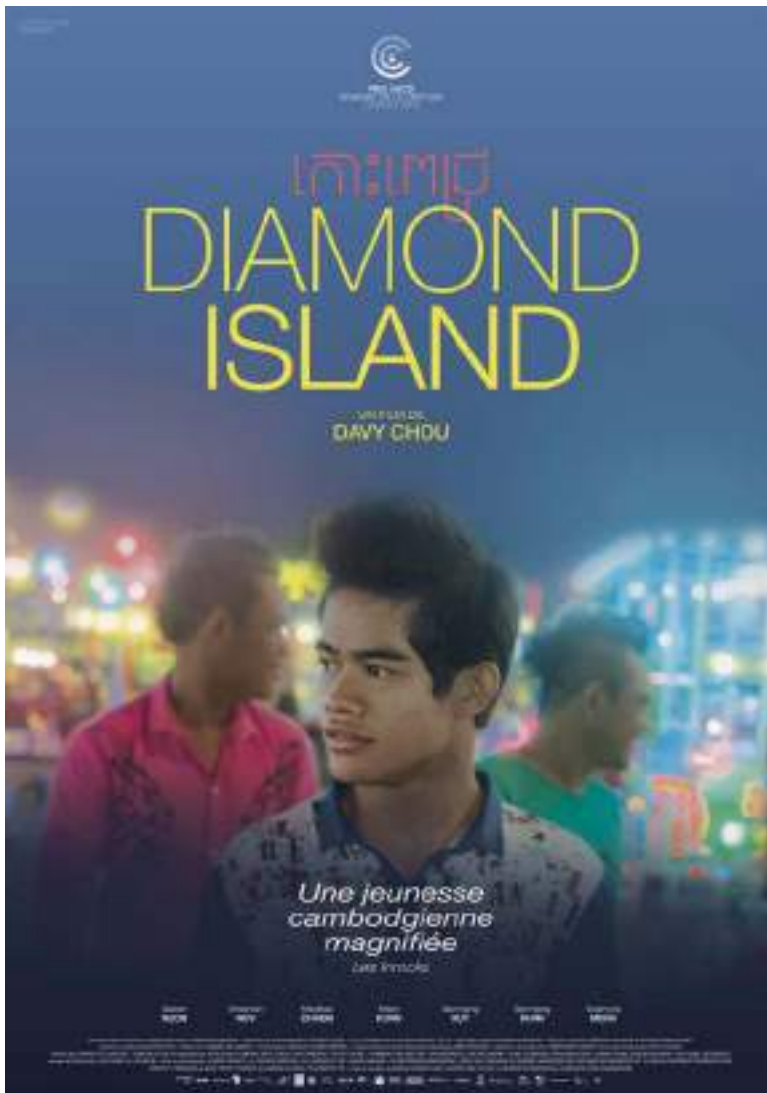
Karma Deki va treballar como carter en Thimphu hasta que tuvo la oportunidad de matricularse a la NYFA, donde estudió dirección y producción cinematográfica durante un año. Su ópera prima "Kishuthara" obtuvo el premio a Mejor Película en los Buthanese national film awards en 2008. Ha realizado más de tres largometrajes, algunos de los cuales han sido galardonados o proyectados en festivales internacionales. Recientemente, ha proyectado su cortometraje "Birds in Cages" en el South Asian film festival en Goa, Índia.

Karma Deki worked as a postal clerk in Thimphu until she received an opportunity to enroll at NYFA, where she studied directing and film production for one year. Her feature film "Kishuthara" won best film award in the Bhutanese national film awards in 2008. She has made more than 3 feature films, many of which have won awards or screened at international festivals. She recently screened her short film "Birds in Cages" at the South Asian film festival in Goa, India.

Cambodja | Camboya | Cambodia

Diamond Island

Dir: Davy Chou | 2016 | 101' | Drama

En aquesta història del pas de la infantesa a l'edat adulta, un jove de 18 anys nascut en una zona rural de Cambodja, deixa el seu poble per treballar en la constucció a Diamond Island, un projecte per a un paradís ultra-modern destinat als rics i pensat per simbolitzar el futur de Cambodja. Diamond Island és una urbanització de luxe situada als afores de Phnom Penh. El jove es fa amic dels seus companys de feina i es troba amb el seu germà gran, el carismàtic Solei, qui havia marxat cinc anys enrere. Solei li ensenya un nou món fascinant, el de la joventut viscuda a la ciutat, amb les seves noies, les seves nits i il·lusions.

En esta historia sobre el paso de la niñez a la adultez, un joven de 18 años nacido en una zona rural de Camboya, deja su pueblo para trabajar en la construcción en Diamond Island, un proyecto para un paraíso ultra-moderno destinado a los ricos y pensado para simbolizar el futuro de Camboya. Diamond Island es una urbanización de lujo situada en las afueras de Phnom Penh. El joven se hace amigo de sus compañeros de trabajo y se encuentra con su hermano mayor, el carismático Solei, el cual partió cinco años atrás. Solei le muestra un nuevo mundo fascinante, el de una juventud vivida en la ciudad con sus chicas, sus noches e ilusiones.

In this stylish coming-of-age story, Bora, an 18-year-old from the Cambodian provinces, leaves his village to work on the construction sites of Diamond Island, a project for an ultra-modern paradise for the rich and a symbol of tomorrow's Cambodia. Diamond Island is a luxury housing development

outside Phnom Penh. He befriends his fellow workers and finds his elder brother, the charismatic Solei, who went missing five years earlier. Solei introduces him into an exciting world, that of an urban and wealthy youth, its girls, nights and illusions.

Davy Chou és un director de cinema i productor francocambodjà, (1983-) que viu entre París i Phnom Penh. El 2009, va fundar la productora francesa Vycky Films amb Jacky Goldberg i Sylvain Decouvelaere. Va establir un estudi cinematogràfic a Cambodja, on va fundar un col·lectiu per a joves cineastes locals. "Golden Slumbers" (2001), un llargmetratge en forma de documental que tracta el naixement del cinema cambodjà als anys 60, i la seva destrucció per part de Khmer rojos, va ésser seleccionat per la Berlinale Forum, el Busan International Film Festival, i uns altres quaranta festivals internacionals. El seu curtmetratge titolat "Cambodia 2099" (2014) va ésser seleccionat per al Cannes' Directors' Fortnight i va guanyar el Gran Premi del Curtas Vila do Conde. L'any 2014, va fundar la productora cambodjana Anti-Archive amb els cineastes Steve Chen i Kavich Neang. "Diamond Island", produïda per Aurora Films i coproduïda per Anti-Archive, Vycky Films, Vandertastic, Arte France Cinema i 185 Films, és el seu primer llargmetratge.

Davy Chou es un director de cine y productor franco-camboiano, (1983-) que vive entre París y Phnom Penh. En 2009, fundó la productora francesa Vycky Films con Jacky Goldberg y Sylvain Decouvelaere. Estableció un estudio cinematográfico en Camboya, donde fundó un colectivo para jóvenes cineastas locales. "Golden Slumbers" (2001), un largometraje en forma de documental que trata el nacimiento del cine camboiano en los años 60, y su destrucción por parte de Khmer rojos, fue seleccionado para la Berlinale Forum, el Busan International Film Festival, y otros cuarenta festivales internacionales. Su cortometraje titulado "Cambodia 2099" (2014) fue seleccionado para el Cannes' Directors' Fortnight y ganó el Gran Premio del Curtas Vila do Conde. En 2014, fundó la productora camboiana Anti-Archive con los cineastas Steve Chen y Kavich Neang. "Diamond Island", producida por Aurora Films y coproducida por Anti-Archive, Vycky Films, Vandertastic, Arte France Cinema y 185 Films, es su primer largometraje.

Davy Chou is a French-Cambodian filmmaker and producer, born in 1983 and based between Paris and Phnom Penh. In 2009, he created the French production company Vycky Films with Jacky Goldberg and Sylvain Decouvelaere. He established a filmmaking workshop in Cambodia, where he founded a collective for young local filmmakers. Golden Slumbers (2011), a feature length documentary about the birth of Cambodian cinema in the 60's, and its destruction by the Khmer Rouge, was selected by the Berlinale Forum, the Busan International Film Festival, as well as by more than 40 international festivals. His short film Cambodia 2099 (2014) was selected for Cannes's Directors' Fortnight and won among others the Great Prize of Curtas Vila do Conde. In 2014, he founded the Cambodian production company Anti-Archive with filmmakers Steve Chen and Kavich Neang. "Diamond Island", produced by Aurora Films and coproduced by Anti-Archive, Vycky Films, Vandertastic, Arte France Cinema and 185 Films is his first feature film.

Corea del Sud | Corea del Sur | South Korea

The prison

Dir: Na Hyun | 2017 | 125' | Thriller

Un expolicia polèmic és empresonat per un accident automobilístic. Ell descobreix que tota la penitenciària està controlada per un reclus que ha estat manejant un sindicat del crim amb l'ajuda de l'alcaid i els guàrdies que els proveeix 100% de coartada.

Un ex policia polémico es encarcelado por un accidente automovilístico. Él descubre que toda la penitenciaría está controlada por un recluso que ha estado manejando un sindicato del crimen con la ayuda del alcaide y los guardias que les provee 100% de coartada.

A troubled ex-cop is imprisoned for a hit-and-run accident. He discovers that the entire penitentiary is controlled by an inmate who has been running a crime syndicate with the help of the warden and guards which provides them 100% alibi.

Na Hyun és un guionista i director de cinema sud-coreà. Un veterà guionista de la indústria cinematogràfica coreana, Na va debutar com a director amb el thriller "The Prison" (2017). Altament classificat com una pel·lícula de gènere d'acció, els seus drets de distribució es van vendre a 62 països fins i tot abans del seu llançament en els teatres locals.

Na Hyun es un guionista y director de cine surcoreano. Un veterano guionista de la industria cinematográfica coreana, Na debutó como director con el thriller “The Prison” (2017). Altamente clasificado como una película de género de acción, sus derechos de distribución se vendieron a 62 países incluso antes de su lanzamiento en los teatros locales.

Na Hyun is a South Korean screenwriter and film director. A veteran screenwriter in the Korean film industry, Na made his directorial debut with the crime thriller “The Prison” (2017). Highly rated as an action genre film, its distribution rights was sold to 62 countries even before its release in local theaters.

Filipines | Filipinas | Philippines

Town in a lake

Dir: Jet Leyco | 2015 | 87' | Drama

La rutina del pintoresco poble rural de Marangtubia es trenca amb el descobriment de les restes mortals d'una noia, profanats sobre un camp de gesta, y la desaparició d'una altra. La reclamació de justícia i la recerca contínua criden l'atenció dels mitjans de comunicació, mentre un dels pescadors del poble discuteix amb la seva consciencia si reconèixer o no el seu testimoni. Els habitants es converteixen en defensors de la decència i la farsa i, intentant desviar l'atenció, organitzen el seu festival anual a la vora del llac, sense conèixer l'existència d'un diable que ha vingut a buscar-los.

La rutina del pintoresco pueblo rural de Matangtubia se rompe con el descubrimiento de los restos mortales de una chica, profanados sobre un campo de césped, y la desaparición de otra. La reclamación de justicia y la búsqueda continua llaman la atención de los medios de comunicación, mientras uno de los pescadores del pueblo discute con su consciencia si reconocer su testimonio. Los habitantes se convierten en defensores de la decencia y la farsa e, intentando desviar la atención, organizan su festival anual junto al lago, sin conocer la existencia de un diablo que ha venido a buscarlos.

The routine of the quaint rural town of Matangtubig is broken with the discovery of a girl's remains, defiled in an open grass field, another girl, missing. Claims for justice and a search ensues, the national media turns its attention, as the town is put on trial for the secrets it keeps, a local fisherman struggles with his conscience to admitting as witness. The townsfolk become entities for decency and sham, attempting to divert attention, the town put up its yearly festival by the lake, unknowing of a sleeping evil that has come to claim them.

Jet Leyco (1986) és un cinematògraf afincat a Manila. Ha dirigit, filmat, editat i produït més de cen treballs cinematogràfics, incluint curts, documentals televisius, anuncis virals, vídeos musicals i instal·lacions d'art. Els seus treballs han sigut projectats a diferents festivals de cinema i exhibicions d'art. Ha guanyat experiència en cinematografia mentre treballava com a becari per Lav Diaz i Khavn De La Cruz a 2008. Leyco ensenya Direcció i Apreciació cinematogràfica al Asia Pacific Film Institute.

Jet Leyco (1986) es un cinematógrafo afincado en Manila. Ha dirigido, filmado, editado y producido más de cien trabajos cinematográficos, incluyendo cortos, documentales televisivos, anuncios virales, vídeos musicales e instalaciones de arte. Sus trabajos han sido proyectados en varios festivales de cine y exhibiciones de arte. Ha ganado experiencia en cinematografía mientras trabajaba como becario para Lav Diaz y Khavn De La Cruz en 2008. Leyco enseña Dirección y Apreciación cinematográfica en el Asia Pacific Film Institute.

Jet Leyco (1986) is a filmmaker based in Manila. He has directed, shot, edited, and produced over a hundred of video works including short films, television documentaries, viral commercials, music videos, and art installations. His works has been screened in various film festivals and art exhibits. He gained experience in filmmaking while working as an intern for Lav Diaz and Khavn De La Cruz in 2008. Leyco teaches Advance Directing and Film Appreciation at Asia Pacific Film Institute. He is an aspiring chef, mastering the craft of French Exit.

Hong Kong | Hong Kong | Hong Kong

This is Not What I Expected!

Dir: Derek Hui | 2017 | 106' | Drama

¿La diferència produeix menyspreu o afecte? El lema de la família Lu és "L'ésser odiat condueix a la soledat i la solitud manté el cap clar". Insensible i excèntric Lu Jin, CEO d'un grup hotelier internacional, és l'home que li encanta odiar. Gu Shengnan, sub-xef de Rosebud Hotel, no és més adorable que ell, confosa i descurada, no és el que la majoria consideren un objecte de desig. Lu Jin es registra en un hotel per a dur a terme una investigació d'adquisició. Està insatisfet amb tot el que veu, però el plat d'última hora de Gu Shengnan assota la seva ment. Comença a demanar plats i ella comença a cuinar per a ell. No es reuneixen en persona però comparteixen una apreciació mútua. No obstant això, són eterns rivals, cada trobada és una catàstrofe, fins que les seves identitats es revelen per accident. En l'estira i arronsa, entre menyspreu i afecte, què costat guanyarà?

¿La diferencia produce desprecio o cariño? El lema de la familia Lu es "El ser odiado conduce a la soledad y la soledad mantiene la mente clara". Insensible y excéntrico Lu Jin, CEO de un grupo hotelero internacional, es el hombre que le encanta odiar. Gu Shengnan, sub-chef de Rosebud Hotel, no es más adorable que él, confundida, descuidada y desaliñada, no es lo que la mayoría consideran un objeto de deseo. Lu Jin se registra en un hotel para llevar a cabo una investigación de adquisición. Está insatisfecho con todo lo que ve, pero el plato de última hora de Gu Shengnan azota su mente. Comienza a pedir platos y ella comienza a cocinar para él. No se reúnen en persona pero comparten una apreciación mutua. Sin embargo, son eternos rivales, cada encuentro es una catástrofe, hasta que sus identidades se revelan por accidente. En el tira y afloja, entre desprecio y cariño, ¿Qué lado ganará?

Does difference breed contempt or fondness? The Lu family motto is 'Being loathed leads to solitude and solitude keeps the mind clear.' Callous and eccentric Lu Jin, CEO of an international hotel group, is the man one loves to hate. Gu Shengnan, sous chef of Rosebud Hotel, is no more a social darling than him – confused, careless and unkempt, she is hardly what most consider an object of desire. Lu Jin checks into a hotel to conduct acquisition research. He is dissatisfied with everything he sees, but a last-minute dish whipped by Gu Shengnan blows his mind. He starts ordering dishes from her and she starts

cooking for him. The two don't meet in person but they share a mutual appreciation for each other. Yet in reality, they're arch-rivals whose every encounter is a catastrophe, until their identities are revealed by accident. In the tug-of-war between contempt and fondness, which side will win?

Nascut a Hong Kong el 1981, Hui va debutar com a editor de pel·lícules en "The Warlords" (2007) de Peter Ho-sun Chan. Després va treballar amb aclamats cineastes com Teddy Chan a "Bodyguards and Assassins" (2009) i "Kung Fu Killer" (2014), Peter Ho-sun Chan a "Wu Xia" (2010) i "Dearest" (2014), Chen Kaige a "Sacrifice" (2010), Keanu Reeves en el debut com a director de Reeves, "Man of Tai Chi" (2013), Derek Tung-sing Yee a "I Am Somebody" (2015) i Renny Harlin a "Skiptrace" (2016, protagonitzada per Jackie Chan). El seu altre treball d'edició de pel·lícules, la comèdia "Goodbye Mr. Loser" (2015) va ser un èxit de taquilla que va recaptar 226 milions de dòlars a la Xina. Hui va ser nominat a la Millor Edició de Cinema en els Premis de Cinema de Hong Kong i Golden Horse Awards. És el candidat més jove en la categoria de Millor Edició de Cinema a la història dels Premis de Cinema de Hong Kong. Hui acaba de guanyar la seva tercera nominació als Premis de Cinema de Hong Kong com a Millor Muntatge de Cinema amb "Soul Mate" (2016, dirigida per Derek Tsang). Hui es va graduar a la Universitat de la Ciutat de Hong Kong a l'Escola de Mitjans Creatius amb honors de primera classe. "This is Not What I Expected" és el debut com a director d'Hui per a un llargmetratge.

Nacido en Hong Kong en 1981, Hui debutó como editor de películas en "The Warlords" (2007) de Peter Ho-sun Chan. Después trabajó con aclamados cineastas como Teddy Chan en "Bodyguards and Assassins" (2009) y "Kung Fu Killer" (2014), Peter Ho-sun Chan en "Wu Xia" (2010) y "Dearest" (2014), Chen Kaige en "Sacrifice" (2010), Keanu Reeves en el debut como director de Reeves, "Man of Tai Chi" (2013), Derek Tung-sing Yee en "I Am Somebody" (2015) y Renny Harlin en "Skiptrace" (2016, protagonizada por Jackie Chan). Su otro trabajo de edición de películas, la comedia "Goodbye Mr. Loser" (2015) fue un éxito de taquilla que recaudó 226 millones de dólares en China. Hui fue nominado a la Mejor Edición de Cine en los Premios de Cine de Hong Kong y Golden Horse Awards. Es el candidato más joven en la categoría de Mejor Edición de Cine en la historia de los Premios de Cine de Hong Kong. Hui acaba de ganar su tercera nominación a los Premios de Cine de Hong Kong como Mejor Montaje de Cine con "Soul Mate" (2016, dirigida por Derek Tsang). Hui se graduó en la Universidad de la Ciudad de Hong Kong en la Escuela de Medios Creativos con honores de primera clase. "This is Not What I Expected" es el debut como director de Hui para un largometraje.

Born in Hong Kong in 1981, Hui debuted as a film editor in director Peter Ho-sun Chan's The Warlords (2007). He then worked with acclaimed filmmakers including Teddy Chan on Bodyguards and Assassins (2009) and Kung Fu Killer (2014), Peter Ho-sun Chan on Wu Xia (2010) and Dearest (2014), Chen Kaige on Sacrifice (2010), Keanu Reeves on Reeves's directorial debut Man of Tai Chi (2013), Derek Tung-sing Yee on I Am Somebody (2015) and Renny Harlin on Skiptrace (2016, starring Jackie Chan). His other film editing work, comedy Goodbye Mr. Loser (2015) was a box office sleeper hit that grossed USD 226 million in China. Hui was nominated for Best Film Editing at both the Hong Kong Film Awards and the Golden Horse Awards. He is the youngest nominee in the Best Film Editing category in the Hong Kong Film Awards history. Hui just earned his third Hong Kong Film Awards nomination for Best Film Editing with Soul Mate (2016, directed by Derek Tsang). Hui graduated from the City University of Hong Kong's School of Creative Media with first-class honours. This is Not What I Expected is Hui's directorial debut for a feature film.

Iran | Irán | Iran

Mina's Option

Dir: Kamal Tabrizi | 2015 | 100' | Drama

La vida romàntica de la parella es pot convertir en tragèdia quan menys t'ho esperes, sota la sospita d'una traïció per part d'uns dels cònjuges. Mehran i Mina són una parella feliç, però s'enfronten a un problema quan un grup terrorista Monafeghin capta la Mina. Mehran, que és un reporter, sospita d'ella quan una bomba química cau sobre el lloc en el qual estudia.

La vida romàntica de la pareja se puede convertir en tragedia en el momento menos pensado ante la sospecha de una traición por parte de uno de los cónyuges. Mehran y Mina son una pareja feliz, pero se enfrentan a un problema cuando un grupo terrorista Monafeghin capta a Mina. Mehran, que es un reportero, sospecha de ella cuando una bomba

química cae sobre el lugar en el que estudia.

The romantic life of a couple can turn into a tragedy at the least suspicion of betrayal by one of the members of the marriage. Mehran and Mina is a happy couple but face a problem when Mina is absorbed toward a terrorist group Monafeghin. Mehran who is a reporter becomes suspicious of her when a chemical bomb is dropped over the place in which she is studying.

Kamal Tabrizi (Teheran, 1957) és reconegut internacionalment per la seva pel·lícula "Maternal love", que va obtenir nombrosos premis a Berlín, el Caire, Montréal, Zlin y Seül, entre d'altres. Graduat en Cinema per la Universitat de Cinema i Teatre de les Arts, Tabrizi va començar la seva carrera cinematogràfica com a director de fotografia, guionista, editor i director de curtmetratges el 1979. Tabrizi va dirigir "The passage", la seva opera prima, el 1988, però "Leily is with me "el va convertir en un reeixit cineasta a l'Iran. Ha realitzat algunes sèries de televisió com "Leily is with me" i "The age of rebellion". La seva pel·lícula "The Lizard" va ser un èxit de taquilla i va rebre el premi de l'audiència a Fajr i el premi de cinema asiàtic a Montreal 2004. El 2005, Tabrizi va fer "A piece of bread", que li va portar el premi al millor director de la Secció Espiritual del Festival Internacional de Cinema de Fajr. El 2008 amb "There's always a woman" va obtenir el Premi del Públic al Fajr 2008 i la sèrie de televisió "Shahriar va ser un èxit a la televisió iraniana.

Kamal Tabrizi (Teherán, 1957) es reconocido internacionalmente por su película "Maternal love", que obtuvo numerosos premios en Berlín, El Cairo, Montreal, Zlin y Seúl entre otros. Licenciado en Cine por la Universidad de Cine y Teatro de las Artes, Tabrizi comenzó su carrera cinematográfica como director de fotografía, guionista, editor y director de cortometrajes en 1979. Tabrizi dirigió "The passage", su opera prima, en 1988, pero "Leily is with me" lo convirtió en un exitoso cineasta en Irán. Ha realizado algunas series de televisión como "Leily is with me" y "The age of rebellion". Su película "The Lizard" fue un éxito de taquilla y recibió el premio de la audiencia en Fajr y el premio de cine asiático en Montreal 2004. En 2005, Tabrizi hizo "A piece of bread", que le trajo el premio al mejor director de la Sección Espiritual del Festival Internacional de Cine de Fajr. En 2008, con "There's always a woman" obtuvo el Premio del Público en el Fajr 2008, y la serie de televisión "Shahriar", fue un éxito en la televisión iraní.

Born in 1957 in Tehran, Kamal Tabrizi is internationally best-known for his "Maternal love" which won many prestigious awards in Berlin, Cairo, Montreal, Zlin, Seoul, etc. A graduate of cinema from the College of Cinema and Theatre of Arts University, Tabrizi began his film career as cinematographer, screenwriter, editor and director of short films in 1979. Tabrizi directed his debut feature, "The passage", in 1988, but his "Leily is with me" established him as a successful cineaste in the national scene. He also made some TV series – i.e. "Leily is with me" and "The age of rebellion". His ground-breaking venture, "The lizard", was a domestic box-office hit and received the audience award in Fajr and the best Asian film award in Montreal 2004. In 2005, Tabrizi made "A piece of bread" which brought him the best director award from Spiritual section of Fajr International Film Festival. In 2008, he presented two crowd pleasers: "There's always a woman" which won Audience Award at Fajr 2008 and TV Series "Shahriar", portrayal of a contemporary poet, which marked a successful attempt in Iranian television.

Iran | Irán | Iran

Stolen

Dir: Bijan Mirbagheri | 2016 | 86' | Drama

Un actor famós i la seva promesa estan en procés d'emigrar a un altre país. No obstant això, després que la seva motxilla sigui robada, posposen el seu viatge. Junts fan tot el possible per resoldre els diferents obstacles que es troben. La vida de cada individu és la seva preocupació més gran a nivell social. Cada societat té una percepció diferent del significat de sagrat. Sempre existeix una certa curiositat per la vida íntima dels altres. Una vegada és violat l'espai privat, la persona implicada se sent insegura i afectada, doncs ho percep com si li haguessin entrat a robar

Un actor famoso y su prometida están en proceso de emigrar a otro país. Sin embargo, debido al robo de mochila sea robada, posponen el viaje. Juntos hacen todo lo posible para resolver los diferentes obstáculos que encuentran. La vida de cada individuo es su mayor preocupación a nivel social. Cada sociedad tiene una percepción diferente del significado de lo sagrado. Siempre existe una cierta curiosidad por la vida íntima de los demás. Una vez el espacio privado es violado, la persona implicada se siente insegura y afectada, pues lo percibe como si la hubieran querido robar.

A famous actor and his fiancée are in the process of immigrating to another country. However, after his backpack is stolen, they postpone their trip. Together they try their best to resolve the different obstacles facing them. The personal life of each individual is their most sensitive social issue. Each society has a different reaction towards the meaning of sanctuary. There is always some curiosity involved in regards to other people's personal life. Once this space is violated, the person involved will feel insecure and will be physiologically affected, in a way that he/she might feel someone has stolen from them.

Bijan Mirbagheri (Teheran, 1968) es va graduar en Fotografia de l'Escola d'Art. Després de fer sis curtmetratges, va guanyar el Lleopard d'Argent del Festival de Locarno de Suïssa (2005) per la seva opera prima, "We all are fine". "Third floor" també va entrar a la competició principal del Festival de Cinema de Varsòvia. En la gran producció de Majid Majidi "Muhammad, the messenger of god", Mirbagheri reescriure el guió i va treballar com a director de segona unitat.

Bijan Mirbagheri (Teherán, 1968) se graduó en Fotografía de la Escuela de Arte. Después de realizar seis cortometrajes, obtuvo el Leopardo de Plata del Festival de Locarno de Suiza (2005) por su primer opera prima, "We all are fine". "Third floor" también entró en la competición principal del Festival de Cine de Varsovia. En la gran producción de Majid Majidi "Muhammad, the messenger of god", Mirbagheri reescribió el guión y trabajó como director de segunda unidad.

Born in 1968 in Tehran, Bijan Mirbagheri is a graduate in Photography from the School of Art. After making six short films, he won the Silver Leopard from the Locarno Film Festival (Switzerland/2005) for his debut feature film, "We are all fine". His "Third floor" also entered main competition of Warsaw Film Festival. In the big production of Majid Majidi's "Muhammad, the messenger of god", Mirbagheri rewrote the script and worked as second unit director.

Japó | Japón | Japan

Suffering of Ninko

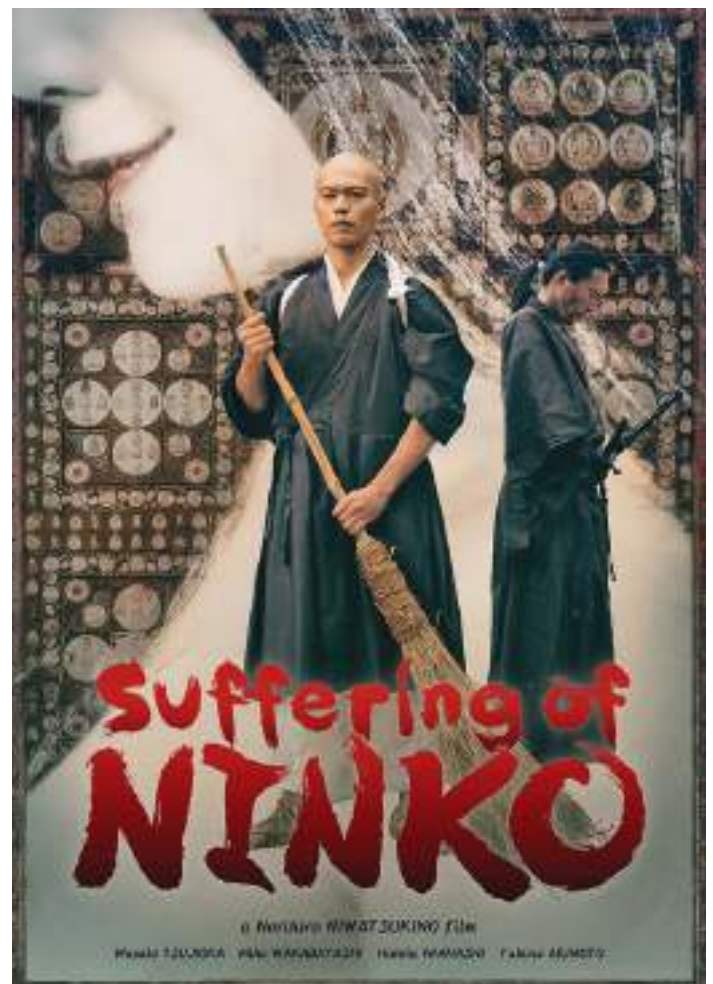
Dir: Norihiro Niwatsukino | 2016 | 70' | Fiction

Ninkō, un jove i diligent monjo budista té un seriós problema: les dones se senten atretes per ell (i alguns homes també). Després d'un preocupant trobada amb una dona nua i emmascarada, comença un viatge per a "purificar" d'aquests avenços sexuals i la fantasia que ara té. Un dia arriba a un poble delmat per un rapinyaire deessa de muntanya, Yama-onna, que sedueix i mata als homes de la vall. Finalment sembla que Ninkō té una missió per complir.

Ninko, un joven y diligente monje budista tiene un serio problema: las mujeres se sienten atraídas por él (y algunos hombres también). Después de un preocupante encuentro con una mujer desnuda y enmascarada, comienza un viaje para "purificarse" de esos avances sexuales y la fantasía que ahora tiene. Un día llega a un pueblo diezmado por una rapaz diosa de montaña, Yama-onna, que seduce y mata a los hombres del valle. Finalmente parece que Ninko tiene una misión para cumplir.

Ninko, a young diligent Buddhist monk, has a serious problem: women are attracted to him (and some men too). After a troubling encounter with a naked masked woman, he starts a journey to "purify" himself of those sexual advances and the fantasy he now has. One day he arrives in a village decimated by a rapacious mountain Goddess, Yama-onna, who seduces and kills the men of the valley. Finally it seems that Ninko has a quest to fulfill.

Nascut el 6 d'abril de 1981, Norihiro va començar a filmar mentre assistia a l'Institut Kyushu de Disseny a Fukuoka. Després de graduar a l'escola de Graduats de Disseny a la Universitat de Kyushu a Fukuoka, es va traslladar a Tòquio i va començar a treballar com a director independent i també com a guionista. Ha dirigit diverses obres de vídeo amb actuacions en directe, vídeo musical i animació. El seu curtmetratge "Strawberry Jam" (2010) va ser convidat a diversos

festivals de cinema al Japó. Niwatsukino va seguir amb la seva primera sèrie d'animació "Onizushi" i "El patiment de Ninkō" (2016) és el seu primer llargmetratge.

Nacido el 6 de abril de 1981, Norihiro comenzó a filmar mientras asistía al Instituto Kyushu de Diseño en Fukuoka. Después de graduarse en la Escuela de Graduados de Diseño en la Universidad de Kyushu en Fukuoka, se trasladó a Tokio y comenzó a trabajar como director independiente y también como guionista. Ha dirigido varias obras de video con actuaciones en directo, video musical y animación. Su cortometraje "Strawberry Jam" (2010) fue invitado a varios festivales de cine en Japón. Niwatsukino siguió con su primera serie de animación "Onizushi" y "El sufrimiento de Ninko" (2016) es su primer largometraje.

Born April 6, 1981, Norihiro started filming while attending the Kyushu Institute of Design in Fukuoka. After graduating from the Graduate School of Design at Kyushu University in Fukuoka, moved to Tokyo and started working as a freelance director and also a screen writer. He has directed various video works includes live-action, music video and animation. His short film STRAWBERRY JAM (2010) was invited to various film festivals in Japan. Niwatsukino followed with his first animation series ONIZUSHI and SUFFERING OF NINKO (2016) is his first feature film.

Japó | Japón | Japan

My Dad & Mr. Ito

Dir: Yuki Tanada | 2016 | 119' | Drama

Un pare apareix sobtadament a casa de la seva filla Aya amb una bossa de viatge i una petita caixa misteriosa. La seva intenció és quedar-s'hi però els problemes comencen immediatament a l'hora de sopar, quan hi ha una discussió entre els tres – l'Aya, la seva parella, i el seu pare – sobre quina és la millor salsa per les costelles de porc. Les tardes de diumenge ajuden a l'amistat entre el pare de l'Aya i Mr. Ito, la parella de l'Aya, que va progressant de mica en mica. El pare té un temperament volàtil que contrasta amb la vida sedentària de la parella, i aquest xoc fa que el temperament del pare exploti com una bomba. Cada dia, aquests incidents ajuden al fet que es comenci a crear un fort vincle entre aquests personatges. Tot va bé fins que un dia, l'Aya troba una nota que ha deixat el seu pare amb aquestes paraules: "Estaré fora durant un temps". Podran aquestes tres persones trobar un equilibri feliç per tenir una vida compartida? Quina és la raó per l'aparició i la desaparició tan sobtada del pare?

Un padre aparece repentinamente en casa de su hija Aya con una bolsa de viaje y una pequeña caja misteriosa, Su intención es quedarse, pero los problemas surgen de inmediato con una discusión durante la cena, sobre cuál es la mejor salsa para las chuletas de cerdo. De forma extraña, las tardes de domingo ayudan a la amistad en ciernes entre el padre y Mr. Ito, la pareja de Aya. Su padre tiene un temperamento volátil que, en contraste con la vida sedentaria de la pareja, explota como una

bomba. Cada día, estos divertidos incidentes ayudan a que entre los tres personajes empiece a forjarse un vínculo. Todo va bien, hasta que un día Aya encuentra una nota de su padre con estas palabras: "Estaré fuera por un tiempo". ¿Podrán estas tres personas encontrar un equilibrio feliz para poder tener una vida compartida? ¿Cuál es la razón verdadera tras la aparición y desaparición repentina del padre?

A father shows up at the home of his daughter, Aya, carrying a Boston bag, a mysterious small box and an intention to stay. The trouble begins right away with an argument at dinner over the best sauce to use on pork cutlets. And forget romance when your father is sleeping in the next room separated by a paper thin wall. Oddly, however Sunday afternoons evolve into the budding of friendship between Aya's dad and Mr. Ito. While her father has a volatile temperament which explodes like a bomb on the quiet sedentary life of the couple, each day brings with humorous little incidents that begin to forge bonds among the trio. That is until Aya finds a note from her dad one day. "I'll be gone for a while", it reads and he disappears. Can three very disparate people come to find a happy equilibrium in a shared life? What is the real reason behind the dad's sudden appearance, and disappearance?

Yuki Tanada és una de les directors japoneses de les quals més es parla ara mateix. Ja ha dirigit diverses pel·lícules d'actualitat, com "Mourning Recipe" (2013) i "Round Trip Heart" (2015). A "My Dad and Mr. Ito", Tanada crea una comèdia acolorida i lleugera, a través de bromes sorgides de manera natural del fet que tres persones tan diferents hagin de conviure juntes.

Yuki Tanada es una de las directoras japonesas de las que más se habla ahora mismo. Esta directora ya ha dirigido varias películas de actualidad, como "Mourning Recipe" (2013) y "Round Trip Heart" (2015). En "My Dad and Mr. Ito", Tanada crea una comedia colorida y ligera, a través de bromas que surgen de forma natural cuando tres personas completamente diferentes deben convivir juntas.

Taking up the megaphone is one of Japan's most talked-about female directors, Yuki Tanada, who has already directed a string of topical movies, including "Mourning Recipe" ('13) and "Round Trip Heart" ('15). In "My Dad and Mr. Ito", Tanada spins a colorful and lighthearted comedy rich in humorous banter that emerges naturally when three very different people suddenly have to share the same living space.

Kazakhstan | Kazajistán | *Kazakhstan*

The Road to Mother

Dir: Aktan Satayev | 2016 | 130' | Drama

"The Road to Mother" és una història que ens parla del poder de l'amor maternal, el qual va ajudar el protagonista de la pel·lícula a sobreviure i sobreposar-se a les dures experiències que va viure en el camí de tornada a casa. Els esdeveniments més importants se succeeixen en temps difícils per a la població de Kazakhstan: col·lectivitzacions, fam, guerra i post-guerra.

"The Road to Mother" es una historia que nos habla del poder del amor maternal, el cual ayudó al protagonista de la película a sobrevivir y sobreponerse a las duras experiencias que vivió en el camino de vuelta a casa. Los eventos más importantes se suceden en tiempos difíciles para la población de Kazajistán: colectivizaciones, hambruna, guerra y posguerra.

Story about the power of maternal love, which helped the protagonist survive and overcome the harsh experiences on the way home. The main events unfold against a difficult time for the Kazakh people: collectivization, famine, war and post-war years.

Akan Satayev va néixer a la regió de Karagandinskaya, al Kazakhstan, l'any 1971. És un productor i director que ha treballat en nombrosos projectes, entre els quals es troben "Hacker" (2016), Zabludivshiysya (2009) y Reketir (2007).

Akan Satayev nació en la región Karagandinskaya, Kazajistán, en 1971. Es un productor y director que ha trabajado en numerosos proyectos, entre los cuales se encuentran "Hacker" (2016), Zabludivshiysya (2009) y Reketir (2007).

Akan Satayev was born on December 23, 1971 in Karaganda, Karagandinskaya oblast, Kazakhskaya SSR, USSR as Akan Kargambaevich Satayev. He is a producer and director, known for Hacker (2016), Zabludivshiysya (2009) and Reketir (2007).

Els mongols tradicionals tenien una costum basada en tres jocs culturals: la lluita mongola, les carreres de cavalls i el tir amb arc. Aquesta història es basa en la tradició de les carreres de cavalls. El millor entrenador de cavalls de carreres del poble, el Bold, té un valuós cavall al que encara no li ha trobat un genet. El Dambii viu amb la seva dona, Dolgor i els seus tres fills, Dorj (12 anys), Bymbaa (8 anys) i Nanzaa (4 anys) en una zona rural de Mongòlia. Tots els fills del Dambii tenen un do amb els cavalls. El Bold decideix demanar-li al fill gran del Dambii, el Dorj, si vol ser el genet del seu cavall. Però, el fill mitjà del Dambii, el Bymbaa, se sent rebutjat per no haver estat l'escollit i decideix entrenar el seu cavall en secret.

Los mongoles tradicionales tenían una costumbre basada en tres juegos culturales: la lucha mongola, las carreras de caballos y el tiro con arco. Esta historia se basa en la tradición de las carreras de caballos. El mejor entrenador de caballos de carreras del pueblo, Bold, tiene un valioso caballo al que todavía no le ha encontrado jinete. Dambii vive con su mujer, Dolgor y sus tres hijos, Dorj (12 años), Bymbaa (8 años) y Nanzaa (4 años) en una zona rural de Mongolia. Todos los hijos de Dambii tienen madera de jinete. Bold decide pedirle al hijo mayor de Dambii, Dorj, si quiere ser el jinete de su caballo. Pero, el hijo mediano de Dambii, Bymbaa, se siente rechazado por no haber sido el escogido y decide entrenar su caballo en secreto.

The Mongolian people from long ago have had a tradition of three cultural games: Mongolian wrestling, racing horses and archery. This story will focus on the horse racing tradition. The town's best horse race trainer Bold, has a prized horse but he still has yet to find its rider. After hearing this the townspeople recommend Dambii's eldest son Dorj to be the rider. Dambii lives with his wife, Dolgor and three sons, Dorj (12 years old), Byambaa (8 yrs old) Nanzaa (4 yrs old) in the vast countryside in Mongolia. All of Dambii's sons have a knack for the horse. Bold decides to ask Dambii's son Dorj to be the rider for his horse. Dambii's middle son Byambaa gets angry that he wasn't chosen to ride and decide to train his own horse in secret.

Zolbayar Dorj va néixer el 15 de juliol de 1972 a Ulaanbaatar, Mongòlia. Director, productor, director de fotografia i escriptor, va debutar l'any 1996 dirigint la pel·lícula "Amour". Al llarg dels anys següents ha treballat com a editor, director de fotografia i director. Ha dirigit les següents pel·lícules: "One night" (1998), "Ballad of crazy love" (2001), "I wish my mother's kiss" (2002), "Smell of water" (2005), "No right t odie" (2008), "Three meaningful heads" (2011), "Genghis legend of the ten" (2012), "Children of Genghis" (2017).

Zolbayar Dorj nació el 15 de julio de 1972 en Ulaanbaatar, Mongolia. Director, productor, director de fotografía y escritor, debutó en 1996 dirigiendo la película "Amour". Durante los años siguientes ha trabajado como editor, director de fotografía y director. Ha dirigido las siguientes películas: "One night" (1998), "Ballad of crazy love" (2001), "I wish my mother's kiss" (2002), "Smell of water" (2005), "No right t odie" (2008), "Three meaningful heads" (2011), "Genghis legend of the ten" (2012), "Children of Genghis" (2017).

Zolbayar Dorj was born July 15 1972, in Ulaanbaatar, Mongolia. Director, producer, cinematographer and writer, he debuted in 1996, directing the film "Amour". In the following years he worked as editor, cinematographer and director. He directed the films: "One night" (1998), "Ballad of crazy love" (2001), "I wish my mother's kiss" (2002), "Smell of water" (2005), "No right t odie" (2008), "Three meaningful heads" (2011), "Genghis legend of the ten" (2012), "Children of Genghis" (2017).

Mongòlia | Mongolia | *Mongolia*

The Mother

Dir: Erdenetsetseg Bazarragchaa | 2016 | 84' | Drama

L'any 1984, la Khand, una mare soltera de 69 anys viu a la província d'Uws mentre el seu únic fill es troba servint a l'Exèrcit Republicà. Desgraciadament, arran d'un succés estrany, el seu fill és condemnat per assassinat. La Khand viatjarà lluny i dedicarà fins al seu últim sospir a lluitar pel seu fill tant com pugui.

En 1984, Khand, una madre soltera de 69 años vive en la provincia de Uws mientras su único hijo se encuentra sirviendo en el Ejército Republicano. Desgraciadamente, a raíz de un extraño suceso, su hijo es condenado por asesinato. Khand viajará lejos y dedicará hasta su último suspiro a luchar por su hijo tanto como pueda.

In 1984 Khand, a single mother aged 69 lives in Uws province while her only son was gone to serve Republic Army. An unfortunate event occurs and her son is convicted for murder. Khand would travel miles and dedicate every breath, fight with everything she has for her only child.

B. Erdenetsetseg va néixer el 10 de setembre de 1967 a la província de Tes, dins de la província de Zawkhan. Es va llicenciar a la Universitat d'Arts i Cultura el 1993 com a actriu. Va treballar en el State Dramatic Theater entre 1993-2014. Des de 2014 es va convertir en la productora del Sky History Media Group. Va rebre el premi a millor actriu en el Saint Musa dram festival. "The mother" és la seva primera pel·lícula com a directora.

B. Erdenetsetseg nació el 10 de septiembre de 1967 en la provincia de Tes, dentro de la provincia de Zawkhan. Se licenció en la Universidad de Artes y Cultura en 1993 como actriz. Trabajó en el State Dramatic Theater entre 1993-2014. Desde 2014 se convirtió en la productora del Sky History Media Group. Recibió el premio a mejor actriz en el Saint Musa dram festival. "The mother" es su primera película como directora.

B. Erdenetsetseg was born in 10th of September, 1967 Tes province of Zawkhan province. She graduated University of Arts and Culture in 1993 as an actress. She worked in State Dramatic Theater between 1993-2014. Since 2014 she become producer at Sky History Media Group. She received the best actress reward from Saint Musa dram festival. "The mother" is her first film worked as a director.

Mongòlia | Mongolia | *Mongolia*

White Blessing

Dir: Sengedorj Janchivdorj | 2016 | 104' | Drama

Aquesta pel·lícula està basada en esdeveniments de la vida de Sumiya Dorjsuren, que competí en la categoria de 57kg i ha aconseguit ser la número u del món en la classificació dels Jocs Olímpics de Rio, 2016. Va néixer en una família de pastors a Baruunturuun Soum, a la província de Uvs, Mongòlia. La pel·lícula parla de moltes experiències vitals vertaderes de la vida de Sumiya Dorjsuren incloent bons i mals moments, però concluirà amb la seva competició en els Jocs Olímpics i el seu desig d'aconseguir l'èxit.

Esta película está basada en eventos de la vida de Sumiya Dorjsuren quién compite en la categoría de 57kg y ha conseguido ser la número uno del mundo en la clasificación de los Juegos Olímpicos en Río, 2016. Nació en una familia de pastores en Baruunturuun Soum, en la provincial de Uvs, en Mongolia. La película habla de muchas experiencias vitales verdaderas de la vida de Sumiya Dorjsuren incluyendo buenos y malos momentos, pero concluirá con su competición en los Juegos Olímpicos, deseosa de conseguir el éxito.

This film is based on a real life events of Sumiya Dorjsuren who competes in the 57 kg and ranks world number one judoka according to the Olympic ranking qualification in Rio Olympics 2016. She was born in a herder family in Baruunturuun soum in the Uvs province, west of Mongolia. The film has attracted many actual life events of Sumiya Dorjsuren including happy and sad moments but it will conclude with her competing in the Olympics and hoping that she'd be successful.

Janchivdorj es va llicenciar per la “Bers” College of Media and Cinematic Arts com a director de cinema. Ha treballat com a director en el Film Institute at National Youth Theatre i en el Sun Group. La seva òpera prima va ser “Tsagaan Shunu” i, des de llavors, ha dirigit més d’una quinzena de llargmetratges entre els quals es troben “Bodliin Khulgaich” (2011), “Narnii ungu” (2012) i “Bosuul” (2015). Ha dirigit també obres teatrals com “Cosmetic Surgery” (2000) i “Between Worlds”

(2013). Ha estat galardonat en nombroses ocasions: Youth Leader from Mongolian Youth Union, Best Film (Academy Awards Mongolia), Best Director (Academy Awards Mongolia), recognition of “Adam/Oxygen” at Nara International Film Festival, Japan (2010).

Janchivdorj se licenció por la “Bers” College of Media and

Cinematic Arts como director de cine. Ha trabajado como director en el Film Institute at National Youth Theatre y en el Sun Group. Su ópera prima fue “Tsagaan Shunu” y, desde entonces, ha dirigido más de una quincena de largometrajes entre los cuales se encuentran “Bodliin Khulgaich” (2011), “Narnii ungu” (2012) y “Bosuul” (2015). Ha dirigido también obras teatrales como “Cosmetic Surgery” (2000) y “Between Worlds” (2013). Ha sido galardonado en numerosas ocasiones: Youth Leader from Mongolian Youth Union, Best Film (Academy Awards Mongolia), Best Director (Academy Awards Mongolia), recognition of “Adam/Oxygen” at Nara International Film Festival, Japan (2010).

Janchivdorj graduated from “Bers” College of Media and Cinematic Arts as a Film and Cinema Director. He has worked as a director in the Film Institute at National Youth Theatre and in Sun Group. His feature debut was “Tsagaan Shunu” and, since then, he has directed more than fifteen feature films including “Bodliin Khulgaich” (2011), “Narnii ungu” (2012) and “Bosuul” (2015). He has directed aswell many theatre dramas such as “Cosmetic Surgery” (2000) and “Between Worlds” (2013). He has been awarded several times: Youth Leader from Mongolian Youth Union, Best Film (Academy Awards Mongolia), Best Director (Academy Awards Mongolia), recognition of “Adam/Oxygen” at Nara International Film Festival, Japan (2010).

Birmània | Taiwan | Xina | Myanmar | Taiwan | China | Myanmar | Taiwan | China

The Road to Mandalay

Dir: Midi Z | 2016 | 108' | Drama

Els traficants de persones tenen una ruta ben establerta: de Birmània a Tailàndia a través del riu Mekong a Tchilek, al llarg de camins rurals tranquils, passant per controls policials subornats fins a Bangkok, on els immigrants il·legals estan sols. Lianqing és un dels cinc il·legals que viatja aquesta ruta una nit d'estiu de 2013; En el camí, un company migrant anomenat Guo és amable amb ella, i els seus destins s'entrellacen. Un cop a Tailàndia, Lianqing troba treballs "clandestins", estalvia diners i descobreix on comprar documents d'identitat falsos amb l'esperança d'arribar a Taiwan. Però Guo té diferents ambicions...

Los traficantes de personas tienen una ruta bien establecida: de Birmania a Tailandia a través del río Mekong en Tchilek, a lo largo de caminos rurales tranquilos, pasando por controles policiales sobornados hasta Bangkok, donde los inmigrantes ilegales están solos. Lianqing es uno de los cinco ilegales que viaja esta ruta una noche de verano de 2013; En el camino, un compañero migrante llamado Guo es amable con ella, y sus destinos se entrelazan. Una vez en Tailandia, Lianqing encuentra trabajos "clandestinos", ahorra dinero y descubre dónde comprar documentos de identidad falsos con la esperanza de llegar a Taiwan. Pero Guo tiene diferentes ambiciones...

The human traffickers have a well-established route: from Burma into Thailand across the Mekong River at Tchilek, along quiet country roads, passing bribed police checkpoints and into Bangkok, where the illegal migrants are on their own. Lianqing is one of five illegals who travels this route one summer night in 2013; along the way a fellow migrant called Guo is kind to her, and their fates later become entwined. Once in Thailand, Lianqing finds 'underground' jobs, saves money and finds out where to buy fake identity papers with the hope of making it to Taiwan. But Guo has different ambitions...

Midi Z va néixer a Myanmar el 1982 i es va formar com a artista a Taiwan. La seva pel·lícula de graduació, Paloma Blanca, va ser aclamada mundialment. El 2011, Midi va fer la seva primera presentació, Return to Burma, que va tenir lloc a la competició de Tigre de Rotterdam i el Concurs de Noves Corrents de Busan. La seva última novetat, Ice Poison, es va estrenar a la Berlinale 2014, guanyant la Millor Pel·lícula a Edimburg.

Midi Z nació en Myanmar en 1982 y se formó como artista en Taiwán. Su película de graduación, Paloma Blanca, fue aclamada en todo el mundo. En 2011, Midi hizo su primer largometraje, Return to Burma, que estuvo en Rotterdam Tiger Competition y Busan New Currents Competition. Su última película, Ice Poison, se estrenó en la Berlinale 2014 y ganó la mejor película en Edimburgo.

Midi Z was born in Myanmar in 1982 and trained as an artist in Taiwan. His graduation film, Paloma Blanca, was acclaimed worldwide. In 2011, Midi made his first feature, Return to Burma, which was in Rotterdam Tiger Competition and Busan New Currents Competition. His latest feature, Ice Poison, premiered at the 2014 Berlinale, winning Best Film at the Edinburgh.

Dawn of the Felines.

Xina | China | China

Children Are Not Afraid of Death, Children Are Afraid of Ghosts

Dir: Guangrong Rong | 2017 | 85' | Documentary

Després d'una trobada entre el tràgic suïcidi de quatre germans i jo, m'arrisco a anar al poble però sóc arrestat i captivat en mans d'autoritats locals. Després de marxar, vago per les muntanyes. Passar temps amb els nens de les muntanyes fa que recordi les meves memòries d'infància. Sentint-me un covard, torno a Pequín amb la meva família, i tot i així aquell sentiment permanent em persegueix.

Un encuentro entre el trágico suicidio de cuatro hermanos y yo, me arriesgo a ir al pueblo pero soy arrestado y cautivo en manos de autoridades locales. Después de irme, vago por las montañas. Pasar tiempo con los niños en las montañas me hace recordar mis memorias de infancia. Sintiéndome como un cobarde, regreso a Pequín con mi familia, y aún así, ese sentimiento permanente me persigue.

An encounter between me and the tragic suicide of four brothers and sisters. I take the risk to go into the village but get caught and held by the local authorities. Then after I've left, I wander in the mountains. Hanging out with the children in the mountains evokes my childhood memories. Fleeing like a coward, I return to Beijing and my family, and yet that lingering feeling keeps haunting me.

Rong Guangrong és un cineasta i artista nascut a la Xina i establert a Pequín. L'any 2008, va començar a participar en exhibicions d'art a la Xina i a l'estranger. El 2010, Rong i l'artista i sinòleg Itàlia Ambra Corinti van fundar el laboratorio Zajia, un dels primers i més importants espais creatius independents i organitzacions d'artistes a Pequín. Els projectes de Rong estan ara centrats en la producció de pel·lícules per a la projecció independent. La seva última pel·lícula està en fase de post-producció.

Rong Guangrong es un cineasta y artista nacido en China y establecido en Pequín. En 2008, empezó a participar en exhibiciones de arte en China y en el extranjero. En el 2010, Rong y el artista y sinólogo italiano Ambra Corinti fundaron el laboratorio Zajia, uno de los primeros y más importantes espacios creativos independientes y organizaciones de artistas en

Pequín. Los proyectos de Rong están ahora centrados en la producción de películas para la proyección independiente. Su última película está en fase de post-producción.

Rong Guangrong is a filmmaker and artist born in China and now based in Beijing. In 2008, he started to take part in art exhibitions in China and abroad. In 2010, Rong and Italian artist and sinologist Ambra Corinti founded Zajia lab, one of the earliest and most important independent creative spaces and artists-led organisations in

Beijing. Rong's projects are now mainly focused in making films for independent screening. His first feature is currently in post-production.

Xina | China | *China*

Mountain Cry

Dir: Larry Yang | 2016 | 107' | Drama

Rodada en un poble remot, la història comenta amb la mort sobtada del pare i marit d'una família que és nova a la comunitat. Aquest poble es caracteritza per la seva manera tradicional de teixir. Com a conseqüència d'aquest tràgic accident, els habitants del poble procedeixen a visitar i consolar a la viuda, una dona misteriosa que té una història per explicar. Tot i ser muda, té el poder per explicar-la sense paraules. La pel·lícula es basa en la novel·la amb el mateix títol "Ge Shuiping".

Rodada en un pueblo remoto, la historia comienza con una muerte repentina del padre y esposo de una familia que es nueva en la comunidad. Este pueblo se caracteriza por su tradicional modo de tejer. Como consecuencia de este trágico accidente, los habitantes del pueblo proceden a visitar y consolar a la viuda, una mujer misteriosa con una historia que contar. Aunque es muda, tiene el poder para explicarla sin palabras. La película se basa en la novela con el mismo título "Ge Shuiping".

Located in a distant village, history begins with the sudden death of a husband and father, whose family is new in the traditional community of the people. After this tragic event, villagers come to know and understand the widow of man, a mysterious silence with a story to explain and the power to say it without words. Based on the novel of the same title of "Ge Shuiping".

Larry Yan representa el talent de la nova generació bicultural en la cinematografia xinesa, amb un estil perfeccionat a partir de la realització del Màster en Cinema a la Beijing Film Academy i a la Universitat d'Edimburg. Anterior a "Mountain Cry", el seu llargmetratge "Sorry, I love you" explica la història d'un jove xinès-canadenc adoptat i les dificultats que aquest es troba en la recerca de les seves arrels, poc abans de trobar-se amb la mort. El seu últim treball, "Mountain Cry", es va estrenar en la vintena edició del Busan International Film Festival com pel·lícula de cloenda de l'any 2015 i al Festival de Cinema de Vic d'enguany.

Larry Yang representa el talento de la nueva generación bicultural en la cinematografía china, con un estilo perfeccionado a partir de la finalización de la Maestría en Cine en la Academia de Cine de Beijing y la Universidad de Edimburgo. Antes de "Mountain Cry", su película "Sorry, I love you" cuenta la historia de un joven chinocanadiense adoptado y las dificultades que encuentra en la búsqueda de sus raíces a los pocos meses de encontrarse con la muerte. Su último trabajo, "Mountain Cry", se estrenó en la vigésima edición del Festival Internacional de Cine de Busan

como una película de clausura en 2015 y en el Festival de Cine de Vic este año.

Larry Yang represents the new generation of bicultural talents in Chinese cinema, having perfected his craft by earning a Master of Film from the Beijing Film Academy and the University of Edinburgh. Prior to Mountain Cry, Yang's most recent film, Sorry, I Love You, tells the story of a young Chinese-Canadian adopted and the challenges he faces when he seeks his roots while only a few months away. His latest work Mountain Cry premiered at the 20th Busan International Film Festival as a closing film in 2015 and at the Vic Festival in 2017.

Xina | China | China

Mr. No Problem

Dir: Mei Feng | 2016 | 144' | Drama

A la reerguarda durant la Segona Guerra Mundial, els conflictes d'interessos a la granja Shuhua a Chongqing són resolta amb habilitat pel director Ding Wuyuan. La granja, tot i ser molt productiva, no aconsegueix generar beneficis.

Afortunadament, els accionistes, apaivagats per la generositat d'en Ding, no se li posen en contra. Amb l'objectiu d'aportar alguns ingressos, lloga una habitació a un artista anomenat Qin Miozhai, qui acabarà per ser identificat com un possible simpatitzant del bàndol enemic. Els accionistes decideixen contractar a un nou director impossible de corrompre, el qual s'oposa al fals artista Qin. Sota la pressió d'en Qin, els treballadors subornen a la dona del nou director, anomenat You, mentre Qin acusa el director de malversació. Tot i que en Qin aconsegueix fer fora el director, ell és capturat per la policia militar. Tots aquests esdeveniments casen amb els interessos d'en Ding Wuyuan qui, finalment, retorna a la seva posició com a director de la

granja.

En la retaguarda durante la Segunda Guerra Mundial, los conflictos de intereses en la granja Shuhua en Chongqing son hábilmente resueltos por el director Ding Wuyuan. La granja, aun siendo muy productiva, no consigue generar beneficios. Afortunadamente, los accionistas, apaciguados por la generosidad de Ding, no se ponen en su contra. A las órdenes de traer algunos ingresos, Ding Wuyuan alquila una habitación a un artista llamado Qin Miozhai, el cual acabará por ser identificado como un posible simpatizante del bando enemigo. Los accionistas deciden contratar a un nuevo director incorruptible, quien se opone al falso artista Qin. Bajo la presión de Qin, los trabajadores sobornan a la mujer del nuevo director llamado You, mientras Qin acusa al director de malversación. Aunque éste consigue echar al nuevo director, él es pronto capturado

por la policía militar. Todos estos acontecimientos corresponden a la voluntad de Ding Wuyuan, el cual finalmente vuelve a ocupar el puesto de director de la granja.

On the home-front during WWII, conflicting interests at Shuhua Farm in Chongqing are adroitly handled by Director Ding Wuyuan. The farm is highly productive yet fails to turn a profit. Fortunately the shareholders, appeased by Ding's largess, do not hold it against him. To bring in extra income, Ding Wuyuan rents a room to a self-professed artist named Qin Miaozhai, eventually incurring suspicion that the farm is harboring an enemy sympathizer. The shareholders decide to hire an incorruptible new director, who is opposed by the faux-artist Qin. Under Qin's urging, workers shower Director You's wife with small bribes, whereupon Qin exposes the new director for embezzlement. Although Qin succeeds in driving away the new director, he himself is soon hauled off by military police. This course of events fits the aims of Ding Wuyuan, who finally returns to his position as farm director.

Mei Feng va néixer a la Xina, el 1968, on va estudiar Literatura Xinesa i Estudis Cinematogràfics a Pequín. El 2003, va anar a França a seguir amb els seus estudis de cinema a la Universit  Paris VIII.  s un dels guionistes més coneguts a la Xina i va col·laborar durant molt de temps amb el director Lou Ye. "Mr. No Problem"  s el seu debut com a director.

Mei Feng nació en China, en 1968, donde estudi  Literatura China y Estudios Cinematográficos en Pequín. En 2003, se fue a Francia a seguir con sus estudios de cine en la Universit  Paris VIII. Es uno de los guionistas m s conocidos en China y lleva a su espalda una larga colaboración con el director Lou Ye. "Mr. No Problem" es su debut como director.

Mei Feng was born in China in 1968, he studied Chinese Literature and Cinema Studies in Beijing. In 2003, he went to France to further his study for Cinema at Universit  Paris VIII. He is one of the best known scriptwriter in China and has long-term collaboration with director Lou Ye. "Mr. No Problem" is his directorial debut.

SECCIÓ PANORAMA A CONCURS | SECCIÓN PANORAMA A CONCURSO | COMPETITION PANORAMA SECTION

Afganistan | Afganistán | Afghanistan

Wolf and Sheep

Dir: Shahrbanoo Sadat | 2016 | 86' | Drama |

A l'Afganistan rural, la gent inventa i explica històries plenes de misteri i imaginació, per intentar entendre el món en el que viuen. Els nens pastors són els amos de la muntanya però saben que els nois i les noies no poden estar junts. Els nois practiquen amb els seus tiradors per lluitar contra els llops, mentre les noies fumen en secret i somien a trobar un marit. Xiuxiuegen sobre Sediga. Ella té onze anys i és una marginada. Les noies pensen que una maledicció rau sobre

ella. Qodrat, també d'onze anys, es converteix en el focus de la tafaneria, quan la seva mare es torna a casar amb un home que ja té dues dones. Qodrat vaga sol pels paratges més aïllats de les muntanyes, on coneix a Sediga i es fan amics.

En el Afganistán rural, la gente inventa y cuenta historias misteriosas y llenas de imaginación, para así intentar explicar el mundo en el que viven. Los niños pastores son los dueños de las montañas, pero saben que chicos y chicas no tienen permitido estar juntos. Los chicos practican con sus tirachinas para luchar contra los lobos, mientras las chicas fuman en secreto y juegan a simular que se casan, soñando con encontrar un marido. Cuchichean sobre Sediga. Ella tiene once años y es una marginada. Las chicas piensan que una maldición pesa sobre ella. Qodrat, también de once años, se convierte en el foco de los rumores cuando su madre se vuelve a casar con un hombre que ya tiene dos esposas. Qodrat vaga solo por los parajes más aislados de las montañas, donde conoce a Sediga y se hacen amigos.

In rural Afghanistan, people are storytellers who make up and tell each other tales of mystery and imagination to explain the world in which they live. The shepherd children own the mountains and, although no adults are around, they know the rules. They know that boys and girls are not allowed to be together. The boys practice with their slings to fight wolves and the girls smoke secretly and play at getting married, dreaming of finding a husband soon. They gossip about Sediqa. She's eleven years old and an outsider. The girls think she is cursed. Qodrat, also eleven years old, becomes the subject of gossip when his mother remarries an old man with two wives. Qodrat roams alone in the most isolated parts of the mountains, where he meets Sediqa and they become friends.

Shahr és una jove afganesa, guionista i directora que viu a Kabul. Shahr va estudiar direcció documental a l'Atelier Varan Kabul. El seu primer curt de ficció "Viceversa One" va ser seleccionat al Director's Fortnight l'any 2011. El 2013 va començar la seva companyia de producció anomenada Wolf Pictures a Kabul. "Wolf and Sheep" va ser desenvolupada gràcies al Cannes Cinéfondation Residency el 2010. Shahr tenia 20 anys en aquell moment i ha estat la persona més jove mai escollida.

Shahr es una joven afgana, guionista y directora. Está afincada en Kabul. Shahr estudió dirección documental en el Atelier Varan Kabul. Su primer corto de ficción "Viceversa One" fue seleccionado en el Directors' Fortnight en 2011. En 2013, lanzó su compañía de producción llamada Wolf Pictures en Kabul. "Wolf and Sheep" fue desarrollada gracias a Cannes Cinéfondation Residency en 2010. Shahr tenía 20 años en ese momento y fue la persona más joven jamás seleccionada.

Shahr is a young Afghan woman, scriptwriter and director. She is based in Kabul. Shahr studied documentary film making at the Atelier Varan Kabul. Her first short fiction "Vice Versa One" was selected at Directors' Fortnight in 2011. In 2013, she launched her production company called Wolf Pictures in Kabul. "Wolf and Sheep" was developed with the Cannes Cinéfondation Residency in 2010, Shahr was 20 years old at the time – the youngest ever selected.

Australia | Australia | *Australia*

That's not me

Dir: Gregory Erdstein | 2015 | 85' | Comedy

El somni de Polly de guanyar-se la vida treballant d'actriu es veu destruït quan la seva germana bessona aconsegueix un paper en una sèrie de HBO. Ressentida pel fet que la gent les confongui una vegada i una altra, aviat passa a aprofitar-se de la nova fama de la seva germana, vivint una vida sense rutina, amb molta festa i sexe esporàdic amb homes famosos i magnífics. No obstant, aquest nou estil de vida durà conseqüències per a totes dues.

El sueño de Polly de ganarse la vida como actriz se ve derrumbado

cuando su hermana gemela consigue un papel en una serie de HBO. Resentida por el hecho de que la gente las confunda una y otra vez, pronto pasa a aprovecharse de la nueva fama de su hermana, viviendo una vida sin rutina, con mucha fiesta y sexo esporádico con hombres famosos y guapos. Sin embargo, este nuevo estilo de vida llevará consecuencias para las dos.

Polly's dreams of making it as an actor are crushed when her identical twin sister lands a coveted role on an HBO show. At first resentful about being mistaken for her sister at every turn, she soon succumbs to taking advantage of her sibling's newfound celebrity, but Polly's indulgence in free swag, comped drinks, and casual sex with gorgeous famous men have life-changing consequences for them both.

Erdstein es va graduar per la Victoria College of Arts, School of Film & TV a Melbourne, Austràlia. Ha col•laborat amb la seva esposa, actriu i guionista Alice Foulcher, en nombroses pel•lícules, incloent el controvertit curtmetratge "Picking up at Auschwitz". El 2014, es van passar gran part de l'any treballant com a artistes a la Cité Internationale des Arts a Paris, on van fer "Paris Syndrome", i on van co-escriure el guió per al seu primer llargmetratge "That's not me". També el 2014 van escriure i dirigir el curtmetratge "Two Devils". L'any 2015, Erdstein va començar la producció de "That's not me", la qual es va rodar més endavant a Melbourne i Los Angeles. La pel•lícula es va presentar el febrer d'aquest any al Santa Barbara International Film Festival. "That's not me" ha estat rebuda amb molt bones crítiques als festivals en els que ha participat.

Erdstein se licenció por la Victoria College of the Arts, School of Film & TV en Melbourne, Australia. Ha colaborado con su mujer, actiz y guionista Alice Foulcher, en numerosas películas, incluyendo el controvertido cortometraje "Picking up at Auschwitz". En 2014, se pasaron gran parte del año trabajando como artistas en la Cité Internationale des Arts en París, donde hicieron "Paris Syndrome", y co-escribieron el guión para su primer largometraje "That's not me". También en 2014 escribieron y dirigieron el cortometraje "Two Devils". En 2015, Erdstein comenzó la producción de "That'sn ot me", la cual se rodó más adelante en Melbourne i Los Angeles. La película se presentó en febrero de este año en el Santa Barbara International Film Festival. "That's not me" ha sido recibida con muy buenas críticas en los festivales en los que ha participado.

Erdstein is a graduate of the Victorian College of the Arts, School of Film & TV, Melbourne, Australia. Erdstein has collaborated with his wife, actress/writer Alice Foulcher, on several films including the controversial short film Picking up at Auschwitz. They spent most of 2014 as artists in residence at the Cité Internationale des Arts, Paris, France, where they made Paris Syndrome, and co-wrote the screenplay for their first feature film, That's Not Me. In 2014 also co-wrote and co-directed the short film Two Devils. In 2015 Erdstein commenced production on his debut feature, That's Not Me, which filmed in Melbourne, Australia and Los Angeles, USA. The film had its World Premiere in February 2017 at the Santa Barbara International Film Festival. That's Not Me has been met with overwhelmingly positive reviews during its screenings at film festivals.

Bhutan | Bután | *Bhutan*

Prophecy

Dir: Zuri Rinpoche | 2015 | 96' | Drama

Quan es descobreix una antiga escriptura budista, un ancià monjo comenta un llarg viatge a la recerca d'un jove que, segons la profecia, és un Lama reencarnat destinat a difondre el Buddhadharma pel benestar de tothom. Després que Rigzen Lingpa sigui reconegut com a el noi que farà realitat la profecia, passarà la resta de la seva vida aprenent de Buddha. Quan encara és un jove Lama dirigint un monestir a l'est del Bhutan, una jove de Thimphu torna a casa amb la seva mare malalta. La porta per a rebre la benedicció del Lama i sorgeix, de sobte, una poderosa connexió entre els dos. Junts, s'embarquen en la investigació del significat del Terma. El que descobriran els canviarà la vida per sempre.

Cuando se descubre una antigua escritura budista, un anciano monje empieza un largo viaje en busca de un joven que, según la profecía, es un Lama reencarnado destinado a difundir el Buddhadharma para el bienestar de todo el mundo. Después de que Rigzen Lingpa sea reconocido como el chico que hará realidad la profecía, pasará el resto de su vida aprendiendo las enseñanzas de Buddha. Cuando todavía es un joven Lama dirigiendo un monasterio en el este de Bután, una joven de Thimphu vuelve a casa con su madre enferma. La lleva a recibir la bendición del Lama y surge, de pronto, una poderosa conexión entre ellos. Juntos, se embarcan en la búsqueda del significado del Terma. Lo que descubrirán les cambiará la vida para siempre.

When an ancient Buddhist scripture is discovered, a senior Buddhist monk embarks on a long journey in search of a young boy who is prophesied to be a reincarnate Lama destined to propagate Buddhadharma for the benefit of all sentient beings. After Rigzen Lingpa is recognized as the one who will fulfill the prophecy, he spends his life mastering the teachings of the Buddha. When he is a young lama presiding over a monastery in eastern Bhutan, a young girl from Thimphu returns home to her ailing mother. When she takes her mother to receive blessings from the lama, they experience a powerful connection. Together, they embark on an incredible journey in search of the real meaning of the Terma. What they discover will change their lives forever.

Corea del Sud | Corea del Sur | South Korea

Fantasy of the Girls

Dir: Ahn Jung-min | 2016 | 109' | Drama

Sun-wha és una estudiant de secundària de primer any plena de somnis i curiositats. Un dia, ajuda a la seva amiga a preparar una audició per Romeu i Julieta que serà posada en escena pel famós club de joc de l'escola. Durant l'audició, interpreta el paper de Julieta davant de Su-yeon, director del club de jocs. Sun-wha aviat coneix a Ha-nam, l'amor de totes les noies a l'escola que actuarà de Romeu. A mesura que avança la preparació teatral, Sun-wha es veu atreta per Ha-nam. No obstant això, quan s'adona que Su-yeon i Ha-nam són més que amics, Sun-wha es veu atrapada entre sentiments que mai abans havia tingut.

Sun-wha es una estudiante de secundaria de primer año llena de sueños y curiosidades. Un día, ayuda a su amiga a preparar una audición para *Romeo y Julieta* que será puesta en escena por el famoso club de juego de la escuela. Durante la audición, interpreta el papel de Juliet delante de Su-yeon, director del club de juegos. Sun-wha pronto conoce a Ha-nam, el amor de todas las

chicas en la escuela que actuará de Romeo. A medida que avanza la preparación teatral, Sun-wha se ve atraída por Ha-nam. Sin embargo, cuando se da cuenta de que Su-yeon y Ha-nam son más que amigos, Sun-wha se ve atrapada entre sentimientos que nunca antes había tenido.

Sun-wha is a high school first year with full of dreams and curiosities. One day, she helps her friend to prepare an audition for 'Romeo and Juliet' which will be put by famous school play club. During the audition she happens to be cast in the role of Juliet by Su-yeon, the director of the play club. Sun-wha soon meets Ha-nam, a sweetheart of all the girls in school and set to play Romeo. As the theater preparation goes further, Sun-wha finds herself being attracted to Ha-nam. However when she feels that Su-yeon and Ha-nam are more than just friends, Sun-wha gets caught between the two senior girls with feelings she had never had before.

Ahn Jeong-min és un director i guionista coreà. *Fantasy of the girls* és el seu debut com a director, on ha creat una pel·lícula amb un estil molt propi, fresc i sobretot molt pop. El seu film és una mostra de l'amor adolescent entre dues noies que ha passat amb èxit per diversos festivals com el Seoul Independent Film Festival(SIFF) al 2016 i al New York Asian Film Festival 2017, on va fer part de les 5 pel·lícules de temàtica LGTB seleccionades.

Ahn Jeong-min es un director i guionista coreano. *Fantasy of the girls* es su debut como director, donde ha creado una película con un estilo propio, fresco y sobre todo muy pop. Esta película es una muestra del amor adolescente entre dos chicas que ha pasado con éxito por diversos festivales como el Seoul Independent Film Festival (SIFF) el 2016 y el New York Asian Film Festival 2017, donde formó parte de las 5 películas de temática LGTB seleccionadas.

Ahn Jeong-min is a Korean filmmaker and screenwriter. Fantasy of the girls is his first movie as a director. With his debut, he has created a movie with a unique style, very fresh and pop. This movie talks about how it feels love between two teenager girls. It has had a great success in different film festivals like the Seoul Independent Film Festival (SIFF) in 2016 and the New York Asian Film Festival 2017, where it was selected as one of the five movies to represent LGTB thematic.

Corea del Sud | Corea del Sur | South Korea

The Rule of Violence

Dir: Kang Hyo-jin | 2016 | 137' | Drama

Un noi d'escola secundària se suïcida després de ser intimidat. 3 anys després, una noia entre els assaltants es converteix en una celebritat. El germà gran de la víctima passa a llegir un comentari a Internet sobre ella, que diu que està involucrada en la mort del seu germà. Enfurismat, decideix buscar-la i fer-la patir de la mateixa manera que va torturar al seu germà menor. La seva venjança comença i és irreversible.

Un chico de escuela secundaria se suicida después de ser intimidado. 3 años después, una chica entre los asaltantes se convierte en una celebridad. El hermano mayor de la víctima pasa a leer un comentario en Internet sobre ella, que dice que está involucrada en la muerte de su hermano. Enfurecido, decide buscarla y hacerla sufrir de la misma manera que torturó a su hermano menor. Su venganza comienza y es irreversible.

A high school boy commits suicide after being bullied. 3 years passes and a girl among the assailants becomes a celebrity. The victim's elder brother happens to read an internet comment about her, which says she is involved in his brother's death. Being enraged, he decides to track her down, and make her suffer in the same way how she tortured his younger brother. His revenge begins and it's irreversible.

Hyo-Jin Kang va guanyar el premi d'audiència SIFF (Festival de Cinema Independent de Seül) amb el seu primer llargmetratge "Kill'em with barehands!" 2004 i va

debutar oficialment com a director de cinema amb "Punch Lady" en 2007. La seva següent pel·lícula "Twilight Gangsters" (2010) va ser un remake de la pel·lícula alemanya del 2000 "Now Or Never". "Twilight Gangsters" va obtenir un èxit d'inauguració amb més d'1.300.000 espectadors.

Hyo-Jin Kang ganó el premio de audiencia SIFF (Festival de Cine Independiente de Seúl) con su primer largometraje "Kill'em with barehands!" 2004 y debutó oficialmente como director de cine con "Punch Lady" en 2007. Su siguiente película "Twilight Gangsters" (2010) fue un remake de la película alemana del 2000 "Now Or Never". "Twilight Gangsters" obtuvo un éxito de inauguración con más de 1.300.000 espectadores.

Hyo-Jin Kang won the SIFF (Seoul Independent Film Festival) audience award with his first feature "Kill'em with barehands!" in 2004 and debuted officially as a movie director with "Punch Lady" in 2007. His next movie "Twilight Gangsters" was a 2010 remake of the 2000 German movie "Now Or Never". "Twilight Gangsters" enjoyed a very successful opening with over 1,300,000 people watching.

Corea del Sud | Corea del Sur | South Korea

Delta Boys

Dir: Ko Bong-soo | 2016 | 126' | Comedy

Quatre homes que viuen a la part inferior de l'escala social es preparen per participar en un concurs de quartets. Les circumstàncies estan lluny de ser favorables per ells, ja que cadascun d'ells manca d'alguna cosa. És una pel·lícula brillant i amb molt d'humor sobre les proves a les quals els homes joves s'enfronten.

Cuatro hombres que viven en la parte inferior de la escala social se preparan para participar en un concurso de cuartetos. Las circunstancias están lejos de ser favorables para ellos, ya que cada uno carece de algo. Una película brillante y humorística sobre las pruebas que deben afrontar los hombres jóvenes.

Four men that come from the lowest part of the social stratification prepare themselves to participate in a quartet contest. The circumstances are far from being auspicious for them, due to the lack of something of each of them. Delta Boys is a brilliant and humorous film about the challenges of young men.

El director Ko Bong-soo va néixer el 1976 i es va graduar a l'institut Soodo. El seu curt "A cup of coffee" (2006) va ser premiat en el Chicago Northwestern Film Festival i projectat en el New Jersey Red Bank Film Festival. "G4" (2015) va participar el 2015 al Indie Forum. Recentment, "Delta Boys" (2016) ha estat premiada en el 17è Jeonju International Film Festival.

El director Ko Bong-soo nació el 1976 en Seúl y se licenció en el Soodo High School. Su corto "A cup of coffee" (2006) fue premiado en el Chicago Northwestern Film Festival y proyectado en el New Jersey Red Bank Film Festival. Su "G4" (2015) participó el 2015 en el Indie Forum. Recientemente, "Delta Boys" (2016) fue premiada en el 17º Jeonju International Film Festival.

The director Ko Bong-soo was born in 1976 in Seoul and graduated from Soodo High School. His short film A cup of coffee(2006) was awarded at Chicago Northwestern film festival and screened at New jersey Red Bank film festival. Then G4(2015) was introduced at 2015 Indie Forum. Recently Delta boys(2016) was awarded at the 17th Jeonju International Film Festival.

Hong Kong | Hong Kong | Hong Kong

Weeds on Fire

Dir: Chan Chi-fat | 2016 | 95' | Drama

L'any 1984 es va signar la Declaració Conjunta Sinobritànica i el futur de Hong Kong es va tornar incert. Aquell any, es va crear el primer equip jove de beisbol de Hong Kong, el Shatin Martins. Els deu jugadors novells vivien les seves vides durament i intesa a mesura que Hong Kong era humiliada al veure's derrotada una vegada i una altra. El destí del Shatin Martins i el del seu fort rival, el Japanese Buffaloes, va quedar suspès en equilibri. No obstant, la duresa els va fer treure el coratge per susperar-se a sí mateixos i sobreposar-se a les dificultats. Vivient en l'edat d'or, la glòria d'aquests jugadors creixia amb cada partit, així com ells creixien amb la ciutat. Finalment, tot acaba amb l'enfrontament amb el seu rival més gran...

En el año 1984 se firmó la Declaración Conjunta Sino-británica y el futuro de Hong Kong se volvió incierto. Ese año, se creó el primer equipo joven de béisbol de Hong Kong, el Shatin Martins. Los diez jugadores benjamines vivían sus vidas dura e intensamente a medida que Hong Kong era humillada al verse derrotada una y otra vez. El destino del Shatin Martins y de su fuerte rival, el Japanese Buffaloes, quedó suspendido en un equilibrio. Sin embargo, la dureza les extrajo su valentía para superarse a sí mismos y sobreponerse a las dificultades. Viviendo en la edad de oro, la gloria de estos jugadores crecía con cada partido, así como ellos crecían con la ciudad. Finalmente, todo acaba con el enfrentamiento con su rival más grande...

In the year of 1984, the Sino-British Joint Declaration was signed, and the future of Hong Kong became unclear. In the stream of history, this story of a baseball team beneath the Lion Rock had gradually been forgotten. In that year, "Shatin Martins", the first Hong Kong youth baseball team, was formed. The 10 young players were living an uneasy and restless life as Hong Kong was being humiliated by one defeat after another and the fate of the "Shatin Martins" and their strong rival, the Japanese Buffaloes, hanged in the balance. However, the hardship only brought out their bravery to surmount themselves and overcome the struggles. Living in the golden age, these players ignited their glory with every game as they grew together with their city. Eventually, it all comes down to the final game facing their greatest rival yet... ..

Chan Chi Fat (Stevefat) es va graduar en Ciències socials en el Programa de Cinema i Televisió de la Universitat Baptista de Hong Kong l'any 2012. Durant la seva època estudiantil, era editor de vídeos i animador en vídeos musicals, concerts i anuncis. El seu curtmetratge "Feeling Better" va ésser un dels vídeo més reconeguts a la seva universitat i va ésser seleccionat per alguns festivals de cinema com el HKIFF & PUFF. L'any 2013, va treballar com a director del Creative Promotional Department de la TVB (Television Broadcast Limited), convertint-se en el director més jove del departament. A finals del 2013, va participar en la First Feature Film Initiative (FFFI), organitzada per Create Hong Kong de l'Oficina de Comerç i Desenvolupament Econòmic, i va guanyar 2 milions de dòlars per a fer el seu primer llargmetratge, "Weeds on fire".

Chan Chi Fat (Stevefat) se licenció en Ciencias Sociales en el Programa de Cine y Televisión de la Universidad Bautista de Hong Kong el año 2012. Durante su época como estudiante, era editor de vídeo y animador en vídeos musicales, conciertos y anuncios. Su cortometraje "Feeling Better" fue uno de los vídeos más reconocidos en su universidad y fue seleccionado para algunos festivales de cine como el HKIFF & PUFF. En 2013, trabajó como director del Creative Promotional Department de la TVB (Television Broadcast Limited), convirtiéndose en el director más joven del departamento. A finales de 2013, participó en la First Feature Film Initiative (FFFI), organizada por Create Hong Kong de la Oficina de Comercio y Desarrollo Económico, y ganó 2 millones de dólares para hacer su primer largometraje, "Weeds on fire".

Chan Chi Fat (Stevefat) graduated with a BSocSc (Hon) from the Hong Kong Baptist University Cinema and Television Programme in 2012. During his studies, he was a video editor and animator in music videos, music concerts and TV commercials. His graduation short film "Feeling Better" is one the most remarkable video works in his college and was selected by some film festivals such as HKIFF & PUFF. In 2013, he was employed as a director by the Creative

Promotional Department from TVB and he was the youngest director in the department. In the end of 2013, he participated in the First Feature Film Initiative (FFFI) hosted by Create Hong Kong of the Commerce and Economic Development Bureau and won \$2 million to make his first feature film, which eventually became "Weeds on Fire".

Hong Kong | Hong Kong | Hong Kong

Mad World

Dir: Chun Wong | 2016 | 101' | Drama

“Evitar o enfrontar-se?, Negar o assumir?, Rendir-se o canviar?”. La pel·lícula comença amb un home gran que ha estat absent com a pare durant molt de temps (Eric Tsang), recollint al seu fill (Shawn Yue), amb un trastorn bipolar, de l'hospital. Ambdós conserven un profund penediment per l'accident que va causar la mort de la mare (Elaine Jin). La tensió i l'ansietat bullen a mesura que resten junts en un petit apartament. Amb el pas del temps, s'adonen que el dolor compartit entre ell no és l'única cosa a la que s'han d'enfrontar, sinó que també han de plantar cara al món cruel i injust en el que viuen.

“¿Evitar o enfrentarse?, ¿Negar o asumir?, ¿Rendirse o cambiar?”. La película empieza con un anciano el cual fue un padre ausente durante mucho tiempo (Eric Tsang), recogiendo a su hijo (Shawn Yue), con un trastorno bipolar, del hospital. Ambos conservan un profundo arrepentimiento por el accidente que causó la muerte de la madre (Elaine Jin). La tensión y la ansiedad hierven a medida que permanecen juntos en un pequeño apartamento. Con el paso del tiempo, se dan cuenta de que el dolor que comparten no es lo único a lo que deben enfrentarse, sino que también deben plantar cara al mundo cruel e injusto en el que viven.

“To avoid, or to confront? To deny, or to embrace? To give up, or to make a change?”. The film begins with an old man who has long been absent as a father (Eric Tsang), picking up his son (Shawn Yue), who is suffering from bipolar disorder, from a mental hospital. Both men are in deep remorse for the accident that caused the death of the mother (Elaine Jin). The tension and anxiety boil as they stay with each other in a tiny subdivided flat. As time passes, they realize the pain between one another is not the only confrontation that awaits them; but also to face the cruel and unjust world that they are living in.

Wong Chun es va graduar a l'Escola de Disseny Digital de la Hong Kong City University l'any 2011, i es va especialitzar en Arts Cinematogràfiques. El seu treball “6th March” va ser nominat al Millor Curtmetratge al 49è Golden Horse Awards, i va guanyar el primer premi en la IFVA Competition (secció oberta). Ha recollit també elogis dels festivals de cinema internacional de tot el món. A finals del 2014, “Mad World” es va convertir en una de les tres pel·lícules seleccionades per a la First Feature Film Initiative (FFFI), organitzada per Create Hong Kong de l'Oficina de Comerç i Desenvolupament Econòmic de Hong Kong. “Mad World” ha estat així mateix nominada en tres Golden Horse Awards, i ha guanyat el premi al Millor Director Novell i Millor Actriu Secundària. Recentment, Wong ha guanyat també el premi a Millor Director en la 23è Hong Kong Film Critics Society Awards.

Wong Chun se licenció en la Escuela de Diseño Digital en la Hong Kong City University en 2011, y se especializó en Artes Cinematográficas. Su trabajo “6th March” fue nominado para el Mejor Cortometraje en el 49º Golden Horse Awards, y ganó el primer premio en la IFVA Competition (sección abierta). Ha recogido también elogios de los festivales de cine internacional de todo el mundo. A finales de 2014, “Mad World” se convirtió en una de las tres películas seleccionadas para la First Feature Film Initiative (FFFI), organizada por Create Hong Kong de la Oficina de Comercio y Desarrollo

Económico de Hong Kong. “Mad World” es el debut como director de Wong. “Mad World” ha sido asimismo nominada en tres Golden Horse Awards, y ha ganado el premio al Mejor Director Novel y Mejor Actriz Secundaria. Recientemente, Wong ha ganado también el premio a Mejor Director en la 23ª Hong Kong Film Critics Society Awards.

Wong Chun graduated from the School of Creative Media at Hong Kong City University in 2011, majoring in Cinematic Arts. His work ‘6th March’ was nominated for Best Short Film at the 49th Golden Horse Awards, and won the top prize at the IFVA Competition (Open Section), and has also won accolades from international film festivals around the world. In late 2014, ‘Mad World’ became one of three films to be selected into the ‘First Feature Film Initiative’ by Create Hong Kong, and the Film Development Fund of Hong Kong. ‘Mad World’ is Wong’s directorial debut, which stars Shawn Yue, Eric Tsang, Elaine Jin, and Charmaine Fong. ‘Mad World’ has subsequently been nominated for three Golden Horse Awards, and won Best New Director, and Best Supporting Actress. Recently, Wong has also won the Best Director award at the 23rd Hong Kong Film Critics Society Awards.

Hong Kong | Hong Kong | Hong Kong

Soul Mate

Dir: Derek Tsang | 2016 | 110' | Drama

Basada en la novel·la d'Annie Baby, “Qiyue i Ansheng”. Ambientada a la ciutat, “Soul Mate” és una història on el triangle amorós entre dues dones i un home és el protagonista. Un gir del destí provoca que dues millors amigues de l'institut s'enamoren del mateix home, i així comença la tragèdia. La història narra la majoria d'edat de dues dones joves molt diferents, les quals escullen camins vitals contraris. July i Ansen són les dues cares d'una mateixa moneda: una és tranquil·la com l'aigua i l'altra és apassionada com el foc. Encara que passen juntes de l'adolescència a l'edat adulta, la seva amistat tan sols es manté en forma d'un llarg adéu, fins que se separen per sempre.

Basada en la novela de Annie Baby, “Qiyue y Ansheng”. Ambientada en la ciudad, “Soul Mate” se centra en un triángulo amoroso entre dos mujeres y un hombre. Debido a un giro en el destino, las dos mejores amigas del instituto se enamoran del mismo hombre, y así siembran la tragedia. La historia relata la mayoría de edad de dos mujeres jóvenes muy diferentes, las cuales escogen caminos vitales contrapuestos. July y Ansen son las dos caras de una misma moneda: una es tranquila como el agua y la otra es apasionada como el fuego. Aunque dan juntas el paso de la adolescencia a la edad adulta, su amistad sólo persiste en forma de un largo adiós, hasta que se separan para siempre.

Adapted by Annie Baby’s novel “Qiyue ans Ansheng”. Set in the city, “Soul mate” centers on a love-triangle between two women and one man. Due to a twist of fate, the two high school best friends fall in love with the same man, planting the seeds of tragedy. The story chronicles the coming of age journey of two very different young women, who choose different paths in life. July and Ansen are flip sides of the same coin; one is calm like water and the other is passionate like fire. Although they endure the rites of passage together, from youth to adulthood, their friendship may only persist in the form of a long goodbye, until they part forever.

Derek Tsang es va graduar a la Universitat de Toronto i després va treballar com actor a Hong Kong, en diferents projectes de pel·lícules com “Golden Chicken” (2012), “The Eye 2” (2004), “Pang Ho-Cheung AV” (2005), “Isabella” (2006), “The Thieves” (2012), “Z Storm” (2014) i “From Vegas to Macau II” (2015). El 2010 va començar a dirigir les seves pròpies pel·lícules. En el 15è BIFF New Currents va ser nominat i va competir pel premi a Millor Director al 47è Golden Horse Film Festival guanyant el premi a Millor Nou Director a la categoria Gran Prix (Best Picture Award) al 6è Osaka Asian Film Festival. El debut com a director de Tsang, “Soul Mate” (2016), va ser aclamada per la crítica, i va ajudar-li a guanyar les nominacions a Millor Director als 53è Taipei Golden Horse Awards 2016, al 11è Asian Film Awards 2017 i al 36è Hong Kong Film Awards 2017.

Derek Tsang se licenció en la Universidad de Toronto, y después trabajó como actor en Hong Kong, en diversos proyectos de películas, como “Golden Chicken” (2012), “The Eye 2” (2004), “Pang Ho-Cheung AV” (2005), “Isabella” (2006), “The Thieves” (2012), “Z Storm” (2014) y “From Vegas to Macau II” (2015). En 2010 empezó a dirigir sus propias películas. En la sección del 15º BIFF New Currents resultó nominado y compitió para el premio a Mejor Director en el 47º Golden Horse Film Festival obteniendo el premio a Mejor Nuevo Director en la categoría Gran Prix (Best Picture Award) en el 6º Osaka Asian Film Festival. El debut como director de Tsang, “Soul Mate” (2016), fue aclamada por la crítica, y le ayudó a ganar las nominaciones a Mejor Director en los 53º Taipei Golden Horse Awards 2016, en el 11º Asian Film Awards 2017 y el 36º Hong Kong Film Awards 2017.

Graduated from University of Toronto, Derek Tsang began working as an actor in Hong Kong and found himself in numerous film projects including Golden Chicken (2002), The Eye 2 (2004), Pang Ho-Cheung AV (2005), Isabella (2006), The Thieves (2012), Z Storm (2014) and From Vegas to Macau II (2015). Starting from 2010, Tsang also went on directing his own films and co-directed with Jimmy Wan for his directorial debut Lover's Discourse and was nominated in 15th BIFF New Currents section and competed for the Best New Director award in 47th Golden Horse Film Festival Awards and awarded for Grand Prix (Best Picture Award) in 6th Osaka Asian Film Festival. Tsang's directorial debut, Soul Mate (2016) was critically acclaimed and earned him Best Director nominations at 53rd Taipei Golden House Awards 2016, 11th Asian Film Awards 2017 and 36th Hong Kong Film Awards 2017.

Índia | India | India

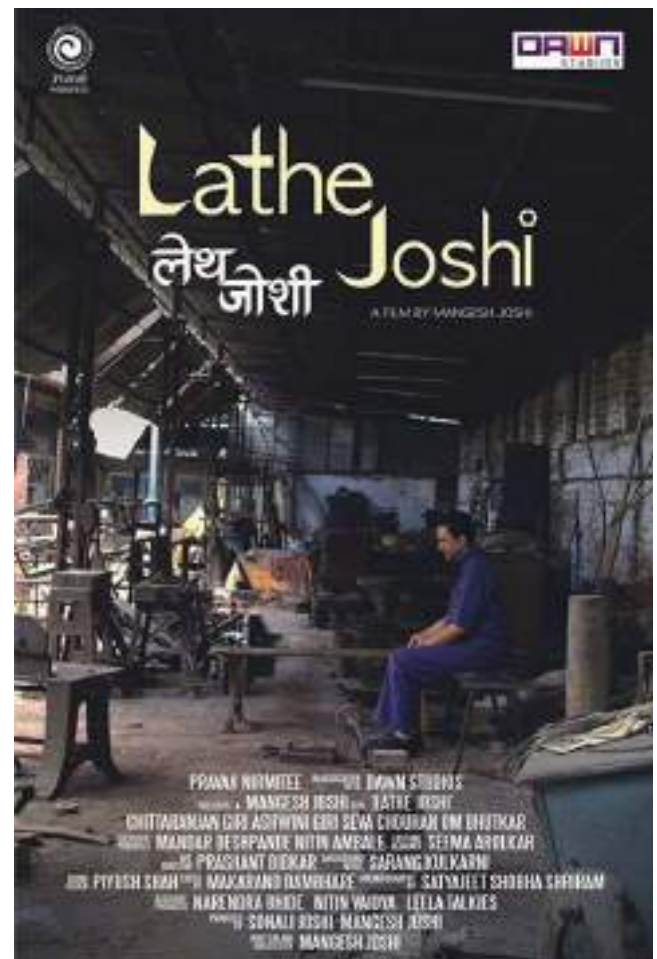
Lathe Joshi

Dir: Mangesh Joshi | 2016 | 104' | Drama

Mr. Joshi, conegut com a “Lathe Joshi” (“Torn Joshi”) per la seva destresa amb el torn, es queda sense feina. Mentre la seva família i el món en general intenta sobreviure o prosperar, ell s’esforça, per la seva banda, per intentar mantenir la seva identitat que sembla esvair-se davant del fracàs. La tecnologia domina en aquest temps de canvis i l’inevitable preu que ha de pagar l’ésser humà és “Lathe Joshi”.

Mr. Joshi, mejor conocido como “Lathe Joshi” (“Torno Joshi”) por su destreza con el torno, se queda sin trabajo. Mientras su familia y el mundo en general se las arreglan para sobrevivir o prosperar, él se esfuerza a su vez por mantener su identidad que, ante el fracaso, parece desvanecerse. La tecnología domina en estos tiempos de cambio y el inevitable precio que debe pagar el ser humano es “Lathe Joshi”.

Mr. Joshi fondly known as 'Lathe Joshi' for his skill at working the Lathe machine is left jobless. While his family and the world at large, manage to survive or thrive, he struggles to retain his fading identity. Technology rules the changing time; the inevitable human price is 'Lathe Joshi'.

Mangesh Joshi va començar en el món del cinema després de completar els seus estudis d’enginyeria. Va començar amb els documentals i els curts, molts d’aquests sent reconeguts en festivals de cinema indi. Va continuar treballant amb directors nacionals guardonats. El seu primer treball com a guionista d’un llargmetratge va ser seleccionat per la secció de Writer’s Lab del NFDC i va tenir com mentors a guionistes guanyadors de premis com els Oscars i els BAFTA. NFDC també va produir la seva primera pel·lícula, HE (2011), que va ser seleccionada per Film Bazaar. La pel·lícula va ser projectada a diferents festivals de cinema.

Mangesh Joshi empezó en el mundo del cine después de completar sus estudios de ingeniería. Empezó con los documentales y los cortos, muchos de los cuales fueron reconocidos en festivales de cine indio. Continuó trabajando con directores nacionales galardonados. Su primer trabajo como guionista de un largometraje fue seleccionado para la sección de Writer’s Lab del NFDC y tuvo como mentores a guionistas ganadores de premios como los Oscar y los BAFTA. NFDC también produjo su primera película, HE (2011), que fue seleccionada por Film Bazaar. La película fue proyectada en varios festivales de cine.

Mangesh Joshi entered filmmaking after completing his engineering studies. He started with documentaries and short films many of which were recognized at Indian film festivals. He went on to work with National Award-winning directors. His first work as a feature film screenwriter was selected for Writer’s Lab section of NFDC and was mentored by Oscar and BAFTA winning writers directors. NFDC also produced his debut film HE (2011), which was

selected for Film Bazaar (International Co- production market organized by NFDC). The film was shown in numerous film festivals.

Índia | India | India

Railway Children

Dir: Prithvi Konanur | 2016 | 120' | Drama

El Raju escapa de casa als 12 anys i arriba al món desconegut de les andanes ferroviàries. És tímid i insegur i cau a les mans d'una banda. Allí coneix a un dels seus membres, el Jollu –qui té la seva mateixa edat- i qui ensenya al Raju els trucs de la vida a les andanes. Un dia, després de barallar-se amb un altre membre de la banda, ambdós perden la collita diària d'ampolles d'aigua i reben un injust càstig del líder. El Raju coneix així la crueltat de la vida a les andanes. Amb el pas dels dies, els dos s'obsessionen amb què els

altres els considerin homes i no nens. S'adonen que mentre les andanes estan dividides per les bandes que venen falsa aigua potable, els trens estan, per contra, oberts a tothom. El Raju i el Jollu s'ajunten amb un altre noi que també viu a les andanes i comencen a vendre aigua per sí mateixos, encara que s'hi juguin la vida.

Raju, que escapó de casa a los doce años, acaba llegando al mundo desconocido de los andenes ferroviarios. Es tímido e inseguro y cae en manos de una banda. Raju conoce a uno de sus miembros, Jollu – de su misma edad- el cual le enseña los trucos de la vida en los andenes. Un día, tras una pelea con otro miembro de la banda, ambos pierden su recolecta diaria de botellas de agua y reciben un injusto castigo del líder. Raju conoce así la crueldad de la vida en los andenes. Con el paso de los días, los dos se obsesionan con ser considerados hombres y no niños. Se dan cuenta que mientras los andenes están divididos por las bandas que venden falsa agua potable, los trenes están, sin embargo, abiertos a todos. Raju y Jollu se juntan con otro chico que vive en los andenes y empiezan a vender agua por sí mismos, jugándose la vida.

Raju, a 12-year-old run-away, steps out to an unknown, never-seen-before world on the railway platform. He is timid, insecure and unsure. The boy falls into the hands of a gang involved in illegal platform businesses. Raju meets the gang-member Jollu – of same age -, who teaches Raju about the tricks and trades of platform living. Raju slowly gets used to the platform life and is emboldened in his approach towards life. One day after a fight with a competing gang member the two lose their daily collection of water bottles. Having lost their daily collection, Raju and Jollu are severely punished by the gang leader. Raju gets a taste of the base harshness of the platform living. As the days progress, the two are obsessed at being taken as men and not boys. They realize that while platforms are divided among gangs for selling spurious drinking water, the trains themselves are free for anyone. Both Raju and Jollu reconcile with another platform-boy and start selling water on their own, thus inviting danger to their lives.

Prithvi Konanur, director i guionista indi, va treballar al món de la informàtica abans de graduar-se en un programa de direcció cinematogràfica en la New York Film Academy a Los Àngeles. A Sri Lanka va rodar el curt "A conditional truce" (2008) i va fer la seva primera pel·lícula aventurant-se en el seu film "Waves" (2012), projectada en diversos festivals internacionals de cinema. La seva última pel·lícula és el docudrama "Railway children" (2016), la qual s'ha projectat en el Zinfest.

Prithvi Konanur, director y guionista indio, trabajó en el mundo de la informática antes de licenciarse en un programa de dirección cinematográfica en la New York Film Academy en Los Ángeles. En Sri Lanka rodó el corto "A conditional truce" (2008) e hizo su primera película aventurándose en su filme "Waves" (2012), proyectada en numerosos festivales internacionales de cine. Su última película es el docudrama "Railway children" (2016), la cual se proyectó en el Zinfest.

Prithvi Konanur, an Indian screenwriter and director, worked in it before going on to graduate from a film directing program at the New York Film Academy in Los Angeles. In Sri Lanka he shot the short drama "A conditional truce" (2008) and made his feature film debut with the adventure film "Waves" (2012), shown at many international film festivals. His latest film is the docudrama "Railway children" (2016) which screened at Zinfest.

Indonèsia | Indonesia | *Indonesia*

Emma

Dir: Riri Riza | 2016 | 77' | Drama

A Indonèsia durant els anys 60, quan la poligàmia encara era legal, un home de negocis i casat manté una segona casa. La seva dona Athirah s'entesta a sostenir el seu matrimoni intacte, tot i el seu patiment. La història sobre una parella i el seu fill Ucu es desenvolupa en el colorit paisatge del país en l'època en què se succeeixen els fets.

En Indonesia durante los años 60, cuando la poligamia aún era legal, un hombre de negocios y casado mantiene una segunda casa. Su mujer Athirah se empeña en sostener su matrimonio intacto pese a su sufrimiento. La historia sobre una pareja y su hijo Ucu se desarrolla en el

colorido paisaje del país en la época en la que ocurren los hechos.

In Indonesia in the 1960s, when polygamy was still legal, a businessman and husband keeps a second residence. Though suffering, his wife Athirah maintains the will to keep her marriage intact. The story about the couple and their son Ucu unfolds against the beautiful Indonesian landscape of the '60s.

Mohammad Rivai Riza (1970), más conocido como Riri Riza, es un director de cine, productor y guionista de Indonesia. Es conocido por su trabajo como director en "Petualangan Sherina" (Sherina's Adventure, 2000), "Gie" (2005), "Laskar Pelangi" (The Rainbow Troop, 2008), y "Ada Apa Dengan Cinta? 2" (What's up with love? 2, 2016). Es también conocido por su colaboración creativa con el productor indonesio Mira Lesmana, con quién dirige la productora cinematográfica Miles Films.

Mohammad Riva Riza (1970), més conegut com Riri Riza, és un director de cinema, productor i guionista d'Indonèsia. És conegut per la seva feina com a dirigir a "Petualangan Sherina" (Sherina's Adventure, 2000), "Gie" (2005), "Laskar Pelangi" (The Rainbow Troop, 2008), i "Ada Apa Dengan Cinta? 2" (What's up with love? 2, 2016). És també conegut per la seva col·laboració creativa amb el productor indonesi Mira Lesmana, amb qui dirigeix la productora cinematogràfica Miles Films.

Mohammad Rivai Riza (born October 2, 1970), better known as Riri Riza, is an Indonesian film director, producer and writer. He is notable for his directorial work on Petualangan Sherina (Sherina's Adventure; 2000), Gie (2005), Laskar Pelangi (The Rainbow Troop; 2008), and Ada Apa Dengan Cinta? 2 (What's Up with Love? 2; 2016). He is also known for his creative partnership with Indonesian producer Mira Lesmana, with whom he manages the film production company, Miles Films.

Iran | Irán | *Iran*

A House on 41st

Dir: Hamid Reza Ghorbani | 2016 | 90' | Drama

Una família de classe mitjana de Teheran es desmorona quan una dels germans mata un altre per diners. La pel·lícula "A house on 41st" de Hamid Reza Ghorbani comença com un drama suau i va evolucionant cap a un territori psicològic i moral més complex. La disputa inicial entre Mohsen (Ali Mosaffa) i el seu germà es produeix a la cristalleria de la seva mare vídua, Shokhou (Shaeila Razavi). Eleven el to de veu i arriben a les mans. A continuació, la policia es troba acordonant la zona i treient el cos de Morteza dins d'una bossa. La tragèdia es desenvolupa a l'edifici on viu la família dividida en tres espaiosos apartaments. Mohsen, l'assassí, ha desaparegut deixant les dones de la família al càrrec de resoldre la situació. Curiosament, no els cau ni una llàgrima.

Una familia de clase media de Teherán se desmorona cuando uno de los hermanos mata a otro por dinero. La película "A house on 41st" de Hamid Reza Ghorbani empieza como un drama suave y va evolucionando hacia un territorio psicológico y moral más complejo. La disputa inicial entre Mohsen (Ali Mosaffa) y su hermano Morteza tiene lugar en la cristalería de su

madre viuda, Shokhou (Saheila Razavi). Suben el tono de voz y llegan a las manos. A continuación, la policía se encuentra acordonando la zona y sacando el cuerpo de Morteza metido en una bolsa. La tragedia se desarrolla en el edificio donde vive la familia dividida en tres espaciosos apartamentos. Mohsen, el asesino, ha desaparecido dejando a las mujeres de la familia la responsabilidad de resolver la situación. Curiosamente, no derraman ni una sola lágrima.

A middle-class family in Tehran falls apart when brother kills brother over a bounced check, in director Hamid Reza Ghorbani's A House on 41st Street, a drama that starts low-key and gradually moves into complex psychological and moral territory. The initial dispute over money between Mohsen (Ali Mosaffa) and his frere Morteza takes place in a downtown glass store owned by their widowed mother Mrs. Shokhou (Soheila Razavi). Voices are raised, push comes to shove, and soon police are cordoning off the area and carrying Morteza out in a body bag. The post-tragedy story unfolds in a dignified residential building where the family lives in three spacious apartments. Mohsen the murderer has run off, and the

womenfolk are left to deal with the aftermath. Interestingly, there are no tears shed.

Hamid Reza Ghorbani (Teheran, 1968) és llicenciat en Ciències de la Comunicació. Ha treballat com a editor i director de documentals així com de sèries de televisió. Després de treballar com a assistent de direcció a "About Elly" i a "A separation", va fer la pel·lícula de televisió, "Three fish", amb la que va obtenir una sèrie de premis nacionals i internacionals. "A house on 41st street" és la seva opera prima.

Hamid Reza Ghorbani (Teherán, 1968) es licenciado en Ciencias de la Comunicación. Ha trabajado como editor y director de documentales así como de series de televisión. Después de trabajar como asistente de dirección en "About Elly" y en "A separation", hizo la película para televisión, "Three fish", con la que obtuvo una serie de premios nacionales e internacionales. "A house on 41st street" es su opera prima.

Born in 1968 in Tehran, Hamid Reza Ghorbani is a graduate of Communication Science. He has been active as editor and director of TV documentaries and series. After working as assistant director in Asghar Farhadi's "About Elly" and "A separation", he made the TV movie, "Three fish", which brought him a number of national and international awards. "A house on 41st street" is his debut feature.

Iran | Irán | Iran

Ghashang & Farang

Dir: Vahid Mousaaiian | 2016 | 90' | Drama

Ghashang i Farang són dues germanes d'edat avançada que viuen amb els seus fills Bahman i Vahid. El fill de Farang, Bahman, és un crític de cinema i el fill de Ghashang, Vahid, és un dentista. Tot i estar casa, Vahid no compleix amb les seves obligacions com a marit i és per això que la seva dona l'ha deixat i s'ha traslladat a França per continuar estudiant. D'altra banda, Bahman i la seva dona s'han separat i ella s'ha traslladat a Dubai per vendre les seves pintures. Una nit, després d'organitzar una festa, Bahman surt a passejar i és atropellat per un automòbil. La seva mare i la seva tia intenten fer-lo tornar del coma.

Ghashang y Farang son dos hermanas de edad avanzada que viven con sus hijos Bahman y Vahid. El hijo de Farang, Bahman, es un crítico de cine y el hijo de Ghashang, Vahid, es un dentista. Aunque Vahid está casado, no cumple con sus obligaciones

como marido, lo que llevar a su esposa a dejarlo y trasladarse a Francia para seguir estudiando. Por otro lado, Bahman y su esposa se han separado y ella se ha trasladado a Dubai para vender sus pinturas. Una noche, después de organizar una fiesta, Bahman va a dar un paseo y es atropellado por un automóvil. Su madre y su tía intentan traerlo de vuelta a la vida tras quedarse en coma.

Ghashang and Farang are two elderly sisters living with their sons Bahman and Vahid. Farang's son, Bahman is a film critic and Ghashang's son, Vahid is a dentist. Although Vahid is married, he is not very committed to his marriage and due to this his wife has left him and moved to France to continue studying. On the other hand, Bahman and his wife have separated and she has moved to

Dubai in an attempt to sell her paintings. One night, after hosting a party, Bahman goes for a walk and is hit by a car and falls into a coma. His mother and aunt try to bring him back to life by.

Vahid Mousaian (Khorramabad, 1969) es va graduar per la Facultat d'Art i Arquitectura en Teatre. ha realitzat diversos curtmetratges i ha guanyat diversos premis en festivals nacionals i internacionals. La seva opera prima, "Wishes of the land", va obtenir el Premi Especial del Jurat al 24è Festival Internacional de Cinema de Moscou (2002), així com al 19è Festival Internacional de Cinema d'Amor en Mons (Bèlgica). El seu segon llargmetratge "Silence of the sea" va rebre el Premi del Jurat Ecumènic en la 52a edició del Festival Internacional de Cinema de Mannheim-Heidelberg, el premi a la millor música al 48è Festival de Cinema Àsia Pacífic, el millor guió del Festival de Dubrovnik (Croàcia) i el 2004 va competir en el Sundance Film Festival. La seva pel·lícula "Golchehreh" va ser galardonada en els festivals de cinema de Houston, Boston i Batumi.

Vahid Mousaian (Khorramabad, 1969) se licenció en la Facultad de Arte y Arquitectura en Teatro. Ha realizado numerosos cortometrajes y ha ganado diversos premios en festivales nacionales e internacionales. Su opera prima, "Wishes of the land", obtuvo el Premio Especial del Jurado en el 24º Festival Internacional de Cine de Moscú (2002), así como en el 19º Festival Internacional de Cine de Amor en Mons (Bélgica). Su segundo largometraje "Silence of the sea" recibió el Premio del Jurado Ecuménico en la 52ª edición del Festival Internacional de Cine de Mannheim-Heidelberg, el premio a la mejor música en el 48º Festival de Cine Asia Pacífico, el mejor guión del Festival de Dubrovnik (Croacia) y en 2004 compitió en el Sundance Film Festival. Su película "Golchehreh" fue galardonada en los festivales de cine de Houston, Boston y Batumi.

Born in Khorramabad, Iran in 1969, Vahid Mousaian graduated from Art and Architecture Faculty with a degree in theatre. He made a number of short films, winning several prizes at both national and international film festivals. Mousaian's debut feature, "Wishes of the land" was the recipient of the Special Jury Prize at the 24th Moscow International Film Festival (2002), as well as the 19th Love International Film Festival in Mons, Belgium. His second feature film "Silence of the sea" received the Ecumenical Jury Prize at the 52nd Mannheim-Heidelberg International Film Festival, the best music award at the 48th Asia Pacific Film Festival, and the best feature film and the best screenplay in the Dubrovnik Film Festival (Croatia), and competed in 2004 Sundance International Film Festival. His "Golcherhreh" was a winner at Houston, Boston and Batumi Film Festivals.

Japó | Japón | Japan

Gokoroku-Traces of Sin

Dir: Kei Ishikawa | 2016 | 120' | Drama

Tanaka està passant per un moment difícil tractant de donar suport a la seva germana menor Mitsuko, recentment detinguda en espera a la presó. Un reporter d'investigació, se submergeix en una història sobre un impactant cas d'assassinat que s'ha refredat. La família "perfecta" - exitós home de negocis, bella dona i nen adorable - van ser brutalment assassinats fa un any i el cas segueix sense resoldre. Tanaka entrevista als seus amics i coneguts i comença a

descobrir que la família no era tan ideal com creguda. Els mateixos entrevistats revelen les seves pròpies natures ocultes, revelant un inquietant retrat d'elitisme social.

Tanaka está pasando por un momento difícil tratando de apoyar a su hermana menor Mitsuko, recientemente detenida en espera en la cárcel. Un reportero de investigación, se sumerge en una historia sobre un impactante caso de asesinato que se ha enfriado. La familia "perfecta" - exitoso hombre de negocios, hermosa mujer y niño adorable - fueron brutalmente asesinados hace un año y el caso sigue sin resolverse. Tanaka entrevista a sus amigos y conocidos y comienza a descubrir que la familia no era tan ideal como creída. Los propios entrevistados desvelan sus propias naturalezas ocultas, revelando un inquietante retrato de elitismo social.

Tanaka is going through a tough time trying to support his younger sister Mitsuko, recently arrested and on hold in jail. An investigative reporter, he immerses himself into a story about a shocking murder case gone cold. The "perfect" family – successful businessman, beautiful wife and adorable child – were brutally murdered a year ago and the case remains unsolved. Tanaka interviews their friends and acquaintances and he begins to discover that the family was not as ideal as believed. The interviewees themselves unveil their own hidden natures, revealing a disturbing portrait of social elitism.

"Gukoroku - Traces of Sense" és el primer llargmetratge de Kei Ishikawa. Nascut al Japó el 1977, va estudiar física a la Universitat de Tohoku (Japó) i direcció de cinema a l'Escola de Cinema de Łódź (Polònia). Ha realitzat diversos curtmetratges que han estat projectats en els festivals de cinema de tot el món: "Dear World" (Sitges, Mar del Plata) i el 2009 "It 's all in the finger" (New Directors, New Films). "Dear World" va rebre el Premi Especial de la Fundació Akira Kurosawa. El 2013, el seu projecte de coproducció japonès-polonès "Baby" va guanyar el premi Bucheon de la Xarxa de Pel·lícules Fantàstiques Asiàtiques (Naff) organitzat pel Bucheon Festival Internacional de Cinema Fantàstic.

"Gukoroku - Traces of Sin" es el primer largometraje de Kei Ishikawa. Nacido en Japón en 1977, estudió física en la Universidad de Tohoku (Japón) y dirección de cine en la Escuela de Cine de Łódź (Polonia). Ha realizado varios cortometrajes que han sido proyectados en los festivales de cine de todo el mundo: "Dear World" (Sitges, Mar del Plata) y el 2009 "It's all in the finger" (New Directors, New Films). "Dear World" recibió el Premio Especial de la Fundación Akira Kurosawa. En 2013, su proyecto de coproducción japonés-polaco "Baby" ganó el premio Bucheon de la Red de Películas Fantásticas Asiáticas (NAFF) organizado por el Bucheon Festival Internacional de Cine Fantástico.

GUKOROKU - TRACES OF SIN is Kei Ishikawa's first feature film. Born in Japan in 1977, he studied physics at Tohoku University (Japan) and film directing at the Łódź Film School (Poland). He has made several short films that have been screened at film festivals worldwide: 2008's DEAR WORLD (Sitges, Mar Del Plata) and 2009's IT'S ALL IN THE FINGER (New Directors, New Films). DEAR WORLD received the Special Prize from the Akira Kurosawa Foundation. In 2013, his Japanese-Polish co-production feature project BABY won the Bucheon Award from the Network of Asian Fantastic Films (NAFF) hosted by the Bucheon International Fantastic Film Festival .

Japó | Japón | Japan

Aroused by Gymnopedies

Dir: Isao Yusikada | 2016 | 83' | Drama

Shinji és un pertorbat director de cinema de mitjana edat. Gairebé no passa per casa i es passa el temps passant d'una dona a una altra. Tot i la seva ganduleria, les dones sempre acaben sentint compassió cap a ell i tenint-ne cura. Com més generoses són elles, més inútil es torna ell. No obstant, ell no s'oblida de la seva esposa. S'adona que els seus temps junts es van acabant i, en conseqüència, s'espanta i es desespera. Finalment, accepta la pèrdua de l'amor.

Shinji es un perturbado director de cine de mediana edad. Casi no pasa por casa y se pasa el tiempo pasando de una mujer a otra. A pesar de su holgazanería, las mujeres siempre acaban sintiendo compasión por él y cuidándole. Cuanto más generosas son ellas, más inútil se vuelve él. Aun así, él no se olvida de su esposa. Se da cuenta de que los tiempos juntos se van acabando y, en consecuencia, se asusta y se desespera. Finalmente, acepta la pérdida del amor.

Shinji is a middle-aged, sleaze film director. He hardly goes back home and moves from one woman to another. In spite of his idleness, women look after him compassionately for whatever reason. Shinji gets more and more neglectful depending on their generosity, however, there is one reason for Shinji's wife... A man knows he does not have that much time left with his wife. Accordingly, he gets afraid of the coming end, filled with sorrow, and become desperate. He eventually accepts the loss of the love.

Isao Yusikada (Kumamoto, Japó, 1968) es va unir als equips productius Kaizo Hayashi i Shunji Iwai com a assistent de director. La seva òpera prima "Sunflower" (2000) va ser galardonada amb el premi FIPRESCI en la cinquena edició del Busan International Film Festival. "Go" (2001) va rebre més de cinquanta premis incloent Millor Director al Japan Academy Prize, i va ser ben rebuda tant dins com fora del Japó. L'any 2004, "Crying out Love in the Center of the World" va marcar un rècord de taquilla important, arribant als 8.5 bilions i es va convertir en la pel·lícula número 1 de l'any a nivell nacional. L'any 2010, "Parade" va ser galardonada amb el premi FIPRESCI, Panorama en la 60ª Berlinale. Els seus treballs més recents són "Five minutes before Midnight", "The round table" i "Before the Vigil", sumadas a "Pink and Gray", un èxit de l'any passat.

Isao Yusikada (Kumamoto, Japón, 1968) se unió a los equipos productivos Kaizo Hayashi y Shunji Iwai como asistente de director. Su ópera prima "Sunflower" (2000) fue galardonada con el premio FIPRESCI en la quinta edición del Busan International Film Festival. "Go" (2001) recibió más de cincuenta premios incluyendo Mejor Director en el at Japan Academy Prize, y fue bien recibida tanto dentro como fuera de Japón. En 2004, "Crying out Love in the Center of the World" marcó un record de taquilla importante, llegando a los 8.5 billones y se convirtió en la película número 1 del año a nivel nacional. En 2010, "Parade" fue galardonada con el premio FIPRESCI, Panorama en la 60ª Berlinale. Sus trabajos más recientes son "Five minutes before Midnight", "The round table" y "Before the Vigil", sumadas a "Pink and Gray", un éxito del año pasado.

Born in 1968, Kumamoto, Japan. He joined the production teams of Kaizo Hayashi and Shunji Iwai as an assistant director. His first feature film "Sunflower"(2000) was awarded FIPRESCI Award at 5th Busan International Film Festival. Go (2001) received 50 awards including Best Directing at Japan Academy Prize and was well regarded both in and outside Japan. In 2004, "Crying Out Love in the Center of the World" set a remarkable record for making \8.5 billion at the box office and was domestically recognized as the No.1 film of the year. The 2010 film "Parade" was awarded FIPRESCI Prize, Panorama at 60th Berlinale. The recent works include "Five Minutes before Midnight", "The Round Table" (Entaku Kokko, Hito Natsu no Imagin) and "Before The Vigil", in addition to "Pink and Gray", a smash hit movie in 2016.

Kazakhstan | Kazajstán | *Kazakhstan*

Districts

Dir: Akan Satayev | 2016 | 90' | Drama

A Alma-Ata, l'any 1987, Arsen, de setze anys, es muda des del suburbi de la ciutat a una escola molt respectada. Es fa bon amic dels seus companys de classe, que són participants actius dels Moviments del Districte a l'escola. Ara, Arsen s'enfronta a la jerarquia de la violència adolescent i ha de prendre una decisió: convertir-se en un criminal o ser sincer amb ell mateix.

En Alma-Ata, 1987, Arsen, de dieciséis años, se muda del suburbio de la ciudad a una escuela muy respetada. Se hace buen amigo de sus compañeros de clase, que son participantes activos de los Movimientos del Distrito en la escuela. Ahora, Arsen se enfrenta a la jerarquía de la violencia adolescente y debe tomar una decisión: convertirse en un criminal o ser sincero consigo mismo.

Alma-Ata, 1987, 16-year-old Arsen moved from the suburb to the city and transfers to a new, very "respectful" school. He becomes good friends with his classmates, active participants of the «District Movements» at school. Now, Arsen is facing the hierarchy of a teenage violence and has to make a choice whether to become a criminal or to stay true to himself.

Akan Satayev va néixer a Karaganda, a Kazakhstan, el 23 de desembre de 1971. És productor i director, conegut per "Hacker" (2016), "Zabludivshiysya" (2009) i "Reketir" (2007).

Akan Satayev nació en Karaganda, en Kazajstán el 23 de Diciembre de 1971. Es productor y director, conocido por "Hacker" (2016), "Zabludivshiysya" (2009) y "Reketir" (2007).

Akan Satayev was born on December 23, 1971, in Karaganda, Kazakhstan. He is a producer and director, known for "Hacker" (2016), "Zabludivshiysya" (2009) and "Reketir" (2007).

Mongòlia | Mongolia | Mongolia

Gangster Girls

Dir: Zolbayar Tsagaantogtokh | 2017 | 103' | Comedy

Cinc amigues entre 20 i 25 anys es desperten en un subterrani fosc sense saber gaire bé com han arribat fins allà. Hauran de descobrir què és el que els ha passat. Comèdia adolescent.

Cinco amigas veinteañeras años se despiertan en un subterráneo oscuro sin saber muy bien cómo han llegado hasta allí. Tendrán que descubrir qué es lo que les ha pasado. Comedia adolscente.

Five girl friends 20-25 years old will awake in a black basement. Unfortunately they don't remember why they are in that

position. They have to figure out what made them to be there. It is a kind of modern comedy for teenagers.

Zolbayar Tsagaantogtokh és un jove cineasta que pertany a la nova onada del cinema mongol que ha sigut durant anys en certa manera inexistent a Occident. Afortunadament, la seva presència al Festival ve amb altres pel·lícules tan importants com aquesta. Així que, la seva programació es torna significativa en la mesura en que el cinema mongol està jugant cada vegada més un paper important en l'escena internacional.

Zolbayar Tsagaantogtokh es un joven cineasta que pertenece a la nueva ola del cine mongol que ha sido durante años en cierto modo inexistente a Occidente. Afortunadamente, su presencia en el Festival viene con otras películas tan importantes como esta. Así que, su programación se vuelve significativa en la medida en que el cine mongol está jugando cada vez más un importante papel en la escena internacional.

Zolbayar Tsagaantogtokh is a young filmmaker who belongs to the new wave of the Mongolian Cinema that was somehow unexistent some years ago in the West. Fortunately his presence in the Festival comes with other films as important as this one. That's why to have these films in the current Festival becomes meaningful to the extent that Mongolian Cinema is more and more playing an important role in the international scene.

Mongòlia | Mongolia | Mongolia

Hers

Dir: Galbayar Dashkhuu | 2017 | 83' | Drama

“Hers” és un drama líric basat en una història real. És el setè llargmetratge del director Dashkhuu i mostra un costat molt particular de la societat. Cada dia ens trobem amb petits quioscs a cada cantonada, però mai ens parem a pensar quin és l'estil de vida de la persona que està dins de la botigueta. La pel·lícula està protagonitzada per les galardonades actrius S. Sarantuya, B. Jargalsaikhan, T. Khulan i la jove actriu T. Badamjav. Aquesta pel·lícula narra la història real de la maternitat. El director la dedica a les mares perquè, tot i tenir l'esquena carregada de pes i responsabilitats, s'agafen a la vida amb força.

“Hers” es un drama lírico basado en una historia real. Es el séptimo largometraje del director Dashkhuu y muestra un lado muy particular de la sociedad. Cada día nos encontramos con pequeños kioscos a cada esquina, pero nunca nos paramos a pensar cuál es el estilo de vida de la persona que se encuentra dentro. La película está protagonizada por las galardonadas actriz S. Sarantuya, B. Jargalsaikhan, T. Khulan y la joven actriz T. Badamjav. Esta película narra la historia real de la maternidad. El director la dedica a las madres, porque se agarran a la vida, aun teniendo las espaldas cargadas de peso.

“Hers” is a lyric drama based on true story. It is his 7th feature film and it shows very different side of society. Every day we confront small kiosks around the corner, but never observed what kind of life goes inside of the small store. Film is starred by famous actress State Honor Tilted actress S.Sarantuya, B.Jargalsaikhan, T.Khulan and young actress T.Badamjav. This is true story of motherhood without any shiny part. His film is dedicated to all female leaded households. They always have too many burden on their shoulder, yet they hold themselves too hard in this life.

Galbayar Dashkhuu és un director, guionista i escriptor de Mongòlia. L'any 1993, va treballar com a actor principal en la pel·lícula mongola “Tshilij Yavaa Goroos”. Després, ha estat treballant sobretot com a director general en les produccions de “Love Record” (2009), “Fall Syndrome” (2010), “My secret son” (2011), i com a guionista i director general a “Spy Dad” (2013), “Special Mission” (2014) i “My Secret” (2016).

Galbayar Dashkhuu es un actor, guionista y escritor de Mongolia. En 1993, trabajó como actor principal en la película mongola “Tshilij Yavaa Goroos”. Después, ha estado trabajando sobre todo como director general en las producciones de “Love Record” (2009), “Fall Syndrome” (2010), “My secret son” (2011), y como guionista y director general en “Spy Dad”(2013), “Special Mission” (2014) y “My Secret” (2016).

Galbayar Dashkhuu is an actor, screenwriter and writer from Mongolia. In 1993, he worked as main actor in the Mongolian film "Tshilij Yavaa Goroos". Afterwards, he has been working mainly as general director in the productions of "Love Record" (2009), "Fall Syndrome" (2010), "My secret son" (2011), and as scriptwriter and general manager in "Spy Dad" (2013), "Special Mission" (2014) and "My Secret" (2016).

Kantaro (2003), Pierre Gonnord

**ASIAN
FILM
Festival.**
Barcelona
2-12 Nov 2017

www.asianfilmfestival.barcelona

SECCIÓ ESPECIAL | SECCIÓN ESPECIAL | SPECIAL SECTION

Afganistan | Afganistán | *Afghanistan*

Faceless

Dir: Ali Akbar Akbar Kamal | 2016 | 90' | Action

Sameer és un home de classe mitjana que viu amb el seu germà petit. No té més que una gran casa que els seus pares li van deixar. Està cansat de veure com el seu país s'enfonsa davant els seus ulls. Té un genuí somni – reduir l'índex de criminalitat d'Afganistan. Sameer és dislèxic, i per tant, no és capaç d'aprendre. Tracta de compensar-ho començant a practicar arts marcial, però manca de concentració. Un dia, a un castell antic en ruïnes, es troba amb un antic collaret. Aviat descobreix que el collaret li atorga el poder del temps. Quan ell o altres civils es troben en perill, Sameer utilitza el collaret per alentir el pas del temps, permetin-li tenir suficient temps per poder trobar una sortida davant el perill. Utilitza els poders per vèncer a criminals d'alt nivell d'Afganistan, que es converteixen en enemics molt poderosos.

Sameer es un hombre de clase media, que vive con su hermano pequeño. No tiene mucho más que una gran casa que le dejaron sus padres. Está cansado de ver cómo su país se desmorona ante sus ojos. Tiene un genuino sueño – reducir el índice de criminalidad de Afganistán. Sameer es disléxico, por lo que no es capaz de aprender. Trata de compensarlo empezando a practicar artes marciales, pero carece de foco en ello. Un día, se topa con un antiguo collar en un castillo viejo y en ruinas. Pronto descubre que el collar le otorga el poder del tiempo. Cuando él u otros civiles se encuentran en peligro, Sameer utiliza el collar para ralentizar el paso del tiempo, otorgándole suficiente tiempo como para idear una salida ante el peligro. Usa los poderes del collar para vencer a criminales de alto nivel de Afganistán, que se convierten en enemigos muy poderosos.

Sameer is a middle-class young man, who lives with his younger brother. He doesn't have much except a big house left by his parents. He is sick of seeing his country crumble before him. He has one sincere dream---that is to diminish the high crime rate of Afghanistan. Sameer is dyslexic so he cannot learn. He tries to make up for it by taking up martial arts, but lacks the focus to excel at it. One day, he comes across an old ancient necklace in an old run-down castle. He soon discovers that the necklace gives him the power of time. Whenever he or other civilians are in danger, Sameer uses the necklace to slow down the passage of time, providing him vast amount of time to devise a way of out danger. He uses the powers of the necklace to defeat high-profile mobsters of Afghanistan, thus making some powerful enemies.

Nascut a Afganistan, Ali Akbar sempre ha tingut una gran passió per la producció cinematogràfica. Després de passar la seva infància a Pakistan i Uzbekistan, finalment Ali va arribar a Canadà on perseguiria el seu somni. Va ser alumne de la *Toronto Film School*, on ha escrit/dirigit/editat diferents curts, inclòs el guanyador a Millor Pel·lícula al *WildSound Film Festival*. Ali Akbar ha finalitzat recentment el seu primer llargmetratge (*Faceless* – la primera pel·lícula de superherois que arriba d'Afganistan), que va tenir una gran estrena a aquest país. Actualment es troba treballant en la preproducció del seu segon llargmetratge a més també col·labora amb Cree8tive Productions com a càmera, tècnic de so i editor per una sèrie documental, “The Way of The North”. Recentment s’ha

unit a Dystinc Media com a productor executiu, on continua la seva passió per filmar. Encara que somia ser un reconegut director algun dia, el seu objectiu principal és crear un cinema afgà que competeixi amb la plataforma internacional.

Nacido en Afganistán, Ali Akbar siempre ha tenido una gran pasión por la producción cinematográfica. Después de pasar su infancia en Pakistán y Uzbekistán, Ali finalmente llegó a Canadá donde perseguiría su sueño. Fue alumno de la *Toronto Film School*, donde ha escrito/dirigido/editado varios cortos, incluido el ganador de Mejor Película en el *WildSound Film Festival*. Ali Akbar ha completado recientemente su primer largometraje (*Faceless* – la primera película de superhéroes que viene de Afganistán), que tuvo un gran estreno en este país. Actualmente se encuentra trabajando en la preproducción de su segundo largometraje, además también colabora con Cree8tive Productions como cámara, técnico de sonido y editor para una serie documental, “The Way of The North”. Recientemente se a unido a Dystinc Media como productor ejecutivo,

donde continúa su pasión por filmar. Aunque sueña con ser reconocido director algún día, su objetivo principal es crear cine afgano que compita con la plataforma internacional.

Born in Afghanistan Ali Akbar has always had a deep passion for filmmaking. After spending his childhood in Pakistan and Uzbekistan, Ali finally made his way to Canada where he would pursue his dream. He is an alumni of Toronto Film School, where he wrote/directed/edited many short films, including one that has won Best Film at WildSound Film Festival. Ali Akbar has recently completed his first feature length movie (Faceless - the first superhero movie to come out of Afghanistan) in select theatres in Canada and had a wide release in Afghanistan. He is currently working on pre-production for his second feature movie. Ali Akbar is working with Cree8tive Productions as camera, sound & editor for a reality documentary series "The Way Of The North". Ali Akbar has recently joined Dystinct Media as an executive producer where he continues his passion for filming. Although he dreams of being a well known movie director one day, his main objective is to create an Afghan cinema that would compete in the international platform.

Australia | Australia | Australia

Balkan Roots

Dir: Chris Rabbitt y Anthony Fletcher | 2016 | 83' | Documentary

Els músics de l'Orquestra Barcelona Gipsy Klezmer fa una gira pels Balcans, coneixen a músics locals i exploren les arrels de la seva pròpia música. Amb membres procedents de tota Europa, el grup també investiga les seves pròpies arrels celebrant el poder unificador de la música i la seva capacitat de transmetre.

Los músicos de la Orquestra Barcelona Gipsy Klezmer hacen su gira por los Balcanes, conocen a músicos locales y exploran las raíces de su música. Con miembros procedentes de toda Europa, el grupo también investiga sus propias raíces celebrando el poder unificador de la música y su capacidad de transmisión.

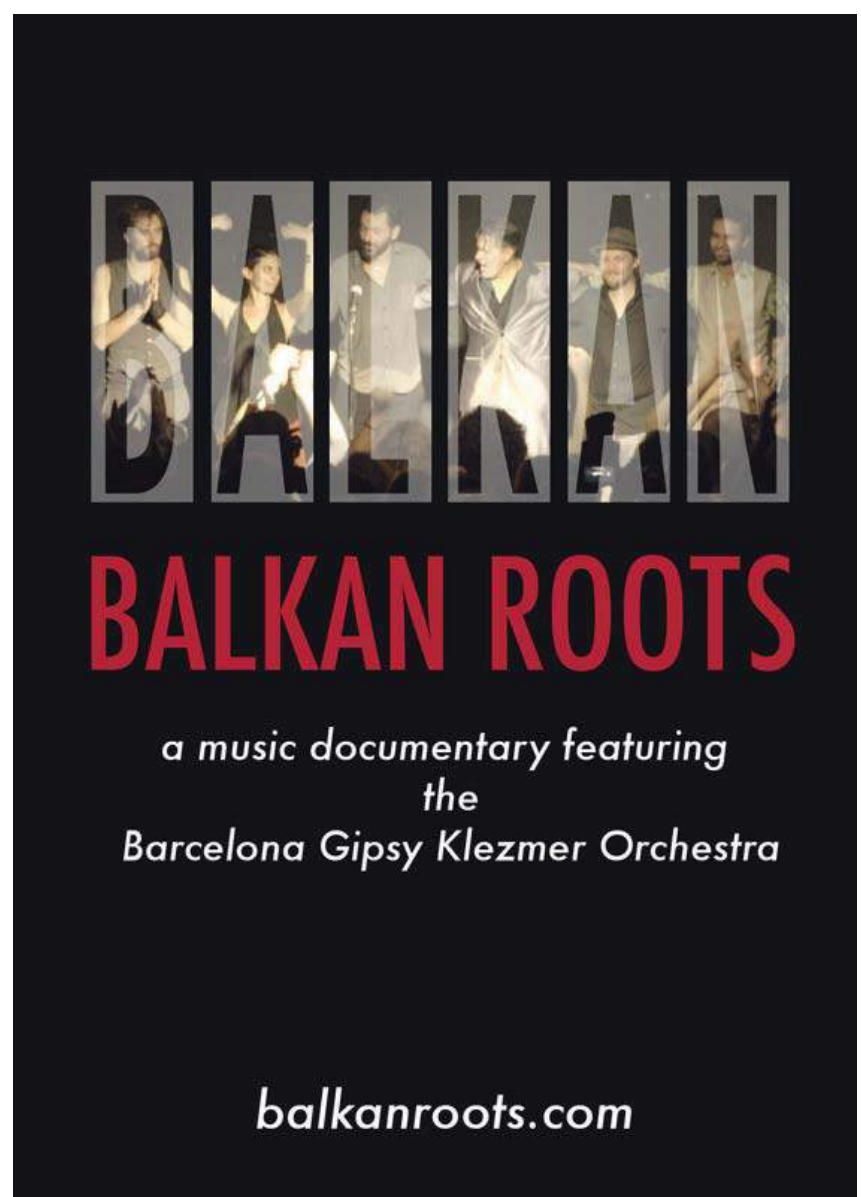
As the Barcelona Gipsy Klezmer Orchestra tour the Balkans, they meet local musicians and explore the roots of their music. With members from all over Europe, the group also explores their own roots in a celebration of the unifying power of music.

Chris Rabbitt és nou a la producció cinematogràfica. Té antecedents de gran èxit als negocis i la gestió de grans projectes, com el negoci de desenvolupament de software a Newcastle, Australia, que ha manejat durant els últims vint anys. Sent músic aficionat amb una gran passió pel cine documental, Chris és el motor que hi ha rere el projecte.

Anthony Fletcher ha treballat a la indústria del cinema a Sydney, Australia, des de fa més de quinze anys. El seu focus principal són els anuncis de televisió, però també ha treballat a sèries de televisió i en llargmetratges al llarg dels anys. Té una gran experiència al Departament d'Art, com la posada en escena i la direcció artística.

Chris Rabbitt es nuevo en la producción cinematográfica. Tiene antecedentes en negocios y en gestión de grandes proyectos con gran éxito, como el negocio de desarrollo de software en Newcastle, Australia, que ha manejado los últimos veinte años. Como músico aficionado con una gran pasión por el cine documental, Chris es el motor que hay detrás del proyecto.

Anthony Fletcher ha trabajado en la industria del cine en Sydney, Australia, durante más de quince años. Su foco principal son los anuncios de televisión, pero también ha trabajado en series de televisión y en largometrajes a lo largo de los años. Tiene una larga experiencia en el Departamento de Arte, desde la puesta en escena hasta la dirección artística.

Chris Rabbitt is a newcomer to film production. He has a long and successful background in business and large project management, having built and run a software business in Newcastle, Australia over the past 20 years. As an amateur musician with a love of documentary film, Chris is the driving force behind the project.

Anthony Fletcher has worked in the film industry in Sydney, Australia for over 15 years. His main focus is TV commercials, but he has also worked on TV series and feature films over the years. He has extensive experience in the Art Department, from set dressing and coordinating, to art direction.

Bhutan | Bután | *Bhutan*

Norbu - My Beloved Yak

Dir: Pelden Dorji | 2015 | 90' | Drama

Samten Norbu té vint anys i viu a les muntanyes cuidant un ramat de yaks (vaques de les muntanyes de l'Àsia central) per a un home ric en un poble aïllat anomenat Gasa. Quan era un nen, Norbu va créixer bevent llet de yak. Quan el yak va morir parint, li van posar el nom de Samten Norbu al nounat. Ambdós van créixer junts i van desenvolupar un fort vincle entre ells. Es van convertir en germans inseparables. Choeki complementa aquesta relació exclusiva. És filla del poble Lama i accedís a casar-se amb Samten. Al mateix temps, la filla del propietari del ramat de yaks també ha de casar-se. Mentre Samten s'enduu el seu pare a Gasa per a una visita amb el metge, un dels seus yaks és seleccionat per sacrificar-lo en la cerimònia ritual del casament de la filla del propietari. Entretant, Choeki té ganes d'anar-se'n a la ciutat per descobrir coses noves. Norbu decideix convertir-se en un Lama. Se'n va del poble i vaga fins aconseguir trobar-se amb l'esperit del seu estimat yak, Norbu.

Samten Norbu, tiene veinte años y vive en las montañas cuidando a una manada de yaks (vacas de las montañas de Asia central) para un hombre rico en un lejano pueblo llamado Gasa. Cuando era niño, Norbu creció bebiendo leche de un yak. Cuando el yak murió dando a luz a su retoño, llamaron al ternero Samten Norbu. Ambos crecieron juntos y desarrollaron un fuerte lazo entre ellos. Se convirtieron en hermanos inseparables. Choeki complementa esta relación exclusiva. Es hija del pueblo Lama y accede a casarse con Samten. Al mismo tiempo, la hija del propietario de la manada de yaks también debe casarse. Mientras Samten se lleva a su padre a Gasa para que lo visite el médico, uno de los yaks es seleccionado para sacrificarlo en la ceremonia ritual de la boda de la hija del propietario. El yak elegido es el de Samten Norbu, dejando al joven Norbu destrozado. Mientras tanto, Choeki tiene ganas de irse a la ciudad para descubrir cosas nuevas. Norbu decide convertirse en un Lama. Se marcha del pueblo y se va vagando hasta que consigue encontrarse con el espíritu de su amado yak, Norbu.

Samten Norbu, 20, lives in the mountains herding yaks (mountain cows) for a rich man in a faraway town called Gasa. As a child Norbu grows up drinking milk from a yak. When the yak dies giving birth to a calf, the calf is named Samten Norbu. The two of them grow up together and a special bond develops between the two. They are inseparable and like brothers. Choeki complements the unique relationship. She is the daughter of the village Lama and accepts to marry Samten. In the turn of events, the daughter of the owner of Samten's yak is scheduled to marry at the same time. When Samten has to take his

father to Gasa for treatment, a yak is identified to be sacrificed for the marriage ritual of the owners' daughter. The yak selected is Samten Norbu leaving behind the young man Norbu in deep grief. Meanwhile Choeki develops ambitions to go to town to discover what more the world has to offer. Norbu decides to become a lama. He leaves his village wandering about the country where he finally finds back the spirit of his beloved Yak, Norbu.

Pelden Dorji és el fundador de la Bhutan Film Association, llavors anomenada Motion Picture Association of Bhutan. Belden Dorji va realitzar estudis de cine a la Índia i va realitzar cursos al Japó. L'any 1980 va estudiar animació en el National Institute of Design (NID) Índia, cinematografia al Japó (1981) i fotografia a Tailàndia i la Índia. L'any 1990, Va dirigir la seva primer pel·lícula, "Naropa", una autobiografia d'un sant budhista. Ha dirigit diversos llargmetratges i documentals i ha guanyat premis internacionals incloent Sony International per documentals. Ha fet més d'un centenar de documentals, una trentena de llargmetratges i ha produït diverses pel·lícules d'animació.

Pelden Dorji es el fundador de la Bhutan Film Association, entonces llamada Motion Picture Association of Bhutan. Belden Dorji realizó estudios de cine en India y realizó cursos en Japón. En 1980, estudió animación en el National Institute of Design (NID) India, cinematografía en Japón (1981) y fotografía en Tailandia e India. En 1990, dirigió la película "Naropa", una autobiografía de un santo budista. Dirigió numerosos largometrajes y documentales y ganó premios internacionales incluyendo Sony International para documentales. Ha hecho más de un centenar de documentales, una treintena de largometrajes y ha producido varias películas de animación.

Pelden Dorji is founder of Bhutan Film Association, the then Motion Picture Association of Bhutan. Pelden Dorji pursued film studies in India and had undergone trainings in Japan. In 1980 he studied cell animation in the National Institute of Design (NID) India, cinematography in Japan (1981) and still photography in Thailand and India. He directed his first film in 1990, called "Naropa" an autobiography of a Buddhist saint. He directed several feature films and documentary films. And won International awards including Sony International for Documentaries. He made over hundred documentary films, thirty feature films and also produced a few art movies.

Filipines | Filipinas | Philippines

Saving Sally

Dir: Avid Liongoren | 2016 | 94' | Drama

Marty és un artista de còmic esperançat que està secretament enamorat de la seva millor amiga Sally, l'inventora d'artilugis. Com totes les històries d'amor, hi ha complicacions: Sally té uns pares malvats i un xicot imbècil, mentre Marty té l'habilitat innata de no fer res en qualsevol situació tot i tenir la fantasia de defensar l'amor de la seva vida del món cruel en el que es troba.

Marty es un artista de comic esperanzado el cual está secretamente enamorado de su mejor amiga Sally, la inventora de artilugios. Como todas las historias de amor, hay complicaciones: Sally tiene unos padres malvados y un novio imbécil, mientras Marty tiene la habilidad innata de no hacer nada en cualquier situación a pesar de tener la fantasía de defender al amor de su vida del mundo cruel en el que se encuentra.

Marty is an aspiring comic-book artist who is secretly in love with his best friend, Sally, the gadget inventor. Like every love story, there are complications: Sally has monsters for parents and a literal dick for a boyfriend, while Marty has the innate ability to do nothing about everything despite his vivid fantasies of defending the love of his life from the big bad world.

Avid Liangoren és un director de cinema i il·lustrador filipí establert a Manila, els treballs del qual solen estar vinculats a coses agradables i personatges diversos: "Saving Sally" és el seu primer llargmetratge, fruit d'un treball de dotze anys de Liangoren i el seu equip. Ha estat galardonat en diverses ocasions, per exemple en el Fantasporto Film Fest, Portugal: Main Competition Jury Prize, Audience Choice and Orient Express Honorable Mention; Brussels International Fantastic Film Fest, Bèlgica: Jury Special Mention; Los Angeles Asian Pacific Film Festival, Estats Units: Special Jury Award, Audience Choice; Bentonville Film Festival, Estats Units: Best Family Film; Seoul International Cartoon & Animation Festival: Special Jury Prize Metro Manila Film Festival, Filipines: Children's Choice Award and Best Musical Score; Gawad Urian 2017, Filipines: Best Production Design.

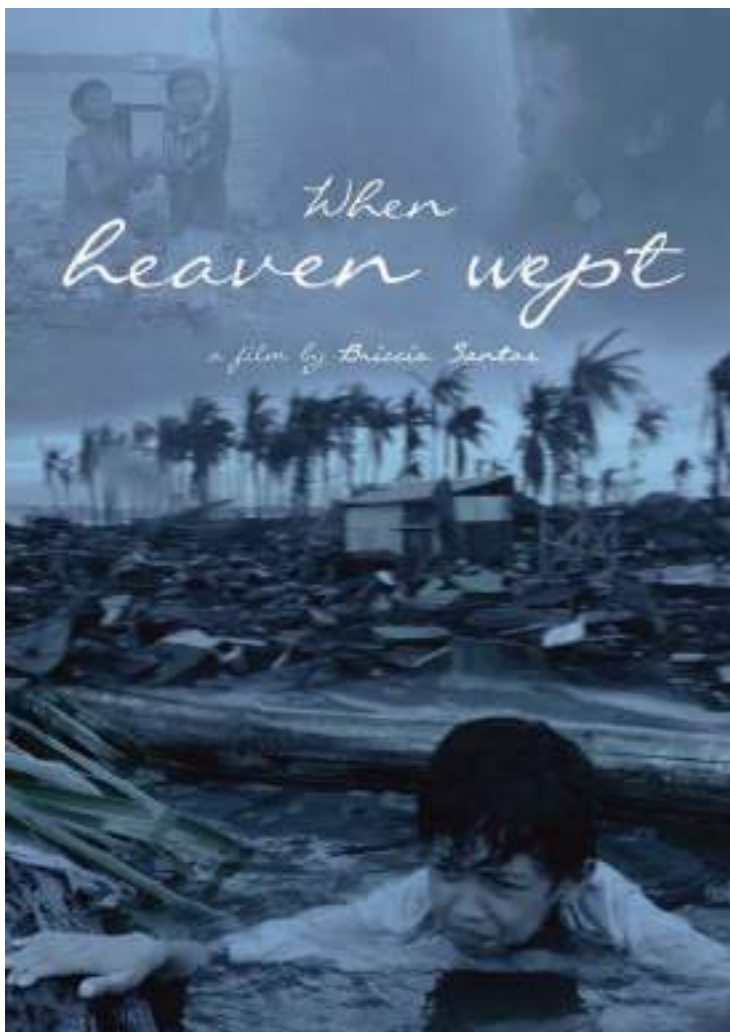
Avid Liangoren es un director de cine e ilustrador filipino establecido en Manila, los trabajos del cual suelen estar vinculados a cosas agradables y personajes diversos. "Saving Sally" es su primer largometraje, fruto de un trabajo de doce años de Liangoren y su equipo. Ha sido galardonado en varias ocasiones, por ejemplo en el Fantasporto Film Fest, Portugal: Main Competition Jury Prize, Audience Choice and Orient Express Honorable Mention; Brussels International Fantastic Film Fest, Bélgica: Jury Special Mention; Los Angeles Asian Pacific Film Festival, Estados Unidos: Special Jury Award, Audience Choice; Bentonville Film Festival, Estados Unidos: Best Family Film; Seoul International Cartoon & Animation Festival: Special Jury Prize Metro Manila Film Festival, Filipinas: Children's Choice Award and Best Musical Score; Gawad Urian 2017, Filipinas: Best Production Design.

Avid Liangoren is a Philippine film director and illustrator based in Manila, whose works are always related to delightful things and different people. Saving Sally is his first feature film, after nearly 12 years of dedication of him and his team. He has won a series of awards including Fantasporto Film Fest, Portugal: Main Competition Jury Prize, Audience Choice and Orient Express Honorable Mention; Brussels International Fantastic Film Fest, Belgium: Jury Special Mention; Los Angeles Asian Pacific Film Festival, USA: Special Jury Award, Audience Choice; Bentonville Film Festival, USA: Best Family Film; Seoul International Cartoon & Animation Festival: Special Jury Prize Metro Manila Film Festival, Philippines: Children's Choice Award and Best Musical Score; Gawad Urian 2017, Philippines: Best Production Design.

Filipines | Filipinas | Philippines

When heaven wept

Dir: Briccio Santos | 2017 | 85' | Documentary

El tifó Yolanda ha devastat la ciutat de Tacloban, Palo, i altres pobles del nord-est de Leyte. Alice, una treballadora social sobreviu a tacloban i promet a la seva amiga Rosa, qui mort a causa de la inundación, que trobarà el seu parent, Miguelito, qui va haver de buscar-se la vida des de ben jove. Alice distribueix fotografies de Miguelito, qui va trobar refugi en una granja mentre esperava els seus familiars. Finalment, es va unir a altres supervivents per baixar a la ciutat on podrien demanar ajuda. Miguelito sobreviu entre nens de la seva edat (Alfonso i Lab-Lab). Un dia, Alfonso troba un poster que Alice havia deixat aprop però decideix amagar-li aquesta informació a Miguelito per por de perdre el seu amic. Després de la tràgica mort del seu company, Lab-Lab, Alfonso decideix trucar a Alice.

El tifón Yolanda ha devastado la ciudad de Tacloban, Palo, y otros pueblos del noreste de Leyte. Alice, una trabajadora social sobrevive en Tacloban y le promete a su amiga Rosa, la cual fallece en la inundación, que encontrará a su pariente, Miguelito, el cual, desde una edad muy temprana, tuvo que valerse por sí mismo. Alice distribuye fotografías de Miguelito, el cual encontró refugio en una granja mientras esperaba a sus familiares. Al final, se unió a otros supervivientes para bajar a la ciudad donde podrían recibir socorro. Miguelito sobrevive entre niños de su edad (Alfonso y Lab-Lab). Un día Alfonso encuentra un poster que Alice había dejado cerca pero decide esconderle esta información a Miguelito

por miedo de perder a su amigo. Tras la trágica muerte de su compañero, Lab-Lab, Alfonso decide llamar a Alice.

Typhoon Yolanda devastates the city of Tacloban, Palo, and other north-eastern towns of Leyte. Alice, a social worker in Tacloban survives the storm promising her close friend Rosa, who perishes in the flood, to find her kin: Miguelito, who at a very young age is left to fend for himself. Alice distributes posters of the missing Miguelito who initially sought refuge in their highland farm while waiting for his kin. Eventually he joins other survivors to go down to the city where aid has become available. Miguelito survives among children his age (Alfonso and Lab-Lab). One day Alfonso finds a poster left by Alice near their area but decides to hide the information from Miguelito in fear of losing a friend. After the tragic death of their playmate, La-lab, Alfonso decides to call Alice.

Briccio ha treballat com a director de cinema, guionista i, en ocasions, com a director artístic. Ha unit imatges i paraules anteriorment, i ha treballat també dins el món de la música. L'any 2003, va ésser anomenat Outstanding Filmmaker per la National Commission for Culture i l'Arts of NCCA. L'any 2005, la seva pel·lícula "Ala Verde, Ala Pobre" va ésser galardonada en el Cinemalia Festival. Briccio ha passat quatre dècades realitzant produccions cinematogràfiques de manera més o menys regular. Ha dedicat gran part del seu temps creatiu a la fotografia i la pintura, així com a la seva lluita a favor de la conservació del cinema filipí. L'any 2010, va ésser escollit Chair of the Film Development al govern de les Filipines. Va instituir el Sineng Pambansa, un programa per organitzar festivals de cinema des de Laoag fins a Tawi Tawi.

Briccio ha trabajado como director de cine, guionista y, en ocasiones, como director artístico. Ha juntado imágenes y palabras anteriormente y ha hecho algun trabajo en el mundo de la música. En 2003, fue nombrado Outstanding Filmmaker por la National Commission for Culture y la Arts of NCCA. En 2005, su "Ala Verde, Ala Pobre" fue galardonada en el Cinemalia Festival. Briccio ha pasado cuatro décadas realizando producciones cinematográficas de forma más o menos regular. Ha dedicado gran parte de su tiempo creativo a la fotografía y la pintura, así como a su lucha a favor de la conservación del cine filipino. En 2010, fue elegido Chair of the Film Development en el gobierno de las Filipinas. Instituyó el Sineng Pambansa, un programa para organizar festivales de cine desde Laoag hasta Tawi Tawi.

Briccio has also been, or rather remains, a filmmaker, an auteur at that, serving as scenarist, cinematographer, director, and occasionally as art director. He has melded images and words before, tossed in music as well. He was named as an Outstanding Filmmaker in 2003 by the National Commission for Culture and the Arts or NCCA. In 2005, his Ala Verde, Ala Pobre was a winner in the Cinemania Festival. Briccio has had four decades of sporadic, itinerant filmmaking under his belt. Much of his creative time has also been devoted to photography and painting, as well as to his advocacy for the proper preservation of Filipino films. In 2010 he was appointed Chair of the Film Development Council of the Philippines. He instituted Sineng Pambansa, a national cinema program that organized film festivals from Laoag to Tawi Tawi.

Índia | India | India

The Ring around the Rose

Dir: Jenner Jose | 2017 | 118' Drama

"The Ring around the Rose" és una pel·lícula de realisme màgic que tracta sobre l'Anjali, la seva mort i les mítiques circumstàncies que la van seguir. L'Anjali es troba en una important missió quan és assassinada. No obstant, l'Anjali

sembla estar viva i tornar sobre les seves passes fins el dia en que la van matar. No recorda qui és. Podrà resoldre aquest misteri o serà una altra vegada assassinada?

“The Ring around the Rose” es una película de realismo mágico que trata sobre Anjali, su muerte y las míticas circunstancias que le siguieron. Anjali se encuentra en una importante misión cuando es asesinada. Sin embargo, Anjali parece estar viva i volver sobre sus pasos hasta al día en que fue asesinada. No recuerda quién es. ¿Podrá resolver este misterio o será asesinada de nuevo?

“The Ring around the Rose” -is a Magical Realism Movie about Anjali, her death and the baffling mystical circumstances that follow. Anjali is on an important mission when she is murdered. However Anjali soon finds herself back to the very day - she was murdered. She has no recollection on who she is. Can Anjali uncover this mystical mystery in time or be killed again?

Jenner és un gran artista que ha estat galardonat en nombroses ocasions. La seva passió consisteix en involucrar-se en totes les àrees de la producció cinematogràfica, des de direcció fins a fotografia, edició, càmera, efectes visuals, so, guió... La combinació entre creativitat, experiència tècnica i una autèntica passió per la producció cinematogràfica converteix a Jenner en un director únic.

Jenner es un gran artista que ha sido galardonado en numerosas ocasiones. Su pasión consiste en involucrarse en todas las áreas de la producción cinematográfica, desde dirección hasta fotografía, edición, cámara, efectos visuales, sonido, guión... La combinación entre creatividad, experiencia técnica y una auténtica pasión para la producción cinematográfica convierte a Jenner en un director único.

Jenner is a highly skilled drawing artist and has won many awards for his artistic skills. He loves to be involved in all areas of film making from Direction, Cinematograph, Editing, Camera, Visual effects, Sound, story etc. This blend of creativity, technical expertise and a genuine passion for film-making puts Jenner in a class by himself.

Iran | Irán | Iran

The Dream of Water

Dir: Farhad Mehran Far | 2016 | 103' | Drama

Un jove que treballa per a l'organització d'aprovisionament d'aigua arriba a un poble abandonat després de que el seu cotxe hagi patit una averia. Amb l'ajuda d'un ancià, que és també l'únic habitant que queda a la regió, baixa per

l'aqüeducte. La condició de l'ancià per a treure'l d'allà és que trobi una font que creu que està amagada al subsòl.

Tras la avería de su coche en el desierto, un joven que trabaja para la organización de abastecimiento de agua llega a un pueblo abandonado. Con la ayuda de un anciano que es también el único habitante que queda en la región, baja por el acueducto. La condición del anciano para sacarlo de allí es que encuentre una fuente que cree que está oculta en el subsuelo.

After the breakdown of his car in the desert, a young man who works for the water supply organization reaches an abandoned village. With the help of an old man who is also the remaining inhabitant of that region he goes down the aqueduct. The old man's condition to get him out is finding a spring that he believes is hidden under the ground.

Farhad Mehran Far (Bandar Anzali, 1959) és llicenciat en cinema per l'Escola d'Arts. Ha realitzat un gran número de curtmetratges com "Kowaj", "Talesh", "Coal making", "The lambs are born in the snow", "Roots". Les seves pel·lícules (curtmetratges i llargmetratges) s'han projectat en diversos festivals de cinema, tant nacionals com internacionals, i han guanyat diversos premis. La seva primera pel·lícula, "Airplanes" va ser galardonada amb nou premis internacionals.

Farhad Mehran Far (Bandar Anzali, 1959), Farhad Mehran Far es licenciado en cine por la Escuela de Artes. Ha realizado un gran número de cortometrajes incluyendo "Kowaj", "Talesh", "Coal making", "The lambs are born in the snow", "Roots". Sus películas (cortometrajes y largometrajes) se han proyectado en varios festivales de cine, tanto nacionales como internacionales, y han ganado numerosos premios. Su primera película, "Airplanes" fue galardonada con nueve premios internacionales.

Born in 1959 in Bandar Anzali, Farhad Mehran Far is a graduate of cinema from the College of Arts. He has made a number of short films including, "Kowaj", "Talesh", "Coal making", "The lambs are born in the snow", "Roots". His short and feature films took part in many national and international film festivals around the world and won many awards. His first film "Paper airplanes" is winner of nine awards in international scene.

Iran | Irán | Iran

Until Ahmad Returns

Dir: Sadegh Sadegh Daghighi | 2015 | 82' | Drama

L'illa de Kharg es troba al golf Pèrsic, a 16 milles de la costa iraniana i a 483 quilòmetres al nord-oest de l'estret d'Hormoz. Va ser bombardejada més de 2.840 vegades per Saddam Hussein durant la guerra l'Iran i l'Iraq, que va durar 2.800 dies, és a dir, més d'una vegada al dia. Aquesta pel·lícula explica la història de les vides i els temps difícils de les persones en aquests dos països durant la guerra.

La isla de Kharg se encuentra en el Golfo Pérsico, a 19 millas de la costa iraní y a 483 kilómetros al noroeste del estrecho de Hormoz. Fue bombardeada más de 2.840 veces por Saddam durante la guerra Irán-Irak que duró 2.800 días, es decir, más de una vez al día. Esta película

cuenta la historia de las vidas y los tiempos difíciles de las personas en estos dos países durante la guerra.

Khark Island is located at the Persian Gulf. It was bombarded more than 2.840 times by Saddam during the Iran-Iraq war which lasted for 2.800 days. This means more than once per day. This film tells the story of the lives and the hard times of people in these two countries during the war.

Sadegh Sadegh Daghighi (1976) es va graduar en direcció cinematogràfica. No només ha realitzat nombrosos curtmetratges i documentals, sinó que també ha tingut experiències en cinematografia, enregistrament de so, edició i efectes especials. Va dirigir la seva obra prima, "Hero boy", l'any 2012.

Sadegh Sadegh Daghighi (1976) se licenció en direcció cinematogràfica. No sólo ha realizado numerosos cortometrajes y documentales, sino que también ha tenido experiencias en cinematografía, grabación de sonido, edición y efectos especiales. Dirigió su obra prima, "Hero boy", en 2012.

Born in 1976, Sadegh Sadegh Daghighi is a graduate in film directing. He has not only made a number of short and documentary films and video works, but also had experiences in cinematography, sound recording, editing and special effects. He directed his debut feature film, "Hero boy", in 2012.

Japó | Xina | Japón | China | Japan | China

Lost Manchurian Shamans

Dir: Kin Taii | 2016 | 67' | Documentary

Projecció amb música en directe de l'Ensemble Arev Arts, compost per violí, koto i piano | Proyección con música en directo del Ensemble Arev Arts, compuesto por violín, koto y piano | *Projection with live music of Ensemble Arev Arts, composed by violin, koto and piano.*

AREV ARTS, Ensemble de violí, koto i piano, és un projecte d'AREV ARTS Management, fundat pel violinista Karen Israelyan (Japó). L'objectiu principal d'AREV ARTS és el de presentar la música tradicional japonesa i l'instrument koto, un dels instruments japonesos clàssics. Durant els concerts, el koto japonès interpretarà tant música tradicional japonesa com peces de compositors europeus. Els membres de l'ensemble són: Karen Israelyan -violín Japó/ Armènia; Karin Nakagawa - koto Japó/Alemanya; Yukiko Akagi - piano Japó/Espanya

AREV ARTS, Ensemble de Violín, Koto y Piano es un proyecto de AREV ARTS Management, fundado por el violinista Karen Israelyan (Japón). El objetivo principal de AREV ARTS es el de presentar la música tradicional japonesa y el instrumento Koto, uno de los instrumentos japoneses clásicos. Durante los conciertos, el Koto japonés interpretará tanto música tradicional japonesa como piezas de compositores europeos. Los miembros del ensemble son: Karen Israelyan -violín Japón/ Armenia; Karin Nakagawa - koto Japón/Alemania; Yukiko Akagi - piano Japón/España

AREV ARTS Violin, Koto and Piano Ensemble is one of project by AREV ARTS Management founded by violinist Karen Israelyan (Japan). The main mission of „AREV ARTS,, to present Japanese traditional music instrument koto collaborated with classical musical Instruments. During the concerts Japanese koto perform traditional music as well as European composers' pieces. Ensemble members are: Karen Israelyan -violin Japan/Armenia; Karin Nakagawa - koto Japan/Germany; Yukiko Akagi - piano Japan/Spain

Aquesta pel·lícula narra la història de la cultura xaman a Manxúria tornant a les seves arrels i buscant la seva identitat tribal. Així, fa reviure els orígens de la gent de Manxúria, mostrant el seu esperit i la seva ànima. El director Kin Taii roda a diferents localitzacions, on es troba amb xamans ancians i joves que comparteixen els seus pensaments, la seva perspicàcia i les cerimònies més importants del xamanisme de Manxúria. El director, a mesura que treu a la llum la prometedora esperança que planteja la gent de Manxúria, ensenya les connexions més àmplies del xamanisme amb la vida del poble. A més d'enregistrar converses amb els xamans en la llengua manxú, que està desapareixent, i les cançons sagrades – també en manxú – mostra paisatges de les muntanyes Changbai, que els dirigents de la Dinastia Qing consideren sagrades.

Esta película narra la historia de la cultura chamán de Manchuria retrocediendo hasta sus raíces para rastrear su identidad tribal. Así, hace revivir los orígenes de la gente de Manchuria, mostrando su espíritu y alma. El director Kin Taii rueda en varias localizaciones, donde se encuentra con chamanes ancianos y más jóvenes, que comparten sus pensamientos, su perspicacia y las ceremonias más importantes del chamanismo de Manchuria. El director, mientras saca a la luz la prometedora esperanza que plantea la gente de Manchuria, enseña las conexiones del chamanismo con la vida del pueblo. Además de registrar conversaciones en la lengua manchú, que está desapareciendo, y las canciones sagradas – también en manchú – muestra paisajes de las montañas Changbai, que los dirigentes de la Dinastía Qing consideran sagradas.

This film tells the story of Manchurian saman culture, reaching back to its roots in history and its tribal identity. It brings to life the origins of the Manchurian peoples, showing their spirit and soul. Throughout the film, director Kin Taii takes his camera to various locations where he meets elderly samans, as well as a new generation of samans, sharing their insights and thoughts and the important ceremonies of Manchurian shamanism. While bringing to light the emerging hopes of the Manchurian people, he shows the wider connections of shamanism to people's lives. In addition to recording talks with elders, recorded in the disappearing Manchurian language, and their sacred songs sung in Manchurian, he also shows scenes from the Changbai Mountains that were sacred to the Manchurian rulers of the Qing Dynasty. While presenting a wide range of scenes from his travels, the film also documents the roots of the spiritual world that underlies the places.

Kin Taii va néixer a Liaoning Fushun, a la Xina. La família del seu pare és de Manxúria i la seva mare és japonesa. Quan tenia 13 anys, se'n va anar al Japó amb la seva família. Des d'aquest moment, s'ha expressat al món de la música, l'art i el cinema a través d'una integració de la seva pròpia imaginació i de tècniques variades. En els últims anys, a més de crear música i pel·lícules relacionades amb temes asiàtics, també ha estat constantment compromès en diferents esdeveniments i concerts, exhibicions d'art i shows de moda, tots ells caracteritzats per la varietat d'elements de la seva obra original.

Kin Taii nació en Liaoning Fushun City, en China. La familia de su padre es de Manchuria y su madre es japonesa. Se fue a Japón con su familia a los 13 años. Desde entonces, se ha expresado en los mundos de la música, el arte y el cine a través de una integración de su propia imaginación y de técnicas variadas. En los últimos años, a parte de crear música y películas que tratan temas asiáticos, también ha estado constantemente comprometido en varios eventos y conciertos, tanto en casa como en el extranjero, incluyendo instalaciones de vídeo, exhibiciones de arte y shows de moda, todos ellos integrando la variedad de los elementos de su trabajo original.

Kin Taii was born in Liaoning Fushun City, in China. His father's family is from Manchuria and his mother is Japanese. He came to Japan with his family at the age of 13. Since then he has expressed the worlds of music, art, and film through an integration of his individual imagination and varied techniques. In recent years, in addition to creating music and films dealing with Asian themes, he has also been engaged in various events and concerts both at home and abroad, including video installations, art exhibitions, and fashion shows, thus integrating the various elements of his novel work.

Japó | Japón | Japan

Tokyo Ghoul

Dir: Kentaro Hagiwara | 2017 | 119' | Action, Drama, Horror

Un estudiant d'universitat de Tòquio és atacat per un ghoul, un humà amb superpoders que s'alimenta de carn humana. Sobreviu, però es converteix en meitat ghoul i passa a ser un fugitiu. Aquesta pel·lícula està basada en una sèrie de manga.

Un estudiante de universidad de Toquio es atacado por un ghoul, un humano con superpoderes que se alimenta de carne humana. Sobrevive, pero se convierte en mitad ghoul y pasa a ser un fugitivo que se escapa. Esta película está basada en una serie de manga.

A Tokyo college student is attacked by a ghoul, a superpowered human who feeds on human flesh. He survives, but has become part ghoul and becomes a fugitive on the run. This film is based on a Manga serial.

Kentaro Hagiwara va néixer a Tòquio en 1980. És un director novell, va començar la seva carrera fa només dos anys, amb la pel·lícula "Aniversary". Va continuar amb un drama, "Uso Nante Hitotsu no mai no", i la famosa pel·lícula "Tokyo Ghoul".

Kentaro Hagiwara nació en Tokio en 1980. Es un director novel, empezó su carrera hace solo dos años con la película "Aniversary". Continuó con un drama, "Uso Nante Hitotsu no mai no", y la famosa película "Tokyo Ghoul".

Kentaro Hagiwara was born in Tokyo in 1980. He is a novel director, he started two years ago his career with the film "Aniversary", and he continued with a drama serie "Uso Nante Hitotsu no mai no", and the popular film "Tokyo Ghoul".

Nova Zelanda | Nueva Zelanda | New Zealand

A Flickering Truth

Dir: Pietra Brettkelly | 2015 | 91' | Drama

Flickering Truth és una destacada pel·lícula de la directora de Nova Zelanda Pietra Brettkelly que ha resultat ser un revelador documental sobre Afganistan i els seus actuals esdeveniments. En A Flickering Truth ens trobem amb un dedicat grup de cinèfils que estan excavant, preservant i restaurant milions d'hores de rodatge del passat cinematogràfic d'Afganistan que va ser destrossada pels Talibans els quals que veien el cinema com cultura occidental i que per tant devia ser eliminada. Aquest esforç és dirigit per Ibrahim Arify, qui va ser empresonat per fer pel·lícules sota el Mujahideen i va haver de volar fins Alemanya per poder començar una nova vida. Ara ha tornat per reconstruir les pel·lícules d'Afganistan i ajudar a portar una mica d'ordre a un país on els recursos són escassos i les necessitat grans. Mentre Afganistà es balanceja en un futur impredecible, A Flickering truth gira al voltant del mon de tres somiadors, la pols de 100 anys de guerra i la restauració de 800 hores d'archiu cinemtografic. Quines sorpreses sorgiran del pas del temps?

A Flickering truth es una destacada película de la directora de Nueva Zelanda Pietra Brettkelly que ha resultado ser un revelador documental sobre Afganistán y sus actuales acontecimientos. En A Flickering Truth, nos encontramos con un dedicado grupo de cinéfilos que están excavando preservando y restaurando millones de horas de rodaje, del pasado cinematográfico de Afganistán que fue destrozado por los Talibanes que veían el cine como cultura occidental que debía ser eliminada. El esfuerzo es dirigido por Ibrahim Arify, quien fue encarcelado por hacer películas bajo el Mujahideen y tubo que volar hasta Alemania para empezar una nueva vida. Ahora, ha vuelto para reconstruir las películas de Afghanistan y ayudar a traer un poco de orden a un país donde los recursos eran escasos y las necesidades grandes. Mientras Afganistán se balancea en un futuro impredecible, A Flickering Truth gira alrededor del mundo de tres soñadores, el polvo de 100 años de Guerra y la restauración de 800 horas de archivo cinematográfico. ¿Que sorpresas surgirán del paso del tiempo?

A Flickering truth is an outstanding film from the New Zealand director Pietra Brettkelly that builds into a revelatory document about Afghanistan and its current travails. In A Flickering Truth, we meet the dedicated cinephiles who are now excavating, preserving, and restoring thousands of hours of film footage, both drama and documentary, from Afghanistan's cinematic past, that were trashed by the Taliban which viewed cinema as Western culture that needed to be expunged. The effort is led by Ibrahim Arify, who had been jailed for filmmaking under the Mujahedeen and fled the country to start a new life in Germany. Now, he has returned to rebuild Afghan Film and help bring a sense of order to a country where resources are scarce and needs are great. As Afghanistan teeters on an unpredictable future, A Flickering Truth unwraps the world of three dreamers, the dust of 100 years of war and the restoration on 8000 hours of film archive. What surprises will emerge from the cloak of time?

Amb una formació en periodisme, la feina de Pietra reflecteix la seva contínua fascinació amb el món. Pietra ha estat dirigint i produint durant 20 anys. Les seves pel·lícules han estat aclamades pels crítics al Festival de Cinema de Sundance, el Festival de Cinema de Berlín, IDFA, Hotdocs, AFI Los Angeles, el Festival Internacional de Cinema de Zurich, el Festival Internacional de Cinema de Melbourne i el Festival Internacional de Cinema de Rio de Janeiro, entre d'altres. Els seus documentals s'han projectat internacionalment en canals com National Geographic, Discovery Channel, Sky One, VPRO, SBS i TVNZ. Pietra mostra passió per tot el que fa, els riscos que assumeix en fer que alguns dels seus documentals mostren passió o bogeria. Ella està motivada per les històries que importen, els viatges personals que reflecteixen un problema major.

Con una formación en periodismo, el trabajo de Pietra refleja su continua fascinación con el mundo. Pietra ha estado dirigiendo y produciendo durante 20 años. Sus películas han sido aclamadas por los críticos en el Festival de Cine de Sundance, el Festival de Cine de Berlín, IDFA, Hotdocs, AFI Los Ángeles, el Festival Internacional de Cine de Zurich, el Festival Internacional de Cine de Melbourne y el Festival Internacional de Cine de Río de Janeiro, entre otros. Sus documentales se han proyectado internacionalmente en canales como National Geographic, Discovery Channel, Sky One, VPRO, SBS y TVNZ. Pietra muestra gran pasión en todo lo que hace, los riesgos que asume al hacer que algunos de sus documentales muestran pasión o locura. Ella está motivada por las historias que importan, los viajes personales que reflejan un problema mayor.

With a background in journalism, Pietra' work reflects her continuing fascination with the world. Pietra has been directing and producing for 20 years. Her films have screened to critical acclaim at the Sundance Film Festival, Berlin Film Festival, IDFA, Hotdocs, AFI Los Angeles, Zurich International Film Festival, the Melbourne International Film Festival and Rio de Janeiro International Film Festival to name a few. Her documentaries have screened internationally on channels such as National Geographic, Discovery Channel, Sky One, VPRO, SBS and TVNZ. Pietra is truly passionate about everything she does - the risks she had taken in making some of her documentaries exhibit either passion or craziness. She is motivated by stories that matter, the personal journeys that reflect a bigger issue.

Tadjikistan | Tayikistán | Tajikistan

Tasfiya

Dir: Sharofat M. Arabova | 2015 | 75' | Drama

Fa més de cinquanta anys, els amants Shams i Mekhri viatjaven per un remot poble muntanyós d'alguna part de Tadjikistan. Mekhri, en un període d'alienació, va trencar la promesa de fidelitat matriomonal i, inesperadament, va transformar la vida de Shams, convertint-la en una farsa sense sentit, fins portar-la a cometre l'assassinat del seu propi

marit. Incapaç de suportar la càrrega del pecat, Shams escull el camí de l'arrepentiment i intenta alliberar-se de la seva culpa servint a altres persones i retrobant-se a sí mateixa.

Hace más de cincuenta años, los amantes Shams y Mekhri viajaban por un remoto pueblo montañoso de alguna lejana parte del Tayikistán. Mekhri, en un periodo de alienación, rompió el juramento de fidelidad matrimonial y, de la noche a la mañana, transformó la vida de Shams, convirtiéndola en una farsa sin sentido, hasta llevarla a cometer el asesinato de su propio

marido. Incapaz de soportar la carga del pecado, Shams escoge el camino del arrepentimiento e intenta librarse de su culpa sirviendo a otras personas y encontrándose a sí misma.

More than 50 years back in a stony set of a remote mountainous village somewhere in Tajikistan the lovers called Shams and Mekhri traveled. Mekhri pulled by a

transient eclipse broke an oath of marital faithfulness that overnight transformed Sham's existence into a farcical puppet show, leading to a murder of his spouse. Unable to take the burden of the committed sin, Shams chose the path of repentance trying to cleanse his fault by serving people that's followed by the meeting with his own "Ego".

Sharofat Arabova és una directora de cinema amb origen a Tajik i Uygur a Tadjikistan. Es va graduar en Estudis Culturals per la Russian-tajik (Slavic) University a Dushanbe, i en Direcció de cinema pel Film and Television Institute of India (FTII) a Pune. Té també un Doctorat i dirigeix la recerca en història del cinema soviètic i tadjik.

Sharofat Arabova es una directora de cine con origen en Tajik y Uygur en Tayikistán. Se licenció en Estudios Culturales por la Russian-tajik (Slavic) University en Dushabe, y en Dirección de cine por el Film and Television Institute of India (FTII) en Pune. Tiene también un Doctorado y dirige la investigación en historia del cine soviético y tayik.

Sharofat Arabova is a filmmaker of Tajik and Uygur origin based in Tajikistan. She graduated in Cultural Studies from Russian-tajik (Slavic) University in Dushanbe, and in Film Direction from Film and Television Institute of India (FTII) in Pune. She also holds a PHD and conducts research in history of Tajik and Soviet cinema.

Xina | China | China

I Am Chinese

Dir: Shen Shaomin | 2007 | 73' | Documentary

La pel·lícula "I Am Chinese" de Shen Shaomin abasta el problema dels refugiats i dels immigrants, com a reflexió de la cultura, la raça i la religió. Quan Alemanya va envair Rússia a la Segona Guerra Mundial, alguns russos van ser forçats a travessar la frontera cap a la població de Hongjiang a la Xina. Durant els anys seixanta, després que la Xina i Rússia es convertissin en enemics, gran part de la població era sospitosa de ser espia i així la població va passar a ser coneguda com "La població dels espies". Actualment, al segle XXI, aquests "immigrants" segueixen intentant integrar-se a la societat xinesa.

La película "I Am Chinese" de Shen Shaomin abarca el problema de los refugiados y los inmigrantes, como reflexión sobre la cultura, la raza y la religión. Cuando Alemania invadió Rusia en la Segunda Guerra Mundial, algunos rusos fueron forzados a cruzar la frontera hacia la población de Hongjiang en China. Durante los sesenta, después de que China y Rusia se convirtieran en enemigos, muchos en la población eran sospechosos de ser espías, y así la población pasó a ser conocida como "La población de los espías". Actualmente, en el siglo XXI, estos "inmigrantes" siguen tratando de integrarse en la sociedad china.

Shen Shaomin's film "I am Chinese" takes up the issues of refugees and immigrants, as a reflection on culture, race and religion. When Germany invaded Russia in WWI, some Russians were forced across the border to Hongjiang Village in China. During the 1960s, after China and Russia became enemies, many in the village were suspected of spying and the village became known as the "Village of Spies". Today in the 21st century, these 'immigrants' are still trying to integrate with Chinese society.

Nascut a la província de Heilongjiang, Xina, 1956. Treballa i viu a Pequín, Xina i Sydney, Austràlia. Entrenat com a impressor Durant la Revolució Cultural, al llarg dels darrers vint anys en Shen ha construït una carrera internacional reconeguda. En Shen ha presentat els seus treballs als Estats Units, Europa, la Xina i Austràlia, incloent-hi la 17ª Biennale of Sydney; la primera Kiev Biennial; Liverpool Biennial; Busan Biennial, Korea; Guangzhou Triennial; Shanghai Biennale etc. Els seus treballs es troben en mans de museus d'art, universitats, fundacions i col·leccionistes privats.

Nacido en la provincia de Heilongjiang, China, 1956. Trabaja y vive en Pequín, China y Sídney, Australia. Entrenado como impresor durante la Revolución Cultural, a lo largo de los últimos veinte años Shen ha forjado una carrera internacional reconocida. Shen ha presentado su trabajo en los Estados Unidos, Europa, China y Australia, incluyendo la 17ª Biennale of Sydney; la primera Kiev Biennial; Liverpool Biennial; Busan Biennial, Korea; Guangzhou Triennial; Shanghai Biennale etc. Sus trabajos se encuentran en manos de museos de arte, universidades, fundaciones y coleccionistas privados.

Born in Heilongjiang province, China, 1956. Works and lives in Beijing, China and Sydney, Australia. Originally trained as a printer during the Cultural Revolution, throughout the last 20 years Shen has forged an important international career. Shen has presented work across the US, Europe, China and Australia including the 17th Biennale of Sydney; the first Kiev Biennial; Liverpool Biennial; Busan Biennial, Korea; Guangzhou Triennial; Shanghai Biennale etc. his works have been collected by many art museums, universities, foundations and private collectors.

SECCIÓ DESCOBRIMENTS | SECCIÓN DESCUBRIMIENTOS | DISCOVERIES SECTION

Australia | Australia | Australia

The tail job

Dir: Bryan Moses | 2016 | 90' | Comèdia

Nicholas Moore sospita que la seva promesa, Mona, l'està enganyant. Ha descobert uns missatges de text al seu telèfon mòbil d'un home anomenat Sio Mohan. Decidit a comprovar les seves sospites, contracta un conductor de taxi anomenat Trevor per a seguir la Mona i sorprendre-la en l'acte. El temperament de Trevor fa que acabin perdent el rastre de la Mona. Amb un

Nicholas desesperat per descobrir la veritat i un Trevor desitjant guanyar el màxim de diners possible, treballen junt per trobar novament una pista de la Mona. El problema del plan és que la Mona no està amb "algun home", sinò amb la seva amiga Siobhan. Nicholas i Trevor acaben en una persecución salvatge per Sídney. Després d'una sèrie de decisions errònies, els nostres herois descobreixen que existeix, en realitat, un home anomenat Sio Bohan qui és, casualment, el gangster més perillós de la ciutat. Convençuts de que aquest està dormint amb la Mona, Nicholas i Trevor arriegen les seves vides per seguir-lo i salvar una noia que no necessita ser salvada. Nicholas acabarà aprenent la lliçó de que la confiança i la comunicació són els secrets d'una bona relació.

Nicholas Moore sospecha que su prometida, Mona, le está engañando. Ha descubierto unos mensajes de texto en su teléfono móvil de un hombre llamado Sio Mohan. Decidido a comprobar sus sospechas, contrata a un conductor de taxi llamado Trevor para seguir a Mona y pillarla en el acto. El temperamento de Trevor hace que acaben perdiendo el rastro de Mona. Con un Nicholas desesperado por descubrir la verdad y un Trevor deseando ganar el máximo de dinero posible, trabajan juntos para encontrar de nuevo la pista de Mona. El problema del plan es que Mona no está con "algún hombre" sino con su amiga Siobhan. Nicholas y Trevor terminan en una persecución salvaje por Sídney. Tras una serie de malas decisiones, nuestros héroes descubren que existe, en realidad, un hombre llamado Sio Bohan el cual es, casualmente, el gangster más peligroso de la ciudad. Convencidos de que éste está durmiendo con Mona, Nicholas y Trevor arriesgan sus vidas para seguirle y salvar a una chica que no necesita ser salvada. Nicholas acabará aprendiendo la lección de que la confianza y la comunicación son los secretos de una buena relación.

Nicholas Moore suspects his fiancé Mona is cheating on him. He's discovered intimate text messages on her phone from a man called Sio Mohan. Determined to get proof of his suspicion he hires taxi driver Trevor to follow her so he can catch her in the act. Trevor's short temper results in a road rage incident sending them off Mona's tail. With Nicholas desperate to find the truth and Trevor keen to make as much money as possible, they work together using terrible detective skills to try and make their way back to Mona. The problem with this plan is that Mona is not with some guy but with her female friend Siobhan. Nicholas and Trevor end up on a wild goose chase across Sydney. Through a series of wrong turns and bad decisions, our heroes discover there is in fact a man called Sio Bohan, who just happens to be the deadliest gangster in the city. Convinced that he is sleeping with Mona, Nicholas and Trevor risk their lives to track him down and save a girl who doesn't need saving. Nicholas will learn the hard way that trust and communication are the secrets of a good relationship.

Bryan Moses és un escriptor, director i productor de comèdia de Sídney. Amb una trajectòria de més de quinze anys, Bryan ha creat diverses sèries de televisió que han estat galardonades, alguns curtmetratges i anuncis. Ha estat finalista, en cinc ocasions, al Tropfest, el festival de curtmetratges més gran del món. La seva última pel·lícula, "The Mistake", ha estat vista més de quatre milions de vegades a Youtube. Bryan ha escrit, dirigit i protagonitzat la famosa sèrie australiana

“Double the Fist”, la qual va guanyar el premi AFI per la millor comèdia i la qual està essent projectada en l’actualitat a la televisió d’Estats Unts. Altres mèrits de Bryan inclouen la direcció de la comèdia “Back Seat Drivers” per l’ABC. La sèrie “Axis all Areas” amb l’Axis of Awesome, i el documental comèdia “The Acrecibo Message”. Bryan es troba, actualment, produïnt la pel·lícula de terror “Red Chirstmas”.

Bryan Moses es un escritor, director y productor de comedia de Sídney. Con una trayectoria de más de quince años, Bryan ha creado diversas series de televisión que han sido galardonadas, algunos cortometrajes y anuncios. Ha sido finalista en cinco ocasiones en el Tropfest, el festival de cortometrajes más grande del mundo. Su última película, “The Mistake”, ha sido vista más de cuatro millones de veces en Youtube. Bryan escribió, dirigió y protagonizó la famosa serie australiana “Double the Fist”, la cual ganó el premio AFI para la mejor comedia y la cual está siendo emitida en la actualidad en la televisión estadounidense. Otros méritos de Bryan incluyen la dirección de la comedia “Back Seat Drivers” para la ABC. La serie “Axis all Areas” con el Axis of Awesome, y el documental comedia “The Acrecibo Message”. Bryan se encuentra, actualmente, produciendo la película de terror “Red Chirstmas”.

Bryan Moses is a Sydney based comedy writer, director and producer. Over a career of 15 years Bryan has created award winning TV series, short films and commercials. He is a five-time finalist in Tropfest the world’s biggest short film festival. His latest film “The Mistake” has been watched over 4 million times on Youtube. Bryan wrote, directed and starred in the cult Australian comedy TV series “Double the Fist” which won the AFI award for best comedy series and is currently being optioned for USA television. Bryan’s other credits include directing comedy series “Back Seat Drivers” for the ABC. Screen Australia and Youtube funded web series “Axis all Areas” with the Axis of Awesome, and comedy documentary “The Acrecibo Message”. Bryan is currently producing the indie horror film “Red Chirstmas”.

Corea del Sud | Corea del Sur | South Korea

Autumn, autumn

Dir: Jang Woo-jin | 2016 | 77' | Drama

Ji-hyeon és un jove de vint anys, desitja deixar el seu poble natal, Chun-cheon, quan aconseguixi una feina. A l’acabar una entrevista a Seül, agafa el tren on es troba amb una parella que parla xiuxiuejant. Quan el jove Ji-hyeon arriba a casa seva, truca a un vell amic amb el que fa anys que no parla. A continuació, se’n va al temple budhista a resar i, finalment, arriba al restaurant de la mare del seu amic disposat a ajudar. D’altra banda, la parella que Ji-hyeon havia vist al tren, Heung-ju i Se-rang, es dirigiesen a Chun-cheon per passar un parell de nits en secret.

Ji-hyeon es un veinteañero que desea irse de su natal Chun-cheon después de conseguir un trabajo. Al acabar la entrevista en Seül, coge el tren donde se encuentra con una pareja que habla con tímidos susurros. Cuando Ji-hyeon llega a su casa, llama a un viejo amigo con el que hace años que no habla. A continuación, se va al templo budhista para rezar y, finalmente, llega al restaurante de la madre de su amigo dispuesto a ayudar. Por otro lado, la pareja que Ji-hyeon había visto en el tren, Heung-ju y Se-rang, se dirigen a Chun-cheon para pasar un par de noches en secreto.

Ji-hyeon who is in late 20s, desires to escape from hometown Chun-cheon after getting a job. After having a job interview and on the train departing from Seoul, he found a middle-aged couple on the train who bashfully whispered to each other. When

Ji-hyeon arrived at his cosy house, he phoned a friend with whom he hadn't spoken for a long time. After the call, he went to Buddhist temple for praying and then he went to his friend's mom's restaurant to help. On the other side, the middle aged couple Heung-ju and Se-rang that Ji-hyeon saw in the train were looking around Chun-cheon to spend secret time for 2 nights 3days.

Després de graduar-se a la School of Film, Video and Moving Image de la Hangik University, Jang Woojin va estudiar Direcció a la Graduate School of Cinematic Content de la Dankuk University. El seu projecte final de grau i el seu primer llargmetratge. Va guanyar el primer lloc a la Korean Competition Section al Jeonju International Film Festival. També va ser convidat al Filmmakers of the Present Section al International Film Festival de Locarno. Autumn, Autumn és el seu segon llargmetratge.

Después de graduarse de la School of Film, Video and Moving Image de la Hangik University, Jang Woojin estudió Dirección en la Graduate School of Cinematic Content de la Dankuk University. Su proyecto final de grado y su debut de largometraje, A Fresh Start (2014), ganó el primer puesto en la Korean Competition Section en el Jeonju International Film Festival. También fue invitado al Filmmakers of the Present Section en el International Film Festival de Locarno. Autumn, Autumn es su segundo largometraje.

After graduating from Hongik University's School of Film, Video and Moving Image, Jang Woojin attended Dankuk University to study directing at the Graduate School of Cinematic Content. His graduation project and feature debut, A Fresh Start (2014), won first place in the Korean Competition Section at the Jeonju International Film Festival. And he was also invited to the Filmmakers of the Present Section at Locarno International Film Festival. Autumn, Autumn is his second feature film.

Corea del Sud | Corea del Sur | South Korea

The Table

Dir: Jong-kwan Kim | 2016 | 72' | Drama

“The table” segueix quatre converses entre dues persones; El primer capítol mostra la conversa entre una actriu i el seu ex-xicot; El segon, és la trobada entre un home i una dona. L’home acaba de tornar d’un viatge de quatre mesos i ha passat tota la nit despert; El tercer capítol és la història d’una dona que es troba a la dons que es farà passar per la seva mare en el seu casament de mentida; El capítol final se centra en una dona que està a punt de casar-se i que li suggereix al seu ex-xicot que podrien seguir veient-se tot i la seva futura boda.

“The table” sigue cuatro conversaciones entre dos personas; El primer capítulo muestra la conversación entre una actriz y su ex-novio; El segundo, es el encuentro entre un hombre y una mujer. El hombre acaba de volver de un viaje de cuatro meses y

ha pasado la noche en vela; El tercer capítulo es la historia de una mujer que se encuentra a la mujer que se hará pasar por su madre en su boda falsa; El episodio final se centra en una mujer que está a punto de casarse y que le sugiere a su ex-novio que podrían seguir viéndose a pesar de su futura boda.

“The table” follows 4 conversations between two people; The first episode shows about a conversation between an actress and her ex-boyfriend; The second is the meeting of a man and a woman, and the man just returned from four-month long travel after a one-night stand; The third episode is the story of a woman who meets the woman who will play her mother at her sham wedding; the final episode focuses on a woman about to marry suggesting for ex-boyfriend to see her despite her marriage.

Kim Jong-kwan (nascut el 1975) és un director de cinema i guionista sud-coreà. Kim ha estat aclamat pels seus curtmetratges i destacat per la creativitat de les seves narratives. Ha dirigit “Lovers” (2008) i “Come, Closer” (2010). El seu primer llargmetratge “Worst Woman” (2016) va debutar en el 17è Jeonju International Film Festival i va guanyar el FIRESCI Award en el 38è Moscow International Film Festival l’any passat.

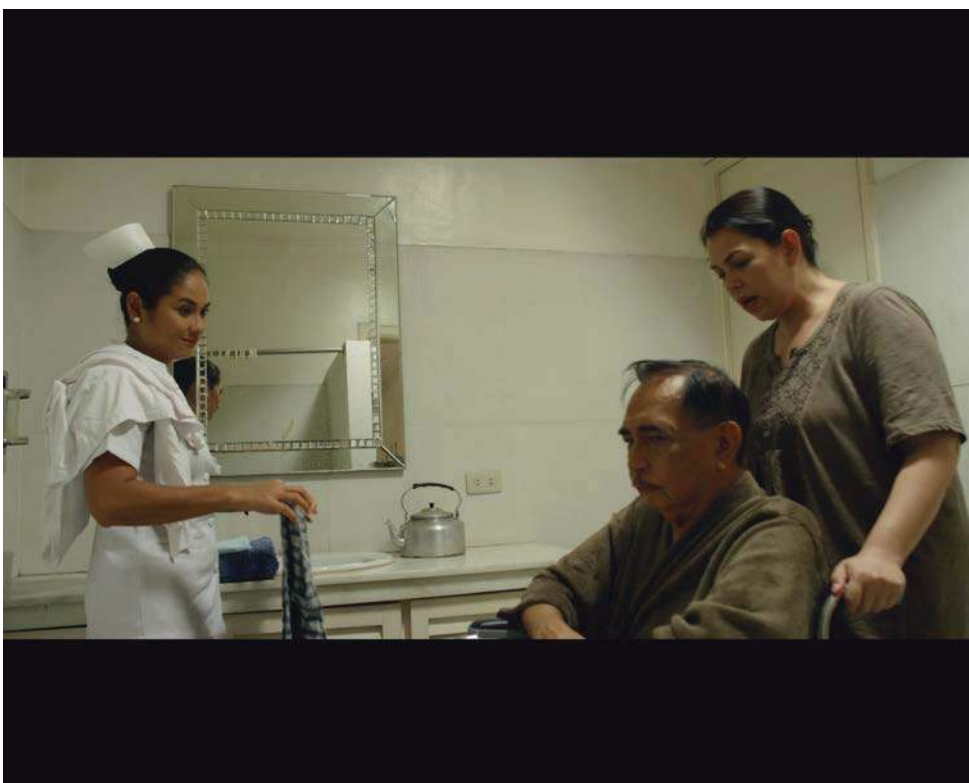
Kim Jong-kwan (nacido en 1975) es un director de cine y guionista surcoreano. Kim ha sido aclamado por sus cortometrajes y destacado por la creatividad de sus narrativas. Ha dirigido “Lovers” (2008) y “Come, Closer” (2010). Su primer largometraje “Worst Woman” (2016) debutó en el 17º Jeonju International Film Festival y ganó el FIRESCI Award en el 38º Moscow International Film Festival el año pasado.

Kim Jong-kwan (born 1975) is a South Korean film director and screenwriter. Kim is an acclaimed and prolific short filmmaker known for his inventive short form narratives. He has helmed “Lovers” (2008) and “Come, Closer” (2010). His first feature “Worst Woman” (2016) which debuted at the 17th Jeonju International Film Festival, won the FIRESCI Award at the 38th Moscow International Film Festival in 2016.

Filipines | Filipinas | Philippines

Dagsin/ Gravity

Dir: Atom Magadia | 2016 | 116' | Drama

Havent sobreviscut la Segona Guerra Mundial, el Març de la Mort i nombrosos atemptats a la seva supervivència, Justino s’ha convertit en un ateu. No obstant, després de la mort de la seva esposa Corazón, una part d’ell anhela tenir fe en la vida després de la mort per a poder retrobar-se amb ella. A la recerca de records, Justino remou les coses de la seva esposa. Mercy, un darrere l’altre, desesperat per trobar memòries del passat.

Habiendo sobrevivido a la Segunda Guerra Mundial, el Marzo de la Muerte y numerosos atentados a su supervivencia, Justino se ha convertido en ateo. Pero tras el fallecimiento de su esposa Corazón, una parte de él anhela tener fe en la vida después de la muerte para poder reencontrarse con ella. En busca de recuerdos, Justino remueve las cosas de su esposa. Mercy, su hija adoptada, encuentra una caja llena de

los diarios personales de Corazón y Justino los devora, uno detrás de otro, desesperado por encontrar memorias del pasado.

Alter surviving World War II, the Death March and several attempts on his life, Justino had become an atheist. But after his wife Corazon’s demise, a part of him now yearns to believe in life beyond death to be united with her again. Searching for memories of her he can still hold on to, Justino goes through her things. Mercy, their adopted daughter, finds a box-full of Corazon’s diaries, which he devours for information into their past.

Atom Magadia és antic alumne de l’Art Center College of Design in California for Film Production. També ha estudiat en l’USC School of Cinematic Arts, UCLA School of Theater Film & Television, Actor’s Studio West & American Society of Cinematographers. Fotògraf galardonat, ha estat membre de l’ Advertising Photographers of America y de the Royal Photographic Society of England. Un artista hàbil en ambdós camps, publicitat i belles arts, Atoma creu en l’art com a

entreteniment i diversió, així com a mitjà per elevar i inspirar les nostres ments i les nostres ànimes. Combina les seves facultats variades (entre disciplines nombroses: arts visuals, literatura i drama) per a crear treballs únics i captivadors que animen les persones a parar-se i reflexionar sobre la seva vida, les seves accions, la humanitat i el món en el què viuen.

Atom Magadia es antiguo alumno del Art Center College of Design in California for Film Production. También ha estudiado en la USC School of Cinematic Arts, UCLA School of Theater Film & Television, Actor's Studio West & American Society of Cinematographers. Fotógrafo galardonado, ha sido miembro de la Advertising Photographers of America y de the Royal Photographic Society of England. Un artista habilidoso en ambos campos, publicidad y bellas artes, Atom cree en el arte como entretenimiento y diversión, así como medio para elevar e inspirar nuestras mentes y nuestras almas. Combina sus variadas facultades (entre numerosas disciplinas: artes visuales, literatura y drama) para crear trabajos únicos y cautivadores que animan a las personas a pararse y reflexionar sobre su vida, sus acciones, la humanidad y el mundo en el que viven.

Atom Magadia is an alumnus of the Art Center College of Design in California for Film Production. He also trained in the USC School of Cinematic Arts, UCLA School of Theater Film & Television, Actor's Studio West & American Society of Cinematographers. An award-winning Commercial & Fine-Art Photographer, he was also a member of the Advertising Photographers of America and the Royal Photographic Society of England. An artist who hones his skills in both the Commercial and Fine Art fields, Atom believes in art that both entertains and amuses, as well as elevates and engages our minds and souls. He combines his unique assortment of skills and talents (across various disciplines: Visual Arts, Literature and Drama) to create compelling and unique works that aim to compel people to pause and think about their lives, actions, humanity and the world they live in.

Índia | India | India

Lila

Dir: Sergio Recanati | 2017 | 180' | Documentary

A la vila de Kalga, a 4500 metres d'altitud a l'Himàlaia, es registren episodis de la vida quotidiana de Kyrta. Aquesta pel·lícula se centra en la dimensió de l'espai del temps social, en el sistema de poder i de la persuasió que conviu en la vida quotidiana d'aquest indret. La paraula que dóna títol a aquesta pel·lícula, līlā, significa "joc" o "distracció" en

sànskrit. Segons la tradició hinuista, aquesta paraula representa les manifestacions de l'univers com "el joc del món" que els éssers humans confonen amb la realitat. Aquesta projecció explora la narrativa existent en la comunitat i reflexiona entorn de conceptes com identitat, cultura i territori en un escenari post-global subjecte a canvis constants, interrelacions i ruptures.

En la villa de Kalga, a 4.500 metros de altitud en el Himalaya, se registran episodios de la vida cotidiana de Kyrta. Esta película se centra en la dimensión del espacio del tiempo social, en el sistema del poder y de la persuasión que convive en la vida cotidiana de este lugar. La palabra que da título a esta película, līlā, significa "juego" o "distracción" en sánscrito. Ya que según la tradición hinduista esta palabra representa las manifestaciones del universo que configuran "el juego del mundo" y que los seres humanos confunden con la realidad. Esta proyección explora la narrativa existente en la comunidad y reflexiona sobre conceptos tales como identidad, cultura y territorio en un escenario post-global sujeto a constantes cambios, interrelaciones y rupturas.

In the village of Kalga, 4,500 meters above sea level in the Himalayas, life is filmed in the experimental space Kyrta. This film focuses on the dimension of the space of social time, the system of power and persuasion that coexists in the daily life of this place. The word that gives title to this film, lilā, means "game", "distraction" in Sanskrit. According to the Hindu tradition it represents the manifestations of the universe as "the game of the world" that humans confuse with reality. This projection explores the existing narrative in the community and reflects on concepts such as identity, culture and territory in a post-global scenario subject to constant changes, interrelationships and ruptures.

Sergio viu i treballa a Milan. Es va graduar de la European School of Design, a Milan, amb una tesis sobre Apulia i Apulia Motel S'clero. Al 2010 va participar a Twister com artista convidat per reflexionar sobre el problema de la interconnexió del museu a Lombardia. Recentment va començar a formar part del Workshop "Il litorale, l'ultima frontiera", amb Rosa Jijo. El seu últim treball, "Resilience", aborda la condició de resistència a un territori que serà ocupat per una nova forma d'ocupació econòmic. L'exemple de la ocupació ilegal de Baracche Ribelli presenta l'esforç de deu anys per resistir la descolonització d'algunes terres prop del nord de l'àrea de Bari.

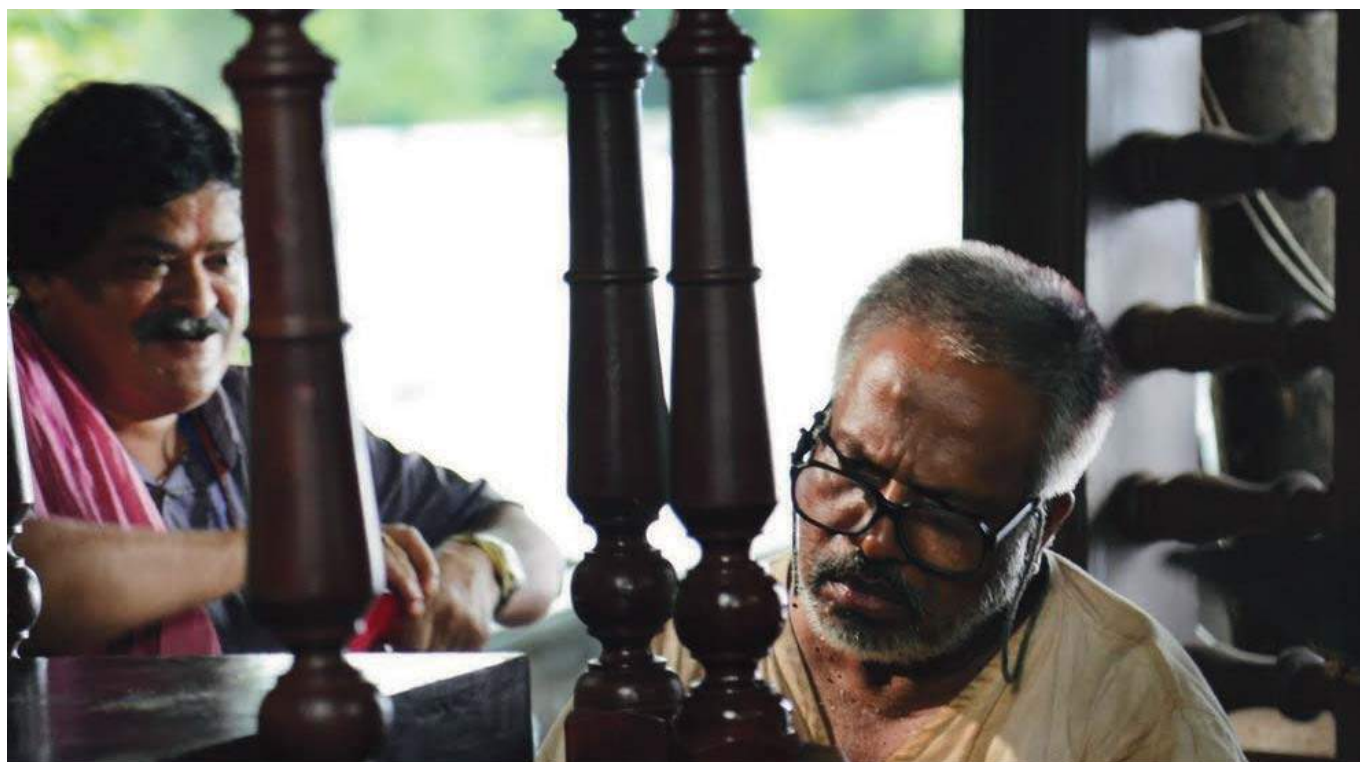
Sergio vive y trabaja En Milan. Se graduó de la European School of Design, en Milan, con una tesis sobre Apulia y Apulia Motel S'clero. En 2010 participó en Twister como artista invitado para reflexionar sobre el problema de la interconexión del museo en Lombardía. Recientemente empezó a formar parte del Workshop "Il litorale, l'ultima frontiera", con Rosa Jijon. Su último trabajo, "Resilience", aborda la condición de resistencia en un territorio que va a ser ocupado por una nueva forma de ocupación económica. El ejemplo de la ocupación ilegal de Baracche Ribelli presenta el esfuerzo de diez años para resistir la descolonización de algunas tierras cerca del norte del area de Bari.

Sergio is living and working in Milan. He graduated at the European School of Design (Milan) with a dissertation on Apulia and Apulia Motel S'clero. In 2010 he participated in Twister visiting Artist to reflect about the issue of museum networking in Lombardy. He recently took part to the workshop "Il litorale, l'ultima frontiera" with Rosa Jijon. His latest work "Resilience" face the condition of resistance in a territory that is going to be occupied by new form of economical occupation in which the example of squatting Baracche Ribelli represents the effort by ten years to resist through the decolonization of some lands nearby the north of Bari area.

Índia | India | India

Sand Paper

Dir: B. Suresha | 2016 | 120' | Drama

Una jove marxa a la recerca del seu pare i coneix un home a la vora del riu. Això la deixa amb un munt de preguntes així com amb algunes solucions útils per a la vida dins d'una societat complexa i plural. La seva vida sembla començar de nou en una direcció desconeguda per la protagonista,

l'experiència vital de la qual serà conseqüència dels seus progressius descobriments.

Una joven parte en busca de su padre y conoce a un hombre a la orilla del río. Este encuentro la deja con un montón de preguntas así como algunas soluciones útiles para vivir en una sociedad compleja y plural. Su vida parece empezar de nuevo en una dirección desconocida por la protagonista, cuya experiencia vital será consecuencia de sus progresivos descubrimientos.

A young girl goes in search of her father and meets a man on a river bank. That meets leaves her with lot of questions and also few solutions to live in a pluralistic society. Her life seems to start again in a direction unknown to the protagonist, whose life experience will be a consequence of her progressive discoveries.

B. Suresha és un director de teatre i cinema. Ha dirigit cinc pel·lícules i el seu últim títol és el d' "Uppina Kagadha" (Sand Paper). Totes les seves pel·lícules reflexionen entorn de qüestions d'actualitat. Amb la pel·lícula "Artha" va obtenir els premis a Millor Pel·lícula i Millor Director l'any 2002, i amb "Puttakkana Highway" va obtenir el Best Kannada Film Award al BIFFES 2011 i la medalla de plata com a Millor Pel·lícula Regional al National Film Fest 2011. Així mateix, Suresha ha donat suport a nous talents com a productor al Media House Studio.

B. Suresha es un director de teatro y de cine. Ha dirigido cinco películas, y su último título es el de "Uppina Kagadha" (Sand Paper). Todas sus películas reflexionan alrededor de cuestiones actuales. Con la película "Artha" obtuvo los premios a Mejor Película y Mejor director en el año 2002, y con "Puttakkana Highway" obtuvo el Best Kannada Film Award en BIFFES 2011 y la medalla de plata como Mejor Película Regional en el National Film Fest 2011. Asimismo, Suresha ha brindado su soporte a nuevos talentos como productor en el Media House Studio.

B.Suresha is a theatre practitioner and also a film maker. He has directed 5 films. "Uppina Kagadha" is his fifth film. All his films discuss on contemporary issues. His film "Artha" got him the Best Film & Best Director award in 2002 and "Puttanakka Highway" got the Best Kannada film award in BIFFES 2011 & Best Regional film Silver medal from National Film fest 2011. He has also been supporting fresh talents as a producer thru' Media House Studio.

Iran | Irán | Iran

Houra

Dir: Gholamreza Sagharchiyan | 2015 | 79' | Drama

Un adolescent anomenat Hadi viu en un petit jardí amb la seva família als voltants del desert. El jardí s'està assecant ja que la seva via d'aigua ha estat destruïda pel projecte d'expansió ferroviària. Hadi intenta preservar l'únic record que la seva mare ha deixat enrere. Ell espera que la seva germana menor, Houra, que ha emmalaltit i es nega a parlar, es recuperi aviat després de la mort de la seva mare.

Un adolescente llamado Hadi vive en un pequeño jardín con su familia en los alrededores del desierto. El jardín se está secando ya que su vía de agua ha sido destruida por el proyecto de expansión ferroviaria. Hadi intenta preservar el único

recuerdo que su madre ha dejado atrás. Él espera que su hermana menor, Houra, que ha enfermado y se niega a hablar, se recupere pronto tras la muerte de su madre.

A teenager named Hadi lives in a small garden with his family in the surroundings of the desert. The garden is drying up as its water way has been destroyed by the railway expansion project. Hadi attempts to preserve the only memory his mother has left behind. He hopes that his younger sister, Houra, who has become ill and refuses to talk after their mother's death, will recover soon.

Gholmreza Sagharchiyan (Ghazvin, 1971) va començar la seva carrera artística el 1983 escrivint una sèrie de poemes i obres, així com actuant en diverses obres de teatre i curtmetratges. A causa de la seva passió per l'actuació, va estudiar teatre, pintura i es va formar en escriptura de guions. Al llarg dels anys, ha realitzat nombrosos curtmetratges i més de 40 pel·lícules documentals i educatives. Ha participat en diversos festivals de cinema locals, com el Festival Internacional de Cinema Documental de Kish, Roshd, entre d'altres i ha guanyat diversos premis en alguns dels festivals abans esmentats.

Gholmreza Sagharchiyan (Ghazvin, 1971) comenzó su carrera artística en 1983 escribiendo una serie de poemas y obras, así como actuando en varias obras de teatro y cortometrajes. Debido a su pasión por la actuación, estudió teatro, pintura y se formó en escritura de guiones. A lo largo de los años, ha realizado numerosos cortometrajes y más de 40 películas documentales y educativas. Ha participado en varios festivales de cine locales, como el Festival Internacional de Cine Documental de Kish, Roshd, entre otros y ha ganado numerosos premios en algunos de los festivales antes mencionados.

Born in 1971 in the city of Ghazvin, Gholmreza Sagharchiyan, started his artistic career in 1983 by writing a number of poems and plays as well as by performing in several theatrical plays, short and medium-length films. Due to his passion for acting, he studied theater, painting and script writing. Over the years, he has made a number of short and medium-length films as well as over 40 educational documentary films. He has been able to participate in several local film festivals, such as Kish International Documentary Film Festival, Roshd among others and he has earned a number of awards in some of the aforementioned festivals.

Iran | Irán | Iran

Cyanide

Dir: Behrouz Shoaibi | 2016 | 109' | Drama

“Cyanide”, l’última pel·lícula de Behruz Shoebi, tracta sobre l’Organització Mojahedin-e-Khalq (MKO, Mek –també coneguda com la People’s Mujahedin d’Iran, PMOI), una organització político-militar a l’exili que va protagonitzar nombroses operacions durant els anys 80 per derrocar el govern iranià.

“Cyanide”, la última película de Behruz Shoeibi, trata sobre la Organización Mojahedin-e-Khalq (MKO, MeK –también conocida como la People’s Mujahedin de Iran, PMOI), una organización político-militar en exilio que protagonizó numerosas operaciones militares durante los años 80 para derrocar el gobierno iraní.

“Cyanide”, the latest film by Behruz Shoeibi, is about Mojahedin-e-Khalq Organization (MKO, MeK – also known as People’s Mujahedin of Iran, PMOI), an Iranian political–militant organization in exile that carried out many terrorist operations during the 1980s to overthrow the Iranian government.

Behrouz Shoabi (Mashad, 1979) ha estat molt actiu en la indústria del cinema. Com a actor, va començar la seva carrera amb "The glass agency" (1998) de Ebrahim Hatamikia i va obtenir el reconeixement de la crítica i el públic amb "Gay" i "Gold and copper" (2010) de Homayoun Asadian. Les seves pel·lícules i sèries de televisió inclouen: "The Sloe garden" (2005); "Wings of happiness" (2008); "Abandoned" (2009); "Somewhere between Staying and going" (2010); i "Secluded" (2014). Amb la seva opera prima, "The corridor", Shoabi va guanyar el premi a la millor pel·lícula de Fajr 2013.

Behrouz Shoabi (Mashad, 1979) ha sido muy activo en la industria del cine. Como actor, comenzó su carrera con “The glass agency” (1998) de Ebrahim Hatamikia y obtuvo el reconocimiento de la crítica y el público con “Gay” y “Gold and copper” (2010) de Homayoun Asadian. Sus películas y series de televisión incluyen: “The sloe garden” (2005); “Wings of happiness” (2008); “Abandoned” (2009); “Somewhere between staying and going” (2010); y “Secluded” (2014). Con su opera prima, “The corridor”, Shoabi ganó el premio a la mejor película de Fajr 2013.

Born in 1979 in Mashhad, Behrouz Shoabi has been active in different fields of cinema. As an actor, he started his career with Ebrahim Hatamikia’s “The glass agency” (1998) and gained critical and public attention with Homayoun Asadian’s “Gold & Copper” (2010). His TV movies and series include: “The sloe garden” (2005); “Wings of happiness” (2008); “Abandoned” (2009); “Somewhere between staying and going” (2010); and “Secluded” (2014). With his debut feature film, “The corridor”, Shoabi won the best first film award from Fajr 2013.

Kazakhstan | Kazajstán | Kazakhstan

Retournée

Dir: Sabit Kurmanbekov | 2017 | 95' | Drama

La família del repatriat Saparkul retorna a la seva terra natal: travessen la frontera de Turmekistan, entren al pati de la policia de la duana, passen el registre i altres formalitats – amb la mà al cor, escolten l’himne de Kazakhstan, s’eixuguen les llàgrimes vessades per l’emoció, inclús la dona es treu el vel. És la llar de les dones lliures... I llavors, el camí cap al sud del país – cap a l’estació Tore-Tam. Viuran allà.

La familia del repatriado Saparkul vuelve a su tierra natal: cruzan la frontera de Turmekistán, entran en el patio de la policía de la aduana, pasan el registro y otras formalidades – con la mano en el corazón, escuchan el himno de Kazajstán, se limpian

las lágrimas vertidas por la emoción, incluso la mujer se quita el velo. Es hogar para mujeres libres...Y entonces el camino hacia el sur del país – hacia la estación Tore-Tam. Vivirán allí.

The family of repatriate Saparkul return to their historic homeland: cross the border post «Turkmenistan», enter the courtyard of the migration police, pass registration and other formalities - hand on his heart, listen to the anthem of Kazakhstan, wipe the tears of surging emotion, even the wife removes her veil. It is home to free women ... Then the road to the south of the country - to the station Tore-Tam. They will live there.

Sabit Kurmanbekov –director de cinema, guionista, director d’art, actor. Va néixer l’1 de setembre de 1960 al poble de Chubar al districte de Karabulak de la regió de Taldykurgan (Kazakhstan). Es va graduar pel departament de Disseny de l’Alma-Ata Art College el 1980; També a la Facultat d’Arts al VGIK Institute, especialitzant-se en l’art del cinema i la televisió. Des de 1990 fins al present és l’artista-director de l’associació creativa i productora republicana "Kazakhfilm".

Sabit Kurmanbekov – director de cine, guionista, director de arte, actor. Nació el 1 de septiembre de 1960 en el pueblo de Chubar en el distrito Karabulak de la región de Taldykurgan (Kazajstán). Se graduó por el departamento de diseño del Alma-Ata Art College en 1980; También en la Facultad de Artes en el VGIK Institute, especializándose en el arte del cine y la televisión. Desde 1990 hasta el presente es el artista-director de la asociación creativa y productora republicana "Kazakhfilm".

Sabit Kurmanbekov – film director, screenwriter, art director, actor. He was born on September 1, in 1960 in the village of Chubar in the Karabulak district of the Taldykurgan region.(Kazakhstan) He graduated from design department of the Alma-Ata Art College in 1980; Also the Faculty of Arts in VGIK institute, specializing in the art of film and television (courses of S. Solovyov, VGIK, Moscow, 1990). Since 1990 to the present – the artist-director of the republican creative and production association "Kazakhfilm".

Pakistan | Pakistán | Pakistan

Ho Mann Jahaan

Dir: Asim Raza | 2016 | 170' | Drama

Ho Mann Jahaan és una història urbana situada al Karachi del present. La pel·lícula gira entorn tres personatges principals – Arhan, Manizeh i Nadir. La història va sobre la seva amistat, que va néixer gràcies a experiències compartides, la passió per la música i l’aspiració per la fama. Sabina és un personatge independent i molt poderós, que simbolitza la força i la saviesa. La pel·lícula és un reflexe de la lluita entre individuals que busquen el lliure albir però que també se senten atrets per la conformitat. Els pares imposen restriccions perquè estimen als seus fills, però molts cops no són capaços d’entendre’ls.

Ho Mann Jahaan es una historia urbana situada en Karachi del presente. La película gira entorno a tres personajes principales – Arhan, Manizeh y Nadir. La historia va sobre su amistad, que nació gracias a experiencias compartidas, la pasión por la música y la aspiración por la fama. Sabina es un personaje independiente y muy poderoso, que simboliza la fuerza y la sabiduría. La película es un reflejo de la lucha entre individuos que buscan el libre albedrío pero que también se sienten atraídos por la conformidad. Los padres imponen restricciones y dictan términos porque quieren a sus hijos, pero muchas veces no son capaces de entenderlos.

Ho Mann Jahaan is a coming-of-age urban story set in present-day Karachi. The film revolves around three main characters – Arhan (Sheheryar Munawar), Manizeh (Mahira Khan), and Nadir (Adeel Husain). The story is about their friendship born out of shared experiences, passion for music, and aspiration for fame. Sabina is a powerful independent character symbolizing strength and wisdom. The film is a reflection of the struggle between individuals seeking to exercise free will but also attracted to conformity. Parents impose restrictions and dictate terms, because they love their children but at times don't understand them.

Asim Raza (nascut el 21 d'agost de 1966) és un productor i director d'anuncis televisius i pel·lícules pakistanès. Asim va començar la carrera com a arquitecte i va treballar a una reconeguda empresa arquitectònica abans d'aventurar-se amb la producció i la direcció de pel·lícules. A mitjans dels noranta va marcar el seu debut al cinema, però ha treballat per a tots els mitjans audiovisuals possibles, des d'anuncis de televisió fins a vídeos musicals o pel·lícules. Ha treballat amb multinacionals de renom, així com per marques locals. En 2004, Asim va guanyar el premi Lux Style per Millor Director de Vídeo Musical, per "Mahi Ve". En 2013, Asim va dirigir una pel·lícula televisiva, "Behadd", que li va fer guanyar reconeixement per la crítica, i va guanyar el premi Hum per Millor Pel·lícula Televisiva. Asim va marcar el seu debut com a director de cinema amb el drama "Ho Mann Jahaan". Asim Raza té una companyia de producció, "The Vision Factory".

Asim Raza (nacido el 21 de agosto de 1966) es un productor y director de anuncios televisivos y películas pakistaní. Asim empezó su carrera como arquitecto y trabajó para una reconocida empresa arquitectónica antes de aventurarse con la producción y la dirección de películas. Marcando su debut en el campo del cine a mediados de los noventa, ha trabajado sin parar en todos los medios audiovisuales posibles, desde los anuncios de televisión hasta vídeos musicales o películas. Ha trabajado con multinacionales de renombre, así como en marcas locales. En 2004, Asim ganó el premio Lux Style por el Mejor Director de Vídeo Musical por "Mahi Ve". En 2013, Asim dirigió una película televisiva, "Behadd", que le hizo ganar mucho aclamo por la crítica, y ganó el premio Hum por Mejor Película Televisiva. Asim marcó su debut como director filmográfico con el drama "Ho Mann Jahaan". Asim Raza tiene una compañía de producción, "The Vision Factory".

Asim Raza (born 21 August 1966) is a Pakistani, film and television commercial director and producer. Asim began his career as an architect and worked with a renowned architectural firm before venturing into film Production and Direction. Marking his debut in the field of film making in mid 90s, he has extensively worked in all visual mediums from TV commercials to music videos, long plays and feature films. He has worked with renowned multinational as well as local brands. In 2004, Asim won the Lux Style Award for Best Music Video Director for "Mahi Ve". In 2013, Asim directed a television film, "Behadd" which earned him critical acclaim and film went onto win the Hum Award for Best Television Film. Asim marked his Feature film debut with a coming-of-age drama "Ho Mann Jahaan". Asim Raza owns a production company called The Vision Factory.

Xina | China | China

Free and Easy

Dir: Jun Geng | 2017 | 90' | Comedy

Aquesta pel·lícula del director xinès Geong Jun és una mirada sorneguera i divertida dels delinqüents de baixa categoria a una petita ciutat al nord de Xina. Una antiga ciutat industrial al nord-oest de Xina, ara abandonada i coberta de neu, és el pintoresc teló de fons d'aquesta absurda història. Fins allà arriba un venedor ambulat de sabó, succeeix un delictes i partir d'aquest moment comencen a apareixer personatges absurds i estranys que s'enfronten entre ells mateixos amb resultats tragicòmics. Geng Jun mostra un domini impressionant dels elements formals del cinema i un talent per tractar els problemes socials des d'un punt de vista hilarant malgrat que el tema subjacent sigui absolutament seriós.

Esta película del director chino Geng Jun es una mirada socarrona y divertida a los delincuentes de poca monta en una pequeña ciudad al norte de China. Una antigua ciudad industrial en el noroeste de China, ahora abandonada y cubierta de nieve, es el pintoresco telón de fondo de esta absurda historia. Hasta allí llega un vendedor ambulante de jabón, sucede un delito y a partir de ese momento comienzan a desfilar absurdos y extraños personajes que se enfrentan entre sí con resultados tragicómicos. Geng Jun muestra un dominio impresionante de los elementos formales del cine y un talento para tratar los problemas sociales desde un punto de vista hilarante a pesar de que el tema subyacente pueda ser absolutamente serio.

This Geong Jun's film is a sarcastic and amusing perspective of low-category delinquents from a small city in the North of China. An old industrial city in the north-west of China, now abandoned and covered by snow, is the backdrop of this absurd story. A soap peddler arrives to this place, a crime happens and from that moment on several absurd and strange characters start to appear and fight against each other, leading into tragicomic results. Geng Jun reveal an amazing proficiency on formal aspects of cinema and having an outstanding talent for treating social problems from an amusing point of view, even though the underlying subject may be completely serious.

Geon Jun va nèixer al 1976 a la província de Heilongjiang, a la Xina. Ha dirigit i escrit diverses pel·lícules, com Hawthorn (2002), Diary in Bulk (2003), Barbecue (2004 Festival of 3 Continents, 2005 International Film Festival Rotterdam), Youth (2009 Rome International Film Festival), y The Hammer and Sickle are sleeping (2013 Taipei Golden Horse Film Festival – guanyador a millor curt). Jun també ha dirigit Poetry and Disease (2011). En 2017 la seva pel·lícula Free and Easy va ser projectada al Sundance FF, on va guanyar el premi especial del jurat per visió cinematogràfica (World Cinema Dramatic Special Jury Award for Cinematic Vision).

Geon Jun nació en 1976 en la provincia de Heilongjiang, en China. Ha dirigido y escrito varias películas, incluyendo Hawthorn (2002), Diary in Bulk (2003), Barbecue (2004 Festival of 3 Continents, 2005 International Film Festival Rotterdam), Youth (2009 Rome International Film Festival), y The Hammer and Sickle are sleeping (2013 Taipei Golden Horse Film Festival – ganador a mejor corto). Jun también ha dirigido Poetry and Disease (2011). En 2017 su película Free and Easy fue proyectada en el Sundance FF, donde ganó el premio especial del jurado por visión cinematográfica (World Cinema Dramatic Special Jury Award for Cinematic Vision).

Geng Jun was born in 1976 in Heilongjiang Province, China. He has directed and written many films including HAWTHORN (2002), DIARY IN BULK (2003), BARBECUE (2004 Festival of 3 Continents, 2005 International Film Festival Rotterdam), YOUTH (2009 Rome International Film Festival), and THE HAMMER AND SICKLE ARE SLEEPING (2013 Taipei Golden Horse Film Festival best short film winner). Jun also directed POETRY AND DISEASE (2011). In 2017 his film FREE AND EASY was screened at Sundance FF where it won the World Cinema Dramatic Special Jury Award for Cinematic Vision.

Xina | China | China

The Swim

Dir: He Xiangyu | 2017 | 96' | Documentary

“The Swim” és una pel·lícula artística amb característiques d’un documental. L’artista torna a la seva llar a Kuandian tres cops – un país pobre localitzat prop del Riu Yalu a la frontera entre la Xina i Corea del Nord. A través d’entrevistes i gravacions a sis veterans que participen en la Guerra de Corea i sis desertors que volen des de Corea del Nord amb les seves famílies, la pel·lícula desvetlla la crua realitat amagada rere el preciós escenari i presenta una fantasia utòpica projectada als individuals.

“The Swim” es una película artística con características de un documental. El artista vuelve a su hogar en Kuandian tres veces – un país pobre localizado cerca del Río Yalu en la frontera de China-Corea del Norte. A través de entrevistas y grabaciones a seis veteranos que participan en la Guerra de Corea y seis desertores que vuelan desde Corea del Norte con sus familias, la película desvela la cruel realidad escondida tras el precioso escenario y presenta una fantasía utópica proyectada en los individuales.

The Swim is an art film with documentary characteristics. The artist returned to his hometown in Kuandian for three times – a poor county located by Yalu River on the China-North Korea border. Through interviewing and filming 6 veterans participating in the Korean War and 6 defectors fleeing from North Korean as well as their families, the film unveils the cruel reality hidden behind the beautiful scenery and presents the utopian fantasy projected on individuals.

He Xiangyu va nèixer l’any 1986 a la província de Liaoning, Xina i viu i treballa entre Pequín i Berlín. Es va graduar per la Universitat Normal Shenyang l’any 2008. L’exhibició Solo es va incloure en l’Ullens Center for Contemporary Art, Pequín (2015), White Cube, Londres (2014), A4 Center for Contemporary Asian Art, Sydney (2012), Künstlerhaus Schloß Balmoral, Bad Ems, Alemanya (2011) i Wall Art Museum, Pequín, Xina (2010). He Xiangyu ha estat inclòs també en diversos grups d’exhibició incloent The 13th Biennale de Lyon (2015), Fire and Forget, KW Institute for Contemporary Art, Berlín (2015),

Shanghai Biennale (2014), Future Generation, Art Prize: Exhibition of the Shortlisted Artists at the Pinchuk Art Centre, Kiev, Ukraine (2014), Busan Biennale, (2014), Yokohama Triennale, (2014), 28 Chinese and the Rubell Family Collection, Miami (2013).

He Xiangyu nació en el 1986 en la provincia de Liaoning, China y vive y trabaja entre Pequín y Berlín. Se graduó por la Universidad Normal Shenyang en 2008. La exhibición Solo se incluyó en el Ullens Center for Contemporary Art, Pequín (2015), White Cube, Londres (2014), A4 Center for Contemporary Asian Art, Sydney (2012), Künstlerhaus Schloß Balmoral, Bad Ems, Alemania (2011) y Wall Art Museum, Pequín, China (2010). He Xiangyu ha sido incluido también en varios grupos de exhibición incluyendo The 13th Biennale de Lyon (2015), Fire and Forget, KW Institute for Contemporary Art, Berlín (2015), Shanghai Biennale (2014), Future Generation, Art Prize: Exhibition of the Shortlisted Artists at the Pinchuk Art Centre, Kiev, Ukraine (2014), Busan Biennale, (2014), Yokohama Triennale, (2014), 28 Chinese and the Rubell Family Collection, Miami (2013).

He Xiangyu was born in 1986 in Liaoning Province, China and lives and works in Beijing and Berlin. He graduated from Shenyang Normal University in 2008. Solo exhibitions include Ullens Center for Contemporary Art, Beijing (2015), White Cube, London (2014), A4 Center for Contemporary Asian Art, Sydney (2012), Künstlerhaus Schloß Balmoral, Bad Ems, Germany (2011) and Wall Art Museum, Beijing, China (2010). He Xiangyu has also been included in various group exhibitions including The 13th Biennale de Lyon (2015), Fire and Forget, KW Institute for Contemporary Art, Berlin (2015), Shanghai Biennale (2014), Future Generation Art Prize: Exhibition of the Shortlisted Artists at the Pinchuk Art Centre, Kiev, Ukraine (2014), Busan Biennale, (2014), Yokohama Triennale, (2014), 28 Chinese and the Rubell Family Collection, Miami (2013).

HOU HSIAO-HSIEN: RETROSPECTIVA | RETROSPECTIVE

Amb "The Assassin", aquest director, representant de la nova onada del cinema taiwanès, nascut a la Xina continental (Meixian, Guangdong, 1947), va ésser per a molts dels seus seguidors actuals un descobriment, gràcies al Premi al millor director que se li va concedir en l'edició del Festival de Cannes del 2015. Aquest descobriment estava relacionat amb l'estètica de fons que predomina en tota la seva filmografia, una vintena de títols, des dels seus inicis, l'any 1980, quan va realitzar la seva primera pel·lícula, fins l'actualitat. La present retrospectiva recorre la trajectòria d'aquest cineasta des de "The boys from Fengkuei" (1983), la seva quarta pel·lícula, fins a "The Assassin" (2015). Hou Hsiao-Hsien es troba en fase de realització del seu projecte més recent i és per aquest motiu que no compareixerà en la presentació de la seva retrospectiva. Tot i haver estat reiteradament premiat en festivals com els de Venècia i Cannes, el seu cinema dista molt de ser conegut a occident com s'esperaria d'algú que és autor de pel·lícules com "A city of sadness" (Lleó d'Or, Venècia, 1989), "The Puppetmaster" (Premi Especial del Jurat, Cannes, 1993) o "The Assassin", ja mencionada.

El 1995, el Festival de Cinema de San Sebastián li va dedicar una retrospectiva, però des de llavors, Hou Hsiao-Hsien ha produït més de vuit títols dels quals tan sols alguns s'han projectat a les pantalles de l'Estat espanyol. L'actual retrospectiva de la Filmoteca de Catalunya i Casa Àsia permetrà accedir a algunes de les seves pel·lícules més rellevants pel que fa a la poètica que les atravesa de principi a fi, com s'aprecia a "Flowers of Shanghai" (1998), "Millenium Mambo" (2001), que tant s'ha comparat amb "In the Mood of Love" de Wong Kar-Wai, "Café Lumière" (2003), un homenatge a Yasujiro Ozu, o els tres contes romàntics de "Three Times" (2005), entre altres títols dels quinze que es presenten ara a la Filmoteca formant part també de la programació de l'actual edició de l'"Asian Film Festival. Barcelona", 2017.

Llargos plans seqüència i una poètica del temps sense equivalents s'apliquen als seus relats cinematogràfics, en què es remonta tant al passat comú com a la vida individual dels seus protagonistes, el destí dels quals sol contextualitzar-se en un món d'emocions que entren en tensió amb el 'jo', els 'altres' i un món real més obscur representat en les nits urbanes de Taipei i en els joves que se submergeixen en els seus paradisos artificials. No obstant, el mateix passa quan es refereix als baixos móns de finals del segle XIX a "Flowers of Shanghai", per citar un exemple, o a la Xina del segle IX, on la guerrera Nie Yianning (l'assassina), que pertany a l'"Ordre dels assassins", rep el mandat del seu mestre i mata a l'home que estima per complir amb el seu deure.

Con "The Assassin", este director representante de la nueva ola del cine taiwanés, nacido en China continental (Meixian, Guangdong, 1947), fue para muchos de sus actuales seguidores un descubrimiento, gracias al Premio al mejor director que se le concedió en la edición del festival de Cannes de 2015. Este descubrimiento estaba relacionado con la estética de fondo que predomina en toda su filmografía, con una veintena de títulos, desde los inicios, en 1980, cuando realizó su primera película, hasta el momento actual. La presente retrospectiva recorre la trayectoria de este cineasta desde "The Boys from Fengkuei" (1983), su cuarta película, hasta "The Assassin" (2015). Hou Hisao-Hsien se encuentra en fase de realización de su proyecto más reciente y no acudirá a la presentación de su retrospectiva por este motivo. Pese a haber sido reiteradamente premiado en festivales como los de Venecia y Cannes, su cine dista mucho de ser conocido en occidente como se esperaría de alguien que es autor de películas como "A City of Sadness" (León de Oro, en Venecia, 1989), "The Puppetmaster" (Premio Especial del Jurado, en Cannes, 1993) o "The Assassin", ya mencionada.

En 1995, el festival de cine de San Sebastián le dedicó una retrospectiva, pero desde entonces hasta ahora, Hou Hsiao-Hsien ha producido más de ocho títulos de los cuales sólo algunos se han proyectado en las pantallas españolas. La actual retrospectiva de Filmoteca de Cataluña y Casa Asia permitirá acceder a algunas de las películas más relevantes en lo concerniente a la poética que las atraviesa de principio a fin, como se percibe en "Flowers of Shanghai" (1998), "Millenium Mambo" (2001), que tanto se ha comparado con "In the Mood for Love" de Wong Kar-Wai, Café Lumière (2003), un homenaje a Yasujiro Ozu, o los tres cuentos románticos de "Three Times" (2005), entre otros títulos de los 15 que se presentan ahora en Filmoteca formando parte también de la programación de la actual edición del "Asian Film Festival. Barcelona", 2017.

Largos planos secuencia y una poética del tiempo sin equivalentes se aplican a sus relatos cinematográficos, en los que se remonta tanto al pasado común como a la vida individual de sus protagonistas, cuyo destino suele contextualizarse en un mundo de emociones que entran en tensión entre el 'yo', el 'ellos' y un mundo real más oscuro representado en las noches urbanas de Taipei y en los jóvenes que se sumergen en sus paraísos artificiales. No obstante, lo mismo ocurre cuando se refiere a los bajos mundos de finales del siglo XIX en "Flowers of Shanghai", por poner un ejemplo, o en la China del siglo IX, donde la guerrera Nie Yianning (la asesina), perteneciente a la "Orden de los asesinos", recibe la orden de su maestro y mata al hombre que ama para cumplir su deber.

With "The Assassin", this director, representing the new wave of Taiwanese cinema, born in mainland China (Meixian, Guangdong, 1947), was for many of his current followers a big discovery, thanks to the Best Director Award that was granted

in the edition of the Cannes Festival of 2015. This discovery was related to the background aesthetics that prevails in his filmography, with more than twenty titles, from his beginning, in 1980, when he made his debut feature, until nowadays. This retrospective traces the film-maker's career from "The boys from Fengkuei" (1983), his fourth film, to "The Assassin" (2015). Hou Hisao-Hsien is now carrying out his newest project, and he will not be able to attend the presentation of his retrospective for this reason. In spite of being repeatedly awarded in festivals such as the ones held in Venice and in Cannes, his filmography is far from being known in the West as it would be expected of someone who is the author of films such as "A City of Sadness" (Leone d'Oro, in Venice, 1989), "the Puppetmaster" (Special Jury Prize, in Cannes, 1993) or "The Assassin", already mentioned.

In 1995, the San Sebastian Film Festival dedicated him a retrospective, but since then to date, Hou Hsiao-Hsien has made more than eight titles, few of which have been shown on the screens in Spain. The current retrospective of Filmoteca de Catalunya and Casa Asia will allow the audience to access some of the most outstanding films concerning the poetic that goes through them from beginning to end, as it is perceived in "Flowers of Shanghai" (1998), "Millenium Mambo" (2011), which has been so much compared to "In the Mood for Love" by Wong Kar-Wai, "Café Lumière" (2003), a homage to Yasujiro Ozu, or the three romantic tales of "three Times" (2005), among other titles, fifteen of which are now presented in Filmoteca also forming part of the program of the edition of "Asian Film Festival. Barcelona", 2017.

Long sequence shots together with an unparalleled poetic of time are applied in his cinematographic stories, which go back to the common past as well as to the individual lives of his main characters, whose destiny is usually contextualised in an emotional world that is caught among the 'I', the 'others', and a darker real world represented in the urban nights in Taipei, and the youngsters that plunge in their artificial paradises. However, the same happens when he refers to the underworlds at the end of the nineteenth century in "Flowers of Shanghai", to set an exemple, or in IX century China, where the warrior Nie Yianniang (the assassin), belonging to "The order of assassins", receives her master's command, and kills the man she loves to fulfil her duty.

The Boys from Fengkuei

1983 | 101' | Drama

Ah-Ching (Dotze Niu) i els seus amics han acabat l'escola al seu poble pesquer de l'illa Fengkuei, i ara passen la major part del temps bevent i barallant-se. Tres d'ells decideixen anar a la ciutat portuària de Kaohsiung per buscar feina. Troben un apartament a través de familiars, i Ah-Ching se sent atret per la nòvia d'un veí. Allà s'enfronten a les dures realitats de la gran ciutat i a la necessitat de fer-se grans.

Ah-Ching (Doze Niu) y sus amigos acaban de terminar la escuela en su pueblo pesquero de la isla Fengkuei, y ahora pasan la mayor parte del tiempo bebiendo y peleando. Tres de ellos deciden ir a la ciudad portuaria de Kaohsiung para buscar trabajo. Encuentran un apartamento a través de familiares, y Ah-Ching se siente atraído por la novia de un vecino. Allí se enfrentan a las duras realidades de la gran ciudad y a la necesidad de madurar.

Ah-Ching (Doze Niu) and his friends have just finished school in their island fishing village Fengkuei, and now spend most of their time drinking and fighting. Three of them decide to go to the port city of Kaohsiung to look for work. They find an apartment through relatives, and Ah-Ching is attracted to the girlfriend of a neighbor. There they face the harsh realities of the big city and of growing up.

A Summer at Grandpa's

1984 | 93' | Drama

La cinquena pel·lícula de Hou Hsiao-Hsien és un conte que narra el final de la infantesa, explicat des de la perspectiva dels propis protagonistes, els nens. Quan la seva mare es posa malalta, els germans Ting-ting i Tung-tung són enviats al camp amb el seu avi, el doctor d'un petit poble rural. Allà, els nens intenten adaptar-se al ritme de vida tranquil de les zones rurals mentre proven d'entendre les accions enigmàtiques i inclús violentes dels més grans.

La quinta película de Hou Hsiao-Hsien es un cuento sobre el final de la infancia, explicado desde la perspectiva de los propios protagonistas, los niños. Cuando su madre cae enferma, los hermanos Ting-ting y Tung-tung son enviados al campo con su abuelo, el doctor de un pequeño pueblo rural. Allí, los niños tratan de ajustarse al ritmo de vida tranquilo de las zonas rurales mientras intentan entender las acciones enigmáticas e incluso violentas de los mayores.

Hou's gentle fifth feature is an affecting, unsentimental tale of childhood lost, told from the perspective of the film's young protagonists. When their mother falls ill, siblings Ting-ting and Tung-tung are carted off to the countryside to live with their grandfather, a small-town doctor. There, they try to adjust to the slowed-down tempo of rural living while grappling to understand the enigmatic, often violent, actions of their elders.

The Time to Live and the Time to Die

1985 | 118' | Drama

Aquesta representació de la infància es basa, en gran mesura, en la pròpia adolescència del cineasta. Com molts dels seus compatriotes, la família de Hou es va traslladar del continent a Taiwan el 1948 i no va poder tornar mai. La pel·lícula se centra en la creixent esquerda generacional d'una família aïllada del seu patrimoni cultural.

Esta representación de la infancia se basa en gran medida en la propia adolescencia del cineasta. Como muchos de sus compatriotas, la familia de Hou se trasladó desde el continente a Taiwán en 1948 y no pudo regresar nunca. La película se centra en la creciente brecha generacional de una familia aislada de su patrimonio cultural.

This depiction of childhood drags heavily from the filmmaker's own boyhood. Like many of their compatriots, Hou's family moved from the mainland to Taiwan in 1948 and was unable ever to return. The film focuses on the widening generation gap in a family cut off its cultural heritage.

Dust in the Wind

1986 | 109' | Drama

A-yuan i A-yun són tots dos del petit poble miner de Jio-fen. A la ciutat, A-yuan és un aprenent de dia i va a l'escola nocturna, i A-yun treballa com a ajudant d'un sastre. Tothom pensa que estan fets l'un per l'altre i ells també. No veuen que el temps i el destí estan fora del seu control.

A-yuan y A-yun son ambos del pequeño pueblo minero de Jio-fen. En la ciudad, A-yuan es un aprendiz de día y va a la escuela nocturna, y A-yun trabaja como ayudante de un sastre. Todo el mundo piensa que están hechos el uno para el otro y ellos también. No ven que el tiempo y el destino están fuera de su control.

A-yuan and A-yun are both from the small mining town of Jio-fen. In the city, A-yuan is an apprentice by day and goes to night school, and A-yun works as a helper at a tailors. Everyone thinks they are meant for each other, so do they. They fail to see time and fate are beyond their control.

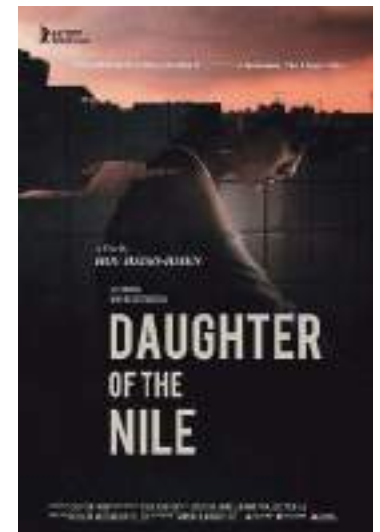
Daughter of the Nile

1987 | 91' | Drama

Lin Hsiao-yang (Lin Yang), intenta mantener la seva família unida mentre treballa com a cambrera a Kentucky Fried Chicken i va a l'escola nocturna. La seva mare i el seu germà gran són morts. El seu pare (Fu Sheng Tsui) treballa fora de la ciutat. Lin Hsiao-yang ha de tenir cura de la seva germana preadolescent, que ja ha començat a robar, i d'un germà (Jack Kao) que és lladre i membre d'una colla.

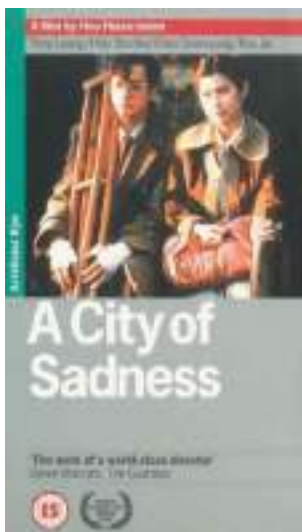
Lin Hsiao-yang (Lin Yang), trata de mantener a su familia unida mientras trabaja como camarera en Kentucky Fried Chicken y va a la escuela nocturna. Su madre y su hermano mayor están muertos. Su padre (Fu Sheng Tsui) trabaja fuera de la ciudad. Lin Hsiao-yang debe cuidar de su hermana pre-adolescente, que ya ha empezado a robar, y de un hermano (Jack Kao) que es ladrón y miembro de una pandilla.

Lin Hsiao-yang (Lin Yang), tries to keep her family together while working as a waitress at Kentucky Fried Chicken and going to night school. Her mother and older brother are dead. Her father (Fu Sheng Tsui) works out of town. It is up to Lin Hsiao-yang to take care of her pre-teen sister, who has already begun to steal, and a brother (Jack Kao) who is a burglar and gang member.

A City of Sadness

1989 | 157' | Drama

Poc després que el Japó abandonés el control de Taiwan el 1945, els germans Lin s'enfronten a les dificultats d'una cultura canviant. L'amo del bar Wen-heung (Chen Sown-yung), el germà gran, cau en el parany dels gàngsters locals, Wen-sun desapareix, i Wen-leung, marcat per les seves experiències en la guerra, acaba en un manicomi. El fotògraf sordmut Wen-ching (Tony Leung Chiu Wai), el germà petit, decideix plantar-se i lluitar contra el govern del Kuomintang de la Xina, que està assumint el poder.

Poco después de que Japón abandonase el control de Taiwan en 1945, los hermanos Lin se enfrentan a las dificultades de una cultura cambiante. El dueño del bar Wen-heung (Chen Sown-yung), el hermano mayor, cae en la trampa de los gángsteres locales, Wen-sun desaparece, y Wen-leung, marcado por sus experiencias en la guerra, termina en un manicomio. El fotógrafo sordomudo Wen-ching (Tony Leung Chiu Wai), el hermano menor, decide plantarse y luchar contra el gobierno del Kuomintang de China, que está asumiendo el poder.

Soon after Japan relinquishes control of Taiwan in 1945, the Lin brothers face hardships from the changing culture. Bar owner Wen-heung (Chen Sown-yung), the eldest brother, falls foul of local gangsters, Wen-sun disappears, and Wen-leung, scarred by his experiences in the war, ends up in an insane asylum. Deaf-mute photographer Wen-ching (Tony Leung Chiu Wai), the youngest brother, decides to make a stand and fight the Kuomintang government from China that is assuming power.

The Puppetmaster

1993 | 142' | Drama

A la primera meitat d'aquest segle, el jove Li Tienlu s'uneix a un teatre itinerant de titelles on fa carrera com un dels principals titellaires de Taiwan. Durant la Segona Guerra Mundial, els governants japonesos de Taiwan utilitzen el teatre de titelles tradicional xinès per a la seva propaganda de guerra. Només després de la guerra els teatres del carrer comencen a actuar de nou.

En la primera mitad de este siglo, el joven Li Tienlu se une a un teatro itinerante de marionetas,

donde hace carrera como uno de los principales titiriteros de Taiwán. Durante la Segunda Guerra Mundial los gobernantes japoneses de Taiwán utilizan el teatro de títeres tradicional chino para su propaganda de guerra. Sólo después de la guerra en los teatros de la calle comienzan a actuar de nuevo.

In the first half of this century, young Li Tienlu joins a travelling puppet theatre and subsequently makes a career as one of Taiwan's leading puppeteers. During World War II the Japanese rulers of Taiwan use the traditional Chinese puppet theatre for their war propaganda. Only after the war street theatres start playing again.

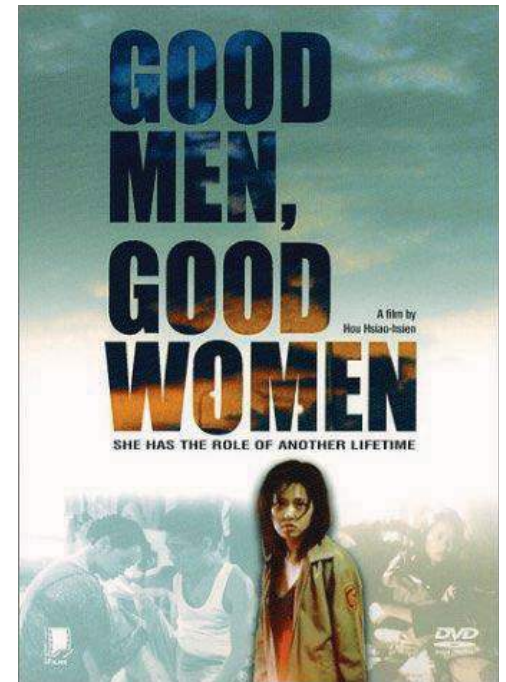
Good Men, Good Women

1995 | 108' | Drama

Una actriu que es prepara per actuar en una epopeia històrica és aterrida per algú que envia per fax les pàgines del seu diari robat; té flashbacks d'un romanç amb un home ara mort; i imagina escenes en blanc i negre dins de la pel·lícula en la qual està a punt d'aparèixer.

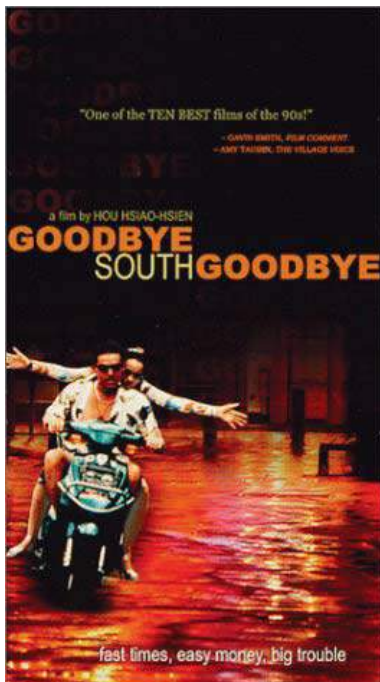
Una actriz que se prepara para actuar en una epopeya histórica es aterrorizada por alguien que envía por fax las páginas de su diario robado; tiene flashbacks de un romance con un hombre ahora fallecido; e imagina escenas en blanco y negro dentro de la película en la que está a punto de aparecer.

An actress preparing to play in a historical epic is terrorized by someone faxing her pages from her stolen diary; has colorful flashbacks of her affair with a now-deceased man; and imagines black-and-white film-within-a-film scenes of the movie she is about to appear in.

Goodbye South, Goodbye

1996 | 124' | Drama

Gao (Jack Kao) puja al tren a Pinghsi per obrir una sala de joc amb el seu amic Hsi (Hsi Hsiang). Porta al seu acòlit Flatty (Lim Giong) i Pretzel (Annie Shizuka Inoh), la nòvia de Flatty, que treballa fent mitja jornada en un club nocturn. La nòvia de Gao, Ying (Hsu Kuei-Ying), treballa en el mateix club que Pretzel i no li agrada la gent de Gao, els troba perillosos. Gao ja ha fet un tracte amb Hsi per invertir en un club nocturn a Xangai, però Ying no vol que hi vagi. En canvi, vol que es quedi a Taiwan per obrir un restaurant. Una successió de plans per fer-se rics ràpidament els porta qüasi al desastre. Al llarg de la pel·lícula emergeix la desagradable aliança entre el inframón i l'elit política.

Gao (Jack Kao) sube al tren a Pinghsi para abrir una sala de juego con su amigo Hsi (Hsi Hsiang). Lleva a su acólito Flatty (Lim Giong) y Pretzel (Annie Shizuka Inoh), la novia de Flatty, que trabaja a tiempo parcial en un club nocturno. La novia de Gao, Ying (Hsu Kuei-Ying), trabaja en el mismo club que Pretzel y no le gusta la gente de Gao, los encuentra peligrosos. Gao ya ha hecho un trato con Hsi para invertir en un club nocturno en Shanghai, pero Ying no quiere que vaya. En cambio, quiere que se quede en Taiwán para abrir un restaurante. Una sucesión de planes para hacerse ricos rápidamente los lleva al borde del desastre. A lo largo del curso de la película emerge la desagradable alianza entre el inframundo y la élite política.

Gao (Jack Kao) rides the train to Pinghsi to set up a gambling den with his friend Hsi (Hsi Hsiang). He takes his acolyte Flatty (Lim Giong) and Pretzel (Annie Shizuka Inoh), Flatty's girlfriend, who works part-time in a night club. Gao's girlfriend Ying (Hsu Kuei-Ying) works in the same night club as Pretzel and doesn't like the people around Gao, finding them dangerous. Gao has already made a deal with Hsi to invest in a nightclub in Shanghai, but Ying doesn't want him to go. Instead, she wants him to stay in Taiwan to open a restaurant. A succession of get-rich-quick schemes leads them to the brink of disaster. Throughout the course of the film the unsavory alliance between the underworld and the political elite emerges.

Flowers of Shanghai

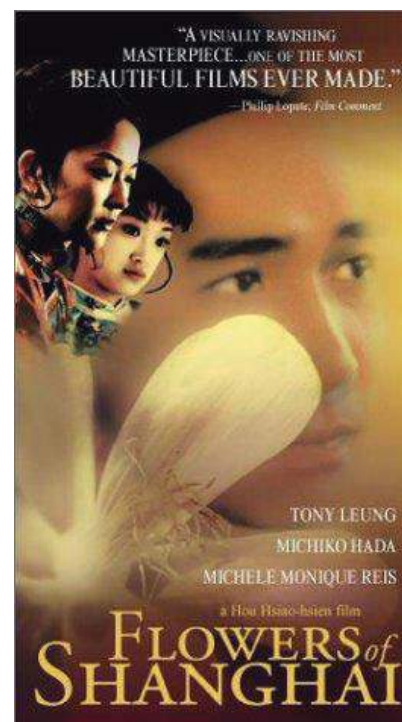
1998 | 130' | Drama

A Xangai, l'any 1880, hi ha quatre elegants bordells (cases de flors): cadascuna té una tia (anomenada senyora), una cortesana en el seu millor moment, serventes majors i noies en formació. Els homes es reuneixen al voltant de taules de menjar, jugant a jocs per beure. La pipa d'opi està a mà. Les dones viuen dins foscos panells de paret. L'ambient és

sufocant, com si Txèkhov estigués a la Xina. El malenconiós Wang és el patró de Crimson; La deixarà per la jove Jasmin? Esmeralda planeja comprar la seva llibertat, ajudada pel patró Luo. Pearl, una flor envellida, educa l'obstinada Jade, que pensa que té un acord matrimonial amb el jove mestre Zhu. Està somiant? Les dones s'esvaeixen, o conspiren, o desesperen.

En Shanghái, en el año 1880, hay cuatro elegantes burdeles (casas de flores): cada una tiene una tía (llamada señora), una cortesana en su mejor momento, sirvientas mayores y muchachas en formación. Los hombres se reúnen alrededor de mesas de comida, jugando a juegos para beber. La pipa de opio está a mano. Las mujeres viven dentro de oscuros paneles de pared. El ambiente es sofocante, como si Chéjov estuviera en China. El melancólico Wang es el patrón de Crimson; ¿La dejará por la joven Jasmin? Esmeralda planea comprar su libertad, ayudada por el patrón Luo. Pearl, una flor envejecida, educa a la obstinada Jade, que piensa que tiene un acuerdo matrimonial con el joven maestro Zhu. ¿Está soñando? Las mujeres se desvanecen, o conspiran, o desesperan.

In Shanghai in the 1880s there are four elegant brothels (flower houses): each has an auntie (called madam), a courtesan in her prime, older servants, and maturing girls in training. The men gather around tables of food, playing drinking games. An opium pipe is at hand. The women live within dark-paneled walls. The atmosphere is stifling, as if Chekhov was in China. The melancholy Wang is Crimson's patron; will he leave her for the younger Jasmin? Emerald schemes to buy her freedom, aided by patron Luo. Pearl, an aging flower, schools the willful Jade, who thinks she has a marriage agreement with young master Zhu. Is she dreaming? Women fade, or connive, or despair.

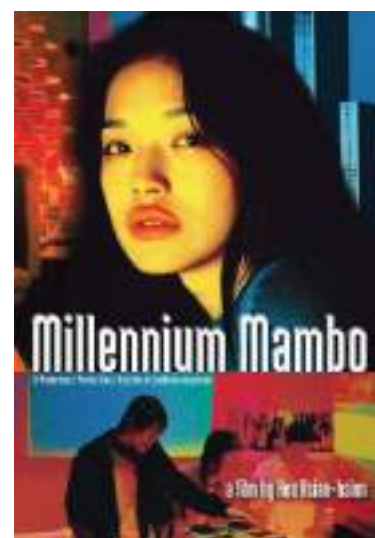
Millennium Mambo

2001 | 119' | Drama

La vida buida de la bella Vicky (Shu Qi) va a la deriva a través de l'extensa metròpoli de Taipei, Taiwan, mantenint una relació inútil amb el seu perdedor nuvi, Hao-Hao (Tuan Chun-hao) i una insatisfactòria carrera com a cambrera d'un club nocturn. A mesura que la seva aventura es torna cada vegada més tensa, decideix fixar-se en el Jack (Jack Kao), un home atent però, al mateix temps, un influent criminal. La relació no canvia la intranscendent naturalesa de Vicky, i el seu futur segueix sent tan dubtós com sempre.

La vida vacía de la hermosa Vicky (Shu Qi) va a la deriva a través de la extensa metrópolis de Taipei, Taiwán, manteniendo una relación inútil con su perdedor novio, Hao-Hao (Tuan Chun-hao) y una insatisfactoria carrera como camarera de un club nocturno. A medida que su romance se vuelve cada vez más tenso, decide dedicarse a Jack (Jack Kao), un atento pero influyente criminal, cuya relación no cambia la intranscendente naturaleza de Vicky, y su futuro sigue siendo tan dudoso como siempre.

The beautiful Vicky (Shu Qi) drifts through her empty life in the sprawling metropolis of Taipei, Taiwan, maintaining a pointless relationship with her loser DJ boyfriend, Hao-Hao (Tuan Chun-hao), and an unsatisfying career as a nightclub hostess. As her romance becomes increasingly strained, she decides to take up with Jack (Jack Kao), a caring but criminally connected businessman. But this new relationship can't change Vicky's aimless nature, and her future remains as doubtful as ever.

Café Lumière

2003 | 108' | Drama

Yoko és, en molts aspectes, una típica jove japonesa: viu sola a Tòquio, amb mentalitat independent, ocupada amb el seu treball (està investigant la vida del compositor nascut a Taiwan Jiang Wenye, famós en la dècada de 1930 i ara una altra vegada de moda) i està recolzada pels seus pares, habitant d'una zona rural, i una xarxa d'amics. El seu únic problema és així mateix comú: està embarassada d'un xicot amb el que no vol casar-se.

Yoko es, en muchos aspectos, una joven típica japonesa: vive sola en Tokio, con mentalidad independiente, ocupada con su trabajo (está investigando la vida del compositor nacido en Taiwan Jiang Wenye, famoso en la década de 1930

que vuelve a ponerse de moda) y está respaldada por sus padres rurales y una red de amigos. Su único problema es asimismo común: está embarazada de un novio con el que no quiere casarse.

Yoko is in many ways a typical young Japanese woman: living alone in Tokyo, independent-minded, busy with her work (she's researching the life of the Taiwan-born composer Jiang Wenye, famous in the 1930s and now coming back into fashion) and sustained by her rural parents and a network of friends. Her one problem is equally ordinary: she's pregnant by a boyfriend she doesn't want to marry.

Three Times

2005 | 139' | Drama

Tres contes romàntics tenen lloc en diferents èpoques. A "A Time for Love", ambientat al 1966, un soldat (Chen Chang) coneix la seductora amfitriona d'un club de billar (Shu Qi). A "A Time for Freedom", ambientat al 1911, se centra en la relació d'una prostituta amb un home durant l'ocupació japonesa de Taiwan. A "A Time for Youth", ambientada al 2005, un cantant abandona la seva amant per un fotògraf.

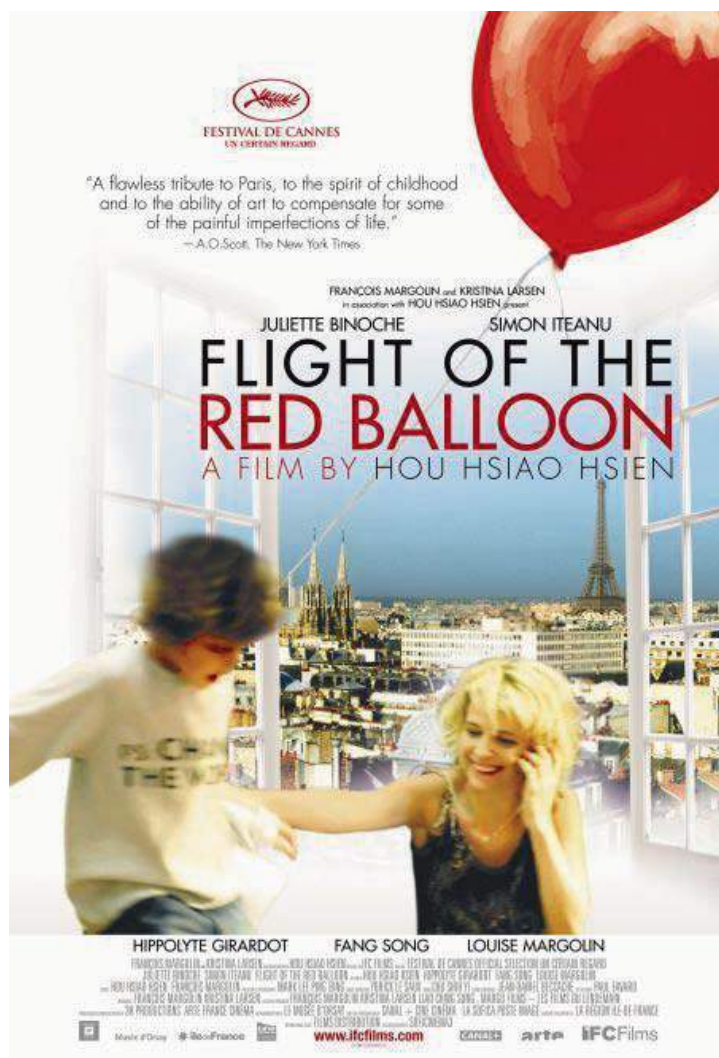
Tres cuentos románticos tienen lugar en diferentes épocas. En "A Time for Love", ambientado en 1966, un soldado (Chen Chang) conoce a la seductora anfitriona de un club de billar (Shu Qi). "A Time for Freedom", ambientado en 1911, se centra en la relación de una prostituta con un hombre durante la ocupación japonesa de Taiwan. En "A Time for Youth", ambientada en 2005, un cantante abandona a su amante por un fotógrafo.

Three romantic tales take place in different eras. In "A Time for Love," set in 1966, a soldier (Chen Chang) meets an alluring pool-hall hostess (Shu Qi). "A Time for Freedom," set in 1911, focuses on a courtesan's relationship with a man during the Japanese occupation of Taiwan. In "A Time for Youth," set in 2005, a singer forsakes her female lover for a photographer.

Flight of the Red Balloon

2007 | 115' | Drama

Com a mare soltera a París, Suzanne (Juliette Binoche) fa un esforç per passar més temps amb el seu fill Simon (Simon Iteanu), entre la seva feina de doblatge en espectacles de titelles i tramitant un cas judicial contra el seu arrendatari a la planta baixa (Hippolyte Girardot), qui es nega a anar-se'n. Com a resultat, Suzanne contracta a Song (Song Fang), un estudiant universitari local, per vigilar a en Simon mentre ella treballa i tracta amb el cas. Junts, Simon i Song creen un món imaginari vibrant, on els segueix un globus vermell.

Como madre soltera en París, Suzanne (Juliette Binoche) hace un esfuerzo para pasar más tiempo con su hijo Simon (Simon Iteanu), entre su trabajo de doblaje en los espectáculos de títeres y tramitando un caso judicial contra su arrendatario en la planta baja (Hippolyte Girardot), el cual se niega a irse. Como resultado, Suzanne contrata a Song (Song Fang), un estudiante universitario local, para ver a Simon mientras ella trabaja y trata con el caso. Juntos, Simon y Song crean un vibrante mundo imaginario, donde lo sigue un globo rojo.

As a single mother in Paris, Suzanne (Juliette Binoche) struggles to spend enough time with her young son, Simon (Simon Iteanu), between her job voice-acting at puppet shows and handling a court case against her downstairs tenant (Hippolyte Girardot), who refuses to leave. As a result, Suzanne hires Song (Song Fang), a local university student, to watch Simon while she works and deals with the case. Together, Simon and Song create a vibrant world of imagination, where a red balloon follows them.

The Assassin

2015 | 105' | Drama

A la Xina del segle VIII, la filla del general Nie Yinniang, de 10 anys, és lliurada a una monja qui la inicia en les arts marcial, transformant-la en una assassina excepcional encarregada d'eliminar els governadors locals cruels i corruptes. Un dia, havent fracassat en una tasca, és enviada per la seva senyora a la seva terra natal, amb ordres de matar l'home amb qui estava promesa, un cosí que ara dirigeix la major regió militar independent al nord de la Xina. Després de 13 anys d'exili, la jove ha de confrontar els seus pares, els seus records i els seus sentiments reprimits. Una esclava de les ordres del seu amant, Nie Yinniang ha de triar: sacrificar l'home que estima o trencar per sempre amb el camí sagrat dels justos assassins.

En la China del siglo VIII, la hija del general Nie Yinniang, de 10 años, es entregada a una monja quién la inicia en las artes marciales, transformándola en una asesina excepcional encargada de eliminar a los gobernadores locales crueles y corruptos. Un día, habiendo fracasado en una tarea, es enviada por su señora a su tierra natal, con órdenes de matar al hombre al que estaba prometida, un primo que ahora dirige la mayor región militar independiente en el norte de China. Después de 13 años de exilio, la joven debe confrontar a sus padres, sus recuerdos y sus sentimientos reprimidos. Una esclava de las órdenes de su amante, Nie Yinniang debe elegir: sacrificar al hombre que ama o romper para siempre con el camino sagrado de los justos asesinos.

In 8th century China, 10-year-old general's daughter Nie Yinniang is handed over to a nun who initiates her into the martial arts, transforming her into an exceptional assassin charged with eliminating cruel and corrupt local governors. One day, having failed in a task, she is sent back by her mistress to the land of her birth, with orders to kill the man to whom she was betrothed - a cousin who now leads the largest independent military region in North China. After 13 years of exile, the young woman must confront her parents, her memories and her long-repressed feelings. A slave to the orders of her mistress, Nie Yinniang must choose: sacrifice the man she loves or break forever with the sacred way of the righteous assassins.

CURTS | CORTOS | SHORT FILMS

Australia | Australia | *Australia*

Whoever was using this bed

Dir: Andrew Kotatko | 2016 | 21' | Drama

Un matrimoni es lleva un matí a causa del soroll d' misteriosa trucada de telèfon que dóna peu a una inquietant història, els protagonistes de la qual viuran encadenats per l'amor que els fa còmplices i el temor a la separació o a un tràgic desenllaç. Basada en una història de Raymond Carver, "Whoever Was Using This Bed" ha estat galardonada per l'actuació de Jean-Marc Barr, Radha Mitchell i Jane Birkin.

Un matrimonio se levanta una mañana a causa del ruido de una misteriosa llamada telefónica que da pie a una inquietante historia, cuyos protagonistas vivirán encadenados por el amor que los hace cómplices y el temor a la separación o a un trágico desenlace. Basada en una historia de Raymond Carver, "Whoever Was Using This Bed" ha sido galardonada por la actuación de Jean-Marc Barr, Radha Mitchell y Jane Birkin.

A married couple gets up one morning because of the noise of a mysterious phone call that gives rise to a disturbing story, whose main characters will live chained by the love that makes them accomplices and the fear of separation or a tragic outcome. Based on a story by Raymond Carver, "Whoever Was Using This Bed" has been awarded for the performance of Jean-Marc Barr, Mitchell and Jane Birkin.

Guionista graduat pel Binger Filmlab, Holanda. Andrew Kotatko va escriure i dirigir anteriorment el curt, premiat en nombroses ocasions, "Everything goes" (2004), basat en una història de Raymond Carver, que narra la discussió entre Hugo Weaving, Abbie Cornish i Sullivan Stapleton. És també el supervisor musical amb més experiència d'Austràlia, ha col·laborat amb directors com Jane Campion, Fred Schepisi, Russell Crowe i Mel Gibson. L'últim curt de Kotatko és el guanyador del premi AFI/AACTA "Whoever was using this bed", protagonitzat per Jean-Marc Barr, Radha Mitchell i Jane Birkin.

Guionista graduado por Binger Filmlab, Holanda. Andrew Kotatko escribió y dirigió anteriormente el corto, premiado en numerosas ocasiones, "Everything goes" (2004), basado en una historia de Raymond Carver, que narra la discusión entre Hugo Weaving, Abbie Cornish y Sullivan Stapleton. Es también el supervisor musical con más experiencia de Australia, ha

colaborado con directores como Jane Campion, Fred Schepisi, Russell Crowe y Mel Gibson. El último corto de Kotatko es el ganador del premio AFI/AACTA "Whoever was using this bed", protagonizado por Jean-Marc Barr, Radha Mitchell y Jane Birkin.

A screenwriting graduate of Binger Filmlab in The Netherlands, Andrew previously wrote and directed the multi-award winning short film Everything Goes (2004), based on a story by Raymond Carver and starring Hugo Weaving, Abbie Cornish and Sullivan Stapleton. He is also Australia's most experienced music supervisor, having collaborated with directors such as Jane Campion, Fred Schepisi, Russell Crowe and Mel Gibson. Andrew's latest short film is the AFI/AACTA Award winner "Whoever Was Using This Bed", starring Jean-Marc Barr, Radha Mitchell and Jane Birkin.

Australia | Australia | *Australia*

Femme Enfant

Dir: Bonnie Forsyth | 2015 | 20' | Animation

Frida, una artista estèril, viu les alegries i tristors de l'embaràs a través de les seves pintures surrealistes. Inspirada en la història de Frida Kahlo i les artistes surrealistes del segle XX.

Frida, una artista estéril, vive las alegrías y tristezas del embarazo a través de sus pinturas surrealistas. Inspirada en la historia de Frida Kahlo y las artistas surrealistas del siglo XX.

Frida, a barren artist, experiences the joys and fears of pregnancy through her surrealistic paintings. Inspired by the story of Frida Kahlo and the female surrealists of the early 20th Century.

"Femme enfant" és la pel·lícula final de postgrau de Bonnie Forsyth i Grace Lim, produïda durant el seu any de postgrau després del Grau de Disseny en Animació en l'UTS. "Femme enfant" ha estat nominada pel Millor Curt d'Animació en el 2016 AACTA Awards, i ha estat projectada internacionalment en festivals de cinema com ANIMAZE, BIAF, TMC, Sydney Underground Film Fest, ANIMASYROS International Animation Festival i Animation Block Party.

"Femme enfant" es la película final de postgrado de Bonnie Forsyth y Grace Lim, producida durante su año de postgrado después del Grado de Diseño en Animación en el UTS. "Femme enfant" ha sido nominada para Mejor Corto de Animación en el 2016 AACTA Awards, y ha sido proyectada internacionalmente en festivales de cine como ANIMAZE, BIAF, TMC, Sydney Underground Film Fest, ANIMASYROS International Animation Festival y Animation Block Party.

"Femme Enfant" is the graduate film of Bonnie Forsyth and Grace Lim, produced during their Honors year of the Bachelor of Design in Animation at UTS. "Femme Enfant" has been nominated for Best Short Animation at the 2016

AACTA Awards, and has been screened internationally at film festivals such as ANIMAZE, BIAF, TMC, Sydney Underground Film Fest, ANIMASYROS International Animation Festival and Animation Block Party.

Bhutan | Bután | *Bhutan*

Lo sum choe sum

Dir: Dechen Roder | 2015 | 20' | Drama

El tradicional “retir de 3 anys-3 mesos” o “Lo-sum-Choe Sum” és practicat per monjos, monges i altres devots budhistes. Tres anys, tres mesos i tres dies és el càlcul estimat de temps per aconseguir el màxim estat de claredat i motivació. Allunyant-se un mateix del món i investigant en la ment profunda, el retir està dissenyat per a transformar el practicant. Can Lhamo, una jove amb cicatrius que s’enfronta al dur judici del món, pot trobar la seva pròpia forma de retir?, a través del consol i el retir, pot trobar la redempció i la pau?

El tradicional “retiro de 3 años-3 meses” o “Lo-sum-Choe Sum” es practicado por monjes, monjas y otros devotos budhistas. tres años, tres meses y tres días es el cálculo estimado de tiempo para conseguir el máximo estado de claridad y motivación. Apartándose uno mismo del mundo e indagando en la mente profunda, el retiro está diseñado para transformar al practicante. Can Lhamo, una joven con cicatrices que se enfrenta al duro juicio del mundo, ¿puede encontrar su propia forma de retiro?, ¿A través del consuelo y el retiro, puede encontrar la redención y la paz?

The traditional “3 year-3 month retreat” or “Lo-sum-Choe Sum” is practiced by Buddhist monks, nuns and other devout practitioners. 3 years, 3 months, and 3 days is calculated as the time needed to achieve a higher state of clarity and motivation. By cutting oneself off from the world, and delving into the inner mind, the retreat is supposed to transform the practitioner. Can Lhamo, a young, wounded girl facing the harsh gaze of the world, find her own form of retreat? Through her solace and withdrawal, can she find redemption and peace?

Dechen Roder (nascuda el 1980 a Bumthang, Bhutan) ha estat fent documentals i petites pel·lícules a Bhutan des de l'any 2005. Mentre treballava en diversos projectes per encàrrec (documentals, anuncis, vídeos musicals i altres continguts audiovisuals), provava de tenir temps i recursos pels seus projectes personals. L'any 2011, va realitzar el seu primer curt de ficció “Original Photocopy of Happiness”, que va ser nominat al Millor Curt al Brussels International Independent Film Festival 2011, i va guanyar la Menció Especial al Hong Kong Ifva Awards 2012. El seu curt més recent, “Lo Sum Choe Sum” va ésser nominat en la Belinale Shorts Competition 2015. En l'actualitat, està preparant el seu primer llargmetratge, “Honeygiver Among the Dogs”. Roder és també la cofundadora i organitzadora del primer i únic festival de curts i documentals a Bhutan-Beskop Tshechu.

Dechen Roder (nacida el 1980 en Bumthang, Bhutan) ha estado haciendo documentales y pequeñas películas en Bhutan desde el año 2005. Mientras trabajaba en varios encargos (documentales, anuncios, vídeos musicales y otros contenidos audiovisuales), intentaba tener tiempo y recursos para sus proyectos personales. El año 2011, realizó su primer corto de

ficción "Original Photocopy of Happiness", el cual fue nominado al Mejor Corto en el Brussels International Independent Film Festival 2011, y ganó la Mención Especial en el Hong Kong Ifva Awards 2012. Su corto más reciente, "Lo Sum Choe Sum" fue nominado en la Berlinale Shorts Competition 2015. Actualmente, está preparando su primer largometraje, "Honeygiver Among the Dogs". Roder es también la cofundadora y organizadora del primer y único festival de cortos y documentales en Bhutan-Beskop Tshechu.

Dechen Roder (born 1980, Bumthang, Bhutan) has been making documentaries and small films in Bhutan since 2005. While working on many commissioned projects (documentaries, advertisements, music videos and other audio visual content) she tries to find time and funds for her own personal projects. In 2011 she made her first short fiction Original Photocopy of Happiness which was nominated for Best Short Film at the Brussels International Independent Film Festival 2011, and won "Special Mention" award at the Hong Kong ifva Awards 2012. Her most recent short film Lo Sum Choe Sum was nominated for the Berlinale Shorts Competition 2015. She is currently developing her first feature film, Honeygiver Among the Dogs. She is also the co-founder and organizer of the first and only short and documentary film festival in Bhutan- Beskop Tshechu.

Bhutan | Bután | Bhutan

The red door

Dir: Tashi Gyeltshen | 2015 | 15' | Drama

Un home es desperta pel soroll de gotes d'aigua que s'escapen del cel del seu món desolador. Un contacte amb el món exterior ve a través d'un telèfon mòbil sense connexió humana. El viatge comença amb l'home que porta una porta vermella pel mig d'un exuberant i verd camp ple de promeses de collites abundants. La recerca continua entre un laberint d'arbres, però mai deixant el camí conegut. Després creua un pont cap a la segona meitat de la vida, on puja un paisatge accidentat i pansit. Arriba a un món de pedres mudes. Des del verd opulent al món del marró podrit, al final arriba al cim i, cansat, entra per la porta i diu "Madre, ja sóc a casa", y se va a dormir. Potser la mort sigui tan mundana com obrir una porta. Quan morim, només obrim una altra porta i diem "Madre, ja sóc a casa". Pot ser que no morim mai, que només entrem per una altra porta cap a un món nou. Només entrariem en una nova vida una vegada rera una altra. Mai sortiríem. Si hi hagués reencarnació, llavors la mort seria la vida. Estàs viu una altra vegada. No hi ha mort.

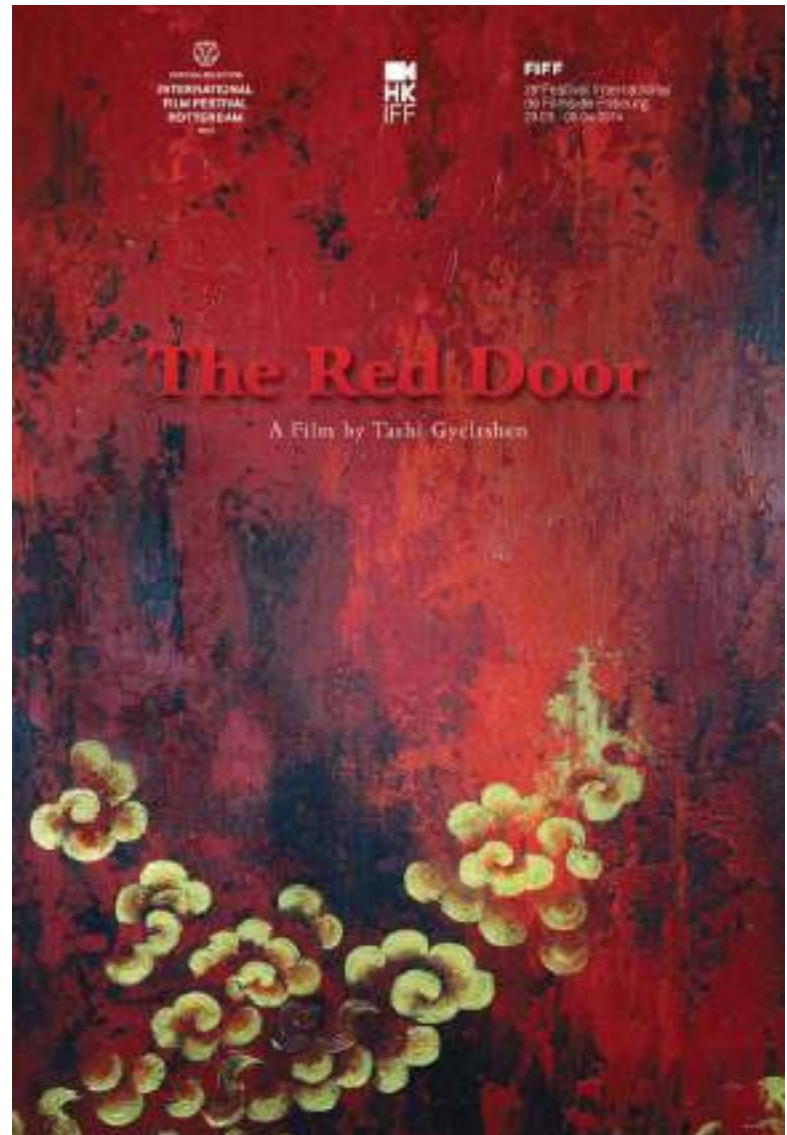
Un hombre se despierta por el ruido de gotas de agua que escapan del cielo de su mundo desolador. Un contacto con el mundo exterior viene a través de un teléfono móvil desprovisto de conexión humana. El viaje comienza con el hombre llevando una puerta roja a través de un exuberante y verde campo lleno de promesas de abundante cosecha. La búsqueda continúa entre un laberinto de árboles, pero nunca dejando el camino trillado. Luego cruza un puente hacia la segunda mitad de la vida, donde sube un paisaje accidentado y marchito. Llega a un mundo de piedras mudas. Desde el verde opulento hasta el mundo del marrón podrido, al final llega a la cima de la montaña y, cansado, entra por la puerta y dice "Madre, estoy en casa", y se va a dormir. Quizá la muerte sea tan mundana como abrir una puerta. Cuando morimos, sólo abrimos otra puerta y decimos "Madre, estoy en casa". Puede que nunca muramos; que sólo entremos por otra puerta hacia un mundo nuevo. Sólo entraríamos en una nueva vida una vez detrás de otra. Nunca saliríamos. Si hubiese reencarnación, entonces la muerte sería la vida. Estás vivo otra vez. No hay muerte.

A man wakes up to the sound of water drops leaking from the sky of his bleak world. A contact with the outside world comes through a mobile phone devoid of human connect. The journey begins with the man carrying a red door through a lush, green field full of promise of bountiful harvest. The quest continues through a maze of trees but never leaving the trodden path. Then he crosses a bridge to the second half of life where he clammers up a rugged and withering landscape. He reaches a world of mute, standing stones. From the opulent green to the world of withered and unappealing brown, and finally he reaches the mountaintop tired, he enters the door and says, "Mother, I am home" and goes to sleep. Maybe death is as mundane as opening a door. When we die, we just enter another door, and say, "Mother, I am home". Perhaps we never die; we only enter another door into another world. We would only enter, enter into new life again and again and again. We never exit. If there is reincarnation, then death is birth. You are born again. There is no death.

Tashi Gyeltshen va treballar com a periodista en el diari nacional de Bhutan, "Kuensel" i, més tard, com a editor d'un diari privat, "Bhutan Times", abans de dedicar-se al món del cinema. Com a cineasta autodidacte, Tashi va aprendre l'art de la producció cinematogràfica llegint i mirant moltes pel·lícules. Va treballar com a assistent del director en una companyia de Bangkok durant alguns mesos, on va viure la realitat de fer una pel·lícula. Gyeltshen va escriure i dirigir un curt "Girl with a red sky", una història sobre la SIDA, produït i encarregat pel Fons de Desenvolupament de la Joventut de Bhutan i UNICEF. Va fer el seu segon curt titolat "A forgotten story". L'any 2011, va escriure i dirigir un documental sobre els "25 years of Taekwondo in Bhutan" per a la Federació de Taekwondo de Bhutan. L'any 2009, va guanyar el Best Screen Award al Bhutan's National Film Awards. "The red door" és el seu tercer curt. Tashi Gyeltshen escriu ocasionalment per a diaris i revistes, i també li agrada la poesia. Va guanyar el National Quiz Championship l'any 2008. Durant la carrera cap a les segones eleccions generals a Bhutan, va ésser assessor dels mitjans de comunicació d'un partit polític. Abans de fer el seu llargmetratge, vol completar el títol de la trilogia "Red" amb un curt titolat "The red Phallus" a mitjans del 2014. Tashi també està treballant en el seu primer llargmetratge.

Tashi Gyeltshen trabajó como periodista en el periódico nacional de Bhutan, "Kuensel" y, más tarde, como editor de un periódico privado, "Bhutan Times", antes de dedicarse al mundo del cine. Como cineasta autodidacta, Tashi aprendió el arte de la producción cinematográfica leyendo y viendo muchas películas. Trabajó como asistente del director en una compañía de Bangkok durante algunos meses, donde vivió la realidad de hacer una película. Gyeltshen escribió y dirigió un corto "Girl with a red sky", una historia sobre el SIDA, producido y encargada por el Fondo de Desarrollo de la Juventud de Bhutan y UNICEF. Hizo su segundo corto titulado "A forgotten story". En 2011, escribió y dirigió un documental sobre los "25 years of Taekwondo in Bhutan" para la Federación de Taekwondo de Bhutan. En 2009, ganó el Best Screen Award en el Bhutan's National Film Awards. "The red door" es su tercer corto. Tashi Gyeltshen escribe ocasionalmente para periódicos y revistas, y también le gusta la poesía. Ganó el National Quiz Championship en 2008. En la carrera hasta la 2ª elección general de Bhután de 2013 fue también un asesor de los medios de comunicación a un partido político. Antes de hacer su primer largometraje, quiere completar el título de la trilogía "Red" con un corto llamado "The Red Phallus" a mediados de 2014. Tashi también está trabajando en su primer largometraje.

Tashi Gyeltshen worked as a journalist in the national newspaper of Bhutan, Kuensel and later as an editor of a private newspaper, Bhutan Times before delving into filmmaking. A self-taught filmmaker, Tashi learnt the art of filmmaking largely by reading and watching films extensively. He worked as an assistant director in a film production company in Bangkok, Thailand for few months where he experienced the ground reality of making a film. He wrote and directed a short film "Girl With a Red Sky", a story on AIDS, produced and commissioned by Youth Development Fund, Bhutan and UNICEF. He made his second short called "A Forgotten Story". In 2011 he also wrote and directed a documentary on "25 years of Taekwondo in Bhutan" for Bhutan Taekwondo Federation. In 2009, he won the "Best Screenplay Award" at the Bhutan's National Film Awards. The Red Door is his third short. Tashi Gyeltshen occasionally writes for the newspapers and magazines, and is also

into poetry. He won the National Quiz Championship in 2008. In run up to the 2nd general election of Bhutan of 2013 he was also a media adviser to a political party. Before making his first feature, he wants to complete the "Red" trilogy title with a short called "The Red Phallus" by mid-2014. Tashi is also working on his first feature.

Cambodja | Camboya | Cambodia

The Man Who Built Cambodia

Dir: Chris Christopher Rompré | 2015 | 37' | Documentary

***The Man Who Built Cambodia* és un galardonat documental narratiu que explora la vida de Vann Molyvann, un arquitecte els edificis del qual van definir com la recentment independitzada Cambodja lluitava per intentar arribar a un acord amb l'imprudent desenvolupament que amenaçava el seu patrimoni.**

The Man Who Built Cambodia es un galardonado documental narrativo que explora la vida de Vann Molyvann, un arquitecto cuyos edificios icónicos definieron cómo la recientemente independizada Cambodia luchaba para intentar llegar a un acuerdo con el imprudente desarrollo que amenazaba su patrimonio.

The Man Who Built Cambodia is an award-winning narrative documentary exploring the life of Vann Molyvann, an architect whose iconic buildings defined a newly independent Cambodia struggles to come to terms with the reckless development that threatens his legacy.

Christopher Rompré és un director canadenc establert a Phnom Penh. *The Man Who Built Cambodia* és el seu primer documental narratiu, construït en base de gairebé una dècada d'experiència escrivint i dirigint en periodisme de difusió i producció cinematogràfica humanitària. També ha treballat com a cinematògraf en diferents projectes, incluint *The Fight for Areng Valley* (2014) de l'aclamat cineasta Kalyanne Mam.

Christopher Rompré es un director canadiense establecido en Phnom Penh. *The Man Who Built Cambodia* es su primer documental narrativo, construido en base de casi una década de experiencia escribiendo y dirigiendo en periodismo de difusión y producción cinematográfica humanitaria. También ha trabajado como cinematógrafo en varios proyectos incluyendo *The Fight for Areng Valley* (2014) del aclamado cineasta Kalyanne Mam.

Christopher Rompré is a Canadian filmmaker based in Phnom Penh. The Man Who Built Cambodia is his first narrative documentary, built on nearly a decade of experience writing and directing in broadcast journalism and humanitarian filmmaking. He's also worked as a cinematographer on a variety of projects including acclaimed filmmaker Kalyanne Mam's The Fight for Areng Valley (2014).

Corea del Sud | França | Corea del Sur | Francia | South Korea | France

Resonances

Dir: Jean-Julien Pous | 2016 | 61' | Documentary

“Resonances” és una invitació a descobrir Corea i França a través del ritual de dues pageses atípiques. Una és una dona bussejadora, o “Haenyeo”, de la illa de Jeju. L'altra, una pastora que fa formatge de cabra a un poblet dels Pirineus. Es descobreixen a elles mateixes a través de la relació amb el món animal, la terra, l'aire i l'aigua.

“Resonances” es una invitación a descubrir Corea y Francia a través del ritual de dos atípicas granjeras. Una es una mujer buceadora, o “Haenyeo”, de la isla de Jeju. La otra es una pastora que hace queso de cabra en un poblado de los Pirineos. Ellas se revelan a sí mismas a través de su relación con el mundo animal, la tierra, el aire y el agua.

“Resonances” is an invitation to discover Korea and France through the ritual of two atypical farmers. One is a woman diver or 'Haenyeo' from the island of Jeju. The other is a shepherdess making goat cheese in a hamlet in the Pyrenees. They reveal themselves through their relationship to the animal world, earth, air and the liquid element.

Jean-Julien Pous és un cineasta francès. Va estudiar animació a Supinfocam i a la Vancouver Film School, abans de decantar-se pel *live-action*. El seu treball reflecteix el seu profund afecte cap a les cultures francesa, xinesa i coreana. Se l'ha descrit com a poètic, existencialista, sensual i femení. Els seus curts i pel·lícules encarregades han estat premiades vuit cops. Alguns dels premis són el Red Dot Design Award i el Best New Arrival del Rotterdam Film Festival. Ha dirigit anuncis i pel·lícules d'esdeveniments per Chanel, Lenovo, Haier, Millet, el portal oficial de Turisme d'Espanya i el Museu d'Història de Wuxi. Ara viu a Seúl, on és professor d'animació, a la Kookmin University. El seu treball s'ha exhibit en solitari i en grup, a Seúl i a Hong Kong. També és membre permanent de la CFAF (Association d'Études de la Culture Française et des Arts en France).

Jean-Julien Pous es un cineasta francés. Estudió animación en Supinfocam y en la Vancouver Film School, antes de decantarse por la *live-action*. Su trabajo refleja su profundo apego a la cultura francesa, china y coreana. Se le ha descrito como poético, existencialista, sensual y femenino. Sus cortos y películas encargadas han sido galardonadas ocho veces, entre las cuales se encuentra el Red Dot Design Award y el “Best New Arrival” del Rotterdam Film Festival. Ha dirigido anuncios y películas de eventos para Chanel, Lenovo, Haier, Millet, el portal oficial de Turismo de España y el Museo de Historia de Wuxi. Ahora vive en Seúl, dando clases de animación en la Kookmin University. Su trabajo se ha exhibido en solitario y en grupo, en Seúl y Hong Kong. También es miembro permanente de la CFAF (Association d'Études de la Culture Française et des Arts en France).

Jean-Julien Pous is a French filmmaker. He was trained in animation in Supinfocom and Vancouver Film School, before turning to live-action. His work reflects his profound attachment to French, Chinese and Korean cultures. It has been described as poetic, existentialist, sensual and feminine. His shorts and commissioned films have been awarded 8 times, among those the Red Dot Design Award and the Rotterdam Film Festival "Best New Arrival". He directed commercials and event films for Chanel, Lenovo, Haier, Millet, the Spanish Tourism Board and the Museum of History of Wuxi. He now lives in Seoul, giving 3d animation lectures at Kookmin University. His work is exhibited in solo and group exhibitions in Seoul and Hong Kong. He is also a permanent member of the CFAF (Association d'Études de la Culture Française et des Arts en France).

Indonèsia | Indonesia | *Indonesia*

The Silent Mob

Dir: Harvan Agustriansyah | 2016 | 17' | Drama

A les zones rurals, es recullen els nadius per anar a les manifestacions. Un dia, quan el conductor recull una família d'una llunyana localitat, no té ni idea del problema en què s'acaba de posar. No passa gaire temps abans que comenci la rebel·lió. La desigualtat de classe és motiu suficient a què els representants de les diferents ideologies entrin en una confrontació sense precedents.

En las zonas rurales, se recoge a los nativos para ir a las manifestaciones. Un día, cuando el conductor recoge a una familia de una remota localidad, no tiene idea de en qué problema se ha metido. No pasa mucho tiempo hasta que empieza la rebelión. La desigualdad de clase es razón suficiente para que los representantes de las diferentes ideologías entren en una confrontación sin precedentes.

In the countryside people get picked up to be driven to demonstration. When one day the driver picks up a family in a far-away location, he has no idea that he has just picked up one big bag of trouble. It doesn't take long and the unexpected rebellion is afoot. Class inequality is all it takes to make ideologies clash.

Nascut a Jakarta, Indonèsia, a 1980, Harvan Agustriansyah va estudiar direcció cinematogràfica al Jakarta Art Institute. Després de graduar-se, va treballar a diferents produccions de llargmetratges a Indonèsia com a director assistent. Com a director, ha produït, escrit i dirigit diferents curts que han sigut projectats a festivals de cinema nacionals i internacionals. Actualment està desenvolupant el seu primer llargmetratge.

Nacido en Jakarta, Indonesia, en 1980, Harvan Agustriansyah estudió dirección cinematográfica en el Jakarta Art Institute. Después de graduarse, trabajó en diferentes producciones de largometrajes en Indonesia como director asistente. Como director, ha producido, escrito y dirigido diferentes cortos que han sido proyectados en festivales de cine nacionales e internacionales. Actualmente está desarrollando su primer largometraje.

Born in Jakarta, Indonesia, in 1980, Harvan Agustriansyah studied film directing at Jakarta Art Institute. After graduated, he worked in many Indonesia feature length film production as assistant director. As director, he has been produced, wrote and directed several short film which screened at international and national film festival. Currently he is developing his first feature-length film.

Japó | Japón | Japan

Mitaka Sumo School

Dir: Yuki Tanada | 2016 | 8' | Documentary

"Mitaka Sumo School" és un Documental sobre una escola de nens que practiquen Sumo als afores de Tòquio. Parla sobre l'opinió dels nens sobre un esport mil·lenari que encara es practica per transmetre uns valors basats en el respecte i la no-violència"

"Mitaka Sumo School" es un documental sobre una escuela de niños que practican Sumo en las afueras de Tokio. Muestra la opinión de los niños acerca del deporte milenario que todavía se practica para transmitir unos valores basados en el respeto y la no-violencia.

"Mitaka Sumo School" is a documentary about a sumo school on the outskirts of Tokio. It shows the boys' opinions about a thousand-year-old sport that is still practiced in order to transmit some values based on respect and non-violence.

Ruben Ventura Camacho (32 anys) treballa com a professor de Cicles Formatius Superiors de cinema i fotografia a Barcelona des de fa nou anys. Graduat en Publicitat i RRPP; i també en Comunicació Audiovisual per la Universitat de Barcelona. Ha participat en nombrosos projectes incloent els curtmetratges "Ama", "Alma", rodat al Japó, el documental "Mitaka Sumo School" i el llargmetratge "Un día en el túnel", amb la col·laboració dels actors i actrius Jorge Sanz, Úrsula Coberó, Macarena Gómez, Eduardo Casanova, entre d'altres.

Ruben Ventura Camacho (32 años) trabaja como profesor en Ciclos Formativos Superiores de cine y fotografía en Barcelona desde hace 9 años. Licenciado en Publicidad y RRPP; y también en Comunicación Audiovisual por la Universidad de Barcelona. Ha participado en numerosos proyectos incluyendo los cortometrajes "Ama", "Alma", rodado en Japón, el documental "Mitaka Sumo School" y el largometraje "Un día en el túnel", con la colaboración de los actores y actrices Jorge Sanz, Úrsula Coberó, Macarena Gómez, Eduardo Casanova, entre otros.

Ruben Ventura (32 years old) has been working as a specialized professor in cinema and photography in Barcelona for nine years. Graduated in Advertising and Public Relations, and also in Audiovisual Communication in Universidad de Barcelona. He has participated in many projects including the short films "Ama", "Alma", shot in Japan, the documentary "Mitaka Sumo School" and the feature film "Un día en el túnel", with the collaboration of actors and actresses such as Jorge Sanz, Úrsula Coberó, Macarena Gómez, Eduardo Casanova, among others.

Kazakhstan | Kazajstán | Kazakhstan

Misha Engsubtitr

Dir: Askar Auelbek | 28' | 2016 | Drama

La pel·lícula tracta d'una home, anomenat Misha, que viu un canvi vital i es converteix en un esclau modern. La família per la que treballa i, sobre tot, el fill més gran, Zhantas, un home cruel per naturalesa que pega a Misha, no volen donar-li el passaport. Els altres membres de la família fan veure que no s'adonen d'aquesta situació. Misha intenta escapar però la policia local, que està de banda del Zhantas, sempre acaba trobant-lo i retornant-lo a la casa familiar. Un dia, mentre Zhantas no és a casa, Misha es pren la justícia per la seva mà i mata a tots els membres de la família. Es tracta d'una sagnant venjança per desesperació.

La película trata de un hombre, llamado Misha, que vive un cambio vital y se convierte en un esclavo moderno. La familia por la que trabaja Misha y, sobretodo, el hijo mayor Zhantas, un hombre cruel por naturaleza que pega a Misha, no quiere darle su pasaporte. Los demás miembros de la familia hacen ver que no se dan cuenta de esta situación. Misha intenta escapar pero la policía local, que está del lado de Zhantas, siempre acaba encontrándole y devolviéndole a la casa familiar. Un día, mientras Zhantas no está en casa, Misha se toma la justicia por su mano y mata a todos los miembros de la familia. Se trata de una sangrienta venganza por desesperación.

The film is about the story of a man who by a twist of fate got into a modern slavery. The name of this person is Misha. In the family, where Misha works as the slave, the eldest son – Zhantas, who inherently cruel man, regularly beats Misha and who doesn't give him back his passport. The other family members are blind to this cruelty. Misha tries to escape from this family but the local police officer is in collusion with Zhantas, who always brings Misha back to his Master. One day, when Zhantas wasn't home, Misha with the axe took the law into his own hands and killed all the members of Zhantas' family. That was a bloody vengeance of desperate Misha.

Kirguizistan | Kirguistán | Kyrgyzstan

The Gift

Dir: Bolsunbek Taalaibek uulu | 2016 | 18' | Drama

Sultan, el jove guitarrista viu amb la seva mare i toca en una banda de l'escola. S'enamora de la nova cantant de la banda qui és, al mateix temps, xicoteta del seu millor amic. Es guanya a la noia però, al cap de poc temps, la seva vida comença a desmoronar-se. Es tracta d'una història sobre el xoc inesperat entre dues cultures i civilitzacions, explicat amb un humor melancòlic.

Sultan, el joven guitarrista vive con su madre y toca en una banda de la escuela. Se enamora de la nueva cantante de la banda que es la novia de su mejor amigo. Se gana a la chica pero, al cabo de poco tiempo, su vida empieza a desmoronarse. Se trata de una historia sobre el encuentro inesperado de dos culturas y civilizaciones, explicado con un humor melancólico.

Young guitarist Sultan lives with his mother and plays in a school band. He falls in love with the new singer of the band who happens to be his best friend's flame. He wins the girl over only to find that his life falls apart shortly thereafter. A story about an unexpected meeting between two cultures and civilizations, told with a melancholic humor.

Bolsunbek Taalaibek uulu (Kirguizistan, 1990) va estudiar al Kyrgyz State Institute of Arts B. Beisehalieva l'especialitat de direcció de televisió i llargmetratges (2008-2013).

Bolsunbek Taalaibek uulu (Kirguistán, 1990) estudió en el Kyrgyz State Institute of Arts B. Beishenaliyeva en la especialidad de dirección de televisión y largometrajes (2008-2013).

Bolsunbek Taalaibek uulu was born in 12.11.1990 in Kyrgyzstan. Studied at "Kyrgyz State Institute of Arts named after B. Beishenaliyeva" in the specialty of directing of television and feature films (2008-2013).

Kirguizistan | Kirguistán | Kyrgyzstan

Elevator

Dir: Asan Djantaliev | 2014 | 8' | Drama

Un nen s'afrenta a la seva por més gran per l'amor d'una noia. Té por dels ascensors però, tot i així, un dia ho arriscarà tot per amor.

Un niño se enfrenta a su mayor temor por el amor de una niña. Le dan miedo los ascensores pero, aun así, un día se arriesgará por amor.

A young boy faces his greatest fear for the love of a girl. He is afraid of elevators. But one day he was going to risk for love.

Asan Djantaliev forma part de la nova onada de cinema del Kirguizistan, poc conegut a Occident, i absent dels circuits comercials. Afortunadament, va guanyant notorietat en festivals de cinema asiàtic d'europa i Amèrica del Nord.

Asan Djantaliev forma parte de la nueva ola del cine kirguí, poco conocido en Occidente, y ausente de los circuitos comerciales. Afortunadamente, va ganando notoriedad en festivales de cine asiático europeos y norteamericanos.

Asan djantaliev is part of the new wave of kirgui cinema, still unknown in the Western countries and abstent in the commercial circuits. Fortunately, he is getting more and more renown in Asian film festivals from Europe and the United States.

Kirguizistan | Kirguistán | Kyrgyzstan

The Old Maid

Dir: Alizhan Nasirov | 2013 | 20' | Drama

Un Pare i la seva filla sordmuda estan intentant conservar la seva petita granja a les afores de Kyrgyz. Però, finalment arriba el moment en el que haurà de casar a la seva filla...

Un padre y su hija sordomuda están tratando de conservar su pequeña granja en las afueras de Kyrgyz. Pero, finalmente llega el momento en que deben casar a su hija...

A father and his deaf-mute daughter are trying to keep their remote farm in the

Kyrgyz countryside running. But eventually it's getting time to marry the girl off...

Després d'haver guanyat el premi com la millor pel·lícula sobre la relació entre Man and Nature del 25è Festival Internacional de Documentals de Pärnu per el seu documental CATTLE CAMP, Alizhan Nasirov aquesta vegada ve amb un format diferent, un curt.

Después de haber ganado el premio como la mejor película sobre la relación entre Man and Nature del 25º Festival Internacional de Documentales de Pärnu para su documental CATTLE CAMP, Alizhan Nasirov esta vez viene con un formato diferente, un corto.

Alter having won the award as the best film on relationship between Man and Nature of the 25th Pärnu International Documentary Film Festival for his documentary "Cattle Camp", Alizhan Nasirov this time comes with a different format, a short film.

Kirguizistan | Kirguistán | Kyrgyzstan

Incomplete Dreams

Dir: Tynchybek Akimaliev | 2017 | 17' | Documentary

És una pel·lícula sobre vida i mort en l'escenari de la revolució de Kirguistan del 2010.

Es una película sobre la vida y la muerte en el escenario de la revolución de Kirguistán de 2010.

The film is about life and death. The film about the revolution in Kyrgyzstan in 2010.

Tynchykbek Akimaliev va néixer a la regió de Naryn (Kirguizistan) l'any 1986. Des de l'any 2008 ha estat treballant a la indústria cinematogràfica. Aquell mateix any va presentar el seu primer curtmetratge, titolat "Muza". Des de llavors ha participat en la direcció i producció de més d'una desena de pel·lícules.

Tynchykbek Akimaliev nació en la región de Naryn (Kirguistán) en 1986. Desde el año 2008 lleva trabajando en la industria cinematográfica. Ese mismo año presentó su primer cortometraje, llamado Muza. Desde entonces ha participado en la dirección y producción de más de una decena de películas.

Tynchykbek Akimaliev was born in Naryn region, in Kyrgyzstan, in 1986. He has been working in the cinematographic industry since 2008, the same year when he screened his first short film, "Muza". From then, he has participated in the direction and production of more than ten films.

Kirguizistan | Kirguistán | Kyrgyzstan

Chayka

Dir: Elizaveta Stishova | 2012 | 33' | Drama

Issyk Kull, el llac de Kirguistan gran com l'oceà. Per tots costats es troba tancat per les muntanyes. A la part nord, hi ha una escola solitària d'una sola planta i parets blanques. El professor de llengua russa, Talip, ja no treballa allà, es va jubilar.

Però, li és possible retirar-se a la literatura russa? – pensa Talip. I les gavines que volen sobre el llac Issyk Kul, no són com les gavines de Chejov? Talip convenç els alumnes de l'escola de fer la representació "Gavina" d'aquest autor rus. Però sembla que a ningú, exceptuant el gran llac Issyk Kul, que per de comptat forma l'escenografia de l'obra, no vol interaccionar amb ell. Vell marginat, fan de la cultura russa, solitari i disgustat, pobre i ple d'energia, lluitarà per la seva idea inclús si això li ha de costar la vida.

Issyk Kull, el lago de Kirguistán grande como el océano. Por todos los lados se encuentra cerrado por las montañas. En la parte norte, hay una escuela solitaria de una única planta y paredes blancas. El profesor de lengua rusa, Talip, ya no trabaja allí, se jubiló. Pero, le es posible retirarse a la literatura rusa? – piensa Talip. Y las gaviotas que vuelan sobre el lago Issyk Kul, no son ellas como las gaviotas de Chejov? Talip convence a los alumnos de la escuela para representar "Gaviota" de este autor ruso. Pero parece que a nadie, a excepción del gran lago Issyk Kul, que por supuesto forma la escenografía de la obra, no quiere interaccionar con él. Viejo marginado, fan de la cultura rusa, solitario y disgustado, pobre y lleno de energía, luchará por su idea incluso si eso le cuesta la vida.

Huge as an ocean Kyrgyzstan's lake Issyk Kull. From all sides it is closed by mountains. On the north side of it there is a lonely one floor school with white walls. The teacher of Russian language Talip doesn't work here anymore, he was retired. But, is it possible for Russian literature to retire? – Talip thinks. And the seagulls that fly above the Issyk Kul lake, aren't they like Chekhov's seagulls? Talip convinces pupils in the school to make a performance «Seagull» by Chekhov in Russian language. But it seems like nobody except for big Issyk Kul lake, that of course formed the scenography of the performance doesn't want to interact with him. Old outcast, fan of Russian culture, lonely and angry, poor and full with energy he will fight for his idea even if it costs him his life.

Elisaveta Stishova és una escriptora i directora russa. Entre els seus treballs en forma de curtmetratge es troben "Arta", "The Hen", "Watering" y "The Seagull". L'any 2004, Stishova va participar en el Berlinale Talents. "Suleiman Mountain" és la seva òpera prima en forma de llargmetratge.

Elisaveta Stishova es una escritora y directora rusa. Entre sus trabajos en forma de cortometraje se encuentran "Arta", "The Hen", "Watering" y "The Seagull". En 2004, Stishova participó en el Berlinale Talents. "Suleiman Mountain" es su ópera prima en forma de largometraje.

Elizaveta Stishova is a Russian writer and director. Her previous short films include "Arta," "The Hen," "Watering," and "The Seagull." In 2014, Stishova participated in Berlinale Talents. "Suleiman Mountain" is her feature film debut.

Kirguizistan | Kirguistán | *Kyrgyzstan*

Herding

Dir: Ruslan Akun | 2015 | 24' | Drama

La pel·lícula descriu la història de dos germans que són abandonats al cim de les agrestes muntanyes de Kirguizistan i que decideixen buscar i conduir el seu propi bestiar. És una història sobre nens que creixen massa ràpid i que es fan responsables de sí mateixos i de les seves famílies. Aquest curtmetratge ha estat seleccionat i galardonat en més de cinquanta festivals internacionals de cinema, entre els quals es troben el Clermont-Ferrand, San Paolo, Brussel·les, Interfilm Berlin, Stockholm International Film Festival...

La película describe la historia de dos hermanos que son abandonados en lo alto de las agrestes montañas del Kirguistán y que deciden buscar y manejar su propio ganado. Es una historia sobre niños que crecen demasiado deprisa y que se hacen responsables de sí mismos y de sus familias. Este cortometraje ha sido seleccionado y galardonado en más de cincuenta festivales internacionales de cine, incluyendo Clermont-Ferrand, San Paolo, Bruselas, Interfilm Berlin, Cottbus t Stockholm International Film Festival, entre otros.

The film depicts a story of two siblings who are left all alone high in the wild mountains of Kyrgyzstan, and who decide to herd the cattle on their own. It is a story of children growing up ahead of their time and taking responsibility for their own life and families. Ruslan's short film "Herding" has been awarded and officially selected to more than 50 prestigious film festivals worldwide including Clermont-Ferrand, San Paolo, Brussels, Interfilm Berlin, Cottbus, Stockholm International Film Festivals etc.

Ruslan Akun és un director de cinema de la República de Kirguizistan, a l'Àsia Central. Es va graduar per la American University-Central Asia i va continuar els seus estudis com a director en la School of Cinematic Arts, USC, Los Angeles. És un dels directors joves de Kirguizistan més conegut. La seva segona pel·lícula independent "Hello, New York", amb un pressupost total inferior als cent mil dòlars, es va convertir en la pel·lícula amb més èxit de la història de Kirguizistan. Va guanyar els premis a la Millor Pel·lícula, Millor Director, Millor guió original, Millor banda sonora i Millor edició en el Kyrgyz National Cinema Award. Amb "Hello, New York", Ruslan va marcar un abans i un després en la indústria cinematogràfica del seu país.

Ruslan Akun es un director de cine de la República del Kirguistán, en Asia Central. Se licenció por la American University-Central Asia y continuó su educación como director en la School of Cinematic Arts, USC, Los Angeles. Es uno de los directores jóvenes del Kirguistán más próspero. Su segunda película independiente "Hello, New York", con un presupuesto total de menos de cien mil dólares, se convirtió en la película más taquillera de la historia del Kirguistán. La película ganó los premios a la Mejor Película, Mejor Director, Mejor guión original, Mejor banda sonora y Mejor edición en el Kyrgyz National Cinema

Award. Con "Hello, New York", Ruslan marcó un antes y un después en la industria cinematográfica de su país.

Ruslan Akun is a filmmaker from Kyrgyz Republic, Central Asia. He studied at American University - Central Asia and continued his education as a director/cinematographer at School of Cinematic Arts, USC, Los Angeles. He is one of the most successful young film directors of Kyrgyz Republic. His second independent film "Hello, New York" with a total budget of less than \$100K became the biggest box office hit in a history of Kyrgyz Republic. The film won Best Film, Best Director, Best Original Screenplay, Best Music, Best Editing awards at Kyrgyz National Cinema Award. With his Hello, New York Ruslan set a benchmark for Kyrgyzstan's film industry.

Kirguizistan | Kirguistán | Kyrgyzstan

Dust of the Earth

Dir: Cholponay Borubáeva | 2014 | 20' | Drama

Topurak ("Dust of the Earth") és el fang, la terra i les cendres amb les que Déu va crear l'home, i on l'ésser humà viu i mor. Un visitant inesperat del pasat irromp sobtadament en una forma de vida tranquil·la i mesurada del vell matrimoni: l'anciana Bermet i l'ancià Kanybek i, literalment, revela les ferides amb prou feines curades dels tres. En dos dies veurem com es revelarà el destí

dramàtic dels personatges: les seves esperances, somnis mai realitzats, humilitat i por, alegria i desesperació. Veurem tota la paleta de relacions humanes complexes en un petit espai d'un pati privat en la història local del clàssic triangle.

Topurak (“Dust of the Earth”) es la arcilla, la tierra y las cenizas con las que Dios creó al hombre, y donde el ser humano vive y muere. Un visitante inesperado del pasado irrumpe repentinamente en una forma de vida tranquila y bajo control del anciano matrimonio, compuesto de Bermet y Kanybek, dando paso, literalmente, a la revelación de las heridas apenas curadas de los tres. En dos días veremos cómo se revelará el destino dramático de los personajes: sus esperanzas, sueños nunca realizados, humildad y miedo, alegría y desesperación. Veremos toda la paleta de relaciones humanas complejas en un pequeño espacio de un patio privado a través de la historia local del clásico triángulo.

Topurak is a clay, ground and ashes from which God created man, and where human lives and where he will be gone. An unexpected visitor from the past suddenly bursts into a calm, measured way of life of older spouses - old woman Bermet and old man Kanybek and literally reveals barely healed wounds of all three. In two days we'll see how a dramatic fate of the characters will be revealed: their hopes, never realized dreams, humility and fear, joy and despair. We'll see the whole palette of complex human relationships in a tiny space of a private courtyard in the local story of the classic triangle.

Cholponay Borubáeva va néixer el 1985. Va estudiar a l'Academia Beishenalieva d'Art, especialitzant-se en cinema i teatre. Al finalitzar els seus estudis, va començar a treballar com a assistent de direcció i producció fins l'any 2010, quan va dirigir la seva primera pel·lícula: “Kalpak”.

Cholponay Borubáeva nació en 1985. Estudió en la Academia Beishenalieva de Arte, especializándose en cine y teatro. Al finalizar sus estudios comenzó a trabajar como asistente de dirección y producción hasta el año 2010, cuando dirigió su primera película: “Kalpak”.

Cholponay Borubáeva was born in 1985. He was educated at the Beishenalieva Academy of Arts, and he specialized in the areas of theatre and cinema. When he finished his studies, he started to work as a direction and production assistant until 2010, when he directed his feature film: “Kalpak”.

Kirguizistan | Kirguistán | Kyrgyzstan

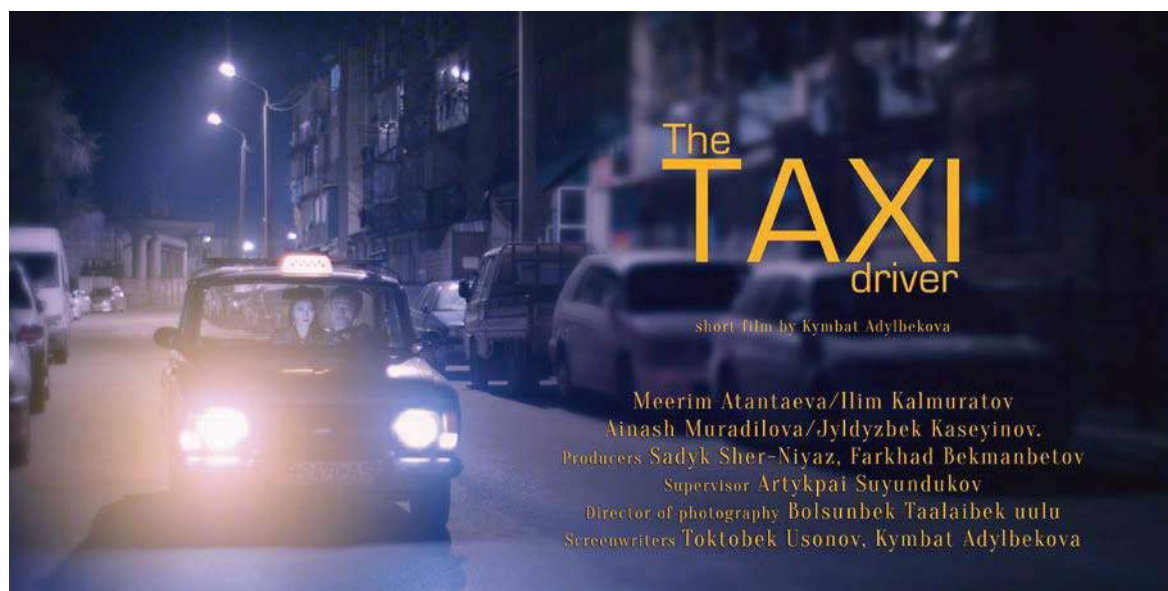
The Taxi Driver

Dir: Kymbat Adylbékova | 2015 | 13' | Drama

Una noia d'entre 23 i 25 anys està ballant èbria en una discoteca. De sobte, es troba malamente i decideix anar-se'n a casa. A l'entrar al metro, un maníac que l'estava seguint, l'ataca. Amb prou feines aconsegueix escapar i córrer cap al carrer, on troba un taxi i corre a agafar-lo. El taxista para bruscament i ella s'asseu al cotxe. La porta a casa però llavors ella li explica que no té diners i li pregunta si pot pagar-li l'endemà. El taxista li dona la seva adreça i se'n va. El matí següent, la noia es dirigeix a la casa del taxista per donar-li les gràcies, però acaba assabentant-se d'una misteriosa notícia.

Una chica de entre 23 y 25 años está bailando ebria en una discoteca. De repente, se encuentra mal y decide irse a casa. Al entrar en el metro, un maníaco que la estaba persiguiendo la ataca. A duras penas ella consigue escapar y correr hacia la calle, donde encuentra un taxi y corre a cogerlo. El taxista se detiene bruscamente y ella se sube al coche. La lleva a casa pero entonces ella le explica que no tiene dinero y le pregunta si puede pagarle al día siguiente. El taxista le da su dirección y se va. A la mañana siguiente, la chica se dirige a la casa del taxista para darle las gracias, pero acaba enterándose de una misteriosa noticia.

A girl aged 23-25 is dancing in a club in a drunken state. Suddenly, she feels bad and leaves the place. She goes and enters the underground pass where a maniac following her all the time attacks her. She barely escapes and runs out into the street, where she sees a taxi cab and runs towards it. The taxi driver stops abruptly, and she sits in the car. The driver brings her home, but she says that she has no money and asks him

whether she could bring the payment tomorrow. The taxi driver gives her his address and leaves. Next morning, the girl goes to look for driver's home in order to thank him. But she learns mysterious news.

Kymbat Adylybékova és una jove directora nascuda el 1991. Sempre ha estat molt lligada al món del cinema i de la ràdio, motiu pel qual va decidir estudiar Ràdio, televisió i filmografia a la Universitat de Manás del Kirguizistan. Més endavant, es va traslladar a Moscou per continuar la seva formació a l'Acadèmia de cinema de Nikita Mijaikóv, on també va realitzar les seves pràctiques curriculars. El seu debut com a directora va ser l'any 2013 amb el reportatge televisiu "Xarxes socials". Des de llavors, ha dirigit diversos curtmetratges, destacant "The Taxi Driver".

Kymbat Adylybékova es una joven directora kirguís nacida en 1991. Siempre estuvo muy ligada al mundo de cine y la radio, por lo que decidió estudiar "Radio, televisión y filmografía" en la Universidad Manás de Kirguistán. Más adelante se trasladó a Moscú para continuar su formación en la Academia de Cine de Nikita Mijaikóv, donde también realizó sus prácticas curriculares. Su debut como directora fue en 2013 con el reportaje televisivo "Redes Sociales". Desde entonces, ha dirigido varios cortometrajes, destacando "The Taxi Driver".

Kymbat Adylybékova is a young kyrgyz director born in 1991. She has always been related to the worlds of cinema and radio, and that was the reason why she decided to study Radio, television and cinematography at the University of Manás in Kyrgyzstan. When she finished, she moved to Moscow to continue her studies at the Academy of Cinema Nikita Mijaikóv, where she made an internship as well. Her first job as a director was in a TV report in 2013 called "Social networks". From then, she has directed many short films, for example "The Taxi Driver".

Nepal | França | Nepal | Francia | Nepal | France

DADYAA: The Woodpeckers of Rotha

Dir: Pooja Gurung & Bibhusan Basnet | 2016 | 17' | Drama

El poble de l'Atimaley i el Devi està posseït pels records. Quan un bon amic o un veí s'envà sense dir adéu, la vella parella s'enfronta a un dilema: haurien de seguir vivint amb aquests records o anar-se'n d'allà?

El pueblo de Atimaley y Devi está poseído por los recuerdos. Cuando un buen amigo o un vecino se va sin decir adiós, la vieja pareja se enfrenta a un dilema: deberían seguir viviendo con

esos recuerdos o irse de una vez por todas de allí?

Atimaley and Devi's village is haunted by memories. When a dear friend and neighbor departs without saying goodbye, the old couple faces a dilemma: should they keep living with those memories or leave the village for good? In their remote village, haunted by memories, Atimaley and Devi find themselves faced with a dilemma when a dear friend leaves without saying goodbye.

Establerts a Kathmandu, Bibhusan Basnet i Pooja Gurung son co-directores. Bibhusan Basnet és un cantautor nepalès que ha aconseguit fusionar el seu entusiasme pel cinema i per la música gràcies a la seva necessitat d'explicar històries. També ha aprofundit en l'espectacle com a actor, ha escrit diverses obres de teatre i a compost bandes sonores per curtmetratges. Pooja Gurung és una actriu, escriptora i directora que va començar la seva carrera a la televisió de Nepal com a presentadora. Més endavant, va canviar de rumb i es va dedicar al teatre. Va reafirmar la seva vocació per les arts i, des d'aquell moment, ha participat i dirigit diversos curtmetratges. El seu primer treball "The contagious Apparitions of Dambarey Dendrite" (2013) va ser projectat al Abu Dhabi Film Festival, al Tampere Film Festival, Internationale Kurxfilmstage, entre d'altres. Va guanyar el Golden Comma en la secció de ficció del Alpavirama South Asian Short Film Festival de l'Índia. Bibhusan i Pooka va dirigir el seu segon curtmetratge, "DADYAA" (la premier del qual va ser en competició en el Venice Film Festival l'any 2016).

Establecidos en Kathmandu, Bibhusan Basnet y Pooja Gurung son co-directores. Bibhusan Basnet es un cantautor nepalí cuyo entusiasmo por el cine y la música se han fusionado gracias a su necesidad de explicar historias. También ha profundizado en el espectáculo como actor, ha escrito diferentes obras de teatro y ha compuesto la puntuación de fondo para cortos. Pooja Gurung es una actriz, escritora y directora, que empezó su carrera en la televisión Nepalí como presentadora. Después, cambió su rumbo de la televisión al teatro. Reafirmó su vocación por las artes y desde ese momento ha participado y dirigido diversos cortos. Su primer corto, "The Contagious Apparitions of Dambarey Dendrite" (2013), fue proyectado en el Abu Dhabi Film Festival, en el Tampere Film Festival, Internationale Kurzfilmstage Winterthur, entre otros.

Ganó el “Golden Comma” en la sección de Ficción en el Alpvirama South Asian Short Film Festival en India. Bibhusan y Pooja dirigieron su segundo corto, “DADYAA” (cuya premiere fue en competición, en el Venice Film Festival de 2016).

Based in Kathmandu, Bibhusan Basnet and Pooja Gurung are co-directors. Bibhusan Basnet is a Nepali singer/song-writer whose zest for film and musica has emerged from his need to tell stories. he has also delved into theatrics as an actor, written several screenplays and composed background score for short films. His first music video "Kathor" confirmed his ambitions to be a film-maker and he has hence never looked back. Pooja Gurung is an actor/writer/director, who initially started her career in Nepali television as an anchor with the gift of the gab. After producing/presenting a gamut of TV shows she shifted her stance from television to theatre. It affirmed her calling in the arts and she has since been in several short films, plays and has directed short films. Their first short-film THE CONTAGIOUS APPARITIONS OF DAMBAREY DENDRITE (2013) screened at Abu Dhabi Film Festival, Tampere Film Festival, Internationale Kurzfilmtage Winterthur among others. It won the 'Golden Comma' for Fiction at the Alpvirama South Asian Short Film Festival in India. Bibhusan and Pooja directed their second short-film DADYAA (premiere in competition at the Venice Film Festival 2016).

Taiwan|Xina | Taiwan|China | *Taiwan|China*

White Tunnel

Dir: Lan-chi Chien & Chin-wei Chang | 2016 | 23' | Animation

Un dia de temps inestable del mes d'abril, quatre passatgers van en un taxi. Comportant-se com si fossin desconeguts són, en realitat, germans que van a visitar la seva mare. L'atmosfera del cotxe canvia a mesura que s'acosten al seu destí.

Un día de tiempo inestable del mes de abril, cuatro pasajeros van en un taxi. Comportándose como si

fuesen desconocidos son, en realidad, hermanos que van a visitar a su madre. La atmosfera del coche cambia a medida que se acercan a su destino.

One day in the changeable weather in April, four passengers are riding in a taxi. Acting as if they were strangers, they are actually siblings and are on the way to visit their mother. The atmosphere in the car changes as they get close to the destination.

Graduats en animació a la universitat i fundadors de la Bicycle Animation Co l'any 2012. Des del 2009, la creativitat i el descobriment sense límits són revelats en cadascuna de les seves produccions. La pel·lícula “Hulu” va ser nominada en el Siggraph, USA, 2013. També va ser nominada en els festivals internacionals d'animació d'Itàlia, Bulgària i Romania. “White Tunnel” va ser patrocinada pel Ministeri de Cultura i va rebre el primer premi en l'America Short Screenplay Competition.

Graduados en animación en la universidad y fundadores de la Bicycle Animation Co en el 2012. Desde el 2009, la creatividad y el descubrimiento sin límites son revelados en cada una de sus producciones. La película “Hulu” fue nominada en el Siggraph, USA, 2013. También fue nominada en los festivales internacionales de animación de Italia, Bulgaria y Rumanía. “White Tunnel” fue patrocinada por el Ministerio de Cultura y recibió el primer premio en la America Short Screenplay Competition.

Graduated from animation in collage and founded Bicycle Animation Co in 2012. Since 2009, non-stop creativity and breakthrough are revealed by each of animations. Film “Huhu” is nominated by Siggraph, USA, 2013. Also nominated by Italy, Bulgaria and Romania International Animation Festival. “White Tunnel” is sponsored by Ministry of Culture and reward grand prize of America Short Screenplay Competition.

Tadjikistan | Tayikistán | *Tajikistan*

Khayolfurush

Dir: Sharofat M. Arabova | 2017 | 22' | Drama

Zukhro és una nena petita que trava amistat amb un Kabir, un immigrant Indi que es conegut pel nom de 'Kayolfurush' en el poble. Una tercera persona, Mina de la India, els connecta a tots dos d'una manera invisible. Aquesta és una historia de maduresa y del fracàs dels prejudicis.

Zukro es una niña pequeña que se hace amiga de Kabir, un emigrante Indio que es llamado 'Kayolfurush' en el pueblo. Una tercera persona, Mina de India, los conecta a ambos de una manera invisible. Este es un cuento de madurez y del fracaso de los prejuicios.

Zukhro, a little Tajik girl befriends an Indian emigrant Kabir who is called 'Kayolfurush' in the village. There is someone else who connects both of them invisibly and her name is Mina from India. This is the tale of maiden maturity and the failure of prejudices.

Sharofat Arabova és una cineasta que viu en Tadjikistan. Es va graduar en Estudis Culturals en la Ruso-tajik Universitat de Dushanbe i en Direcció de pel·lícules en el institut de Pel·lícules i Televisió de la India a Pune. També té un PHD i condueix investigacions sobre la història de Tajik i la Unió Soviètica.

Sharofat Arabova es un cineasta que vive en Tajikistan. Se graduó en Estudios Culturales en la Ruso-Tajik Universidad en Dushanbe y en Dirección de Películas en el Instituto de Películas y Televisión de la India en Pune. También tiene un PHD y conduce investigaciones en la historia de Tajik y de la Unión Soviética.

Sharofat Arabova is a filmmaker of Tajik and Uygur origin based in Tajikistan. She graduated in Cultural Studies from Russian-tajik (Slavic) University in Dushanbe, and in Film Direction from Film and Television Institute of India (FTII) in Pune. She also holds a PHD and conducts research in history of Tajik and Soviet cinema.

Zukhro, a little Tajik girl befriends an Indian emigrant Kabir who is called 'Kayolfurush' in the village. There is someone else who connects both of them invisibly and her name is Mina from India. This is the tale of maiden maturity and the failure of prejudices.

Sharofat Arabova is a filmmaker of Tajik and Uygur origin based in Tajikistan. She

graduated in Cultural Studies from Russian-tajik (Slavic) University in Dushanbe, and in Film Direction from Film and Television Institute of India (FTII) in Pune. She also holds a PHD and conducts research in history of Tajik and Soviet cinema.

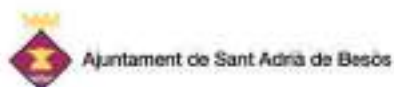
Organitza :
Organiza:
Organised by:

Col·labora:
Colabora:
Partners:

Obra Social "la Caixa"

Amb el suport de:
Con el apoyo de:
With the support of:

Patrocinat per:
Patrocinado por:
Sponsored by:

Institucions:
Instituciones:
Institutions:

Empreses i Mitjans:
Empresas y Medios:
Firms and Media:

CASA ASIA FILM FESTIVAL Barcelona | 2-12 Nov 2017

CaixaForum | Av. de Francesc Ferrer i Guàrdia, 6-8

	Thursday 2	Friday 3	Saturday 4	Sunday 5	Monday 6	Tuesday 7	Wednesday 8
16h	MR. NO PROBLEM Dir. Mei Feng China 2016 144' VOSE		16h				16h
			MY DAD & MR. ITO Dir. Yuki Tanada Japan 2016 119' VOSE				CHILDREN OF GENGHIS Dir. Zolbayar Dorj Mongolia 2017 101' VOSE
18.30h	WOLD AND SHEEP Dir. Shahrbanoo Afghanistan 2016 86' VOSE						17.45h
							A FATHER'S WILL Dir. Dastan Zhapar Uluu Kyrgyzstan 2016 120' VOSE
20h	BENCH CINEMA Dir. Mohammad Rahmanian Iran 2016 117' VOSE						20.15h
							LOST MANCHURIAN SHAMANS Dir. Kin Taii Japan 2016 67' VOSE

Cinemes Girona | C/ Girona 175

	Thursday 2	Friday 3	Saturday 4	Sunday 5	Monday 6	Tuesday 7	Wednesday 8
11.00h							
12.00h							
16.00h							CYANIDE Dir. Behrouz Shoaibi Iran 2016 95' VOSE
18.00h				A FLICKERING TRUTH Dir. Pietra Brett Kelly New Zeland 2015 91' VOSE		AUTUMN, AUTUMN Dir. Jang Woo-Jin Korea 2016 77' VOSE	CHILDREN ARE NOT AFRAID OF DEATH, CHILDREN ARE NOT AFRAID OF GHOSTS Dir. Rong Guang Rong China 2017 85' VOSE
20.00		FACELESS Dir. Ali Akbar Akbar Kamal Afghanistan 2016 90' VOSE	LATHE JOSHI Dir. Mangesh Joshi India 2016 104' VOSE		GOKOROKU - TRACES OF SIN Dir. Kei Ishikawa Japan 2016 120' VOSE		HIKARI Dir. Naomi Kawase Japan 2017 101' VOSE
22.00							TA'ANG Dir. Bing Wang Hong Kong 2016 148' VOSE
24.00							KUSHUTHARA. PATTERN OF LOVE Dir. Karma Deki Bhutan 2017 92' VOSE
	OPENING / CLOSING FILM		OFFICIAL COMPETITION SECTION	OFFICIAL SECTION (NETPAC)	PANORAMA COMPETITION SECTION	DISCOVERIES SECTION	SPECIAL SECTION
	VOSE		ORIGINAL VERSION WITH SPANISH SUBTITLES		VOSE	ORIGINAL VERSION WITH CATALAN SUBTITLES	

Thursday 9	Friday 10	Saturday 11	Sunday 12
	16h DISTRICTS Dir. Akan Satayev Kazakhstan 2016 90' VOSE	20.30h DELTA BOYS Dir. Ko Bong-Soo Korea 2016 126' VOSE	
	18h SOUL MATE Dir. Derek Tsang Hong Kong 2016 110' VOSC		
	20.00h RAILWAY CHILDREN Dir. Prithvi Konanur India 2016 120' VOSE		

Filmoteca de Catalunya |
Plaça Salvador Seguí, 1-9

Retrospectiva de HOU HSIAO HSIEN,
jueves 2 de noviembre al sábado 16 de diciembre

THE BOYS FROM FENGKUEI (1983) | A SUMMER AT GRANDPA'S (1984) | THE TIME TO LIVE AND THE TIME TO DIE (1985) | DUST IN THE WIND (1986) | DAUGHTER OF THE NILE (1987) | A CITY OF SADNESS (1989) | THE PUPPETMASTER (1993) | GOOD MAN, GOOD WOMEN (1995) | GOODBYE SOUTH, GOODBYE (1996) | FLOWERS OF SHANGHAI (1998) | MILLENNIUM MAMBO (2001) | CAFÉ LUMIÈRE (2003) | THREE TIMES (2005) | FLIGHT OF THE RED BALLOON (2007) | THE ASSASSIN (2015)

Thursday 9	Friday 10	Saturday 11	Sunday 12
HO MANN JAHAN Dir. Asim Raza Pakistan 2016 170' VOSE			
HOURA Dir. Gholamreza Sagharchiyan Iran 2015 79' VOSE	THE SWIM Dir. He Xiangyu China 2017 96' VOSI	SAVING SALLY Dir. Avid Liongoren Philippines 2016 94' VOSC	THE DREAM OF WATER Dir. Farhad Mehranfar Iran 2016 82'
	WHEN HEAVEN WEPT Dir. Briccio Santos Philippines 2017 85' VOSI	UNTIL AHMAD RETURNS Dir. Sadeqh Daghighi Iran 2015 82' VOSE	THAT'S NOT ME Dir. Gregory Erdstein Australia 2015 85' VOSE
		LILA Dir. Sergio Racanati India 2017 180' VOSI	
SOLO SOLITUDE Dir. Yosep Anggi Noen Indonesia 2016 98' VOSC	BURNING BIRDS Dir. Sanjeeva Pushpakumara Sri Lanka 2016 84' VOSE	GANGSTER GIRLS Dir. Zolbayar Tsagaantogtokh Mongolia 2017 103' VOSE	BABY BESIDE ME Dir. Son Tae Gyum Korea 2016 112' VOSC
NORBU MY BELOVED YAK Dir. Pelden Dorji Bhutan 2015 90' VOSE	PROPHECY Dir. Zuri Rinpoche Bhutan 2015 96' VOSE	WEEDS ON FIRE Dir. Chan Chi-fat Hong Kong 2016 95' VOSE	GHASHANG & FARANG Dir. Vahid Mousaain Iran 2016 90' VOSE
TOWN IN A LAKE Dir. Jet Leyco Philippines 2015 87' VOSE	MINA'S OPTION Dir. Kamal Tabrizi Iran 2015 100' VOSE	STOLEN Dir. Bijan Mirbagheri Iran 2016 86' VOSE	THE ROAD TO MOTHER Dir. Akan Satayev Kazakhstan 2016 122' VOSE
SARAH & AIDA Dir. Maziar Miri Iran 2017 86' VOSE	TARAZ Dir. Nurtas Adambay Kazakhstan 2016 82' VOSE	HAPPINESS Dir. Andy Lo Hong Kong 2016 114' VOSE	WINTER STORY Dir. Tulga Bayarkhuu Mongolia 2017 93' VOSE
EMMA Dir. Riri Riza Indonesia 2016 77' VOSE	MAD WORLD Dir. Wong Chun Hong Kong 2016 101' VOSE	A HOUSE OF 41st Dir. Hamid Reza Iran 2016 90' VOSE	FANTASY OF THE GIRLS Dir. Ahn Jung Min Korea 2016 109' VOSE
	DIAMOND ISLAND Dir. Davy Chou Cambodia 2016 101' VOSE	MOUNTAIN CRY Dir. Larry Yang China 2016 107' VOSC	THE ROAD TO MANDALAY Dir. Midi Z Myanmar Taiwan China France 2016 108' VOSC
77 HEARTBREAKS Dir. Herman Yau Hong Kong 2017 97' VOSE	THE REHEARSAL Dir. Alison Maclean New Zeland 2016 102' No subt.	DON'T TELL Dir. Tori Garrett Australia 2017 110' VOSI	MEMOIR OF A MURDERER Dir. Won Shin-yun Korea 2017 118' VOSE
THE TABLE Dir. Jong-kwan Kim Korea 2016 72' VOSE	HERS Dir. Galbayar Daskhuu Mongolia 2017 83' VOSE	BALKAN ROOTS Dir. Anthony Fletcher Australia 2016 83' VOSC	THIS IS NOT WHAT I EXPECTED Dir. Derek Hui Hong Kong 2017 106' VOSE
		THE PRISON Dir. Na Hyun Korea 2017 125' VOSE	TOKYO GHOUL Dir. Kentaro Hagiwara Japan 2017 120' VOSE
RAMA RAMA RE Dir. Satya Prakash D India 2016 112' VOSE	DAWN OF THE FELINES Dir. Kazuya Shiraishi Japan 2016 84' VOSE	MAH E MIR Dir. Anjum Shahzad Pakistan 150' 2016 VOSE	GOPON. THE INNER SOUND Dir. Ashraf Shishir Bangladesh 2016 96' VOSE
THE RULE OF VIOLENCE Dir. Kang Hyo-jin Korea 2016 137' VOSE	BANGKOK NITES Dir. Katsuya Tomita Thailandia Japan 2016 183' VOSE	AROUSED BY GYMNOPEDIES Dir. Isao Yusikada Japan 2016 83' VOSE	THE RING AROUND THE ROSE Dir. Jenner Jose India 2017 118' VOSE
SUFFERING OF NINKO Dir. Norihiro Niwatsukino Japan 2016 70' VOSC		WHITE BLESSING Dir. Sengedorj Janchivdorj Mongolia 2017 104' VOSE	
	DAGSIN Dir. Atom Magadia Philippines 2016 119' VOSI	THE TAIL JOB Dir. Bryan Moses y Daniel James Millar Australia 2016 90' VOSE	
	TASFIYA Dir. Sharofat M. Arabova Tayikistan 2015 73' VOSE	SAND PAPER Dir. B. Suresha India 2016 120' VOSE	

Biblioteca Singuerlin |
Plaça Sagrada Família, Santa Coloma de Gramenet

Jueves 2, 19h
MINA'S OPTION
Dir. Kamal Tabrizi
Irán | 2015 | 100' | VOSE

Viernes 3, 19h
RETOURNÉE
Dir. Sabit Kurmanbekov
Kazajstán | 2017 | 95' | VOSE

Lunes 6, 19h
RAILWAY CHILDREN
Dir. Prithvi Konanur
India | 2016 | 120' | VOSE

Martes 7, 19h
FREE AND EASY
Dir. Jun Geng
China | 2017 | 90' | VOSE

Miércoles 8, 19h
THE MOTHER
Dir. Erdenetseseg Bazarragcha
Mongolia | 2016 | 84' | VOSC

MhiC | Museu de la Història de la Immigració de Catalunya |
Carretera de Mataró, 124

Martes 7, 18:30h
RAILWAY CHILDREN
Dir. Prithvi Konanur
India | 2016 | 120' | VOSE

Sábado 4, 11h
I AM CHINESE
Dir. Shen Shaomin
China | 2017 | 73' | VOSC

Jueves 9, 18:30h
RETOURNÉE
Dir. Sabit Kurmanbekov
Kazajstán | 2017 | 95' | VOSE

Sábado 11, 11h
THE MOTHER
Dir. Erdenetseseg Bazarragcha
Mongolia | 2016 | 84' | VOSC

Generator | C/ Còrsega, 373

Proyección de cortometrajes
Jueves 9 a las 19.00h

FEMME ENFANT (Australia, 2015) | LO SUM CHOE SUM (Bhután, 2015) | THE RED DOOR (Bhután, 2015) | THE MAN WHO BUILT CAMBODIA (Camboya, 2015) | RESONANCES (Corea/ Francia, 2016) | THE DAY BEFORE CHINESE NEW YEAR (China, 2016) | THE SILENT MOB (Indonesia, 2016) | PATER MASTER (Kazajstán, 2016) | THE GIFT (Kirguistán, 2016) | ELEVATOR (Kirguistán, 2014) | THE OLD MAID (Kirguistán, 2013) | INCOMPLETE DREAMS (Kirguistán, 2017) | CHAYKA (Kirguistán, 2012) | HERDING (Kirguistán, 2015) | DUST OF THE EARTH (Kirguistán, 2014) | THE TAXI DRIVER (Kirguistán, 2015) | DADYAA (Nepal/ Francia, 2016) | WHITE TUNNEL (China | Taiwán, 2016)

RETROSPECTIVA HOU HSIAO HSIEN	This schedule might be susceptible to changes		
3TITLES	VOSI	ORIGINAL VERSION WITH ENGLISH SUBTITLES	

ASIAN FILM FESTIVAL. BARCELONA

PROGRAMME

Official Competition Section

Country	Title	Director	Year	Duration	Language	Venue	Day and Time
Australia	Don't tell	Tori Garrett	2017	110'	VOSE	Cinemes Girona	Saturday the 11th, 8pm
Hong Kong	77 Heartbreaks	Herman Yau	2017	97'	VOSE	Cinemes Girona	Thursday the 9th, 8pm
Hong Kong	Happiness	Andy Lo	2016	114'	VOSE	Cinemes Girona	Saturday the 11th, 6pm
Hong Kong	Ta'ang	Bing Wang	2016	148'	VOSI	Cinemes Girona	Wednesday the 8th, 10pm
India	Rama Rama Re	Satya Prakash D	2016	112'	VOSE	Cinemes Girona	Thursday the 9th, 10pm
Indonesia	Solo Solitude	Yosep Anggi Noen	2016	98'	VOSC	Cinemes Girona	Thursday the 9th, 4pm
Iran	Bench Cinema	Mohammad Rahmanian	2016	117'	VOSE	CaixaForum PREOPENING	Thursday the 2nd, 8pm
Iran	Sara&Aida	Maziar Miri	2017	86'	VOSE	Cinemes Girona	Thursday the 9th, 6pm
Japan	Hikari. Hacia la luz	Naomi Kawase	2017	101'	VOSE	Cinemes Girona OPENING	Wednesday the 8th, 8pm
Japan	Dawn of the Felines	Kazuya Shiraishi	2016	84'	VOSE	Cinemes Girona	Friday the 10th, 10pm
Kazakhstan	Taraz	Nurtas Adambay	2016	82'	VOSE	Cinemes Girona	Friday the 10th, 6pm
Korea	Baby beside me	Son Tae Gyum	2016	112'	VOSC	Cinemes Girona	Sunday the 12th, 4pm
Korea	Memoir of a Murderer	WON Shin-yun	2017	118'	VOSE	Cinemes Girona CLOSURE	Sunday the 12th, 8pm
Kyrgyzstan	A father's Will	Dastan Zhapar Uluu	2016	120'	VOSE	CaixaForum	Wednesday the 8th, 5.45pm
Mongolia	Winter Story	Tulga Bayarkhuu	2017	93'	VOSE	Cinemes Girona	Sunday the 12th, 6pm
New Zealand	The Rehearsal	Alison Maclean	2016	102'	No subt.	Cinemes Girona	Friday the 10th, 8pm
Pakistan	Mah e Mir	Anjum Shahzad	2016	150'	VOSE	Cinemes Girona	Saturday the 11th, 10pm
Sri Lanka	Burning Birds	Sanjeeva Pushpakumara	2016	84'	VOSE	Cinemes Girona	Friday the 10th, 4pm
Thailandia Japan	Bangkok Nites	Katsuya Tomita	2016	183'	VOSE	Cinemes Girona	Friday the 10th, 10pm

NETPAC Competition Section

Country	Title	Director	Year	Duration	Language	Venue	Day and Time
Bangladesh	Gopon. The inner sound	Ashraf Shishir	2016	96'	VOSE	Cinemes Girona	Sunday 12th, 10pm
Bhutan	Kushuthara. Pattern of love	Karma Deki	2017	92'	VOSE	Cinemes Girona	Wednesday the 8th, 10pm
Cambodia	Diamond Island	Davy Chou	2016	101'	VOSE	Cinemes Girona	Friday the 10th, 6pm
China	Children are not afraid of death, Children are afraid of ghosts	Rong Guang Rong	2017	85'	VOSE	Cinemes Girona	Wednesday the 8th, 6pm
China	Mountain Cry	Larry Yang	2016	107'	VOSC	Cinemes Girona	Saturday the 11th, 6pm
China	Mr. No Problem	Mei Feng	2016	144'	VOSE	CaixaForum	Thursday the 2nd, 4pm
Hong Kong	This is Not What I Expected!	Derek Hui	2017	106'	VOSE	Cinemes Girona	Sunday the 12th, 8pm
Iran	Mina's Option	Kamal Tabrizi	2015	100'	VOSE	Cinemes Girona Biblioteca Singuerlin	C. Girona Friday the 10th, 4pm B. Singuerlin Thursday the 2nd, 7pm
Iran	Stolen	Bijan Mirbagheri	2016	86'	VOSE	Cinemes Girona	Saturday the 11th, 4pm
Japan	Suffering of Ninko	Norihiro Niwatsukino	2016	70'	VOSC	Cinemes Girona	Thursday the 9th, 10pm
Japan	My Dad&Mr.Ito	Yuki Tanada	2016	119'	VOSE	CaixaForum	Saturday the 4th, 8.30pm
Kazakhstan	The Road to Mother	Akan Satayev	2016	122'	VOSE	Cinemes Girona	Sunday the 12th, 4pm
Korea	The Prison	NA Hyun	2017	125'	VOSE	Cinemes Girona	Saturday the 11th, 8pm
Mongolia	Children of Genghis	Zolbayar Dorj	2017	101'	VOSE	CaixaForum	Wednesday the 8th, 4pm
Mongolia	The Mother	Erdenetsetseg Bazarragcha	2016	84'	VOSC	MhiC Biblioteca Singuerlin	MhiC Saturday the 11th, 11am B.Singerlin Wednesday the 8th, 7pm
Mongolia	White Blessing	Sengedorj Janchivdorj	2017	104'	VOSE	Cinemes Girona	Saturday the 11th, 10pm
Myanmar France Taiwan China	The Road to Mandalay	Midi Z	2016	108'	VOSC	Cinemes Girona	Sunday the 12th, 6pm
Philippines	Town in a lake	Jet Leyco	2015	87'	VOSE	Cinemes Girona	Thursday the 9th, 4pm

Panorama Competition Section

Country	Title	Director	Year	Duration	Language	Venue	Day and Time
Afghanistan	Wolf and Sheep	Shahrbanoo sadat	2016	86'	VOSE	CaixaForum	Thursday the 2nd, 6.30pm
Australia	That's not me	Gregory Erdstein	2015	85'	VOSE	Cinemes Girona	Sunday the 12th, 12am
Bhutan	Prophecy	Zuri Rinpoche	2015	96'	VOSE	Cinemes Girona	Friday the 10th, 4pm
Hong Kong	Weeds on Fire	Chan Chi-fat	2016	95'	VOSE	Cinemes Girona	Saturday the 11th, 4pm
Hong Kong	Mad World	Wong Chun	2016	101'	VOSE	Cinemes Girona	Friday the 10th, 6pm
Hong Kong	Soul Mate	Derek Tsang	2016	110'	VOSC	CaixaForum	Friday the 10th, 6pm
India	Lathe Joshi	Mangesh Joshi	2016	104'	VOSE	Cinemes Girona	Saturday the 11th, 8pm
India	Railway Children	Prithvi Konanur	2016	120'	VOSE	CaixaForum MhiC Biblioteca Singuerlin	MhiC Tuesday the 7th, 6.30pm CXF Friday the 10th, 8pm B.Singerlin Monday the 6th, 7pm
Indonesia	Emma	Riri Riza	2016	77'	VOSE	Cinemes Girona	Thursday the 9th, 6pm
Iran	A House of 41st	Hamid Reza	2016	90'	VOSE	Cinemes Girona	Saturday the 11th, 6pm
Iran	Ghashang&Farang	Vahid Mousaiaan	2016	90'	VOSE	Cinemes Girona	Sunday the 12th, 4pm
Japan	Gokoroku-Traces of Sin	Kei Ishikawa	2016	120'	VOSE	Cinemes Girona	Monday the 6th, 8pm
Japan	Aroused by Gymnopedies	Isao Yusikada	2016	83'	VOSE	Cinemes Girona	Saturday the 11th, 10pm
Kazakhstan	Districts	Akan Satayev	2016	90'	VOSE	CaixaForum	Friday the 10th, 4pm
Korea	The Rule of Violence	Kang Hyo-jin	2016	137'	VOSE	Cinemes Girona	Thursday the 9th, 10pm
Korea	Delta Boys	KO Bong-soo	2016	126'	VOSE	CaixaForum	Saturday the 11th, 8.30pm
Korea	Fantasy of the Girls	Ahn jung Min	2016	109'	VOSE	Cinemes Girona	Sunday the 12th, 6pm
Mongolia	Hers	Galbayar Dashkhoo	2017	83'	VOSE	Cinemes Girona	Friday the 10th, 8pm
Mongolia	Ganster girls	Zolbayar Tsagaantogtokh	2017	103'	VOSE	Cinemes Girona	Saturday the 11th, 4pm

VOSE	ORIGINAL VERSION WITH SPANISH SUBTITLES
VOSI	ORIGINAL VERSION WITH ENGLISH SUBTITLES

VOSC	ORIGINAL VERSION WITH CATALAN SUBTITLES
-------------	---

Special Section							
Country	Title	Director	Year	Duration	Language	Venue	Day and Time
Afghanistan	Faceless	Ali Akbar Akbar Kamal	2016	90'	VOSE	Cinemes Girona	Friday the 3rd, 8pm
Australia	Balkan Roots	Anthony Fletcher	2016	83'	VOSC	Cinemes Girona	Saturday the 4th, 8pm
Bhutan	Norbu my beloved Yak	Pelden Dorji	2015	90'	VOSE	Cinemes Girona	Thursday the 9th, 4pm
China	I Am Chinese	Shen Shaomin	2007	73'	VOSC	MhiC	Saturday the 4th, 11am
India	The Ring around de Rose	Jenner Jose	2017	118'	VOSE	Cinemes Girona	Sunday the 12th, 10pm
Iran	The Dream of Water	Farhad Mehranfar	2016	103'	VOSE	Cinemes Girona	Sunday the 12th, 12am
Iran	Until Ahmad returns	Sadegh Sadegh Daghighi	2015	82'	VOSE	Cinemes Girona	Saturday the 11th, 12am
Japan	Lost Manchurian Shamans	Kin Taii	2016	67'	VOSE	CaixaForum Screening with music on live	Wednesday the 8th, 8.15pm
Japan	Tokyo Ghoul	Kentaro Hagiwara	2017	120'	VOSE	Cinemes Girona	Sunday the 12th, 8pm
New Zeland	A Flickering Truth	Pietra Brett Kelly	2015	91'	VOSE	Cinemes Girona	Sunday the 5th, 6pm
Philippines	Saving Sally	Avid Liongoren	2016	94'	VOSC	Cinemes Girona	Saturday the 11th, 12am
Philippines	When heaven wept	Briccio Santos	2017	85'	VOSE	Cinemes Girona	Friday the 10th, 12am
Tajikistan	Tasfiya	Sharofat M. Arabova	2015	73'	VOSE	Cinemes Girona	Friday the 10th, 12pm

Discoveries Section							
País	Title	Director	Year	Duration	Language	Venue	Day and Time
Australia	The Tail Job	Bryan Moses	2016	90'	VOSE	Cinemes Girona	Saturday the 11th, 12pm
China	Free and Easy	Daniel James Millar	2017	90'	VOSE	Cinemes Girona	Tuesday the 7th, 7pm
China	The Swim	Jun Geng	2017	96'	VOSI	Biblioteca Singuerlin	Friday the 10th, 12am
India	Lila	He Xiangyu	2017	180'	VOSI	Cinemes Girona	Saturday the 11th, 12am
India	Sand Paper	Sergio Racanati	2016	120'	VOSE	Cinemes Girona	Saturday the 11th, 12pm
Iran	Houra	B. Suresha	2015	79'	VOSE	Cinemes Girona	Thursday the 9th, 12am
Iran	Cyanide	Gholamreza Sagharchiyan	2016	109'	VOSE	Cinemes Girona	Wednesday the 8th, 4pm
Kazakhstan	Retournee	Behrouz Shoabi	2017	95'	VOSE	MhiC Biblioteca Singuerlin	MhiC Thursday the 9th, 6.30pm B. Singuerlin Friday the 3rd, 7pm
Korea	Autumn, autumn	Sabit Kurmanbekov	2016	77'	VOSE	Cinemes Girona	Tuesday the 7th, 6pm
Korea	The Table	Jang Woo-jin	2016	72'	VOSE	Cinemes Girona	Thursday the 9th, 8pm
Pakistan	Ho Mann Jahaan	Jong-kwan Kim	2016	170'	VOSE	Cinemes Girona	Thursday the 9th, 10pm
Philippines	Dagsin	Asim Raza	2016	119'	VOSI	Cinemes Girona	Friday the 10th, 12pm
		Atom Magadia	2016	119'	VOSI	Cinemes Girona	Friday the 10th, 12pm

Retrospective Hou Hsiao Hsien							
	Title	Director	Year	Duration	Language	Venue	Day and Time
	The Boys from Fengkuei	Hou Hsiao-Hsien	1983	101'	VOSE	Filmoteca Catalunya	Thursday the 2nd, 8pm and Sunday the 5th, 7.30pm
	A Summer at Grandpa's	Hou Hsiao-Hsien	1984	93'	VOSE	Filmoteca Catalunya	Friday the 3rd, 7:30pm and Tuesday the 21st, 9:30pm
	The Time to Live and the Time to Die	Hou Hsiao-Hsien	1985	118'	VOSE	Filmoteca Catalunya	Saturday the 4th, 7.30pm and Wednesday the 8th, 7.30pm
	Dust in the Wind	Hou Hsiao-Hsien	1986	109'	VOSE	Filmoteca Catalunya	Tuesday the 7th, 8pm and Friday the 10th, 10pm
	Daughter of the Nile	Hou Hsiao-Hsien	1987	91'	VOSE	Filmoteca Catalunya	Friday the 17th, 5pm and Saturday the 18th, 10pm
	A City of Sadness	Hou Hsiao-Hsien	1989	157'	VOSE	Filmoteca Catalunya	Thursday the 23rd, 5pm and Saturday the 25th, 9.30pm
	The Puppetmaster	Hou Hsiao-Hsien	1993	142'	VOSE	Filmoteca Catalunya	Tuesday the 28th, 6.30pm and Thursday 30th, 5pm
	Good Men, Good Women	Hou Hsiao-Hsien	1995	108'	VOSE	Filmoteca Catalunya	Wednesday the 22nd, 9:30pm and Sunday the 26th, 7.30pm
	Goodbye South, Goodbye	Hou Hsiao-Hsien	1996	124'	VOSE	Filmoteca Catalunya	Saturday the 2nd, 7pm and Sunday the 3rd 9.30pm
	Flowers of Shanghai	Hou Hsiao-Hsien	1998	130'	VOSE	Filmoteca Catalunya	Friday the 1st, 5pm and Saturday the 2nd, 10pm
	Millennium Mambo	Hou Hsiao-Hsien	2001	119'	VOSE	Filmoteca Catalunya	Tuesday the 5th, 6.30pm and Friday the 8th, 9.30pm
	Café Lumière	Hou Hsiao-Hsien	2003	108'	VOSE	Filmoteca Catalunya	Wednesday the 6th, 5pm and Sunday the 10th, 7pm
	Three Times	Hou Hsiao-Hsien	2005	139'	VOSE	Filmoteca Catalunya	Thursday the 7th, 5pm and Saturday the 9th, 7pm
	Flight of the Red Balloon	Hou Hsiao-Hsien	2007	115'	VOSE	Filmoteca Catalunya	Thursday the 14th, 5pm
	The Assassin	Hou Hsiao-Hsien	2015	105'	VOSE	Filmoteca Catalunya	Friday the 15th, 5pm and Saturday the 16th, 7.30pm

Short Films							
Contry	Title	Director	Year	Duration	Language	Venue	Day and Time
Australia	Whoever was using this bed	Andrew Kotatko	2016	21'	VOSE	Cinemes Girona	Saturday the 4th, 8pm
Australia	Femme Enfant	Bonnie Forsyth	2015	20'	VOSI	Generator	Thursday the 9th, 7pm
Bhutan	Lo sum choe sum	Dechen Roder	2015	20'	VOSI		
Bhutan	The red door	Tashi Gyeltshen	2015	15'	VOSI		
Cambodia	The Man Who Built Cambodia	Christopher Rompré	2015	37'	VOSI		
China	The Day Before Chinese New Year	Can-Zhao Lam	2016	23'	VOSI		
Indonesia	The Silent Mob	Harvan Agustriansyah	2016	17'	VOSE		
Japan	Mitaka Sumo School	Rubén Ventura	2017	7'50"	VOSC	Cinemes Girona	Thursday the 9th, 10pm
Kazakhstan	Pater Master	Yerbol Boranshy	2016	28'	VOSI	Generator	Thursday the 9th, 7pm Friday the 10th, 6pm
Kazakhstan	Misha	Askar Auelbek	2016	28'	VOSI	Cinemes Girona	
Korea France	Resonances	Jean-Julien Pous	2016	61'	VOSE	Generator	Thursday the 9th, 7pm
Kyrgyzstan	The Gift	Bolsunbek Taalaibek uulu	2016	18'	VOSE		
Kyrgyzstan	Elevator	Asan Djantaliev	2014	8'	VOSE		
Kyrgyzstan	The Old Maid	Alizhan Nasirov	2013	20'	VOSE		
Kyrgyzstan	Incomplete Dreams	Tynchyk Akimaliev	2017	17'	VOSI		
Kyrgyzstan	Chayka	Elizaveta Stishova	2012	33'	VOSI		
Kyrgyzstan	Herding	Ruslan Akun	2015	24'	VOSI		
Kyrgyzstan	Dust of the Earth	Cholponay Borybaeva	2014	20'	VOSE		
Kyrgyzstan	The Taxi Driver	Kymbat Adylbekov	2015	13'	VOSE		
Nepal France	DADYAA: The Woodpeckers of Rotha	Pooja Gurung and Bibhusan Basnet	2016	17'	VOSE		
Taiwan China	White Tunnel	Lan-chi	2016	23'	VOSE		
Tajikistan	Khayolfurush	Sharofat M. Arabova	2017	22'	VOSI	Cinemes Girona	Friday the 10th, 12pm

Venues
Cinemes Girona C/ Girona 175
Filmoteca de Catalunya Plaça Salvador Seguí, 1-9
CaixaFòrum Barcelona Av. de Francesc Ferrer i Guàrdia, 6-8
Museu d'història de la Immigració de Catalunya Carretera de Mataró, 124
Biblioteca Singuerlin Plaça Sagrada Família, Santa Coloma de Gramenet
Soho House Barcelona Plaça del Duc de Medinaceli, 4
Generator C/ Còrsega, 373

**Asian
Film
Festival.
Barcelona
2-12 Nov 2017**